-ಓಂ-

- ಶ್ರೀಮತ್ರೆ ನಮಃ -

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮ್

ಇರಂಡಾವದಾಯಿರಂ

ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೊಳಿ

ತಿರುಮಂಙ್ಗೈ ಆಳ್ವಾರ್

ರಂಡನೇಯ ದಶಕ

ಎರಡನೇಯ ಸಾವಿರ

ನಮ್ಮಿಳ್ವಾರ್ ಮೂಲ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಮತ್ತು

ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ

ಸಂಪುಟ - 7

ಭಾಗ - 10

Garani Srinivasan

విషయ సూచిక

సంఖ్య	విషయ		పాఠం	పుట
1.	ఇందవేయ శిరుమోలి	— ఒరు నల్ కుర్రమూ	10	1
2.	ఎరడనేయ "	— ఇరక్కమినాయి	10	16
3.	మూరనేయ "	— పిళ్ళుడినాయకోవమా	10	38
4	నాల్గనేయ "	— శన్దములర్ కులుల్	10	54
5	ఐదనేయ "	— వ్రోజ్గోదల్లేయాయ్ ఓ	10	70
6.	ఆరనేయ "	— ఎజ్గాను మదోబ్బదోర్	10	84
7.	ఏళ్నేయ "	— మూనముడ్లేళ్కు జ్గిళ్ళా	14	106
8.	ఎంటనేయ "	— రోదిమూ ఈడిపిటు	10	133
9.	ఇంబత్తనేయ "	— పేళ్ళూరునాగ	10	144
10.	పత్తనేయ "	— శిరుక్తాయ్	10	165
		మొత్తం	104	176

Garani Srinivasan

27.12.18

— శ్రీః — (1) — శ్రియైనమః —

పేరియతిరుమొళి — ఈర్నాంయ దశక — మొదల తిరుమొళి.

పెరియతిరుమొళి — పత్తాంపత్తు — మూడన్ తిరుమొళి.

1. ఒరునల్ శుట్రమా — ఒరునల్ శుట్రం

1. ఒరునల్ శుట్రం ఎనక్కుయిరాణ్ పోరుళ్,
వరునల్ తొల్నది ఆకి అమైందదనాల్,
నేరునల్ కణ్డదు నీర్మలై, ఇన్రుపోయ్
కరునల్ శూళ్ కణ్ణమజ్గైయుట్పొరుమే.

ఒరు ఒరు = పాటియిల్లద, నల్ నరు = బడవళ్ళియ, శుట్రమా = బంధువన్న, ఎనక్కు ఆణాక్కు = ననగే, ఉయిర్ = ప్రాణవాదవనన్న, పోరుళ్ = చేతక్కళవాదదంథ, వరు = బరబహుదాద, నల్ నరు = ళియ, తొల్ నది = మున్నడెయాగియూ, ఆకి = ఆగి, అమైందదనాల్ = కూడికొండిరువవనన్న, నేరునల్ నెరుంగరు = మొన్నె యుదిన, కణ్డదు = దర్శనమాడిద్దు, నీర్మలై = తిరునీర్మలె, ఇన్రు = ఇందు, పోయ్ = హోగి, కరునల్ = (కప్పేడాకుత్తిరువ) బళ్ళద నదీనళింద, శూళ్ = సుత్తువరిదిరువ, కణ్ణమజ్గైయుళ్ = కణ్ణమంగళె, కణ్ణుమే = కండుకొళ్ళోణ.

పాటియిల్లద బడవళ్ళియ బంధువన్న, నన్న ప్రాణవాదవనన్న (ననగే ప్రాణవాదవనన్న), చేతక్కళవాదదంథ మున్నడెయాగియూ కూడిరువవనన్న మొన్నె యుదిన దర్శన మాడిద్దు తిరునీర్మలె ఇందు, హోగి, సుత్తువరిదిరువ బళ్ళద నదీనళింద సుత్తువరిదిరువ తిరుక్కణ్ణమంగళె కండుకొళ్ళోణ. (1)

"నన్న పాటియిల్లద బడవళ్ళియ బంధు" — బంధువళన్న రక్తసంబంధిగళు, శ్రేష్ఠ బంధువళు, ఉత్తమ బంధువళు, కళదజ్జెయ బంధువళు ఎందు

పెంచడిసుకోవల్సిన బంధువులు. తండ్రి, కొడుకు, గండ, మేనత్తలు, మేనమామలు, పిల్లలు రక్తసంబంధికులు - ఇవరు దగ్గిరి బంధువులు. గొల్లయ్య, నూరు ఇవరు శ్రేష్ఠ బంధువులు. ఒడియ, రషక ఇవరు ఉత్తమ బంధువులు. ఛేవక, మరుత్తు ఇతర పిల్లవారివరు కొల్లదజ్జోయా బంధువులు. ఇలా, భాంధవ్యవస్థ కొరకు చేల్లబడ్డవారిగా ఇవరిల్లరూ ఎల్లప్పుడు గల్లు ~~ఇవరిపోయినా~~ మిడిగువవర్ల్లు, రషిగువవర్ల్లు, కష్టబిండ మిడిగువవర్ల్లు ఎంబుదన్ను భూరాణ ఇతిహాసగళల్లి నిదర్శనగళవే. ఒళ్ళెయుదు, కెట్టదు ఎన్నదే ఉంతవన్ను కొంటరుత్తే, ఎచ్చరిసుకొంబు కష్ట ఒడనాడిగళల్లా ఒత్తసుకొంబువవరు మోలేడోల్లదవర్ల్లయూ రూ ఇల్లవేన్న బుద్రదు.

ఇన్న, భూయ్ అందరు, దేవేంద్ర., బ్రహ్మ, శివ - ఇవరు నమూనే 'బంధు' గళల్లా బుద్రదల్ల! ఇవరన్న భజిసి, భోజిసి, కృప్తిపడిసి, మెచ్చిసికొండరాయిరు, ఎందరే ఇవరూ దొడ్డ అప్పు ధ్యేశంకరల్లి, ధ్యేశంక్రవాగి వర్తిసిలు ఇవరింద అవకాశవిద్దరూ దొడ్డ ఇవర నడతే కాయిద్దగళు సీమితవాగిదవు. ఎల్లరయన్న మీరి నడదరే ఇవరింగూ కష్ట తప్పిదు.

ఆద్దరింద, ఎల్లరింతంతలూ శ్రేష్ఠనేనిసిద దాటియిల్లద 'బంధు' ఎందరే, ధర్మేశ్వరనాద భగవంతనే. అవనే ఎల్లక్కూ ఆది. సృష్టి స్థితిలయగళిగే కారణను. బ్రహ్మనింద హుడిదు ఎల్ల చరాచరనా సృష్టి గళన్ను నిర్మాణమాడువవను, రషకను. ఒళ్ళెయుదన్ను మూడువవను. భగవంతనే నిజవాగియూ 'దాటియిల్లద ఒళ్ళెయ బంధు.

"నన్న ప్రాణ ..." - కొను శ్రేష్ఠసిద ఎల్ల చరాచరగళిగూ ప్రాణవాగిరువవను భగవంతనే. ప్రాణవిల్లద దేహ శవసమాన. బాళదు. జలిసగళ ఆక్సిజన్ అక్సిజనూ, అదర అంతర్భాగదల్లి నెలసి, అదన్ను నివహిసువ శక్తి 'వీరవిహార' అనసు.

"చరాచరవాగద వస్తు" - శ్రేష్ఠయిల్లిరువ ఎల్ల వస్తుగళిగూ అవ్యగళ గుణ, స్వభావ, ఉపయోగగళనే శక్తియే చరాచరయన్ను కట్టుత్తదే. శ్రేష్ఠన ఆకారనూ, అనాదియూ, అనంతనూ రువ భగవంతనేంబ వస్తు (నిజవస్తు) విన చరాచరయన్ను కట్టువుదక్కే బాధ్యనే ఇల్ల. నిరంతర కల్యాణగుణ నిధిన్నను స్తోమి. ఆశ్రిత వత్సలను. శరణు దాతరను. దుష్ట సంహార, శిష్ట సంరక్షణ దల్లియే రమిసువవను. ఎల్ల ప్రాణిగళిగూ ఎల్ల కాలక్కూ హిదగరకనవను.

ಸಂಸಾರ ವೆಂಬ ಭಯಾನಕ ಸಂಕಟ ನಷ್ಟಿಂದ ಶಪ್ಪಿಸುವವನು. ಶಾಶ್ವತಾನಂದ ವನ್ನು ನೀಡುವವನು. ಇಂಥ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರಾ, ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೆಟ್ಟುಬಲ್ಲಿರಾ ದರೂ ಹೇಳಿ.

ಆಳ್ವಾರರು ದೇವರುಕ್ತಾರೆ: ನನಗೆ ಬಡವಳಿಲ್ಲ್ಲಿಯು, ದಾಟಿಯೇ ಇಲ್ಲದ, ಬಂಧು ಎಂದರೆ ಭೂವರಾಹನೇ. ಅವನೇ ನನ್ನ ಆಕ್ಕೂದ ಆಕ್ಕೂ; ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಪ್ರಾಣ. ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ನಿಜವಸ್ತುವೂ. ಅವನನ್ನು ಶ್ರಯಿಸಿರುವ ನನಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯೂ, 'ನಂ'ಯೂ ಅವನೇ. ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನೆಯದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸೇವಕಶ್ರದ್ಧಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು, ಶಿರುಕ್ಕೋವಿಲ್ ಮಂಗಳ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆ.

2. ಪೊಣ್ಣೆ ಮಾಮಣಿಯ ಅಣಿಯಾರ್ನ್ದ ದೋಳ್ ಮಿನ್ನೆವೆ,
ವೆಂಕಡತ್ತುಚ್ಚಿಯಿಲ್ ಕಣ್ಡು ಪೋಯ್,
ಎನ್ನೈಯಾಳುಡೈ ಎಂಮಿರಾನ್ ಎನ್ನ,
ಯಾಂ ಶೆಂಱು ಕಾಣ್ಬುಮ್ ಕೊಣ್ಗಾವಿಲೇ.

ಪೊಣ್ಣೆ ಪೊಣ್ಣಿನ = ಅತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ವನನ್ನು (ಚೆನ್ನದಂಥವನನ್ನು), ಮಾಮಣಿಯ್ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನವನ್ನು, ಅಣಿ ಆರ್ನ್ದ = ಅಂದವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿರುವ, ತಿರುತ್ತು = ಸೊಬಗುಳುಂಬಿರುವ, ಕಣ್ = ಅದೃಶ್ಯವಾದ, ಮಿನ್ನೆವೆ = ಮಿಂಚನ್ನು, ಮೇಲ್ಗಡಕ್ಕು ವೆಂಕಡತ್ತು = ವೆಂಕಟಾಚಲದ, ಉಚ್ಚಿಯಿಲ್ ಉಚ್ಚಿಯಿಲ್ = ಶಿಖರದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಡು ಕಣ್ಡು = (ನಿನ್ನೆಯದಿನ) ಕಂಡ ಬಳಿಕ, ಪೋಯ್ ಪೋಯ್ = ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದದ್ದು, ಎನ್ನೈ ಎನ್ನ = ನನ್ನನ್ನು, ಆಳ್ ಉಡೈ ಆಳ್ ಉಡೈ = ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಎಂಮಿರಾನ್ ಎಂಮಿರಾನ್ = ನಮ್ಮೇಶ್ವರನನ್ನು (ಒಡೆಯನನ್ನು), ಎನ್ನ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಯಾಂ ಯಾಂ = ನಾನು, ಶೆಂಱು ಶೆಂಱು = (ಇಂದು) ಕಾಣಹೋದುದರಿಂದ, ಕಾಣ್ಬುಮ್ ಕಾಣ್ಬುಮ್ = ಶಿರುಕ್ಕೋವಿಲ್ ಎಂಬ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಾಯೇ. ಕೊಣ್ಗಾವಿಲೇ = ಕಾಣಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಅತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಚೆನ್ನದಂಥವನನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನವನ್ನು, ಸೊಬಗುಳುಂಬಿದ ಅದೃಶ್ಯವಾದ ಮಿಂಚನ್ನು, ವೆಂಕಟಾಚಲದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ (ನಿನ್ನೆಯದಿನ) ಕಂಡಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದದ್ದು, ನನ್ನನ್ನು ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಒಡೆಯನನ್ನು (ನಮ್ಮೇ

Gerard Srinivasan

శ్వరనన్న), నన్న భ్రామియన్న, నాను భోగి (ఇందు) కాణువుదు శిరుత్తళోకాది (2)
షేశ్రద్దల్లయే.

లోఁదదల్లి ఇన్నవు శ్రేష్ఠవాదద్దు. పరిశుద్ధనాదద్దు. భోగీవస్తు గళ కంవిర్ద్దల్లద్దరూ అదు కన్న భోళవన్ను ఖణ్ణవన్నూ కోడిసికొళ్ళువు దిల్ల. రత్నవు ప్రకాశమానవాద వస్తు. అదరింద, రత్నవు చెలిబాళువుదాగి యూ ఆకర్షకవాగియూ ఇరువ వస్తు. మించు (షణికవాదద్దరూ) కణ్ణు కోఁలగిసువ ప్రకాశదింద, అదర అతివేగద చలనెయింద, బళిక యంతే మనక్కు బిద్ధ బిద్ధవాగి చలిసువుదరింద అదు దృష్టిగోచరవాయిత. భూమి వంశవన్న ఇన్నవంధ్యవను, రత్నవంధ్యవను, మించినంధ్యవను ఎందు వగీకరిసలాగిదే. ఇన్నవ చుట్టళియూ, రత్నవ ఆకర్షకవాద భోళగళూ, మించిన తేజబిగా — ఈ రెళ్ళన విల్లదష్టు బిట్టు డొఁబ్బాగి భూనవంశనల్లదే. అవనే ఎల్ల జీవిగళిగూ ఒడెయనాద — నిత్యమక్కను, నిరాడంబరను.

ఆలుబ్బరరు హేళుత్తారే: "నన్న ఒడెయనాద, భ్రామియన్న శిరు వేంకటాచలద శిఖరదల్లి సన్నిధియాదవ నాను కండు, కేళిసిదే. అవనన్నే శిరుత్తళోకావి షేశ్రక్కె బేగ ఇందు నందశిసి, దర్శిసుత్తేనే.

3. వేలెయాగిలెప్ప బణ్ణి విరుమ్బియ,
పాలెయారగూ కైక్కిణ్ణ పైసుత్తు ళ్ళాయ్,
మాలెయాగియిల్ కణ్ణు మఱిళూన్ను పోయ్,
లాలమున్నియ్ల క్కిణ్ణిమ నాళ్గూరిలే.

వేల్లే వెలె = కడలల్లి, ఆల్ ఇల్లే ఆళు తిళి = ఆలద ఎలెయ మేలే, బిళ్ళ బణ్ణి = బీవడిసి, విరుమ్బియ బిరుంబిద = దర్శిసిదవనన్ను, పాల్లెయుర్ పారెయార్ = బాలీయర, అముదద్రి నల్లే అముకైక్కిణ్ణ = అమృతహస్తారూఢినన్ను, పైసుత = బందరవాద, కుళుయ్ కుత్తాయ్ = రులసియన్ను ధరిసిద, మాల్లే మారె = నమోద శ్వరనన్ను, ఆలయిల్ ఆళియిల్ = శిరువాల కేళత్రద్దల్లి, కణ్ణు కణ్ణు = నోడి, మఱిళూన్ను మఱిళుత్తు = ఆనంద బిట్టు, పోయ్ = భోగి, ఇళూలమా గ్రామం = జనత్తన్న కూరిరు, లున్నియ్ల ఉణ్ణియ = ఇంతిద శక్తవనన్ను, కాణ్బుమా కాణ్బుం = కాణు భోగువుదు, నాళ్గూరిలే గ్రామం = శిరునాంగారినల్లి.

ಕಡಲಲ್ಲಿ ಆಲದಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿದ ಪದ್ಮಪಾದವನನ್ನು, ಬಾಲೆಯರ ಅಮೃತಶಬ್ದಗಾಯನವನ್ನು, ಸುಂದರವಾದ ಕೊಳಲಿನಾನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಪಾವೇಂಡ್ಶರನನ್ನು (ನಿನ್ನೆಯದಿನ) ತಿರುವಾಲಿ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಿದೆ ತಿರುವಾಯಿ, ಹೋಗಿ, ಜಗತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವವನನ್ನು ತಿರುನಾಂಗುನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕಾಣಬಯಸುತ್ತೇನೆ. (3)

ಮದಾಪ್ರಳಯದ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಜಲಮೇ ಆದಾಗ, ಭಗವಂತನು ಆ ಅತಿವಿಶಾಲವಾದ ಕಡಲಲ್ಲಿ, ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಾಗಿ ಪವಡಿಸಿ, ಕಲ್ಪನೆಳಕೊಲ, ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಆನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮನು ಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ, ಅವನ ದಿವ್ಯ ಸುಂದರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಕರ್ಷಿತರಾದ ಪೇಣಾಗಾನಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಅವನೊಡನಾಡಿ ಪದ್ಮಪಾದಿಸಿದವರು ಗೋಪಬಾಲೆಯರು. ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗೋಪಬಾಲೆಯರಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸುಂದರವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ರಕ್ಷಿಸಿಪೋಷಿಸಿದ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತುರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆತ್ಮದಿಂದ ಧರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ರಕ್ಷಿಸಿಪೋಷಿಸಿದ ಜಗತ್ತನ್ನು ತುರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆತ್ಮದಿಂದ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿರುವಂತೆ.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾರೆ: ಪಾವೇಂಡ್ಶರನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ತಿರುವಾಲಿ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ. ಆನಂದಿಸಿದೆ. ಇಂದು, ಅವನನ್ನು ತಿರುನಾಂಗುನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿದೆ.

4. ತುಳಕ್ಕಮಿಲ್ ಸುಡರ್ ಅವುಣಾಸುಡಲ್
ಪಿಳಕ್ಕುಮ್ ಮೈನವನ್ ಪೇರಿಲ್ ವಣಂಗುಪ್ಪೋಯ್,
ಅಳಪ್ಪಿಲಾ ಆರಮುದ್ದ ಅಮರರ್ಕ್ಕರುಳ್
ವಿಳಕ್ಕಿನೈ, ಶೆನ್ರು ವೆಳ್ಳಣ್ಣಾಯ್ ಕಾಣ್ಡುಮೇ.

ತುಳಕ್ಕಮಿಲ್ ಸುಡರ್ ಇಲ್ ತುಳಕ್ಕಮಿಲ್ = ಅಲುಗಾಟವಿಲ್ಲದ (ನಿಶ್ಚಲವಾದ), ಸುಡರ್ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು, ಅವುಣನ್ ಅವುಣಾಣ್ = ಅಸುರನ, ಸುಡಲ್ ಉರಿಸು = ಒಡಲನ್ನು, ಪಿಳಕ್ಕುಮ್ ಪಿಳಕ್ಕುಮ್ = ಮಿಂಚುತ್ತಾ, ಮೈನವನ್ ಮೈನವನ್ = ಶ್ಯಾಮಿಯನ್ನು, ಪೇರಿಲ್ ವಣಂಗು = ತಿರುಪ್ಪೇರ್ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪೋಯ್ ಪೋಗಿ = ಹೋಗಿ, ಅಳಪ್ಪಿಲಾ ಇಲ್ ಅಳಪ್ಪು ಇಲ್ಲ = ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ, ಆರಮುದ್ದ ಆರ್ = ಸುಂದರವಾದ, (ಅಮೃತವಾದ), ಅಮುದ್ದ ಆಮುಣ್ದ = ಅಮೃತವನ್ನು, ಅಮರರ್ಕ್ಕ ಅಮರರ್ಕ್ಕು = ಅಮರರಿಗೆ, ಅರುಳ್ ಅರುಳ್ = ಕೃಪೆದೋರುವ, ವಿಳಕ್ಕಿನೈ ವಿಳಕ್ಕಿನೈ = ವಿರಂಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು, ಶೆನ್ರು = ಹೋಗಿ, ವೆಳ್ಳಣ್ಣಾಯ್ ವೆಳ್ಳಣ್ಣಾಯ್ = ತಿರುವೆಳ್ಳರೈ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಾಣ್ಡುಮೇ ಕಾಣ್ಡುಮೇ = ನೋಡುವವಿದ್ದೇನೆ.

నిశ్చలవాద జ్యోతియున్ను, అనుదినమున్ను పెరుగుచున్న సౌమాధుర్యమున్ను, శిరువ్వేర్ షేత్రమందు కండు ఎరిగి, ఆబళిక్ ధ్యానించి, అళియాళాదప్పిళ్ళై దివ్యమైనట్టి అమృతవచనమున్ను, అమరరంతో కూడియుండుచున్న పరంజ్యోతియున్ను, శిరువేళ్ళరై షేత్రమందు సేవించుచున్నాడు.

భగవంతునిని అటువంటి ఇల్లని నిశ్చలమైన జ్యోతిస్వరూపుడనో వర్ణించుచున్నారు.

"అనుదినమున్ను పెరుగుచున్న సౌమాధుర్యం" — ఇది పరాంకుశుని ప్రియమైన విషయం. భక్తి బాలకుడైన ప్రహ్లాదునితో అవనతుండైయుండి ఆడిన దుష్టపరాంకుశుని వేషమును ధరించుచున్నట్టి పాత్రధారిగా, భగవంతుని 'సర-డం' యుగ్మమును అవలంబించి, తన్ను కొలుచువారలందరలో పరాంకుశుని పెంచిన విషయం ఇదు.

భగవంతుడు పరాంకుశునిలో పెంచిన గుణాధిక్యతలన్నిటిని ఎప్పటికప్పుడు ఒకేయుల్లమున అనుభవించినవారిగా శీఠరదే కృష్ణుడుగానే ఇరువురిందను, "అళియాళారదప్పిళ్ళై దివ్యమైన అమృతం" ఎందువివరించబడినది. స్థానమున "ఆరావముదు" ఎంబ డిండిమాయుధమే.

అమరరు ఎంబవరు భూమి-నీళ్ళులను నిత్యసూరులు. అవరలేలి పరమపదమందు, పరమపదనాథుని స్థానమును శిరువటినళ్ళ నిత్యకైంకర్యమున్ను దయసేడారువనను శ్రీవైష్ణవాగ్రగణ్యుడైన భగవంతుడే.

ఆళ్వారులు పాడుచున్నారే: పరంజ్యోతిస్వరూపుడైన స్థానమునయున్న నాను నిన్నేయుదిన శిరువ్వేర్ షేత్రమందు కండు, భక్తి బిసయుగళింద అవన శిరువడినళరసిదే. ~~ఇంకు~~, అల్లింద పోరదు, ఇంకు, ~~ఆస్థానమునయున్ను~~ శిరువేళ్ళరై షేత్రమే ధ్యానించి, ఆ స్థానమునయున్ను సేవించుచున్నాడనో.

5. కూడలియిన్ ఊడు పోఱణ మర్ందు కొడార్,
నాడలి తీర్త్తవనో నాణాళ్ పూర్క్కణ్డు, ఎన్
ఉడలియుళ్ పుగుందు ఉళ్ళం కుళిక్కియుణ్ణ,
విడలిలనైయ శ్రీశన్ఱు కాణ్డుం మెయ్యత్తుళే.

శుడరాళియిన్ శూడుం నీలమన మర్న్దదొళిర్,
నడరాళ్ శీర్త్తవన్నై నవిలాళియూర్ క్కణ్డు, ఎన్
ఉడరాళియుళ్ పుగుందు ఉళ్ళముళుక్కియునో,
విడరాళియిల్ల శ్రీనాయు కాణ్డుమా మెయ్యుర్త్తుళే.

ಉಡಲ್ಲೆಯಿಲ್ ಈಡಿಲುಯಿಲ್ = ನಿಮಿಗಾಗಿ ನಲ್ಲಿ, ಶುದ್ಧ ನೀರಿನ
ಸುರುನ್ರೀರಣ್ = ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು (ವಿಶ್ವವನ್ನು) ಧರಿಸಿರುವವನಿಗೆ,
ಅಮರ್ನ್ದು ಅಮರ್ನ್ತಕ್ಕತ್ತು = ಒದಗಿಬಂದ, ಕರ್ನಡಲ್ಲೆ ಪ್ಪಾರ್ನ್ರುಡಿಲಿ =
ಅವಿರೂಪವಾದ ನಿಂಕ್ಟವನ್ನು, ತೀರ್ತ್ತವನ್ನೆ ಕ್ಕೋರ್ಕ್ಕ ಕ್ಕೈವಿಣಾ = ತೀರಿಸಿದ
ವನನ್ನು, ನಲ್ಲೆಯಾರ್ ನ್ರಣ್ಣಾಲ್ಯಾರ್ = ಶಿರುನಲ್ಲೆಯಾರಿಂದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣಿಡ
ಕಣ್ಣು = ದರ್ಶನಮಾಡಿಕೊಂಡೆ, ಎನ್ ಅಣ್ = ನನ್ನ, ಉಡಲ್ಲೆಯಿಳ್
ಉಡಿಲುಗಳ್ = ದೇಹದೊಳಗೆ, ಪೆರುನ್ದ ಪುಕುನ್ತು = ಪ್ರವೇಶಿಸಿ,
ಉಳ್ಳಮಾ ಉಣ್ಣಾಟಂ = ಅಂತರಂಗವನ್ನು, ಉರುಕ್ಕಿ ಉರುಕ್ಕಿ = ಕರಗಿಸಿ,
ಉಣ್ಣೋ ಉಣ್ಣ = ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವ, ವಿಡಲ್ಲೆಯೆನ್ಲೆ ವಿಡಿಲಿಣಾಯ = ನಿತ್ಯಯೌ
ವನ ಸುಂದರನನ್ನು, ತೇನಲು ತಿಕಾರ್ನ್ರು = ಹೋಗಿ, ಕಾಣುಮಾ ಕಾಣ್ಣಾ
ರುಂ = ಕಾಣಹೋಗುವುದು, ಮೆಯ್ಯಿತ್ತಳ್ಳೇ ರಿಮಯ್ಯುಕ್ಕುರೋ =
ಶಿರುಮೆಯ್ಯಷ್ಟೇಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ.

ನಿಮಿಗಾಗಿನಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು (ವಿಶ್ವವನ್ನು) ಧರಿಸಿ
ದವನಿಗೆ ಒದಗಿಬಂದ ಅವಿರಾಕರವಾದ ನಿಂಕ್ಟವನ್ನು ತೀರಿಸಿದವನನ್ನು,
ಶಿರುನಲ್ಲೆಯಾರಿಂದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ ದರ್ಶನಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ದೇಹದೊಳಗೆ
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವ ನಿತ್ಯಯೌವನ ಸುಂದ
ರನನ್ನು ([redacted] ಸುಂದರಯುವಕನನ್ನು) ಇಂದು ಹೋಗಿ ಕಾಣುವುದು (5)
ಶಿರುಮೆಯ್ಯಷ್ಟೇಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ.

ನಿಮಿಗಾಗಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಿಯ ಶುದ್ಧ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೈತಳ
ಲ್ಲಿ ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷದಿಂದ ನಿಂಕ್ಟಪಡುತ್ತಾ, ಅಲೆದಾ
ಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವನು ರುದ್ರನು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲವನ್ನು
ಕಳಚಿಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅಲೆದಲೆದ ನಿಂಕ್ಟದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದವನು
ಭಗವಂತನೇ.

ಭಕ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಕ್ಕು, ಅದನ್ನು ವಿಶ್ವಸೂಚಿಸಿ, ಭಕ್ತಿ
ಪ್ರೇಮಮಯದಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ, ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು
ತನ್ನವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೇ ಅನುಭವಿಸುವವನು ಭಗವಂತನೇ. ಮುನ್ನೆ
ಯೂ ಸುಂದರಿಯೂ ಆದ ನವಯುವತಿಯ ಮನವನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಸುಂದರಯುವಕನಾಗಿ.

ಹಿಲ್ಲಿಪ್ಪರರು ಹೇಳ್ವುತ್ತಾರೆ: ಆ ಶ್ರೀಕರ ನಿಂಕ್ಟಗಳನ್ನು ದಾಟಿ
ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಶಿರುನಲ್ಲೆಯಾರಿಂದಲ್ಲಿನಿನ್ನೆಯಷ್ಟೆ ನಾನು ದರ್ಶನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿ, ಅದನ್ನಾಳುವ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು, ಇಂದು, ನಾನು ಕಾಣಹೋಗುವುದು ಶಿರುಮೆಯ್ಯಷ್ಟೇಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ.

Ganapati Srinivasan

6. ವಾಣಿಯಾರಮುದಂ ಕಂದವಳ್ಳಲಿ,
ಕೇಣಿ ನೀಳ್ವಯಲ್ ಶೇಲ್ಗಳಿಯುಂ ಕಣ್ಡು ಪೋಯ್,
ಆಣಿವಾಟ್ಟಿ ಯುರುಳುಮ ಅಮರರ್ ಕುಂ
ಕೋಣಿ, ಯಾಂ ಕುಡಂಗಣ ಕಂಡು ಕಾಣ್ಡುಮೇ.

ವಾನ್ಮೈಯೂರ ವುದಮೂ ರನ್ದವಳ್ಳಲ್ಲೆ, ಕೇನ್ಮೈ ನೀಳ್ವಯಲ್ ಶೇಲ್ಗಳಿಯುಂ ಕಣ್ಡು ಪೋಯ್, ಆನ್ಮೈ ವಾಟ್ಟಿಯುರುಳುಮ ಅಮರರ್ ಕುಂ ಕೋನ್ಮೈ, ಯಾಮ್ ಕುಡಂಗಣ ಕಂಡು ಕಾಣ್ಡುಮೇ.

ವಾನ್ಮೈಯೂರ್ ವಾಣಿಯಾರ್ = ದೇವಕನ್ಯೆಗಳನ್ನೆ, ಅಮುದಮೂ ಅಮೃತಂ = ಅಮೃತವನ್ನು, ರನ್ದ ಕಂದ್ರುತ್ತ = ಬಿದಗಿಸಿಕೊಂಡ್ಡ, ವಳ್ಳಲ್ಲೆ ವಳ್ಳಲ ಲಾಲಿ = ವೀರಮುಲುದಾಲಿಯನ್ನು, ಕೇನ್ಮೈ ಕಂಕಾಣ = ಜೋನಿನಂದ್ರವನನ್ನು, ನೀಳ್ವಯಲ್ ನ್ರೋಳ್ವಯಲ್ = ಉದ್ದನಾದ ನದೆ ಬಯಲುನಳ್ಳ, ಶೇಲ್ಗಳಿಯುಲ್ = ತಿರುಚ್ಚೇರಲ್ಲಿ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಡು ಕಣ್ಡು = ದರ್ಶನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪೋಯ್ = ಪೋಲಿ, ಆನ್ಮೈ ಆಣಿವಾಟ್ಟಿ = ಎತ್ತನ್ನು, ವಾಟ್ಟಿ ವಾಗಟ್ಟಿ = ನಾಶವಿಡಿಸಿ, (ಆನ್ಮೈ ಆಣಿ = ದನಕರುಗಳನ್ನು) ಅರುಳುಮ ಅಮರರ್ ಕುಂ = ಕೈಮೀರಿಕೋಲರುನ, ಅಮರರ್ ಕೋನ್ಮೈ ಕಂಕಾಣ = ಒಡೆಯನನ್ನು, ಯಾಮ್ = ನಾನು, ಕುಡಂಗಣ ಕುಡಂಗಣ = ತಿರುಕ್ಕಡನ್ದೈ ಷೇತ್ರ ಶಂಭಾ ಕೋಲಾಲ್ಲಿ, ಶೆನ್ಲು ಕಂಕಾಣ್ಡು = ಪೋಲಿ, ಕಾಣ್ಡುಮೇ = ನೋಡಪೋಲುತ್ತೇನೆ.

ದೇವಕನ್ಯೆಗಳನೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಬಿದಗಿಸಿಕೊಂಡ್ಡ ವೀರಮುಲುದಾಲಿಯನ್ನು, ಜೋನಿನಂದ್ರವನನ್ನು, ಉದ್ದನಾದ ನದೆ ಬಯಲುನಳ್ಳ ತಿರುಚ್ಚೇರಲ್ಲಿ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪೋಲಿ, ಎತ್ತನ್ನು ನಾಶವಿಡಿಸಿ, ದನಕರುನಳ್ಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಅಮರರ ಒಡೆಯನನ್ನು, ನಾನು ತಿರುಕ್ಕಡನ್ದೈ ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪೋಲಿ ನೋಡಪೋಲುತ್ತೇನೆ. (6)

ದಾನವಂದ ನಮೇಲಂದ ಮೇಲೆ ಬಿದನುನ ಎಡೆಬಿಡದ ಭಯದಿಂದ ಅವರ ದಾಯಾದಿಗಳೇ ಆದ ದೇವಕನ್ಯೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನು ದೇವದಾನವರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಮುದ್ರಮಥನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಉದಿಸಿದ 'ಅಮೃತ'ವನ್ನು ಕೊಡಿಯುವುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ 'ಅಮರ' ರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಕಮುದ್ರಮಥನಕ್ಕೆ ಬೆಲ್ಲ ಗಿರಿಯನ್ನು ಕವ್ವವಾಗಿಯೂ, ವಾಸುಕಿ ಯನ್ನು ಹಗ್ಗವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕಮುದ್ರ ಮಥನದಲ್ಲಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ಮಂದರ-ವರ್ವತವನ್ನು

Ganapati Srinivasan

కథలల్లి ముళ్ళుదవంశే మూడలు, భిక్షవంశను శాపే చేమంశనాగా అవశంపు, వివాహశదశళ్ళదల్లి సాంశు, అదన్ను ఎత్తి ఒడిదు, నాము ద్రౌమధ్రవ్య భిన్నమివాగా నడియివంశే మూడిదను. అమ్మళేవ్వా లుదిసిశు. దేవశేనళ్ళూ దానవరిగా నాను ముందు శాను ఎందు అదక్కాగి దాశేకొశేదరు. ఆన భిన్నవంశను మోహంనిగా రివన్ను ధరిసి, అవంశే అమ్మళేవన్ను దాంభిలివ్యాగా డేళి, దేవశేనళ్లనే వశ్రేన్నే ఆ అమ్మళేవ్ను ఒదగువంశే మూడిదను. దానవరింద అవ రంశే భ్రియ ఎల్ల నాయిలు. ఇంశే భిన్నవంశను విరమలుదారియుదవ

సు.

'ఎళ్ళన్ను నాశ వేడిసుదవను' — భిన్నవంశను చాలశ్రేష్ఠనాగా అవశంసిదాన, దనశరువళ్ళన్ను మేళియిసలు నందగోపులద ఇశర గోపవళ్ళబాల శర సాయి జొశేయిల్లి శాడిశే డ్రోహనుశ్రిద్దను. ఒందు దినలు, దనశేలు నళ్ళ ముందేయుల్లి ఒందు నగళియు డ్రోహదాగి బందు నోంశుకొండి రువుదు శ్రేష్ఠనశేన్నిశేబిట్టు. అదు ఇశరదనగళ్ళంశే డ్రోల్లన్ను మేళి యుదే, శ్రేష్ఠనన్నే దూరనుటి నోఱలుశ్రా, కాలునళింద నలువన్ను శేశేయుశ్రా, బుద్ధిమానుడు శ్రా అవన మేలే బాణళ్ళలు నుగ్గి బంశు. శ్రేష్ఠను అదర శేనాంబుదళ్ళన్ను ఒడిదు, ఆడిసి, శడిచి, దండ్లు ఎగిది శొండుదాశిదను. ఇదు శ్రేష్ఠభ్రిమురవద్ధియు శశే.

"దనశరువళ్ళన్ను శాంపాడదవను" — నందగోపాశులవన్నే నినగా మ మూడి బిడుతేనేంబ దేవేంద్రన శశుశొండ విద విరిశోమవాద బరుదింవళియున్ను శడియులు చాల శ్రేష్ఠను గోవర్ధనగిరియు న్నే శొడెయుంశే ఎత్తి ఒడిదు, అదరడియల్లి గోవ్రజళన్ను గోప వళరన్ను రక్షిసిద శశే ఇదు. భిన్నవంశను విరమోహవిశ్రా. ఆలింబరరు డేళ్ళుశ్రారే: దేవశేనళింద గోవ్రజళవంశే ఎల్ల ఓశ్రీశ్రీరన్ను రక్షిసువ (రక్షిసిద) స్తోత్రమియున్ను నిన్నేయువ నానుశిరు ఓళేశ్రే షేశేత్రదల్లి దర్శనమాడిదే. ఆ స్తోత్రమియున్నే ఇందు శిరుశ్రీక న్నేయల్లి నోడ డ్రోహనుశ్రీనే.

7. కూన్దలార్ మకిళ్ళ కోవలణ్ణియ్, వెణ్ణెణైయ్
మాన్దరిన్ద్రిన్ణైయిల్ ~~కణ్ణి~~ మకిళ్ళిన్దు పోయ,
పాన్దట్ పాళ్ళియిల్ పళ్ళి యిరుమ్బియ,
వెన్దళిణ శ్చెన్ఱు కాణ్బుమ్ వెంబం ~~కాయ్~~ కాయ్ శ్రీనా.

కూన్దలార్ మణియే నోవలనాయ్, వేణ్ణియ్

ಮಂದಲುನ್ದೆಯಿಲ್ ಮಂಡಲೂನ್ದ ಪೋಲ್,
ಪಾನ್ದಟ್ಟಾಲಿಯಿಲ್ ವಿಳ್ಳಿಬರುಮ್ಬಿಯ,
ವೇನ್ದನೈ ಒನ್ರುಮ್ ಕಾಣುಮಗ ವೆಡ್ಕಾವುಳ್ಳೇ.

ಕೂನ್ದಲಾರ್ ಕೂನ್ತಲಾರ್ = ಸುಂದರವಾದ ಕಲೆಗಾದಲುಳ್ಳವರು, ಮಂಡಲೂ ಮಕಿೞ್ = ಕಷ್ಣನುವಂಥ, ಕೋವಲನ್ ಆಯ್ ಕೊಯಿಲ್ ನ್ ಆಯ್ = ಗೋವಳನಾ, ವೆಣ್ಣೆಯ್ ವೆಣ್ಣಾಣ್ಪು = ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು, ಮೂನ್ದ ಮಾನ್ತರ್ = ಬಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ್ದನ್ನು, ಅಲುನ್ದೆಯಿಲ್ ಅೞುನ್ತಾತಯಿಲ್ = ಶಿರುವಳ್ಳುನ್ದೆಲ್ ಪೇಲಶ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣು ಕಾಣ್ಡು = ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಮಂಡಲೂನ್ದ ಮಕಿೞ್ನ್ತು = ಕಷ್ಣನ, ಪೋಲಯ್ ಪೊಲಾಪ್ = ಶ್ರೀಲ, ಪಾನ್ದಳ್ ಪಾನ್ತಲ್ = ಸನ್ನಿಧ, ಪೊಲಿಯಿಲ್ ಪಾೞ್ನಿಯಿಲ್ = ಹಾಸುಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿಳ್ಳಿ ಪರ್ಣಿ = ಮಲಗಿ, ವಿರುಮ್ಬಿಯ ವಿರುಮ್ಬಿಯ = ~~ಲಾಸ್ಯಮಾಡಿ~~ (ಕಷ್ಣನನ್ನ), ವೇನ್ದನೈ ಒವ್ವನ್ತಾಗಿಣ = ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು, ತೆಯ್ನ್ದು = ಶ್ರೀಲ, ಕಾಣುಮಗ ಕಾಣ್ಡುಮ್ = ನೋಡಲರುವ ದು, ವೆಡ್ಕಾವುಳ್ಳೇ ಎಂಬಂತಾಗಿಣ = ಶಿರುವೆಡ್ಕಾಲಿ ಪೇಲ ಶ್ರದಲ್ಲಿಯೂ.

ಸುಂದರವಾದ ಕಲೆಗಾದಲುಳ್ಳವರು ಕಷ್ಣನುವಂಥ ಗೋವಳನಾ, ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನುಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ್ದನ್ನು ಶಿರುವಳ್ಳುನ್ದೆಲ್ ಪೇಲ ಶ್ರದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಮಿಡೆದು, ಬಳಿಕ, ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಶ್ರೀಲ ಶಿರುವೆಡ್ಕಾಲಿ ಪೇಲ ಆಶಿಸದ(ಕಷ್ಣನನ್ದ) ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಶ್ರೀಲ ಶಿರುವೆಡ್ಕಾಲಿ ಪೇಲ ಶ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಕೋರುತ್ತೇನೆ. (7)

ಸುಂದರವಾದ ಕಲೆಗಾದಲುಳ್ಳವರು ಗೋಪಿಯರು. ಅವರ ಕಣ್ಣಾಣೆಯಾ, ಮೇಲೆದವನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು. ಅವನು ಗೋವಳ್ಳ ಬಾಲರೂಪಾ ಗೋಪಿಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾಯುದಿಂದಲೋ ಅವರು ಜೋಪಾಸಿಟ್ಟ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನುಂಡು ಕಷ್ಣನದನು. ~~ಅವನ~~ ಭೂನವಂಕನೇ ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ ಯೋಗನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಆಶಿಸಿ, ಕಷ್ಣನಿದನು.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ನಾನು ಶಿರುವಳ್ಳುನ್ದ ನಲ್ಲಿ ಆದ್ಯಾಮಿಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಕಷ್ಣನದೆ. ಇಂದು ಶಿರುವೆಡ್ಕಾ ವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಾಣಲ್ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

8. ಪಕ್ತರ್ಗಳ್ ವಿಣಯಪ್ಪಾಣ್ಮಕ್ಕಿಣಯ, ಅಣಿಕ್
ತಾತ್ತಿತ್ತಿಣ ಮಾಲಿರುಞ್ಜೋಲೈತ್ತಾೞ್ತುಪೋಯ್,
ಮೂತ್ತಿಣಿಣ ಮಣಿಯಣ ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಕ
ವಿತ್ತಿಣಿಣ, ತೆಯ್ನ್ದು ವಿಣ್ಣಗರ್ಕ್ಕಾಣ್ಡುಮೇ.

Garani Srinivasan

పక్కగావియ్యే ప్వాన మదియ్యే, అణి
కొక్కే మూలరుంజోలల్యే శోభిలుదు పోలంయ్,
ముక్కినే మణియ్యే మణి మూశిక్క
విక్కినే, శేనాయి విణ్ణడర్ కళ్కిణ్డి వీ.

పక్కర్ పక్కకార్ = భక్తర్, ఆవియ్యే ఆవిణియు = ప్రాణవన్ను, పాల్ మదియ్యే పూవు మళ్కిణియు = పాలుచంద్రనన్ను (పూర్ణచంద్రనన్ను), అణి కొక్కే అణి ఎళ్కాళ్కణక్కై = సుందరవాద హారవన్ను, మూలరుంజోలల్యే మాణిక్కురుళ్ళ్ = శిరుమూలరుంజోలల్యే షేత్రద్దల్లి, కొలుదు ఎళ్కాళ్కు = నమస్కరిసి, పోలంయ్ పొయ్ = భోగి, ముక్కినే ముళ్కిణియు = నీలమణియుంద్రవనన్ను, మణి మూశిక్క మూ మణి మాణిక్క = శ్రేష్ఠవాద మణిక్యవన్ను, విక్కినే విళ్కిణియా = జనకళ్కారణనన్ను, శేనాయి ఎళాణ్ణు = భోగి, విణ్ణడర్ విణ్ణాణకర్ = శిరువిణ్ణడర్ షేత్రదల్లి, కాణ్డి వీ కాణ్డుమే = కాణలిద్దేనే.

భక్తర్ ప్రాణవన్ను, పాలుచంద్రనన్ను, సుందరవాద హారవన్ను, శిరుమూలరుంజోలల్యే షేత్రద్దల్లి నమస్కరిసి భోగి, ముక్తి నంథవనన్ను, నీలమణియుంద్రవనన్ను, శ్రేష్ఠవాద మూణిక్యవన్ను, జనకళ్కారణనన్ను, భోగి శిరువిణ్ణడర్ షేత్రద్దల్లి కాణలిద్దేనే. (8)

భక్తరంగే భవవంకనే ప్రాణనాగిరువనేం, భక్తరన్నే కన్న ప్రాణవాగి బళ్కువనేం? ఎరడు జన్మక్కె మూలే! భక్తర్ల భవవంకనగే బడళ్కవల్లవే. కన్న ప్రాణక్కే అవరు నమనేందు భావనే.

పాలుచంద్ర - ఎందరే, కళ్కుంద రంతవాద పవనాదరళ్కవే ఇంద శోభిసువ పూర్ణచంద్ర. ఆహ్లాదకరవాదవను. పాపకంటే భవవంక. పాపవిల్లద అపూర్వ సౌందర్యదిందలూ, శోభిసువినందలూ శోభిసుత్తా, ఎల్లర మనదల్లి యూ ఆనంద వన్ను లుక్కిసువవను, స్థాపిసి.

ముక్తి, ఇంద్రనీలమణి, రత్నగళు - బడవర బేళెబాళువ వస్తుగళు. అవుగళ ఇందదిందలూ పోళపిసిందలూ మేరెయలారవు. భవవంకనన్ను ఇవుగళ ఒందొందక్కూ పోలిసి వర్ణిసిదే. ఎల్లక్కూ ఆదియూ, జనకళ్కారణనాగి, రక్షిసుకే బడెయవనూ

ಇರುವ ಭಾವಿಯನ್ನು, ಅವನ ಶಿಷ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತು ಏನೆ ನಾಚಿಯನ್ನೋಣ? ಯಾವುದರಿಂದಲೆ ಬೆಳೆದಿರಂಚೋಣ?

ಆಲ್ಬರ್ಟರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ವರ್ಣಿಸಿ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ದಷ್ಟು ಸುಂದರಾಕರ್ಷಕನಾದ, ಭಕ್ತರನ್ನೇ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾ ಭಾವಿಸಿರುವ, ಪ್ರೇಮೋದ್ವೇಗಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಶಿರಮೂಲಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್ನಲ್ಲಿ ನವುಸ್ಕಾಯಿದೆ. ಇಂದು, ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಆ ಭಾವಿಯನ್ನು ಶಿರವಿಲ್ಲಿಯಂ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್ನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ನೆ.

೧. ~~ಕಂಬಮಾಕಣ್ಣಿಂಜಿ~~

ಕಂಬಮಾ ಕಣ್ಣಿಂಜಿ ಕಲಜ್ಞ, ಳರ್
ಕೊಮ್ಮು ಕೊಂಡಿ ಕುಲುಲೆ ಕಲುಲೂ ಕೂತ್ತನೆ,
ಕೊಮ್ಮುಲಾಮಾ ಪ್ರೋಲುಲ್ ಕೋಟ್ಟಿಯೂರ್ಕ್ಕಣ್ಣಿ ಪೋಲೆ,
ನಮ್ಮನೆ ಚೆನೋಲು ಕಾಣ್ಣಿಮಾ ನಾವಾಯುಳ್ಳೇ.

ಕಂಬಮಾ ಕಂಬಂ = ನಡುಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ, ಮೂಢಾ = ಬಲುದೊಡ್ಡ, ಕಣ್ಣಿಲು ಕಣ್ಣಿಲು = ಆನೆಯು, ಅಂಜು ಅಞ್ಞು = ಭಯವಿಲ್ಲದೆ, ಕಲಜ್ಞ ಕಲಞ್ಞ = ವಿಸ್ಮೃತಿ ಮೋಹಂದುವಂತೆ, ಳರ್ ಳ್ಞರ್ = (ಅದರ) ಒಂದು, ಕೊಮ್ಮು ಕೊಂಬು = ದಂತವನ್ನು, ಕೊಂಡಿ ಕೊಂಡು = ಮುರಿದುಹಾಕಿದವನನ್ನು, ಕುಲುಲೆ ಕಲುಲೆ ಕೂತ್ತನೆ = ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಿಂದಲೇ ಧ್ಯಾನಿಸಿದವನನ್ನು, ಕೊಮ್ಮು ಕೊಂಬು = ಚಂಚ್ರವಿಚಂಚ್ರವಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವವನನ್ನು, ಪ್ರೋಲುಲ್ ಕೊಂಬೆಗಳು, ಲುಲಾಮಾ ಲುಲಾಯಂ = ಡರಡಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿರುವ, ಕೋಟ್ಟಿಯೂರ್ಲ್ ಪಾಳಿಯ = ಕೋವೆಗಳ, ಕೋಟ್ಟಿಯೂರ್ ಕೊಟ್ಟಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ. ಕಣ್ಣಿ ಕಣ್ಣು = ದರ್ಶನ ಪಡೆದು, ಪೋಲೆ ಪೋಲೆ = ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮನೆ ನಂಬಚ್ಚ (ನಂಬಿಕೆಗಾರ) ವನನ್ನು, ಚೆನೋಲು ಕಣ್ಣು = ಹೋಗಿ, ಕಾಣ್ಣಿಮಾ ಕಾಣ್ಮಾ = ಕಾಣಲಿದ್ದಾರೆ, ನಾವಾಯುಳ್ಳೇ ನ್ರಾವಾಯುಳ್ಳೇ = ಶಿರನಾವಾ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್ನಲ್ಲಿರುವ.

ನಡುಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ (ಭಯಂಕರನಾದ) ಬಲುದೊಡ್ಡ ಆನೆಯು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ವಿಸ್ಮೃತಿಯೇ ಹೊಂದುವಂತೆ ಅದರ ಒಂದು ದಂತವನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಿದವನನ್ನು, ಪದ್ಮವು

ಹುವ ಕಾಲಂದುಮೆಗಳನ್ನ ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವವನನ್ನು, ಕೊಂಬೆದಳು ಹರಡಿ ಒಲಿದುನಿಂತಿರುವ ಕೋವಿದ್ರುಮಗಳಾಳ್ಗಳ ಶಿರುಕೊಳ್ಳುಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು, ಹೋಗಿ, ನಂಬಿಕಕ್ಕೆ (ನಂಬಿಬೇಕಾದ) ವನನ್ನು ಹೋಗಿ ಕಾಣ (9)
ಅರುಚ್ಚುದು ಕಿರುನಾವಾಯ್ಪೇರಿಶ್ರದಲ್ಲಿ.

ಭೂನವಂಶನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ, ಅವನನ್ನು ಕಡುಶತ್ರುವಾದ ಕಂಸನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಆನೆಯಿಂದಂದಿಂದ ಮಲ್ಲರಾಯರಿಂದ ಹಲವಾರು ಕುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ದಿಂಬು ನಡೆದಿತ್ತು. ಆ ಕ್ರೂರ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಂದುಸಂಶಿದ ಬಲಿಷ್ಠರೂ ಭಯಂಕರರೂ ಆದ ಕುವಲಯಾಪೀಡವೆಂಬ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಆನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ (ಬಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು) ಎದುರಿಸಿ, ಅದರಿಂದು ದಂತವನ್ನು ಪಡೆದು ತಂದು ಅದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯ ಕಳೆ.

ಭೂನವಂಶನ ಕಾಲನಲ್ಲಿ ವೀರಲಾಂಛನವಾದ ಕಾಲಂದುಗೆ ಇದೆಯಂಕೆ. ಅದು ಹಿದ್ದು ಮಾಡಿದರೆ, ಎದುರಾಳಿಯು ಎದೆನಡುಗಿ ಹೋಗುವುದಂಕೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಕಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ನರ್ತನವನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಕಾಳೀಯನ ಹೆಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು) ನರ್ತಿಸಿದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಅಂಶಿಯನ್ನು ~~[illegible]~~ ವರ್ಣಕಲೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಡು, ನಲಿದು, ಹೊಗಳಿದರು. ಸೂಪಿಯಶೋಧನೆ ಕೂಡಿ ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಾಗುವಾಗ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ ಕೊಳಲಿನವು ಮೈಲರಿಯುವಂಥಾದ್ದು.

ಆಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಭೂನವಂಶನನ್ನು ನಂಬಲೇ ಬೇಕು. ~~[illegible]~~ ನಂಬಿದವರ ಕೈಬಿಡಿಸು ಎಂಬುದು ಸ್ವಾಮಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂನವಂಶನು ನಂಬಕ್ಕನು, ನಂಬಬೇಕಾದವನು.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ವೀರನು ನಮಧ್ಯನೂ, ಅಪ್ರತಿಮ ವೀರನೂ, ನಂಬಲೇಬೇಕಾದವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸೇನ್ನೆಯದಿನ ನಾನು ಶಿರುಕೊಳ್ಳೇಟ್ಟಿಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ. ಇಂದು ಶಿರುನಾವಾಯ್ಪೇರಿಶ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿದ್ದೇನೆ.

10. పెరుమాణియప్ పెరిసై మణ్ణాళనై,
కరుమాణిక్కమలై కణ్ణినుణ్ శిరుత్తాంబై,
తిరువాయ్మొళియిన్ తిరుత్తాణ్డగత్తై,
అరుమరైయిన్ పొరుళై అణ్ణామలైక్కాట్టినేన్.

ಪೆರುಮಾಳಿಯ್ನ ಪೇರಿಸೈ ಮಣ್ಣಾಳನೈ,
ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮಲೈ ಕಣ್ಣಿನುಳ್ ಶಿರುತ್ತಾಂಬೈ,
ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಿನ್ ತಿರುತ್ತಾಣ್ಡಗತ್ತೈ,
ಅರುಮರೈಯಿನ್ ಪೊರುಳೈ ಅಣ್ಣಾಮಲೈಕ್ಕಾಟ್ಟಿನೇನ್.

ಪೆರುಮಾಳಿಯ್ನ = ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರನ್ನು, ಪೇರಿಸೈ = ಶಿರು ಪೇರೂರ್ ಪೇರಿಶ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ, ಮಣಾಳನೈ = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮಲೈ = ಆಳ್ವಾರ್ ವವನನ್ನು, ಪೆರುಮಾಳಿಯ್ನ ಪೆರಿಸೈ = ಶಿರುಪೇರೂರ್ ಪೇರಿಶ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ, ಮಣಾಳನೈ = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಿನ್ ತಿರುತ್ತಾಣ್ಡಗತ್ತೈ = ವೇದ

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಕಲಿತ, ಕಲಿತನಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಾಣ್ಗ್ರಿ = ಶಿಲಿಧ್ವಂಸಿಯು, ಉಕ್ಕೆ ಶೆಯ್ದ ಉಣಾ ರಕಟು ಕ್ರ = ದಾಡಿ ಡೇಳ್ವಿದ, ಶೊಲ್ ರಕಾಂಬು = ಮೂಕಿನ, ಶಿಡಾಮ ಕ್ರಿಗ್ರಂ = ದಾರಿಯನ್ನು (ಧಾಟಿಯನ್ನು), ಕುರಿತ, ಇಪ್ಪೈ ಉಣಾಯ = ಇಪ್ಪುದನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿಯ ರಕಾಂಬಲ್ಲಿಲು = ಡೇಳ್ವುವ, ಕೊಂಡ್ರಿ ಕಟ್ಟು ರಕ್ಷಾಣ್ಣಿಡರ್ ಕಟಿಕ್ರ = ಭಕ್ತರಿಗೆ, ಅಮ್ರಮ ಅಣ್ಣಿಗಂ = ಅಳಿವು (ಎಂಬುದು), ಇಲ್ಲೈ ಉಯಿರಿಲು = ಇಲ್ಲ, ಅಣಮ ಅಣ್ಣಿಡಂ = ಜನಕ್ಕು, ಅವರಕ್ಕು ಅಯರ್ಕುಕ್ರ = ಅವಂಗೆ, ಆಚಿಯೇ ಆಟಕ್ಕಿಡಿಲು = ಆಳ್ವಿಕೆಯೇ (ಲುಂಚಾಮುಕ್ತಿದೆ).

ಸೋಲವುನಳ್ಳನ್ನು ಆಳ್ವುವವನನ್ನು, ಶಿರುಮ್ಬೇರ್ ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಮೊದಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಶಲಿಕ ಶಲಿಧ್ವಂಸಿಯು ರಚಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಮೂಕಿನ ಧಾಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಇಪ್ಪುನಳ್ಳನ್ನು (ಈ ರಾಶುನಳ್ಳನ್ನು) ಪೋಲ್ವುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಳಿವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ, ಅವಂಗೆ ಜನರ್ತಿನ ಆಳ್ವಿಕೆಯೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. (10)

ಈ ಶಿರು ಮೊಲಿ ಇರರ ಶಿರುಮೊಲಿಗಳಂತೆಲ್ಲ. ಇಂದೊಂದು ಪುಣ್ಯಷೇತ್ರಕ್ಕೆ, ಅದರ ವರ್ಣನೆಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಭಗವಂತನ ವರ್ಣನೆಗೆ ಮೀಸಿಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂದೊಂದು ರಾಶುರದಲ್ಲಿಯೂ ಬರಹರಿದು ಪುಣ್ಯಷೇತ್ರಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿರಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಗುಣಕೀರ್ತನದ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಪುಣ್ಯಷೇತ್ರಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರಲಾಗಿದೆ. "ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಇಂಥ ಒಂದು ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಂಡೆ. ಇಂದು, ಇಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ (ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ರಿಗಾದಲ್ಲಿ) ಕಾಣಲಿದೇನೆ" — ಎಂಬುದು ಶಿರುಮೊಲಿಯ ಇಂದೊಂದು ರಾಶುರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಎಂಬಂತಿದೆ. ಭಗವಂತನ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಪದವನ್ನು ಶಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಾದರೀಕರಿಸಿ ಹೊಸೆದಿರುವುದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. "ಭಗವಂತನು ಧಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಆಕೃತಿಯು ಖಂಡಿತ. ಅವನು ನಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಪ್ರಾಣ, ಆತ್ಮದ ಆತ್ಮ. ಅವನು ಒಳ್ಳೆತನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಾಜವಸ್ತು, ವಿರಂಜ್ಯೋತಿ ಧರಿಸಿಲಿನ. ವಿರಿಶುದ್ಧನು, ಮೆಚ್ಚಿಸಿನ. ಅದ್ಭುತಕಾರ. ಆಶ್ರಿತರ ಸಿಂಕಲ ವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು. ಅನುಪಮನು ಸುಂದರ. ವೀರಮಲುದಾರ. ..... ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವ ಷೇತ್ರಕ್ಕೇ ಹೋಗಲಿ, ಯಾವರೂಪದಿಂದ ಯಾವ ದೇವರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಲಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಒಬ್ಬನೇ ಆನಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಅನ್ನಯವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಉದಾರಾತ್ಮನಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದು.

ಶಿರುಮೊಲಿಯ ಕಡೆಯ ಪಾಶುರವಾದ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದನ್ನು ಹೊರತು ದುರ್ಲಭವಾದ ಒಂದು ಮೂಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

Ganesh Srinivasan

ಹೇಳಿರುವವನು ಕೆಲಯುನ್ನ ಜಯಿಸಿರುವವನು - ಕೆಲಂಧ್ವಂಸಿ. ಎಂದರೆ, ಕೆಲಯುನದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷನೆಂದು ಆದಮಾನವನ್ನು ಹೊಗಳಿರಬೇಕು.

ಕೆಲಯನು 'ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತವನು' ಎಂದು ಶಾಬ್ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ; ಭೂಮಿಯಂತೆ ಸಿಂಧಲೋನೀರವಾಗಿ ಶಿರುಮಂಥಿಶ್ರೀ ಉಲಿದೇ ಶವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದವನು, ಅಷ್ಟೆ. ಬಳಿಕ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಯು ಸೆಲಸಿ ರುವ ಎಲ್ಲ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿನ್ನ ಶಸ್ತ್ರ ಮಿಯಾಗುವಾನಮಾಡಿ, ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ, ಉದ್ಗ್ರಂಥಮಾಡಿರುವನು. ಅವನ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವು ನಾದವೇ ಆಗಿನೆ.

ಶಾನುಡೇಮೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಂಡನೋ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯನು ಮುಚ್ಚಿಡದೆ, ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಂಚಿಯೂ ತೆರಿಯುಂದ ವಿಶಾಲರನ್ನ ಮೂಲಕರ್ತೃವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ವಿಶಾಲರನ್ನ ಧ್ಯೇಯ.

ಕಲಿಯನದಾಗಲೀ ಪುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೂ ಆದ ಉಜ್ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಶಿಕ್ಷಿತರಾದವರು ಶಿಕ್ಷಿತಬಲ್ಲರೇ ಎಂಬುದು ವಿವಾದಾರ್ಹ. ಈ ವಿಶಾಲರನ್ನು ಕಂಡು, ಡಾಡಿ, ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಮಾಡಿದವರಂತೆ "ಅಳವೇ ಇಲ್ಲ" ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅಮರರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದಂತೆಯೇ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ "ಅಂಡದ ಆಳಿವಂತೆಯೂ" ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. 'ಅಂಡ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ "ಈಲೋಕ (ಭೂಲೋಕ), ಜನಶ್ರು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ" ಎಂದು ಅರ್ಥಬರುತ್ತದೆ. ಶಾಶ್ವತರಾದವರನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಿದವರು 'ಈಲೋಕದ ನಾಯಕರೂ, 'ಜನಶ್ರಿ' ನವಬಡಿಯಾರೇ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ನಿಯಾಮಕರೇ, ಅಥವಾ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವ ವಿರಾಟ್ ವಿಶ್ವದ ನಿಯಾಮಕರೇ? ಇದಿಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ. ಅಮರರಾದ ಬಳಿಕ ಅವರಿಗೆ ಸಲಿಯಾದ ವಿಶ್ವದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೂ ಸಾಲದು, ಏಕೆ ಅಲ್ಲವೆ ಅವರು ಇತರ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಅಮರರಿಗೆ ಒಡೆಯರಾಗಬಲ್ಲರೇ? ಅದು, ~~ಅಲ್ಲಿ~~ ವಿಶ್ವದ ನಿಯಾಮಕರಾದ ಕೆನಾದ ಶಿಷ್ಟವಂಶಿಕರೇ ಬದಲಾಗಿರುವೆ? — ಹಂಸದೆ ಇದರ ಶಿಲಶ್ರುತಿ!

ಅಡಿಯನಡೆ: ಅಡಿಯಾಳ್ವಾಕ್ಕು : ಒದು ತಿರು, ವೈನ್ ಪೊರುಳ್, ವೇಲ್ಕ್ಕೆ ಕಿಳಿಲಿ, ಕುಳ್ಳಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕುಡಂ, ಶುದಲ್ಕೆ ಕೂಡಲಿಲ, ವಾಳ್ವಾಣ್, ಕುನ್ಬಲ್ ಕೂನ್ತಲ್ಗಳ್, ಪಿರಿತ್ತಪತ್ತರ್, ಕಮ್ಬಮ್ಮ ಕುಂಬಮ್, ಶಿಲ್ರಮ್ಮ ಪಿಲ್ಲರ್ಗಳಂ, (ಇರುಮ್ಮ ಇರುಕ್ಕುಡಂ)

1/1/79.

Ganani Srinivasan

2.1.79

— శ్రీః — (16) — శ్రీయ్నమః —

పెరియ తిరుమొళి - పత్తనేయ దశక - ఎరండనేయ తిరుమొళి.

பெரிய திருமொழி - பத்தாம் பத்து - இரண்டாந்திருமொழி

2. இరక్కమిన్నో - இரக்கமின்றி.

1. இరక్కమిన్ఱి యెంగుగొణ్ సెయ్ద తీమై
యిమ్మై యే యెమక్కెయ్ తిఱ్ఱుక్కాణీర్,
పరక్కయామిన్ఱుఱైత్తదున్? ఇరావణన్ పట్టనన్
ఇనియావర్క్కుఱైక్కగామ్?,
కురక్కునాయకర్కాళ్! ఇళంగొగా వే!
గోలవల్విలి రామపిరానే!,
అరక్కరాడలైప్పారిల్ పులి నూంగళ్
అంజిణైం కూడంపాంగుగొళ్ళుంపాంగుగో.

இரக்கமின்றி யெங்குகொண் செய்த தீமை
யிம்மை யே யெமக்கெய்தி ற்றுக்காணீர்,
பரக்கயாமின்றுரைத்ததுன்? இராவணன் பட்டனன்
இனியாவர்க்குரைக்கோம்?,
குரக்குநாயகர்காள்! இளங்கோவே!
கோலவல்விலி ராமபிரானே!,
அரக்கராடலைப்பாரில் புலி நூங்கள்
அஞ்சிணைம் கூடம்பாங்குகொள்ளும்பாங்குகோ.

இరక్కమిన్ఱి యెంగుగొణ్ సెయ్ద తీమై = கருணை (தயை) யில்லாத, சீமை தீமை = கேடுகள், இம்మై యే இம்மை யே = இவ்வுலகத்திலேயே, எమక్కు తమக్கு = நமக்கு, యెయ్తి ట్రు కాణీర్ = எய்தி நின்றீர்கள், పరక్క పరక్க = பரவலாக, యామ యாம் = நான், ఇన్ఱు ఇன்று = இன்று (தான்), ఉరైత్తదు = சொல்லி, ఎన్ ఎన్ = என்ன? ఇరావణన్ ఇராவణன் = ராவணன், పట్టనన్ பட்டனன் = நாசமடைந்தான், ఇని ఇனி = இன்னும், యావర్క్కు యாவர்க்கு = யாருக்கு, ఉరైక్కోమ్ உரைக்கோம் = சொல்லுவோம்?, కురక్కునాయకర్కాళ్ குரக்கு நாயகர்காள் = வானரத் தலைவர்களே, ఇళంగో இளங்கோ = இளவரசே, కోలవల్విలి రామపిరానే கோல வில்லி ராமபிரானே = அழகிய வில்லையுடைய ராமபிரானே, అరక్కర్ ఆడలైప్పారిల్ పులి నూంగళ్ அரக்கராடலைப்பாரில் புலி நூங்கள் = அரக்கர்களின் ஆட்டத்தை அழிக்கும் புலி போன்றவனே, అంజిణైం కూడం పాంగుగొళ్ళుం పాంగుగో அஞ்சிணைம் கூடம் பாங்குகொள்ளும் பாங்குகோ = அஞ்சிறைய தும்பி (வண்டு) கூட்டமாக வந்து தேனை உண்ணும் தன்மையுடைய

రాణా = శ్రీరామునే, అరక్కర్ అరకకర్ = రాక్షసరన్న, ఆడ ఆడ = ఆటక్కే (యుద్ధక్కే), అల్లో వ్వార్ అయిట్టిప్పబార్ = కరియువవరు, ఇల్లే ఇరుట్టు = ఇల్లవాయిరు, నాళ్గళ్ గ్రాగకగళ్ = నాచు, అంజనోమ అంజుకోండిద్దేనే, శరణమూ కూడ ఉం = ఉరియు (అగ్నికుండవు), పోళ్గిక్కమా పోళ్గోళే రాగకగ క్కాగుమ రాగకగా = బేక్ బేక్ దక్షూ బేళ్గలి! (బుక్క బుక్క బ్రోజ్ఞ అగిలి) నదల్లియే నమగే లక్ష్మిసిరుకండిరా? అదన్నెల్ల వివరవాగి ఇల్లి కేళి బేళి బేళలోనా? రావణాను నాశవాదను. నావిన్న యారల్లి కేళి కొళ్ళోణా? వానరనాయకరే, యువరాజనే (ఎళ్ళరియిదొరెయే), సుందరనాద బలిష్ఠనాద బిల్లుగారనాద శ్రీరామునే, రాక్షసరన్న ఆటక్కే (యుద్ధక్కే) కరియువవరు ఇల్లవాయిరు. నావు అంజికోం డిదేవే. ఉరియు బేక్ బేక్ అ బేక్ బేక్! ((అగ్నికుండవు ఉరియువ లూరియు అ)). (1)

శిరుమంగళే ఆళ్వారరంతే 'శవి' ఎంబుదొందు బిరుదు. అదక్కే సిందు నాదశరనగళోళు ఎంబంతే ఈ పాశుర బరిదే. ఓదుగరిగు నాగియే శరణాగతరన్న రక్షిసికొళ్ళత్తదే. విషయ వాదరోళు ఎల్లరంతూ శిళిదదే — రావణన బద్ధ, రామను బిడియ. అదన్న కేళిరువుదరింద ఎష్టో బోగళా! ఎష్టో సాంద్ర వాద ధర్మార్థ మయద విషయవన్ను ఎష్టో సరళవాగి ఇల్లి కేళలాగిదే! ఎంథ సుందర సాంకేతిదు!

ఒడనె ఉళ్ళవాద భిన్నాభిప్రాయగళు ఇల్లియూ శవ్మ బీలవన్ను కొడుత్తవే — ఎంబుదు శాస్త్రవచన. ఈ మూరన సిద్ధాంతవన్ను రావణనిగే శబ్దిదే అన్వయిసువుదు. వంశదల్లి ఒబ్బ ధర్మియాగిరు మాడిద పాపక్కే అవన వంశవే ఈడాగి ధ్వంసవాగిహోగుత్తదే ఎందు శిళిదవర మూరు. రావణన పాపక్కే రాక్షస వంశవే నాశవాగిరుశక్తే.

శరణాగతరల్లదే, రావణను మాడిద ఇంథ కేడకిన బీలవాగి, అవను నాశవాద. అవన జొతెయల్లి అశోకానంతర రాక్షస గరూ మడిదరు. ఎష్టో మంది సరదారరాగిగళు, మీనూ అరియద డ్రంగదరు మక్కళు మునిదుశరు ఉళిదుకొండరు. అవరు మాడి ద్దేను? అవరంతహరే ఈ దుగుణగళా? ఈ ధ్వంసవా? అవర ఒడెయనన్న శళెదుకొండరు. ఈగ అవర ధ్వంసవన్ను యారల్లి తోడిసికొళ్ళువుదు?

ಭೋಗಿಸು. ನಿಗರ್ವಿಯವ ಅನಂತ ಈವ ಶತ್ರು ವಿಷದ ಪಾಯಿಸಳಾ
ದ ನಾಯಕರೇ ದಿಕ್ಕು. ಅವರನ್ನೇ ಮರೆಹೋಗಬೇಕು! ಶತ್ರುಗಳಾದ
ರೇನು? ಅವರು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಲ್ಲವೇ? ನ್ಯಾಯ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಅವರು ಚಲಿಸುವವರಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಯುದ್ಧಕಾಲದ ನಡತೆಯಿಂದಲೇ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ? ತಮ್ಮ ರಾಜನ ತಮ್ಮನಾದ ವಿಭೀಷಣನನ್ನೇ
ಕಾವ್ಯ ಈ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಮರೆಹೊಕ್ಕ ರಹಸ್ಯವೇನು ಬೇಡುವ
ದೇನಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ತಮಗಿರುವ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು
ಬಿಡಿಸುವವರು ಈ ಚೀರಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆ? — ಎಂಬಿದೆ, ಅಳಿದು ಉಳಿದ
ರಾಕ್ಷಸರ ಮನಸ್ಸಿನಳಲು — ನಿಂಕಟ.

ಆ ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.
"ನಮ್ಮನ್ನು ಆಚಕ್ಕೆ (ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ) ಕರೆಯುವವರು ಇಲ್ಲವಾಯಿತು" — ರಾಕ್ಷ
ನಿಂದ ತಮ್ಮ ಜವನಳಿಂದನೆ ಕಲಿಕೆ ಆನಂದವಾಗಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ಕಾಲಕಳೆ
ಯುವ ಬೇಸರಿಂಬು ದುಂದು ಬಿಡದ ಚರ್ಚೆಗಳು. ಅವರು ಯುದ್ಧಪ್ರಿಯರು.
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಯಾರಮೇಲಾದರೂ ಕಾಲು ಕೆರೆದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟಬೇಕು
ಎಂಬುದೊಂದು ಭರಿಚಿತಲೆ. ಭೋಂಬಿಟ್ಟವರನ್ನು ಕಳ್ಳದು ತಿಂಡು,
ಅಡಹಾಯುವರಾಗಿ, ಅಂಜು ಬುರುಕರಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲಾ! ಎಂ
ಬ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

"ಎಳೆಯು ದೊರೆಯೇ — ತಿಳಿಗುಣಕೋವೆ" — ಎಂಬುದು,
ವಾನರಯುವರಾಜನಾದ ಅಂಗದನನ್ನೇ ಅನ್ವಯವೋ, ಶ್ರೀರಾಮನ
ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೇ ಅನ್ವಯವೋ, ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.

"ಕಡಮೆ ಪ್ರೌಢತ್ವಮ ಪ್ರೌಢ್ಯೇ — ಕೂಡಮಂ ಬಿಡಾಗುಕೊಕ್ಕತ
ಮಂ ಬಿಡಾಗುಕೊ" — ಇದನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನ ವಿರಾಟ್ಸ್ವರೂಪ ರಾಕ್ಷಸ
ರವರಾಗಿಯೂ ವಿವರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. "ಒಂಮೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಅ
ಹೆಚ್ಚಲ!" — ಶ್ರೀರಾಮನು ನಡೆಸಿದ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ
ಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕತ್ವವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ. ರಾಕ್ಷಸರಾಜನಾದ ರಾವಣನು ನಿದ್ದೆ
ಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೇಳಿಸಿದ "ಅಸ್ಮಿಕುಂಡವು ಲಂಬಯಲೆ ಲಂಬಯಲೆ, ಪ್ರೌಢಿಮೆಯಲೆ!"—
ಎಲ್ಲಬಗೆಯ ಅಧರ್ಮವೂ ಕೆಟ್ಟಿಗಳೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು
ದುಷ್ಟ ಬೂದಿಯಾಗಲಿ.

೨. பத்துநூண்முடியுமவற்றிரட்டிப்
பாழிக்தோளும்படைத்தவன் செல்வம்,
சித்தம்மங்கையர்பாலவைத்துக்கெட்டான்
செய்வதொன்றறியாவடியோங்குகள்,
ஒத்ததோளிரண்டுமூன்றுமுடியும்
ஒருவர்தந்திறத்தோமன்றிவாழ்ந்தோம்,

அத்தலவம் பெருமான, எம்மைக்கருகாள்வேல்
அருங்கி ணைந்தடம் பொங்குகந்தம் பாங்குகா.

பத்து நீள்முடியும் முவத்திரட்டி
இலங்கை கோமான் சிலைவளைத்தவன் சொல்படியே,
சித்தமா மகிழ்ந்தாயிர வேல்கொடு சென்றான்
செய்வதொன் றறியாது மயங்கிய வடிவினோடு,
ஒத்த கோலத்தரக்கியர் முடியும்
ஒருவர் சந்தியுங் கோமனம் வாலறுத்தவும,
அத்த னெம்பெரு மானெம் மிராமனை
அங்கு நேர்ந்தடம் பொங்குகந்தம் பாங்குகா.

பத்து நீள் முடியும = பத்து நீண்ட முடியும் = தத்து எத்தரான கொடூரர்களை, அவற்று = அவர்களை, இரட்டி = இரண்டாக்கி, கோலம் = வேடம், தாலி பாழ்படி = பலிகொடுத்து, கோலமும் = வேடங்களை, தொகாயும் = கொண்டவர்களை, பகைத்தவன் = பகைத்தவனை, (அவன), சிலைவம் = வில்லை, சித்தமா மகிழ்ந்தம் = மனதில், மகிழ்ந்து, ஸ்திரியர் தால் மங்கையர் பால் = பெண்களிடம், வேல் கொடு = வேலை, சென்றது = கொண்டு போனது, செய்வது = செய்ய வேண்டியது, தெரியாது = அறியாது, மயங்கிய = குழம்பிய, வடிவினோடு = தோற்றத்துடன், ஒத்த = ஒன்றுபோல், அலங்கார = அலங்கரித்துக் கொண்ட, நாயகர்கள் = தலைவர்கள் (பாதசேவகர்களாகவும்), ஒத்த = ஒன்றுபோல், சந்தித்தல் = ஒன்றுபோல், கோலம் இரண்டும் = இரண்டு வேடங்களை, ஒரு முடியும் = ஒரு தலையும், ஒரு மனம் = ஒரே எண்ணம், ஒருவர் = ஒருவர் தான் = தனி நாடியில்லாதவராக, சிலை கோமான் = வில்லுக்கு தலைவர், அலங்கோலம் = அலங்கோலமாக, வாலறுந்தவும் = வாலை இழந்தவர், அத்த = அத்தன் = தலைவன், எம்பெருமான் = சுவாமியே, எம்மை = நம்மை, கொல்லேல் = கொல்லாதே, அங்கு = அப்போது, நேர்ந்து = வந்து, அடம் = தடுத்து, பொங்கு = பொங்கி, கந்தம் = வாசனை, பாங்கு = அழகு, கா = பொழில் சூழ்ந்த (திருவல்லிக்கேணி, திருவல்லிக்கேணி)!

ಡಕ್ಕು ಎತ್ತರವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಎರಡರಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠವಾದ
ಕೋಳ್ಗುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನು ಅವನ ಧೈರ್ಯತ್ನವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ಭೋದನು. ಮೂಡರಕ್ಕದ್ದು ಬಂದನ್ನು ಅರಿ
ಯದವರಾದ (ಲಾದದೇವಕರಾದ) ನಾವುಗಳು, ಬಿಟ್ಟು ವಂಥ ಎರಡು
ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಬಂದು ಕೀರ್ತನವನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾದ ಧಾಟಿಯು
ಲ್ಲದವರಾದ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರಲ್ಲದವರಾಗಿ (ಇದುವರೆಗೆ) ಬಾಳಿದೆ
ವು. ತಂದೆಯೇ, ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ. ಛಾಯು
ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. (ನಿನ್ನ) ಅಂಶವು ಯಾರು ಬೇಡ್ಡ, ಬೇಡ್ಡ! (3)

ರಾವಣನ ವಧೆಯಾದ ಬಳಿಕ, ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ರಾಷ್ಟರು ವಿಜಯಿ
ಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ: ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಒಡೆಯ
ನಾದ ರಾವಣನಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲ, ಡಕ್ಕು ಕಲಿಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಉನ್ನತವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯುಳ್ಳ ಕೀರ್ತನೆಗಳು. ವೀರಾಕ್ರಮಶೂರ್ಣವಾದ
ಇವ್ವಕ್ಕು ಕೋಳಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನು ಬಕ್ಕಲೈಯರ್ ಧೈರ್ಯನ್ನು.
ವಿಭ್ರಮವಾದ ಕೀರ್ತಿವಂತ. ಮೂರುಲೋಕದ ನಾಯಕ ಅವನೇ ಎಂದು
ನಾವೆಲ್ಲ ನಂಬಿದ್ದೇವು. ಆದರೆ, ರಾವಣನು ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟ.
ವಿಷಯಲಂಪಟನಾದ. ಇದರಿಂದ, ಅವನ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಡಾಳಾಯಿತು.
ಧೈರ್ಯವೂ ನಾಶವಾಯಿತು. ಅವನೂ ಬಿಕ್ಕ! ಅವನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ಬಾಳಿದ ನಮ್ಮಗತಿ? ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾರನ್ನು ನೋಡ
ಬೇಕು? ಇದನ್ನರಿಯದೆ ನಾವು ಕಂಗೆಟ್ಟೆವು. ಒಡೆಯನಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ನಾವು
ಛಾಯಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಧಾಟಿಯಿಲ್ಲದವರು. ದಿವ್ಯಸುಂದರ ದೇಹ
ವುಳ್ಳವರು. ನಿಮಗೆ ಇಂದೇ ಇಂದು ಅನಘ್ರ್ಯವಾದ ಕೀರ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ
ವಂಥ ಎರಡು ಕೋಳಿಗಳು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಾವಣನೋಡನೆ ಹೋರಾಡಿಸಿ ಬಿಡ್ಡಾರೇ?
ನೀವು ಬಿಕ್ಕವರಾತ್ರಮಿಗಳು, ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವರು. ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಕರು.
ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ? ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದರೆ? ಆಗ,
ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಬಲ್ಮೆಯಾದಿತ್ತು? ಇದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು
ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ದಯೆ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಂಶವು
ಬಡಬಡಬಡಬಿಟ್ಟಿದೆ!

3. தண்டகாரணியம்புகுந்தன்று
தையலைத்தகவினியங்குகோமான்,
கொண்டுபோந்துசெட்டானமக்கிங்கோர்
குற்றமில்லைகொல்லெல்குலவேந்தே,
பெண்டிராற்கெடுமிக்குடிகுன்றினப்
பேசுகின்றதென்? தாசரதீ!, உன்
அண்டவாணருகப்பதேசெய்தாய்
அஞ்சிலோந்தடம்பொங்குகத்தும்பொங்கோ

కణ్డకారణియమూ భుభున్దనాలు
కైయల్లేశ్క కవిల యిజ్గోమూన్,
కోణ్డు పోనన్ద కేట్టా నేమక్క జుగ్గోర్
ఉట్రుమిల్లే కొల్లోల్ కులవోన్దే,
పణ్డిరా లూ కేడుమిక్కడి శన్నెలే
పోశుణన్ అదనో? కాణీరశే, ఉన
అణ్డవాణరుడ పైదే శెంయ్దాయ్
అంజనోనన్దడమూ పోజ్గ్లేశ్మ పోజ్గోలే.

కణ్డకారణియమూ కాణ్టకారణ్యం = దండకారణ్యాన్ని,
భుభున్దు పుగున్తు = ప్రవేశించి, అనలు అణ్ణు = అందు,
కైయల్లే ణకైయిలు = వీరమహిందరియున్న, కడవ ఇల కైక
ళ అవిని = నిష్కరుణీయూద, ఎమూ కొలమూన్ ణం రకామా
ణ్ = నమ్మ క్షాత్రమియు, కోణ్డు పోనన్ద రకాణ్ణు రాపొగున్తు
= అవకరించుకొండు బందు, కేట్టా నో రకట్టాణ్ = కేట్టు కోద
ను, ఎమక్క ణమక్కు = నమగే, ఇల్లి అరుక్కు = ఈవిషయదల్లి,
కడకుట్రమూ ఇర్కుర్రుం = యా వొందు శక్యవు, ఇల్లిల్లి అరివిలు =
ఇల్ల, కొల్లోల్ రకాల్ రలుల్ = కొల్లుకోడ, కులమూ కులం =
వీరమ శ్రేష్ఠనాద, వేనే రవున్రకై = క్షాత్రియ, పణ్డిరాల్ రప
ణ్డిరాజ = దండదింద, కేడుమూ రకెడుం = కేడువంద, ఇ-
కుడిశన్నెలి అరికుడి కాణ్కో = ఈవంశవన్ను కూరిరు, పోశుణనో
అదు ఎనో రపేశూ కొణ్డ్రుతు ణం = ~~కేల్లుపుశేసి~~ కొల్లు
కొల్లువుదు ఏనిదే? శాశరథీ కాకార క్రో = దాశరథీ, ఉన
అణ్డవాణర్ ఉణ్ అణ్టవాణర్ = నిన్న దేవశత్రుళు, ఉడ
పైదే శెయ్దాయ్ ఉకపపకై రకయ్ కాయ్ = రషిదనువం
శాద్దన్నెల్ల మాడిద్దరియే, అంజనోనమూ అరుశ్చి ణం = భయ
వికుల్తనే (భయ విట్టిద్దనే), శకమూ ~~కోజ్గ్లశ్మ~~ పోజ్గోలే
కూడం రబాగుకక్తుం బాగుకా = (నిన్న) ఇంతియు
భళియు అ భళియలి.

అందు దండకారణ్యవన్ను ప్రవేశిసి, నిష్కరుణీయూద నమ్మ
ఒడెయను వీరమహిందరియున్న ఎళిక్కొండు బందు కేట్టు కోదను.
ఈవిషయదల్లి నమ్మ శక్యవేనూ ఇల్ల. కొల్లుకోడ, వీరమ శ్రేష్ఠనాద
ఒడెయనే. దేవనదిందద కేడువంద ఈవంశవన్ను కూరిరు కోళిశి
ళ్ళువుదాదరిం ఎనిదే? దాశరథీ, నిన్న దేవశత్రుళు రషిదనువంద
ద్దన్నెల్ల మాడిద్దరే. నావు భయవిట్టిద్దనే. నిన్న ఇంతియు భళియు అ భళియల్లి

ಲಂಕೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರದರು ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದವರುಗಳಲ್ಲೇ ಹೆಂಗಸರ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾಶವಾಯಿತು. ಈ ವಿಷಯವಾ ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾದ್ದು ಏನೂ ಕಾಣೆ. ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾದ ರಾವಣನು ದಂಡಕಾರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೇಮಿಸಿದನು. ಅವಳನ್ನು ಮೋಹದಿಂದ ಹೊತ್ತು ತಂದು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟನು. ಇದೇ ಅವನ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಕಾನು ಮೂಡದ ಕಪ್ಪೆಗಾಗಿ ರಾವಣನು ಮಡಿದದ್ದು ದಿಟವೇ. ಆದರೆ, ನಾವು ಕಪ್ಪೆಕನ್ಯೆಗೋ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡವನೊಬ್ಬನು ಮೂಡದ ಕಪ್ಪೆಗೇ ಏನೂ ಅರಿಯದವರಾದ ನಮಗಲ್ಲ ಶಿಷ್ಟೆಯೋ? ಸ್ವಾಮೀ, ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಂಶದವನೇ, ದಶರಥಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಗನೇ, [redacted] ಇಷ್ಟರಾದ ದೇವಕನ್ನಡಿಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಎಂಥ ಕೊಯಿಡ್ ವನ್ನೇ ಮೂಡಿದ್ದೀ. ನಾವು ಅಂಜಿದೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ. ನಮಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಸೀಡು. ನಿನ್ನ ಜಂಟಿಮೆ ಬಿಳ್ಳಿಯುತ್ತಲೇ ಪ್ರೋಲಲ.

4. ಎಞ್ಞಂಯಿಲ್ ಇಲಙ್ಞಕಕ್ಕಿಱ್ಱಂಗಳ್ ಕೊಂಡಾಣ್
ಉನ್ನೈ ಮೂನ್ ಪಣಿಂದು ನಂಗಳ್ ಕಣ್ಮುಗಪ್ಪೇ,
ನಞ್ಞು ತಾನಾಗಕ್ಕರ್ಕುಡಿಕ್ಕೆ ಕೊಂಱು
ನಂಗೈಯಿವನ್ ತುಂಬಿಯೇ ಎಂಬಾಣ್ಣಣ್,
ವಿಞ್ಞೈ ವಾಣವರ್ ವೆಣ್ಡಿಱ್ಱಿಱಪಟ್ಟೋಮ್
ವೆರಿವ್ವೂರ್ ಪೊೞಿಲ್ ಮಾಮಯಿಲಣ್ಣ,
ಅಞ್ಞಲೋ ಕೈಯೆಕ್ಕೆ ಕಾಣ್ಡು ನಡಮಿನ್
ಅಞ್ಞಿಱೈತ್ತಡಂ ಪೊಂಗತ್ತುಂ ಪೊಂಗೋ

ಎಂಜಲ್ ಇಲಙ್ಞೈಕ್ಕೋ ಎಙ್ಗೋನ್
ಅನ್ನೈ ಮುನ್ ವಿನೈನ್ದು ಎಙ್ಗಳ್ ಕಣ್ಣೋ ಮುಡಪ್ಪೇ,
ನಂಜುಕಾನರಕ್ಕರ್ಕುಡಕ್ಕೆ ನಾಯಿ
ನಞ್ಜೆಯ್ಯೈಯವನ್ ತಂಬಿಯೇ ಶೊನ್ನಾನ್,
ವಿಂಜೈ ವಾನವರ್ ವೇಂಡ್ರೋ ವಟಿವೊಡಮೂ
ವೇಂವಾರ್ ಪೂಮಿಳ್ [redacted]ಮಯಿಲನ್ನ,
ಅಂಜಲೋ ದಿಯ್ಯೆಕ್ಕೊಣು ನಡಮಿನ್
ಅಂಜಿನೋ ನ್ದಡಮೂ ಪೋಙ್ಗತ್ತಮೂ ಪ್ರೋಙ್ಗೋ.

ಎಂಜಲ್ ಇಲ್ ಎಞ್ಞಂಗಳ್ ಇಲ್ಲ = ಕೊರತೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ, ಇಲಙ್ಞೈಕ್ಕ ಇಲಙ್ಞಕಕ್ಕಿ = ಲಂಕೆಯ, ಇಲ್ಲೈ ಕಿಱ್ಱ = ಒಡೆಯನಾದ, ಎಮ್ಮ ಕೋನ್ ಕನ್ನೈ ನಮ್ಮ ಕೊಣ್ಣ = ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನ, ಮುನ್ ಮೂನ್ = ಮುಂ ನೆ, ವಿನೈನ್ದು ಪಣಿಂದು = ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು, ಎಙ್ಗಳ್ ನಂಗಳ್ = ನಮ್ಮ, ಕಣ್ ಮುಡಪ್ಪೇ ಕಣ್ಮುಗಪ್ಪೆ = ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ, ನಂಜುಕಾನ್ ನಞ್ಞು ತಾಗ್ = ಸಾಷ್ಟೆಗೆ ವಿಷ್ಟನೇ, ಅರಕ್ಕರ್ಕುಡಿಕ್ಕ ಅರಕ್ಕರ್ಕುಡಿಕ್ಕ =

రాక్షసవంశక్కే, ఎనలు రాణ్ణు = ఎందు, నళ్ళోయ్ల నుగు కాకుయ = నాభీమణియన్న కురిరు, అవన శబ్దయిలే అబణ్ కుంబియె = అవన శవ్మనేలే, శొన్నాన్ ఎకాణ్ణు = హేళిదను. వింజ్నే చాన వర్ విద్యుద్ధర ఖాణాఖర్ = విద్యాధ్వరరే మొదలాద దేవకేతళ్లు, వేణ్కి బ్రో ఎణ్ణు టిన్రర్రు = కొంతిద్దన్నెల్లా, వీట్టోలమ పట్టెడాగం = అనుభవిసిదేవు, వేరు ఎఖరి = మద్దు, విరమళ్ల గళింద, వార్ ఖార్ = కుంబిరువ, హోలిల్ పొగళిసు = కొంచి గళ, మూమయిల్ అన్న మాగమయిసు అణ్ణ = దొడ్డ (సుందర) నవిలనంకే, అంజు అల్ అరుళు అసు = త్రిదుమణిగళ్లుళ్ళ, ళిదియ్ల కాళ్కొణియ = కలేగాదలనవళన్న, కొణ్డు ఎకాణ్ణు = కరేదుకొండు, నడమినొ నుడుగిణ్ = హోగిరి, అంజినోలమ అరుళిణెం = భయ బిట్టిదేనే, శబ్దమూ హోగార్తమగ హోగ్తోలే కూడం పొగుకత్తం పొగుతా = (నిన్న) ఇరవియు చెళ్ళె యుళ, చెళ్ళెయుళ.

కొంకరళేయుంబుదే ఇల్లద లంకేగె ఒడేయనాద నమ్మ్లడేయ నముందే అడ్డబిద్దు, నమ్మ ఈణ్ణ ముందేయిలే. ఈ రాక్షస వంశక్కే ఇవళు నాష్ట్రేశ్ విష్టమే ఎందు నాభీమణియన్న కురిరు అవన శవ్మనేలే హేళిదను. విద్యాధ్వరరే మొదలాద దేవకేతళ్లు కేళేంద్దన్నెల్లా అనుభవిసిదేవు. మద్దు విరమళ్లగళింద కుంబిరువ శొంచెళ్ళెయ సుందరవాద దొడ్డ నవిలనంకే, వంచ్ నుణిగళ్లుళ్ళ శలేగాదలనవళన్న కరేదుకొండు హోగిరి. భయ బిట్టిదేనే. (4)

(నిన్న) ఇరవియు చెళ్ళెయుళ, చెళ్ళెయుళ.

లంకేయు రాక్షసరు శ్రీరామనల్లి హేళికొళ్ళుత్తారే: స్వామి, నమ్మ లంకేయు అప్పట్టే బ్రహ్మన నిర్మిసి సొంద కూడిత్తు. అల్లి రుద్ర వధవాద కొంరళేగు అవకాశవిల్ల. భగవద్భక్తరాద మోళె యుత్తిద్ద నమ్మ లంకేగే ఒడేయనాద రావణ నీళ. ఇందు దివ, ట్రిజటెయు ఉద్దక్కే కొడను వ్రద్ధళే యుంబే, కుంబిద అవన ఒడోలగదల్లి అవన శవ్మనాద విభీషణను బందను. నమ్మల్లరిదూరనే, నమ్మ ఈణ్ణ ముందేయిలే. అవను శన్న అణ్ణనే అడ్డబిద్దను. కైయుయిదు హేళిదను: "అణ్ణా, నీను అవకాశ కొండు బందిరువ ఈ నాభీమణియే నమ్మ రాక్షస కులక్కే మృత్యువాదవళు. మయూరదేయిలద ఇవళన్న కరెదు యుద్ధ శ్రీరామనిగే ఒప్పిసి బిడు. నినగూ, నమగూ, ఈ లంకేగూ,

నమ్మకంలేక్ష్మి క్షేమమవుతుంది. దాని మొగుడే పోయాడాయే!
ఇదిగో లంకేశ్వరా నాశనాన్ని కొని తెచ్చుకోకయ్యా!" రావణాసురుడు
ను అవమానంతో మొహం చిట్లించుకొని వెళ్ళిపోయాడనుకో? వెంటనే
యుద్ధానికి సిద్ధమయ్యాడు. అదంతా ఆలోచిస్తే రాముని అవతారాన్ని
కొంచెం దాచిపెట్టినట్లుంటుంది. లంకేయుడా దాక్కుంటుంది. నమ్మి వంశాన్ని
దాచినట్లుంటుంది. విద్యాధరరాక్షస మొదలైన దేవతలెవ్వరూ చేయలేని
దుర్బుద్ధి అదన్నమాట. నాపై విడువబడిన బాణాలకంటే అవమానాలే
ఎక్కువ! ఛీ, నిమ్మళించిన, విరమించిన, విరమణనొందిన
ద, కాంక్షితమనోయుద్ధ శత్రుదేహంలోన్న శరీరంచేసుకొని పోయాడు.
వనదుర్గ మొదలు నలయువ దేవతల్లాంటి మహిళా నవిలుగళ్ళాంటి ఆడ
నలయులు. నావంటి భయవిహీనుడే. నమ్మి అభయం
వస్తున్నట్టు, నమ్మన్న శ్లేషణడవ కాదాడి. నిమ్మ ఉంటేలింపు బొళ్ళి
యుక్తా పోవాలి అందుకాశ్చర్యపడుతున్నాడు.

5. తెంబొన్ నీణ్ముడి యెంగిరావణన్
శోణితయెన్బ తోర్తెయ్వం కొణార్ంత్తు,
వంబులాంగడి కావిర్ శిణైనీంద్తతే
కుంబేడు నిగుంబణుంబట్టాణ్
కూట్రం మానిడమాయ్ వంద్తు తోన్ఱి,
అంబిణైలెంమైక్కణ్ణిరుగిన్ఱతు
అళ్గిణైం తుడంబొంగుత్తుంబొంగుకో.

శెవ్వన్ నీణ్ముడియిజ్గిరావణనా
శక్తియినబదోర్ దివ్యమా కొణర్న్ద,
వవ్వలాజ్గడి కావిలా శిలాత్తే వైక్కతే
కుట్రమాయిట్ట కైణీర్,
కువ్వనేంతు నికుంబనుమా దీట్టాన్
కూట్రమా మానిడమాయ్ వన్ద తోనాలో,
అమ్బినాలే మ్మై తోనాలొడుక్కినాలుడు
అంజినోమా కతమా భోజ్గతమా భోజ్గళే.

Garani Srinivasan

శేమ ఫోన్ ఠకుం బిణ్ణ = శంఖు చిన్నద, సీళ్ళా వుండి
న్రోల్ గ మూడి = లున్నశిఖండిత్వవన్ను ధరిసిద, ఎజ్జాళ్ ణగు కర్ణ =
నమ్మ, ఇరావణన్ శిరాణిణ్ణ = రావణాదిరను, శేళ్ళే
ఎన్బదు కోణకె ణణ్బక్కు = సీతే ఎంబ, ఓర్ ఫ్రేర్ = నాటి
యిల్లద (అదృశ్యవాద), దేయ్వవమ్మ ఠకాయ్బుదు = దేవతెయి
న్న, కొణిర్సు ఠకాణార్న్రక్కు = (అపహరిసి) కొండు, వమ్మ
బుంగ = విరిమళ్ళవు, లులామ్మ ఒలగం = పరిమళువ, చం
కడి = సుందరవాద, కాదిల్ కాయిల్ = వనదల్లి, శిలుతే మైత్ర
దే కొణ్ణ బుదక్కె కథె = సీతెయిబ్బళ్ళే, కుట్రమ్మ ఆయి
ట్ట్ర కుత్రం ఆయిత్రు = అపరాధ వాయితు, కాణిలర్ కా
ణిర్ = కండిరా, కుమ్బనోలదు నిజమ్బనుమ్మ కుంబణ
న్రికుంబణం = కుంభను, నికుంభను, విభీషణ పట్ట
ణ్ = నావన్నప్పిదను, కూట్రమ్మ కూత్రం = వ్యూహవు,
మానిడమ్మ ఆయ్ మాణిడం ఆయ్ = మనుష్యనాగి, వన్ద
బ్రక్కు = బందు, కోలనల్లి ఠకాణ్బుగి = ప్రత్యక్షనాగి,
అవ్వినాల్ అంబిత్రుల్ = బాణదిందల, ఎవ్వళ్ళె ణంణం = న
మ్మన్న, కోనలు ఇదుజనలు ఠకాణ్బు దిరు కిణ్
బుక్కు = కొందిడుక్కిద్దే, అంజి నోలమ్మ అరుళ్చిణం = ఖ్యా
తిచ్చిద్దేవే, శతమ్మ ధైర్యమ్మ ధైర్యవే కూడం ణాగు
కక్కుతం ణాగుతకా = ఉంచేయు చెళ్ళెయుల, చెళ్ళెయుల.

శంఖ్రబ్బద లున్నశిఖండిత్వవన్ను ధరిసిద నమ్మ (ఖడియునాద)
రావణానుజరను సీతే ఎంబ అదృశ్యవాద దేవతెయన్న (అపహరి
సి)కండు, పరిమళభరిసిద సుందరవాద వనదల్లి సీతెయిబ్బళ్ళే
అపరాధవాయితు శంకరా? కుంభను నికుంభను బిక్కరు. వ్యూహ
వు మనుష్యనాగి బందు ప్రత్యక్షనాగి, కన్న అంబుగళింద నమ్మన్ను
కొందిడుక్కిద్దే. నావు భయపట్టిద్దేవే. (నిన్న) ఉంచేయుయు చెళ్ళెయుల

చెళ్ళెయుల!

లంకెయల్లి ఉళిద రాక్షసరు శ్రీరామనల్లి హోగిహేళ్తిద్దారే:
ద్దేవు, నమ్మ ఖడియునాద్ద రావణని ~~హోలలారంబుదే~~ హోలలారంబుదే
కిళిందిదు. మూరులోకవ్ద ఖడియునెందు అవను అభ్యున్నతవాద

శీలవతిని ధర్షించిన వాడవు అవను. సీతకి ఎంబ నాటికిలుల్లన
దేవకోయున్న అపహరించిరావద. ఆకోయున్న వీరులను కుంభక
కుంభర వాద అశోకవనదల్లి సేరిసిట్ట. ఇదే అవన మూల
విరోధ! ఇదలింద, అవను మహాశ్రేష్ఠల్ల, అవనన్ను నోచ్చకొండవద
కుంభ, నికుంభ మున్నాద రాక్షసవీరరల్లరూ మనుష్య
మృత్యు వల్లే మనుష్యరాగి నీవన్ను కళ్ళరియిరు. లంకేయల్లి
ప్రత్యక్ష వాయిరు. కన్న అంబు వళిందలే రాక్షసరులవన్ను
నిర్నామ మాడిట్టరు. స్వామి, నావు కేవలం దేవరే. నమగే
అభయ వన్ను నీడు. నిన్న ముందిరువుదు కొచ్చలి, కొల్లుం.

"మృత్యువు మనుష్యనాగి బందు, ప్రత్యక్ష వాగి — కూర్రనం
మాణిడమాయ్ బన్నిత్తు కేరాణ్ణి" — రావణను బ్రహ్మాదిగళిం
వరపడేద వరదల్లి, అవనగే భయవాగబార, మిగిలిద వీరాశ్రమవళుల్లి,
యుందంతూ కేవలగే మరణ బరబారదంబు చిందు. మనుష్యనంబ
వనేష్టు నిశ్శక్తనను! ధుల్లుకడిగే భయవిద్దుంటే! అవనిందలూ
కేవలగే మరణ కోడదన్న వుదే? కీబకన యుద్ధదల్లి
ప్రత్యక్షియుంద, 'ననగే మనుష్యరిందలూ మరణవిరబహుదు' ఎన్న విల్ల,
ఆద్దరింద, మృత్యువు మనుష్యరూపవన్ను అళవడికొండిరు. ఎల్లరే
సుఖప్రవాదద్దరు లంకేయన్ను హొక్కరు. అవరన్ను యుద్ధరంగక్కే
కళిసిరు. (సామాన్యవాద) అంబుగళిందలే అవన కలేగళన్ను
కేళిరు. మృత్యువన్ను జయిసలు సాధ్యవే?
దేవ బరువుదుమాత్రవే యువ మిళిగళనే బరువుదుమాత్రవే డోళలు సాధ్యవే?

మృత్యుంజయ నిద్ర కూర్చిరబారదంద్రె లుగాయువే ఎన్న చిదనంతన
శివపదగళ ఆశ్రయవుర్తు అవనల్లి శరణాగతి!

6. ఒకుమా కుడిలిక్కుడన్ కేట్రి
உயர்கொள்மாக்கடிகாவையிறுத்து,
காதல்மக்களும்சுற்றமுங்கொண்று.
கடியிலங்குகைமலங்கவெரிஇ,
தூதுவந்தகுரங்குக்கே உங்கள்
தோன்றல்தேவியைவிட்டுக்கொடாதே,

ఆకర్ణిన్ను పడికిన్ను కన్నెకా!
అంజిసేనెద్దమా ప్రోజ్జిత్తమా ప్రోజ్జేఁ.

ఓదమా శిఖరం = అలేనళ్ళు కుంబిద, మాఁమా = దొడ్డ, కడల్మే కడిలె = కడలన్న, కడను కడన్రెక్కు = దాటి, చేఁబేనళ్ళన్నేఁ, ఉయర్‌శోళ్ళ ఉయర్‌దికాగ్గా = ఉన్నశవాద, మాఁమా = దొడ్డ, కడి కడి = వింమళ్ళకుంబిద, కావ్మే కాణావు = ~~ఈకా~~ వనవన్న, ఇలుంక్కు ఱిక్కు = ముందు కాళ్ళు మోడి, కాదల్ కాళ్ళు = (రావణన) ప్రాణియ, ~~మళ్ళళ్ళే అక్కకేఁ~~ = మళ్ళళ్ళుమా మక్కళ్ళన్నుం = మళ్ళన్ను, శుబ్రము మా శుబ్రాణుం = బంధువళ్ళన్ను, కేనాలు దికాణ్ణు = కేండు, శదికడి = సుందరవాద, ఇలజ్మే ఱిలంకాణక = లంకెయు, మలంకక = (నాశనానువంశ) నడుగువంశే, ఎంక్కు ణాగిక్కు = లంక్షే చుదువన్న తూతు వంక్కు = (రామ) దూశనాగ బంద, కురజుంక్కే కుర్రంకుకేకక = వానరనిగే, ఉజ్జిళ్ళా ఉంకగ్గా = నిమ్మ, శోఁనాలు కాణ్ణుం = నిమ్మ (స్త్రీమియ), దేఁవియన్న, విట్టు దేఁవియల్లే కైవిణాయ = దేఁవియన్న, విట్టు శేఁదుక్కిదే విట్టు దికాడుక్కకాగే = అవివేక బింద అవివేకదింద, బిట్టు కేఁడదే, ఆదర్‌సినాలు ఆకర్ణిన్ను = అనుభవిసుశ్రీరువుదు, అన్నోఁ అన్నెకా = అయ్యో, అంజిసేఁమా = భయబీట్టిదేవే, శతమా ప్రోజ్జిత్తమా ప్రోజ్జేఁ = (నిమ్మ) బంధియు బళ్ళియుల బళ్ళియుల.

అలేనళ్ళు కుంబిద దొడ్డ కడలన్న దాటి, చేఁబేనళ్ళన్నేఁ, ఉన్నశవాద (మరగళ్ళుళ్ళ) దొడ్డ వింమళ్ళకుంబిద వనవన్న ముందు కాళ్ళు మోడి రావణన ప్రాణియ మళ్ళళ్ళన్ను బంధువళ్ళన్ను కొండు సుందరవాద లంకెయు నడుగువంశే (నాశనానువంశే) ఉరుద, రామదూశనాగ బింద వానరనిగే నిమ్మ స్త్రీమియు దేఁవియన్న బిట్టు కేఁడదే, అవివేకదింద అనుభవిసుశ్రీరువుదు, అయ్యో! భయబీట్టిదేవే. (నిమ్మ) బంధియు బళ్ళియుల, బళ్ళియుల.

Garani Srinivasan

లంకేయు రాష్ట్రపరు శ్రీరామునల్లి ఓడిహోళ్ళుత్తిరే: స్వామి, నిమ్మ దూతనాగి లంకేగె బందవను ఒబ్బ వానర! అవనల్లిద్ద కుంభిద ఖలు దొడ్డ కడలన్న అవను దాటి, దాటిదను. ఆగలే కొత్తలనల్లింద సీతెయన్న భద్రవాగి లంకేయన్న ప్రవేశిసిదను. సీతే దేవి యన్న హుడుకుత్తా, అశోకవనదల్లి బిరియిద్ద ఆకేయన్న శండను. ఆకళే శ్రీరామన ముద్రే యుంగుర వన్నిట్టు, తన్న వింతయు మాడిహోగు, నాను శ్రీరామదూతనే ఎందు నంబిసె కొచ్చను. అనంతర, తన్న సౌర్యవన్న మునిదిట్టుద్దల్లి, రావణన ప్రియవాద సుందరవాద అశోకవనవన్న ముందుడాలు మాడిదను. అవన వద్దల వన్న కేళి, ఆ మాహారనన్న బడిదు తరలు రావణన ఆజ్ఞెయింతయిరలు. మాబహన్య రాక్షసియరింద ఆ కేలద భాగవల్లి, రావణన ప్రేయసియు మనోజ్ఞ అశోకవనవన్న మునిదిట్టు కొందిగే ధ్వంసగి, అవనిందలే ఎల్లరూ మడిదరు (డతరాదరు). బళిక, ఇంద్రజిత్తునే అవనన్న ఎదురిసి, ముడివిగా బ్రహ్మనింసిందు కేళి, అవనన్న బ్రహ్మాస్త్రదింద కట్టిహాకి, రావణన ముందే తరే దొయ్దను. ఇదన్నాలకదల్లి, ఆ వానరను రావణనిగే తాను అరి దుంటు తరద సీతెయన్న బిట్టు తాను రామునిగే శరణాగతనాగేం దూ, ఇల్లవాదరే అవనిగే మృత్యు కొట్టువుదిల్లవేందూ బుద్ధి హేళి దను రావణనిగే తాను బోధిసిదను. తవియు బాలల్లే భేటి మాడిత్తే రేంది ఆజ్ఞే మాడిదను. ఆ బాలద భేటియిందల్లే నిమగే ~~ఆ~~ లంకేయ న్న నిమగే బ్రహ్మనాగువుదన్న తిళిసిద బళిక్కె శ్రీరామనల్లిగే కుబ్జనాగి రావణ ను వానరన మాతన్న కేళిద్దన్నే నడేదు కొండల్లల్లి. అదరిందలే ఇష్టు అవధిగళాయితు. అయ్యో! నావు మాడిదంద్దేనే ధ్వాలి. నిమ్మ అభయ దింద నమ్మన్న రక్షిసి.

7. తాழிமின்றிழுந்நீரையஞ்ஞாண்று
தாகைந்ததே கண்டு வஞ்சிநீண மருங்குல்,
மாழைமாண் மடநோக்கிணை விட்டு
வாழ்கில்லா மதியின் மனத்தாகொ,
ஏழையிலங்கைக்கிறை தன்கொ
லெங்கோ யொழியக்கொலியவகொ,
கூழிமாநிகொ மாமணி வண்ணா!
சாழலிணைந்தடம் பொங்குதம் பொங்கர

కాలమిన్లో మున్నీళ్లే యి భూభాగాన్లో
కడ్లన్నదే కణ్ణు వంజనుణ్లో మరుజ్జాల్,
మూల్లే మూన్ మడనోళ్కెయ్లే విట్టు
వాలు ఇల్లా మడియినా మనక్కాన్లే,
వీల్లే యిల్లే రియిలజ్జాల్లే క్కి ల్లే కన్లే
యిజ్జాళ్లేయిం లియు కొళ్లే యవన్లే,
శూలు మూనిజ్జాల్లే మూ మణివణ్ణా!
శోల్లనోన్నడమా పోజ్జాక్కమా పోజ్జోళ్.

కాలమా ఇనల్లా కాట్టం తిణ్ణుగి = యావ అడకిన్లేయూ ఇల్లదంకే, మున్నీళ్లే భూక్కుణ్ణోగా = భయముద్రవన్న, అజ్జోగ్లూ నాలు అళ్కుణ్ణుగా = అందు, కడ్లన్నదే కాణాకక్కు = భీకరవేకచిద్దన్నే, కణ్ణు కణ్ణు = కండవనా, వంజ ఎళ్కు = నిరదింవంకే, నుణ్ణుణ్ణ = మోష్మాద, మరుజ్జాల్ మరుక్కుల = నడువిన, మూల్లే మాణాక్షి = ముగ్గాద (మూ నికరాణాక్షియాద), మూన్ మాణ్ = జింకెయ, మడనోళ్కెయ్లే మడక్కాణాయి = నిష్మలబవన్న బీరువనోళవళన్న, విట్టు విట్టు = విట్టు, వాలు ఇల్లా ఎవాక్షకిల్లగా = చాళలారేనల్లా ఎంబ మది ఇల్లకిల్లు = బుద్ధియిల్లద, మనక్కాన్లే మణాక్షకాణా = మనస్సళ్వవనన్న, విల్లే యిల్లే రాణాక్షాయ = వివేకవిల్లదవనన్న, ఇలజ్జాల్లేక్క ఇజ్జాల్లే కన్లే అలుజ్జాకక్కు అణాల్ కాణ్ణా = లంకెయ బిడెయనన్న, ఎజ్జాళ్ బిలియు రాజ్జకళ్ రాక్షిగా = నమ్మన్న బిట్టు, కోల్లే రకాగు = కోలేమాడిద, అవన్నే అవణా = అవనన్న, శూలుమా ఆ కూళ్ళం ఎన్ = నిజక్కు వరిదిరువం శే, నిన్లే క్రిణా = శిక్ష, మూ మణివణ్ణా మా మణిమణిణ్ణా = దివ్యాద ఇంద్రనీలమణియ బణ్ణదవనే, శోల్లనోన్నమా రకాల్ రి డుణం = ప్రోధిసుత్తే (కేళికొళ్లుత్తే), కడమా పోజ్జాక్కమా పోజ్జోళ్ కూడం రిబాజ్జుకక్తం రిబాజ్జుకొగా = (నిన్న) ఒరిమెయు బెళ్కెయు, బెళ్కెయు.

యావ అడ్డియూ ఇల్లదంకే, అందు, భయముద్రక్కే నోకుత కట్టిద్దన్న కండవనాగి, బిక్కదకాన్ మోష్మాద నడువళ్ళ, నిరవీరాక్షియాద జింకెయ కవిట వరియద నోట వ్యాళ్ళవళన్న ఒట్టు ~~బెళ్కె~~. చాళలారేనల్లా ఎంబ బుద్ధి ఐన మనదవనన్న, వివేక

విల్లుదవనన్న, లంకేయు పిడికియనన్న, నమ్మన్న మూ శ్రీరాముడే చిట్టు
కొంటే మాడిదవనన్న నీకు వరిదిదు వంకే శిళ్ళి, విభ్యాద
ఇంద్రనీల మణియు ఖణదవనే, డోళ్ళశేకళ్ళుళ్ళే. నిన్న (7)
ఒంటియు చెళ్ళియుల, చెళ్ళియుల.

లంకేయు రాషసరు శ్రీరాముడు నన్న చేటిశేళ్ళుళ్ళే దాగిరుంటే,
విభ్యాద ఇంద్రనీల మణియు ఖణ్ణద ధ్వనియంతే, అందు
నీవు శకడియిల్లదంతే నిమ్మ ద్రుష్టి చోరుపే శట్టిరుత్తల్లా! అందే,
చక్కద డాన నిగుష్మాద ఖిళుకువ నకుపుళ్ళవళు, అవిరాద్
వన్నే అరియద జంకేయు కవిచవిల్లద నోటవుళ్ళవళు
ఆద సీతే దే యందున్న నిమగే శందు జిప్పిసి ఖిడబారదాగిత్తే?
ఆ విరమనుందరియున్న ఖిటు బాళలారేనల్లా ఎంబ బుద్ధిమాటే
న మనస్సినవనూ, వివేక విల్లద కార్యవన్న మాడిదవనూ,
లంకేయు పిడియునూ ఆద రావణనన్న అవన అనుయాయి
గళనేకరన్న శేగుందు డారిదిరల్లా! నావిల్ల శ్రీరాముళే నమ్మన్నే
నీకు వరిదిద్దేనే? అందు నమ్మన్నే శేళి మాడిబిడలిల్లా?
ఏకే టుళుదిరి? ఇదన్న తీన కేళ్ళుశ్రిద్దేవే. నావు భయంకవిద్దే
దేవే. నమగే అభయ వన్నీశ్రు రక్షిసి. నిమ్మ ఒంటియు ఇన్న డోబ్బే
దోబ్బిగి చెళ్ళియుత్తే కోణల.

8. మణంగుకాణ్ డేఱుం మణ్ డోతరిగుతలా
అంగైకయిర్ కణ్ణినీర్ కణిరుప్ప,
కణంగుకాల్ మైందుమిలే నోక్కమాట్టాళ్ నిన్రు,
కురుంకమేశిలతాబతరైన్ఱు,
పుణంగుకైనల్ మైన్ మయిలెచ్చిణైనణైక్కు
పున్మైయాణాన్ నెరుంజిర్ పకవెయ్క,
అణంగుకణ్ణ కీణ్ డోణైం పిరియార్కు
అరుంజిణైక్కుడం పొంగుకత్తుం పొంగో

మనజిన్నోలుమ మణ్డోదరి ముదలా
అజ్జోయలూ కణ్డోనార్ కళిరువ్వి,
శనజిన్నోళ్ మేన్ ముల్లై నోక్కు మేలిస్సు
శంజమే శిలదాఊశకోనలు,
పునజిన్నోళ్ మేన్ మలిల్లై కైయిల్లై వైక్కార్
పున్మైయాళన్ నెంజిలూ విడవియ్యు,
అనజిన్నన్న శిశోళ్ మైయిరామ అరుకు
అంజనోనదిమ పోజిక్కమాట్టోజ్.

మనమా చొండ్డి మణం రికాణ్డు = మనఃప్రావ్యకరమా, చిలు
మా రణ్ణుం = ఉన్నకన్నానక్కే చిరువంథ, మండ్డోదరి ముదలా
మణ్డోదారి మూతరా = మండోదరియంటి మొదలాద, అమా
ఎం = సుందరమా, కయల్ కణ్ణినార్ కొయ్ కణ్ణాణి తుర్కళ్ =
మీనినంటి కన్నుళ్ళవరు, ఇరువ్వి తిరుప్ప = ఇరలాగి, కనమా
కొళ్ళా కణం రికాణ్ = చందనమన్న లేపిసిరువ, మేల్ ములుల్
రిమల్ మూలి = కోమలమాద మొలేనళ్ళుళ్ళ, నోక్కమా ఒలి
న్ను రోగాక్కం రైట్టిక్కు = ఇతరులద నోటగళిల్లద, కంజ
మే కణ్ణుకమే = నిజవాగియూ, శిల కాతదర్ తిల కాపకర్ =
కేలవరు కాపసియరు ఇరువంటి, ఎన్నయు రాణ్ణు = ఎందు, వీన
మా కేళ్ళ ణం రికాణ్ = భోజ్యదర్వ్యలనల్లరువ, మేల్ మయి
లై రిమల్ మయిలి = సుందరవాద నవిలున్న, శిలుల్ మేల్ శ్రీ తిణ్ర
ణవ కైక = దిరేమాడిద, మున్మై ఆళ్ళన్ ణమ ఆణాణ్ =
సీత నాదవన్నై, సేంజల్ రిగ్రక్కిల్ = మనస్సినల్లి, వీడ ణక
= ప్రియోగిసువంటే, ఎయ్ద రయ్ = బాణ ప్రయోగ మాడిద,
అనజన్ అన్న అణుకన్ అణ్ణా = మున్మధనంతే ఇరువ,
శిలోశోళా శ్రీణ్ రికాణ్ = ఒలప్పాద శోళ్ళుళ్ళ, ఎమా
ణం = నమ్మ, ఇరామలుకు శిరామర్కు = శ్రీరామనిగే,
అంజినోటమా అరుశ్రీణం = భయవిట్టిద్దే, కడమా
పోగ్గిత్తమా పోగిరో కూడం పొరుకక్కం రపాగుకొ =
ండియు, చళ్ళియుల, చళ్ళియుల.

మనం భావకవాగి ఉన్నకన్నానక్కే చిరువంథ మండోదరి
యంటి మొదలాద సుందరవాద మొగినంతే కణ్ణుళ్ళవరు
ఇరువాగి, చందనవన్న లేపిసిరువ, శిల్పవలద నోటగళిల్లద, సజ్జ
శోభిసిరువ డాగిరువ, భోజ్యదర్వ్యలనల్లరువ సుందరవాద నవిల
న్ను నోరిమాడిద సీతనాదవన మనస్సినల్లి ప్రేమనంతే బాణ
ప్రయోగమాడిద మున్మథనంతిరువ, చిలుప్పాద శోళ్ళుళ్ళవళ,
నమ్మ శ్రీరామనిగే భయవిట్టిద్దే. ండియు చళ్ళియుల, చళ్ళి
యుల.

రాషసరు శ్రీరామనల్లి దోళ్ళగే ళ్ళుళ్ళిత్తారే: స్వామి, నమ్మ ఒడెయ
నాద రావణనిగే మండోదరియంథ అనేకమంది పత్నియరు. అవ
రల్లి ఒబ్బొబ్బళూ శుద్ధ శీలవంతే. పతివ్రతే. ఉన్నతకీర్తియుళ్ళవ
ళు. సుందరి. ఆదరి, సుందరియాదరి శోభిసియరంతే విరక్తిళు,
శణ్ణుగళల్లి భావలిల్లదవళాగి, అధోగతియన్నియువ సీతేయ

ಪಯಲ್ಲ ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲವು ವ್ಯರ್ಥವೇ? ಬೆಳ್ಳದ ರಪ್ಪೆಲವಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ನಲಿದಾಡುವ ಸುಂದರವಾದ ನವಿಲಿನಂತೆ ಇರುವ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಧೈರ್ಯಮಾಡುವುದೇ? ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದು ಅವಿವೇಕವೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಆಸೀಚನಮುನಿಯು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ತೋಳ್ಬಲದಿಂದ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಮನ್ಮಥಸುಂದರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮುನಿಗೆ ನಾವು ಭಯಪಟ್ಟಿದೇವೆ. ನಮಗೆ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ (ಶ್ರೀರಾಮನ) ಬಂಧುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ.

೧. ಪುರಂಗಳ್ ಮೂನ್ರು ಮೋರ್ ಮಾತ್ತಿರೈಪ್ಪೊಳುದ�ిల్
పొంగుకరిక్కిరై కణ్డవణంబిల్,
శరంగళే కొడిదాయ్ తొడుత్తు
శాంబవానుడన్ నిలుర్చక్రోలుదమే,
ఇరంగునీయెమక్కెనదే పిరానే
ఇలంగువిల్లిరామనాయ్ వందు,
కురంగుశట్టరశే, ఎమ్మైక్కాత్తరుళే
కూలియినోన్దడమా పోగాత్తమా పోగాదిరే.

పురంగళ్ మూన్రుమా పురంగళ్ మూన్రుం = శ్రీవిరాళన్ను, ఓర్ మూత్తిరై పోరిల్ ఓర్ మాత్తిరై పొరుళిల్ = శీఘ్రమాయిదినువస్తుకొల, పొంగు ఎరిక్కే పొంగుకరిక్కే = దళ్ళుఅనే, ఇరై తణ్డవన్ = ఉదారవాసమాడిదవన, అమ్బిల్ ఆమ్బిల్ = అంబుగళుఅంతలూ, శరంగళే శరంగళే = బాణగళన్నే, కొడిదాయ్ తొడుత్తు = క్రూరవాగి, (శీఘ్రవాగి), తొడుంతలు ఆకర్షిసి, శాంబవానుడన్ = శ్రీకృష్ణనిగు, నిలుర్చక్రోలుదమే = నిల్లువుదక్కాగి (ఇరువుదక్కాగి, కొలువుకోడమా ఎదిరాగుదోం = నమస్కరిసిదేవు, ఇరంగు

ಶಿರಸ್ಕರ = ಕೈಮುಗಿದರು, ನೀ ಎಮಮ್ಮ ನ್ರೋ ಣಮಂಕಣ = ನೀನು ನಮಗೆ, ಎನ್ನೆಲ್ಲ ರನ್ನಾಕ್ಷ = ನಮ್ಮ ದ್ವಾಲಿಂಯು, ವಿರಾನೇ ಬಿಗಾಗಣಾ = ಬಿಡಿಯನೇ, ಇಲಜ್ಜು ಶಿಲಸ್ಕರ = ಕ್ರೋಳ್ಳಿಯುವ, ಪೆಜ್ಜಿದಿಕೇವ್ ಶನ್ ರಿಯಸ್ಕರ ಕ್ಷಿರ್ರೋಗಾಣ್ ತಾಣ = ಮೂಯಿದ, ಶಿಲುವಾ ಕ್ಷಿಗ್ರು ಖಾ = ಮನನೇ, ಕುರಜುಂಕಟ್ಟು ಅರಶೇ ಕುರಾಸ್ಕುಕಟಕ ಅರಕೆ = ವಾನರರ ರಾಜನೇ, ಎಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕ್ಷೊಲ್ಲೇಳ ರಂಣಾಂ ರಕಾಲ್ಲಲೆಲ್ = ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲ್ಲಿಕೋಡ, ಈ ಅಲಸೇವ ಕೂಲ್ರಿ ಗಣಂ = ಡೋಳ್ ಕೆಲ್ಲುಕ್ಕೆನೆ, ಶಕಮ ಪ್ರೋಜ್ಞರ್ಕಮ ಪ್ರೋಜಿಸ್ಕೇ ಕ್ಷಡಂ ರಬಾಸ್ಕುಕ ಕ್ಷಿಕ್ಷಂ ರಬಾಸ್ಕುಕಾ = ಬಂಧಿಯು ಬಳ್ಳಿಯು ಲ, ಬಳ್ಳಿಯಲ.

ಶ್ರೀರ್ಗಳನ್ನು ಬಿಂದು ಶಬ್ದಿಯಾಡಿದುವಷ್ಟು ಕಾಲ ದಳ್ಳುರಿಂದೆ ಆಡಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿದವನ ಜಾಣಳ್ಳಿಗಂಕಲೂ ಶನ್ನ ಜಾಣಳ್ಳನ್ನೇ ಕೀಷ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿದುವ ಜಾಂಬವನೆಂಬ ತನೆ ಇದುವ್ರದಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೆಂಡಿದೆವ್ರ. ನಮ್ಮನ್ನಾವಿಯೂ, ಬಿಡಿಯುನೇ ಕ್ರೋಳ್ಳಿಯುವ ದೇವಾಯಿದ್ ಮುಕನೇ, ವಾನರರ ರಾಜನೇ, ನಮುನೆ ನೀನು ಕೈಲಿಮಾಡು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲ್ಲಿಕೋಡ. ಬಂಧಮಿಯು ಬಳ್ಳಿರಿಯು ಲ ಬಳ್ಳಿಯು ಲ. (9)

ಶ್ರೀರ್ರದಡನದ ಕಥೆ:- ಕಾರಕಾಮುಖನೆಂಬ ವನನೆ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ, ಕಾರಕಾಷ್, ಶಮುಲಾಷ್ ಎಂಬ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು. ಇವರು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಘೋರವಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಅವನಿಂದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನಾಮಧೇಯಗಳುಳ್ಳ ಮೂರು ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಈ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಆರಾಚದಲ್ಲಿ ಡಾರಾಡುವಂಥಾದ್ದಾಗಿಯೂ, ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಬಿಲದುರ್ಗದಲ್ಲಿಯಿಂದ ಕಥೆಯ ಕ್ರೋಡನ್ನು ವಂಥಾದ್ದಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಮೂವರು ರಾಷ್ಟ್ರಸಂಗ ಶಬ್ದ ಬಲಿಷ್ಠ ಅನುಯಾಯಿಬಲಗಳನ್ನು ~~[illegible]~~ ಜೀಲಿಸಿಕೊಂಡು, ~~[illegible]~~ ಮೂರು ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಸ್ಥೋಷ್ಟೆಯುವಾ ಡಾರಾಡಿದುತ್ತ, ಎಲ್ಲಿಬೇಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಳಸುತ್ತ, ಅಪ್ರಾಗಳಿಬಯುಲ ಜಿಕ್ಕಿಸೆಂಡು ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ನಾಶ ~~[illegible]~~ ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲಕಳೆಯುತಿದ್ದರು. ಇವರ ಡಾವಳಿಯನ್ನು ಶಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವಾಗಿದೇ ವಶೆವಳು ತ್ರಿಲೋಕಾಸಿಗರು ಈ ವಿಷಯವಂದ ಶಮ್ಮನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರುದ್ರನನ್ನು ಮಶ್ರೈಸಿದರು. ಆಗ ರುದ್ರನು ಭೂಮಿಯಿಂಯನ್ನು ರಥವನ್ನಾಗಿಯೂ, ಮೂಯಿ ಚಂದ್ರರನ್ನು ರಥದ ಚಕ್ರಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ರಥದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ರಥದ ಸಾರಥಿಯಾಗಿಯೂ, ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಲ್ಲನ್ನಾಗಿಯೂ, ವಿಶೇಷನನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನ ದಿಣ್ಣೆಯನ್ನಾಗಿಯೂ, ಮಂದಾಕಿನಿಯನ್ನೇ ಶೀಷ್ಣಾಗಿದ ಅಂಬನ್ನಾಗಿಯೂ, ವಾಯುವನ್ನು ಅಂಬಿನ ಗರಿಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಅಂಬಿನ ಮೊನೆ

యున్నాయుధమును ధరించియుండెను. శ్రీవిభీషణుడు మేలు యుద్ధమన్న కాంక్షతో
ఉన్నవాడు కావున, ఆ ఆయుధమును ధరించి, ఆకాశమార్గమున నిలిచి, రావణుని
పిలిచి, "ఓరీ రావణా! నీవు ఇంద్రుని ఓడించి, ఆ దేవతలతో ఆవహించిన
దివ్యమైన రథమును పొందియున్నావు. అట్టి రథముపైనే శ్రీవిభీషణుడు
కూర్చుండియుండెను.

లంకేయ రాక్షసులు వీడిని చేరి వెళ్ళుచున్నారే: స్వామి, శ్రీవిభీషణుడు
కలదన్న యుద్ధమును ప్రేమించువాడు కాబట్టి శత్రువులు చేసిన బాణ
గాయములను ప్రేమించుచున్నాడు. అందువలన రామచంద్రుని ఆశ్రయించి
అవనబళియించు నమ్రుకేయుండ నమస్కరించెను. మీరు వానర రాజుపై
నమస్కారమును చేయుచున్నారే, నీవు వీరిని నమస్కరించుచున్నావు.
నమస్కారమును చేయుచున్నావే. శ్రీరామునకు మంత్రివి యుయున్నట్లుండుము.

10. అంగుఁ వాణవర్క్కాకులం కీర
అణియిలంగైయళిత్తవన్ ఱన్ఱో,
పొంగుమా వలవన్ కలిగన్ఱి
పుగళ్ఱు పొంగకత్తుఱ్ఱగాణ్డు ఇవ్వులగిన్
ఎంగుం పాడి నిన్ఱు ఉమిన్ ఎదాణ్డీర్!
ఇమ్మైయే యిడరిల్లై, ఇలంగై
శెంగణ్ మూర్ణా మేల్ శెన్ఱాల్ శెన్ఱో మిన్
శాత్తినోన్ ఎన్ఱడమా పొంగుమా పోంగుమే.

అంగు అంగుఁ = మేలనలోకమందున్న, వానవర్క్కు వాణవర్
క్కుఁ = దేవతలకు, ఆకులమా ఆకులం = భయ దుఃఖములు, కీర
కీర = కీడువంటి, అణి అణ్ణి = సేతువును, ఇలంగై ఇలంగుణక
= లంకయున్న, అలుత్త అళిక్క = నాశనమొందించిన, వన్ కణ్ణినాన్ = వాలి
పొంగు పొంగుఁ = లక్ష్మణునిచే కుంభింపబడి, మా మా = భూమియున్న,

వలవన్ వణవణ్ = నడనీబల్లవనూ, కలశినాలి కుంభికణ్ణన్ = కలశద్వంసియూ, వ్రుదలూలు పుకళ్ందన = ధ్రోహళ్ళువ, భీజ కృమ ంబాగుకత్తైయం = జయశార్దవన్న, కొణ్డు ంకాణ్డు = భోళంచికొంబు, ఇలులబనిల్ ఇ-ఉలకిణిల్ = ఈలోక్ కల్లి, ఎజ్గుమగ ంగుకుం = ఎల్లశడేయూ, పాడి పాళి = పాడుత్త, సినాలు న్రిన్ఱు = నింబు, ఆడుమిసై ఆడుమిన్ = కుణోదాడరి, కొణ్డేర్ ంకాణ్డార్ = భక్తర్గే, ఇమ్మైయిల్ ఇమ్మాయే = ఈజన్మదల్లియే, ఇవర్ ఇల్లై ఇడర్ ఇల్లవు = దుఃఖవినంశచనళ్లు ఇరువుదిల్ల. ఇలాన్దాల్ ఇన్ఱన్ఱాల్ = నశిసిదబ్బర్, కళ్ళుమగ కైగుకుం = ధ్రోఽ కోరువ, ఊర్ ఉలగు = లూరు, అన్దమేల్ అణ్ణాడుమ = పరమపదవనే, కణ్డు ంకాణ్డు = శ్రీనివాసనా కాణ్డు ంకాణ్డుమిన్ = అంకుళోకొళ్ళి, శాశ్వితసోల్ మగ ఈగాన్ఱిరుప్పం = నాంనాం డోళ్ళుశ్రీవే (డోళ్ళువే), కడమ ధ్రోఽకర్మమా ధ్రోఽళ్గోల్ కూడం ంబాగుకత్తైయం ంబాగుకా = ఎంబియు బేళ్ళియులి బేళ్ళియులి.

మూలలా లోకదల్లి దేవకినళ్ళిగె లుంటాద భయ దుఃఖవనళ్లుకేరువంతే ధ్రోబసిన లంకేయన్న నాశమాడి పవనన్న కుంతు, లక్ష్మణదింద సేవేమాడువ శుదుర్యన్న నివర్ధవనన్న కుంతు, లక్ష్మణదింద సేవేమాడువ శుదుర్యన్న నివర్ధవనన్న ంద బల్లవను శత్రుద్వంసియూ ధ్రోగళ్ళువ జయశార్దవన్న భోళంచికొంబు ఈ లోకదల్లి ఎల్లశడేయల్లూ పాడుత్త సంతోష కుంతే దాతి, భక్తర్గే, ఈజన్మదల్లియే దుఃఖవినంశచనళ్లు నిమగే ఇరువుదిల్ల. [redacted] నశిసిద బబ్బం నీవు ధ్రోఽ సోరువ లూరు పరమపదవేందే తండుకొళ్ళువి. పాంనాం డోళ్ళుశ్రీవే. శ్రీరామన ంబియు బేళ్ళియులి, బేళ్ళియులి. (10)

ఈ లోకదల్లి రాక్షసరు ప్రబలసిదరు. అవర పాపగళిందల యజ్ఞయాగాదిగళిగె ఆశంకెయుంటాయితు. భంద బంతు. లంకేయ అధిపతియాద రావణాదిగన బలదవిద్దగళు దేవతేగళన్ను సదుపాడిసుక్కిద్ద అవసాద తప్పిల్లదంతే మూరు లోకదల్లన్నూ నడుపాడిసుక్కిద్ద అవసాద తప్పిల్లదంతే దేవతేగళు శేషశయనసాద విష్ణువన్ను బేడికొండరు. విష్ణువు ఇక్ష్వాకు వంశదల్లి దశరథ చక్రవర్తియంతే నల్లి మగనాగి బందను. బందు అవర సంకటగళన్ను పరిహరిసువుదాగి భూమియం

శను అభయమివ్వగానే, శ్రీరామునాజ్ఞ తీసుకుని
జనకసుతబళ్ళ ఎక్కి వయసిసింధలో రాక్షసులను
ధ్వంసము చేయుటకై బయలుదేరెను. మూడవ, దుర్భాగ్యములను నాశనము చే
యను. కొంతకాలమునకు తిరుగుచుండెను. అనంతర, పిశ్వాక్యదీంలాలనే
గాని శన్నశమ్మా లక్ష్మణానన్ను, ధృవుడవల్లి బలాయిమున్ను కూడి కొం
టు కడనాలుగు వ్యక్తులవనవాసమునకై కొనిపోయిరి. ఆన
దండకారణ్యములో ప్రవేశించెను. అక్కడ ఖర, దూషణ, త్రిశిరస్సు గలవారిని
ఇన్ను అనేకులైన రాక్షసులను నాశనము చేసెను. ఏంచవటియు
ల్లి వాసము చేయుచున్నారనగా రావణుని సోదరుడు మోసముతో ఆశ్ర
మములో ఉన్నదుకొండ సీతాదేవియున్ను మోసముచేసి అపహరిం
చి, లంకలోని తోటయిలిచ్చెను. ఇక శ్రీరాముడు కన్నదుకొండ
శన్న ధైర్యమును వల్లియున్ను ప్రాణుకుకై కిష్కింధలోని సుగ్రీవన
ధిమ్మకారియుకు. అవనుతోడ సాహసధైర్యవన్ను శ్రీరాముడు మోసే
యుల్లి కొడకసిచెను. నాలుగు దిక్కులనూ సీతాదేవి యున్ను ప్రాణుంచు
వానరులు చూచెదరు. దక్షిణదిక్కు చూచిన హనుమంతును, లంకకే
అడ్డలాగిన దక్షిణసముద్రవన్ను దాటి, లంకలోని సీతను, ఎక్కి
తిరిగిందు ప్రాణుంచి, అశోకవనదల్లి సీతయున్ను కండను.
ఆకళ్ళే దక్షిణవన్ను శంచు, శ్రీరామున యుద్ధమియుంగురవన్నిట్టి,
ఉళ్ళిందు ఆమనాయున్ను తీసుచెను. అనంతర, తాను
శ్రీరాముదాశనా బంధవన్ను త్రిశటగొల్లిచేతిందు బగెదు,
రావణనగే అతిప్రియులాద సుందరరాద అశోకవనవన్ను మురిచ
దాళ్ళుమాడెదను. అవనన్ను ఐదయులు బంద రాక్షసారన్నెల్ల తోం
దుకొనెదను. దొడ్డ సైన్యదొంతనే అవనన్నెదురించిద అష్టయి
ఘనగారనోళి మాదలాద ప్రేమువు రాక్షసిరన్ను నదకిబిడెదను. కడిగో,
ఇంద్రజిత్తున బ్రహ్మాస్త్రక్కే కట్టి బిద్దు, రావణన ఎదురంగే కరో
దొయ్యల్బట్టను. రావణనే శ్రీరామున శ్యేరియున్ను ఒరిమె
యన్ను వివరిసుకోళ్ళదను. సీతేయున్న శ్రీరామునిగే కుప్పిసి,
అవన క్షేమ బోడిరందు బుద్ధి కోళ్ళిదను. రావణను ఇదన్ను కోళ
బోళ్ళ! అవనగే శోకాలంకు. హనుమంతనబాలక్కే బొంకడిట్టి
అనంతర పడుబిడిరిందు తిళ్ళిపిసిదను. హనుమంతను శన్న
బాలద బొంకయిందలే లంకెయున్న దుట్టు బూద్గి బొగిడెదను. శ్రీ
రామున బళ్ళగే దుంకిరూ, విషయవన్ను వివరిసిదను. శ్రీరాము
ను వానరసైన్యదొంతనే కడలకరగే బందు, కడలగే నోడువే కట్టి,

Garani Srinivasan

కడలన్న దాటి, లంకయన్న ప్రవేశించి, రావణు నొడనాయుద్ధ మాడి వధను. రావణుడన్న కడయా రాక్షస వీరరన్నెల్లా కొల్లవు కొండ బిల్లిర్, కొనసు శ్రీరాము నొడనే యిద్ధిక్కే సంకు, పోరాడి, మడి వధను. దేవకళ్ళల్లరా దుష్టిసిదరు!

మనుష్యనాగి పుట్టిరుయా రంశదల్లి జనిసి, కన్న బిల్లు బాణదల్లింద లోక అవ్రశిమ దాడదవన్న కొండుద శ్రీరామున దంతెయింయన్నేనో దు పోనళ్ళువుదు! ఎష్టు పోనళ్ళిదరే కొనలే అదు తీరువుదు! శ్రీరామునిగే జయవోజయ! "కడమా పోజ్ఞిక్కమూ పోజ్ఞింగే" అవన దంమే పిళ్ళెయుల, చిల్లెయుల! ఇదన్న బిల్లు పిరుగాగి మాడికొండు, అక్కాంశ అవరు శివాదరీకెయల్లి, శ్రీరామున అభయు కొట్టి పోడికెయన్న కల్లదుక్కిరువవను కేలయును. ఈ దశక్క బాశురగళల్లి పోళిక్కిరువ విషయువన్నూ శ్రీరాము నదంతెయు జయుకారవన్నూ నీరియుత పింగళాదేవియల్లి, శ్రీరామున కేలయోశదల్లి బిల్లకడెయలూ నింతు, కుణిదు, డాటి, దురద బోశారదు కేలయును బిక్క జనరంతే ఆదరదకరేయున్న కొం డుక్కిదనే. ఇంతే మూడుమైదరింద ఎరడుబగెయు మిలవుం చేన్నకొన్నే. ఇదజీవనదల్లంయే బిల్లు ఆకెయు దుఃఖవింద కళ్ళు ఇల్లవాగువుదే ఎంబుదొందు. గళిసిద బిళిర్, మిరవు వద వాదవే శబ్దద ప్రాప్తవాగువుదే ఎంబుదు నుకొర్తందు. బిల్లరా కండుకొళ్ళబోరాదుదూ, ప్రంటా బిట్టూ బిట్టు హాగా హోళబోరాదుదూ ఇదన్నే! ఇదే కుశరు మోలయు మిలవు.

అకియునదే: అటివాచ: — ఇరక్కమా తిరక్కం, మిర్చు పక్కు, రండా కుణ్డకా, ఎంజల్ లంగుళ్, శీమెబొనోగె బంపొణ్, కదమా ఇకం, కొలమా కాగిళం, మునమా మణం, మిరజ్జళ్ పరుకుకళ్, అజ్జు అంగుళ్, (మీర్చు పక్కు).

12.1.79

-శ్రీ:- (38) -శ్రీయ్నివనమ:-

పెరియ తిరుమొళి - దశమనీయ దశక - మూడనీయ తిరుమొళి

పెరియ తిరుమాళి - పత్తాం పత్తు - మూన్రాం తిరుమాళి

3. విక్కుదన్ లోమమా - ఏత్తుగిన్ఱోం

1. ఏత్తుగిన్ఱోం నాత్తుళుంబ ఇరామన్ తిరునామం,
కోత్తనమ్మే శుక్కిరీవా ఉమ్మై త్తొళుగిన్ఱోం,
వార్త్తై పేశీర్ మీర్గళ్ ఉజ్గళ్ వానరమా కొల్లామే,
కూత్తర్ పోల వాడు దన్ లోమమా కులుమళిదూరమే.

విక్కుదన్ లోమమా ఏత్తుగిన్ఱోం = ~~నిమ్మ కిమ్మిక్కిద్దేనే,~~
~~నీ మీ కొళ్ళుకిద్దేనే,~~
నాన్రా = (నమ్మ) నాలగేళ్ళం, కలుమ్మ కుళుంబ = అభ్యాగతానువం
శే, ఇరామన్ తిరామణ్ = శ్రీరామన, తిరునామమా తిరు
నామం = ఈ విశ్రనామవన్న, కోత్తమా ~~నమ్మిళ్~~ నమ్మిళ్ = తొగాక్కుం
నుంబీ = నమశ్శార మడాత్రిళ్ళు (మడారాజ), ~~కుళ్ళు~~ ఈవా ఈక్కి
ఱీవా = కొస్రీవనే, ఉమ్మై ఉంగాం = నిమగే, శీ లుబన్
లోమమా తెగాళుగిన్ఱోం = కైమ్మగయుక్తిద్దేనే, వార్
త్తై పేశీర్ వార్త్తైగళ పేశూర్ = మాశన్న డేళరి (ఆజ్ఞాపిస్
ఉజ్గళ్ ఉంగళ్ = నిమ్మ, వానరమా వాణాగం = వానరరు,
కొల్లామే తెగాల్లాగుమ = కొల్లదే ఇరువంగే, కూత్తర్ పోల్
కూత్తర్ పొల్ = కుణిదాడశక్కవరదాగే (నాట్య విటువళ్ళం
శే), ఆడుబన్ లోమమా ఆడుగిన్ఱోం = [redacted] శీంగే
దాడుక్కుంద్దేనే, కుల కుళ్ళి = యోధివన శాలయాద, మణి మణ్ణి
= రత్న దమాన, దూరమే తూరగుమ = దూరదల్లద్దు కొండే.

నమశ్శార మడాత్రిళ్ళే (మడారాజ) కొస్రీవ, నిమగే కైమ్మగ
యుక్తిద్దేనే. శ్రీరామన ఈ విశ్రనామవన్న నమ్మ నాలగేళే అభ్యాగ
తానువంగే కిమ్మిక్కిద్దేనే. నిమ్మ వానరరు నమ్మన్న కొల్లదంగే
అవరంగే మాశన్న డేళరి. నాట్య రటువళ్ళంగే (కుణిదాడశక్కవర
దాగే), యోధివన శాలయాద రత్న దమాన దూరదల్లద్దు కొండే
కుణిదాడుక్కుంద్దేనే.

రావణున వధేంయు బళిం లంకేయుల్లు లుళిదుకొండరాష్ట్రస
రు "శ్రీరామున ముంబుడే జయువ్వగజంయు" ఎందు డంగ్గసంద
శుగధరు ఎంబిబుదు ఉందిన శరు మేలుళియు విష్ణయు.
మళ్ళు, శొవుళ్ళంయు వట్టిశుపుదాగియూ, శమ్మళ్ళంయువన్న
నిలగిదిళేశొందిగా, అళ్ళంయు విళ్ళు శేమ్మన్నా శొవాడళేశొందిగా
శ్రీరామునల్లు, సుగ్రీవనల్లు, జాంబవంశనల్లు, లయువరాజ
అంగదనల్లు ళోడిశొండరు.

ఈ శరు మేలుళియుగా గ్రహలు డొళ్ళుశడువే ఆ విష్ణయు
క్షే మిలిదిబు. మానరరాజనాద సుగ్రీవన వుండే అవరా
అంజలి బద్ధరాగి నింశిద్దారే. అవన మనస్సిన్లు లుం శొళ్ళులు
యళ్ళి సుళ్ళిద్దారే. శ్రీరామున శడియువరాద మానరరు నడే
దుశొండుంశేయే శొవ్వు బిజయుంలిక్షవదల్లు రాలు నోళ్ళి
ళోశేశెన్నళ్ళారే. ఆవళే వదింద శుణోదాడళోశేశెన్నళ్ళారే. ఆదరే,
అవంగే అంజిలే. మానరరల్లి యారాదరూ శమ్మన్న రాష్ట్రద
రేందు, శ్రీరామున శత్రుగళిరువుగా భావిసిదరే? శొందుడాళే
దరోలే? బిళియుంలిక్షవదల్లి శమగే రాలు నోళ్ళలు ఆనదే
ద్రోహదరోలే? ఈకేల్లు అవరు యుంలిశ్చసుళ్ళారే. రాష్ట్రదరాగి
శొవంశు శ్రీరామున దయెయిందవశదింద్యళ్ళాగి నడెదుకొళ్ళలు
సాధ్యవిల్లదంశే ద్రోహవబల్లదు. దూరదల్లిద్దుకొండే శ్రీరా
మన్న ళుస్తశుళ్ళా శుణోదాడళోశేశెన్నళ్ళారే.

రాష్ట్రదరు ళోడిశొళ్ళుళ్ళారే: ముడా ప్రభుగా, సుగ్రీవ,
నిమగే నమునిక్కార. నావిల్ల శ్రీరామ భక్తరాగువుదక్కే శిక్ష
దరాగా నడెదుకొళ్ళుళ్ళిద్దేవే. శ్రీరామున దివిశ్రుతాద
నామవన్న ఎత్తిబిడదంశే ఉచ్చరిసుళ్ళా నమ్మ నాలగెయే
బేక్కాద అభ్యాగమాడికొండుళ్ళిద్దేవే. శ్రీరామున విజయు
దల్లి నావు పాలుగొళ్ళబయసుళ్ళేవ. ళుళ్ళవు నాట్య
దల్లు నావు కుణోదాడబయసుళ్ళేవ. నిళ్యాయిం
వనచందరనూ శ్రేష్ఠరళ్ళదమనసూ ఆద శ్రీరామున
దళ్ళిరళ్ళే నావు ద్రోహగలు యోగ్యరల్లవేందరా ళింశేయిల్ల.
దూరదిందలే నమ్మ ఆనందవన్న శేగుబ్బడిసిదవద్దేవే.
ఆద్దరింద, స్నేహిం, శ్రీళేయుంగడి నీవు నిమ్మ మానరంశల్లు

Garani Srinivasan

నమ్మన్న కొల్లు వారదందు ఆజ్ఞ మంటి. నా వృత్తాయు పిట్టనారు.
నిమ్మ అన్నంయక్కి ఎదురు నోడుత్తిద్దేనే.

2. ఎంబిరాణె, యెన్నెయాళ్వాయ్ ఎన్నెరణ్ణర
నుర్రుతే,
అంబిన్ వాయ్ప్పట్టాన్ఱకిల్లాతు ఇన్దిరశిక్కి
కొదళిన్దాణ్,
నంబి అన్నుమా, శుక్కిరీవా, అజ్జదనే, నళనే,
కుంబకర్ణన్ పట్టుపోణాన్ కుళిమణిదూరమే.

ఎమ్బిరానే, యెన్నెయాళ్వాయ్ ఎన్నెరణ్ణర్ణుతే,
అమ్బిన వాయ్ప్ పట్టాన్ఱల్లాదు ఇన్దిరశిక్కిలిన్దాన్,
నమ్బీ అనుమా, శుక్కిరీవా, అజ్జదనే, నళనే,
కుమ్బకర్ణన్ వట్టు పోణాన్ కుళిమణిదూరమే.

ఎమ్బిరానే ఎంబిరాణె = నన్న స్వామియే, ఎన్నెరణ్ణర్ణుతే = నన్నన్న, ఆళ్వాయ్ ఆళ్వాయ్ = ఆళ్వవనే, (ఆళ్వవనాను), ఎన్ అమ్బిన్ ఎన్నెయు ఎణ్ణు ఎణ్ణు = ఎందెందు (బగెబగెయాగి), అరట్రు దే ఆఱన్ఱుతే = ఒదరదియే (నామస్మరణే మాడదియే), అమ్బిన్ = బాణద, వాయ్ పట్టు వాయ్ పట్టు = బాళిబిద్ద, ఆట్టుమల్లాదు ఆన్ఱకిల్లాతు = కడియలారదే, ఇన్దిరశిక్కు = ఇంద్రజిత్తు, కొదళిన్దాణ్ = అళిదను, నమ్బీ నంబి = నుబ్రహ్మణ్యరాద, అనమా అన్నుమా = ఉనుమంత, శుక్కిరీవా = సుగ్రీవ, అజ్జదనే అజ్జదనే = అంగద, నళనే నళనే = నళ, కుమ్బకర్ణన్ కుంబకర్ణాణ్ = కుంభకర్ణను, పట్టు పోణాన్ పట్టు పోణాన్ = మణిదు హోదను, కుళి కుళి = విశాలవన శాలయు, మణి మణి = రత్నదంద్రవనూ (ఆద శ్రీరామనిగే), దూరమే దూరమే = బహుదూరదల్లియే.

నుబ్రహ్మణ్యరాద ఉనుమంత, సుగ్రీవ, అంగద, నళనే, ఇంద్ర జిత్తు నన్న స్వామీ, నన్నన్నళ్వవనే ఎందు ముంశే, నామస్మరణేయన్న మాడదియే (స్వామియ) బాణద బాయిలే బిద్దు, శత్రుయలారదే కొళ్ళను. కుంభకర్ణనూ ~~మణిదు హోదను~~. విశాల వన శాలయూ రత్నదంద్రవనూ ఆద శ్రీరామనినే దూరదల్లియే మణిదు హోదను. (2)

లంకేయ రాక్షసరు ఈ లాశూరదల్లి శ్రీరామన కడెయ్య నుబ్రహ్మణ్య వానరవీరరన్ను అంశే మూడికొళ్ళుత్తిద్దారే. అవరల్లి మొదలనేయవను

ఉసుమంత. నిముద్రవన్న దాటింపే లంకేయన్న మొదలు నోలిదవను. సీతేయన్న అశోకవనదల్లి కండు ఆకే శ్రీరామన ముద్రాంకితయన్న తోళ్దవను. రావణన ప్రాణకియ మనవాద అష్టకులా రనన్నూ, ఇతర ఉలవారు రాక్షస ప్రముఖరన్నూ కొందు దాటిదవను. శ్రీరామదొంకనాద రావణనన్నే బుద్ధి తోళ్దవను. అదక్కాగి, రన్న బాలక్కే దక్షిణ భరంత యిందలే లంకేయన్న కుట్టు దాటిదవను. ముంతే, శ్రీరామనొ డనే లంకేగే బందు, యుద్ధదల్లి శ్రీరామ నిగే నానా రీతియల్లి సేరవాదవను.

ఉసుమంతన మూలక శ్రీరామన ధాళ్మవన్న మొదికొండవను సుగ్రీవ. అవన అణ్ణనాద వాలియే అవన కిష్కింధెయ రాజ్యవన్న కసిదుకొండు అవనన్ను రాజ్యభ్రష్టనన్నాగి మాడిద్దరింద, నింబదిం ద అలేదాడుత్తిద్దాగ ఆదద్దు తిళిదు. ఇదరింద సుగ్రీవనిగే అవన రాజ్య లభిసితు. కృతజ్ఞతేయింద సుగ్రీవను సీతేయన్న శ్రీరామనిగే ర్పడుత్తే కొడువ ప్రదర్శన ఎల్ల రీతియల్లూ నరవిత్తను. తన్న సైన్యవన్నూ నింపిత్తన్నూ మిత్రరిలు మాడిదను. శ్రీరామనిగె ఆనందవన్న గళిసికొట్టను.

అంగదను వానరరాయువరాజ. అవను వానరసైన్యదొందిగే ఇద్దుకొండు, యుద్ధ మాడి, నానా కష్టగళన్నే దాటిసి, రాక్షసస్త్రీ ముఖరన్న కొండు, రావణన శీలవన్ను కన్న కాలనింద లే సిడిదు, తన్న శక్తిన విరాశ్రమవన్ను తోరిసిద అప్రతిమ నాడిసి. నళనాదరొంగే శ్రీరామను లంకాప్రవేశ మాడలు అత్యధిక శక్తిశాలిగళాద వానరరు కోట్లు సైన్యవన్ను కట్టిద మహాచతురనాద వానర. రాక్షసరు తోళ్బిగొట్టుత్తిద్దరే: భ్రాంతి, నమ్మ ఒడేయనాద రావణనిగే ఎల్ల రీతియల్లూ నేరవాద చొంబలవరిందరే, అవన తంగియు మనవాద ఇంద్రజిత్తు మత్తు అవన తమ్మనాద కుంభకర్ణ నిగూ. ఇంద్రజితు వాదరొంగే, తన్న చతురజబల విరాశ్రమ తోరిందన్నే నం బి, రామలక్ష్మణరొడనే యుద్ధ మాడుత్తా, మాయా యుద్ధదిందలూ, మంత్రతంత్రగళిందలూ అవరన్ను జయిసలు యత్నిసి, తోడేగలక్ష్మణ సాంద్రత్త. కుంభకర్ణనూ నీడ శ్రీరామనన్ను యుద్ధదల్లి ఎదురిసి నిత్తను. అవరబ్బరూ శ్రీరామన శరపడిగళన్ను తాళలారదే మడిదరు! నావూ కాణేయల్లి, శ్రీరామను సాంద దూరదాయిరువవరల్లి. నమనాదరొంగె

శ్రీరామునల్లి భక్తి ఆదరగళల్లి దూరదల్లిద్దరూ కూడ శ్రీరామన విజయోత్సవదల్లి పాలుగొండు, ఆనంద దింద కుణిదాడ బేకల్లవు కత్తదే. నమగే మానవర భయవిదే. ఆదరింద, దుష్టరిద్ధ ఎల్లరూ, నీవు నిమ్మ మానవరంతే ఆగ్బిట్టు, నాచు ఆనందిసువంతే మాడి.

3. శ్లోకమారుముంగళు కోమాన్ ఎంబుకుగిరావణాంతక, కాలనాగి వందవా కణ్డంజి క్కరు ముఖల్ పోల్, నీలన్ వాళ్క శూడేణన్ వాళ్క అంగదన్ వాళ్కవెన్ను, కోలమాగ వాడుగిన్రోం కుళి మణిదూరమే.

ఇంతాల మూళ్ళు ముళ్గళ్ళ కోమాన్ ఎబ్బళ రావణాంతక, కాలనాగి వందవా కణ్డంజి క్కరు ముఖల్ పోల్, నీలన్ వాళ్క శూడేణన్ వాళ్క అంగదన్ వాళ్కవెన్ను, కోలమాగ వాడుగిన్రోం కుళి మణిదూరమే.

ఇంతాల మూళ్ళు ముళ్గళ్ళ = ఇంతవియన్న ఆళువం, ళ, లుగళ్ళ కోమాన్ ఉంగుకుల్ కోమాన్ = నిమ్మ ఒడేయను (రాజను), ఎబ్బళ రంగుకుల్ = నమ్మ, రావణాంతక = రావణాసుర, కాలనాగి = కాలన ఆగి కాలుల్ ఆగి = యమునోగి, వందవా = బంద, కణ్డ = బంద ఆకృతియన్న కండు, ంజి, అంజి అంజి = భీదరి, కరుముఖల్ పోల్ = కాముకనంతె, నీలన్ = నీలను, వాళ్క = వాళ్గళు, శూడేణన్ వాళ్క = చూడామణియన్న వాళ్క = నిమ్మ, అంగదన్ వాళ్క = అంగదను వాళ్గళు, ఎన్ను = ఎందు, కోలమాగ = అందవాగి, అడు = ఎందు, కుళి మణి = రత్నదంతవన, దూరమే = దూరదల్లింద.

ఇంతవియన్నళువ నిమ్మ ఒడేయను (రాజను) నమ్మ రావణాసుర యమునోగి బంద ఆకృతియన్న కండు, భీరువిట్టు, కాముకనంతె నీలను చూళగు, మూడేణను చూళగు, అంగద

ನು ಬಾಳಲು, ಎಂದು ಅಂದವಾಗಿ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತೇವೆ, ಯೌವನಾಗಮ
ಯವೂ, ~~ಯೌವನ~~ ರತ್ನದಂಥವನೂ ಆದವನು ಮಂದಾರದಲ್ಲಿಯೇ. (3)

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಾವೀಗ ನಿಸ್ಸಾರವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ, ಭ್ರಮೆಯಂ
ದಲಚನ್ನಾಗುವವನೂ, ಸತ್ಯ ಯೌವನವುಳ್ಳವರನೂ, ರತ್ನದಂಥವನೂ,
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯಲೂ ಆದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನಮ್ಮ ರಾವಣನಾಶಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾ
ಯಿತು ಎಂದೇ ಆತ ಲಂಕೆಗೆ ಬಂದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಹಿಡಿದಂಥ
ಆದ್ದರಿಂದ 'ರಾಮ್ಯರಿಪು ಖಂಡ್ಯದ ಸ್ವಾಮಿಕೆ ಜಯ', 'ನೀಲನಿಸೇ ಜಯ',
'ಸುಷೇಣ ನಿಸೇ ಜಯ', 'ಅಂಗದ ನಿಸೇ ಜಯ', 'ಅವರು ಚರಕಾಲಬಾಳ್ವ'
ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವಿದ್ವಿಧವಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಆನಂದಿಂದ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ
ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಾ, ಆಸ್ಥಾನದ ದಾರದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಜೃಂಭಿಸುವ
ವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಾನರರನ್ನೇ ಆಜ್ಞಾ
ಪಿಸಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರು ಶಕ್ರುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸದಿರಲಿ. ನಮ್ಮನ್ನು
ಕೊಲ್ಲದಿರಲಿ.

'ನಳ'ನ ದಾಳಿಯೇ 'ನೀಲ'ನು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಾಡಿದ. ಮಾಲೆ
ದೆಗ್ಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾವನೇ 'ಸುಷೇಣ'.

4. ಮಣಿಗಳ್ ನಾಲ್ಕುಂ ವಾರ್ ಕುಲಿಗಾರ್ ಮಾಕರ್ಕಳಾ ಕಾರ
ಕ್ಕಣಿಕ,
ಪುಣರ್ನ್ದ ಕಿರ್ಣಿಕ ಪುಣ್ಣಮಿಯಾಣ್ ಬಿಳಾಣ್ ಬಿ
ವರಿಗಿಲಿಯಾಗಿ,
ಕಣಿಗ್ಗುರುಣ್ಣಣ ವಾಣಿಯಾಣ್ಣ ಕಾವಲನು
ಕ್ಕಿಗಿಳಿಯಾಗಿ,
ಕುಣಿಗ್ಗಳ್ ಪಾಡಿಯಾಡುಗಿನ್ರೊರುಂ ಕುಟಿಮಣಿ
ತೋರಣಮ.

ಮಣಿಗ್ಗಳ್ ನಾಲುಮ ವಾರ್ ಕುಲಿಗಾರ್ ಮಗಧರ್ಕಳ್ಗಾದರಕ್ಕೆಲ್,
ಪುಣರ್ನ್ದ ಶಿನೆಯ್ದೆ ಪೆಣ್ಮೆಯ್ಗಳಾಗಿ ಪ್ರೋನ್ಮದ ವರಿಶಿಲ್ಪಿಯಾಲ್,
ಕಣಿಗ್ಗುರುಣ್ಣ ಪಾಳ್ಗಿಯಾಗಿ ಕಾವಲನುಕ್ಕಳ್ಗೆಯ್ದೊನ್,
ಕುಣಿಗ್ಗಳ್ ಪಾಡಿಯಾಡುಗಿನ್ ಅಂತೋ ಮಾ ಕುಲಿಮಣಿದಾರಮೇ.

ಮಣಿಗ್ಗಳ್ = ವಿಧವಿಧವಾದ ವಾಸನೆಗಳು (ಸುವಂಧಗಳು), ನಾಲುಮ ನ್ರಾಗುಂ = ಹರಡುವ (ಹರಡುತ್ತಿರುವ), ವಾರ್ ಕುಲಿಗಾರ್ ವಾರ್ ಕುಲಿಗಾರ್ = (ಬಾಹುವಂಧ) ಲುದ್ದಾದ ಕಲಸಾದಲನವರಾದ, ಮಗಧರ್ಕಳ್ ಮಾಕರ್ಕಳ್ = ಕೊಯಂದಿರ (ಸ್ತ್ರೀಯರ), ಆದರಕ್ಕೆಲ್ ಆ ಕಾರ ಕ್ಕಣಿಕ = ಆದರ ವನ್ನು, (ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು), ಪುಣರ್ನ್ದ ಕಿರ್ಣಿಕ = ಕುಟಿಕಳಿಗಂಟಿರುವ, ಪೆಣ್ ಶಿನೆಯ್ದೆ ಪೆಣ್ಮೆಯ್ಗಳಾಗಿ = ಹೆಂಡತಿಯ

Garani Srinivasan

మే ఆళన్ ಟ್ಟಣ್ಣಮ = ಆಗಾಣ = ಬಡಳ ಸೀಚ ನಾದವನು, ಫೋನ್
ಆ ರಿಯಾಣ್ಟ್ರ = ನಾಶವಾನುವಂಕೆ, ವರಿ ಶಿಲ್ಪಯಾಲ್ ವರ್ರಿ ಕ್ಕಿಯುಯಾ
ಲು = ಸುಂದರವಾದ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ, ಕಣ್ಣಾಲ್ಲಿ ಕಾಣಾಣುಕುರ್ಗ = ಶ್ರೂಕರಣಾ
ಗಳು, ಉಣ್ಣ ಉಣ್ಣಾಣ = ಉಣ್ಣುವಂಕೆ, ವಾಳ ಯಾಣ್ಣಿ = ಬಾಣಾಗಳನ್ನು,
ಆಣ್ಣಾ ಆಣ್ಣಾಟ = ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ, ಶಾವಲನುಕ್ಕು ಕಾಯಲಾಣುಕುರ್
= ಹುಡಿಯ (ರಕ್ಷಿಸಿ)ನಿಗೆ, ಇಳ್ಳೈಯೋನ್ ಶಿರಿಂಗ ಯಾಣ್ = ಶಮ್ಮನ್ನ
ಕುಣಾಣ್ಣಿಳ್ ಕಾಣಾಣುಕುರ್ = ಬಿದ್ದುಣಾಗಳನ್ನು, ವಾಡಿ ಬಾಳಿ = ಡಾಡು
ತ್ತಾ, ಆಡುಬನ್ ಅಲೋಮಾ ಆಡುಕ್ಕಿಣ್ ಗ್ರೋಮ = ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದೆಲೆ,
ಕುಬಿ ಕ್ರುತ್ತ = ಯಜ್ಞವನಶಾಲಯಾದ, ಮಣಿ ಮಣ್ಣಿ = ರತ್ನದಂಡ್ಯನ,
ದೂರವೇ ತ್ತಾ ಗಮ = ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ.

ಬಸಿಬಸಿಯ ಪಂಮಳಗಳನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಉದ್ದನಾದ ತಲೆಯೂ
ದಅನವರಾದ ಕಾಯುಂದಿರ (ಡಿಂಗದಿರ) ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ
ಚಿಂತೆ (ಮನಸ್ಸಿನವನ್ನು) ಯವನಾದ ಬಡಳ ಸೀಚ ನಾದವನು ನಾಶವಾ
ನುವಂತೆಯೂ, ಅವನ ಕೈಳೀಬರವನ್ನು ಶ್ರೂಕರಣಗಳುಲುಲ್ಲವಂ
ತೆಯೂ ಸುಂದರವಾದ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಬಡ
ಯನನ್ನೆ (ಜಟಾಯುವನ್ನೆ) ರಮ್ಮನ ಭದ್ದುಣಾಗಳನ್ನು ಡಾಡುತ್ತಾ ಕುಣಿ
ದಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ, ಯಜ್ಞವನಶಾಲಯಾದ ರತ್ನದಂಡ್ಯನ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ

ರಾಷ್ಟಿರು ವಾನರ ವೀರರ ವಿಜಯ ವೀರಾಶ್ರಮುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು
ಹೊಗಳುವುದು, ಒಬ್ಬಬ್ಬನನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು ಅವರನ್ನು ಒಲಿಸು
ತ್ತೇಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ. ಈ ರಾತ್ರಿರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನ ರಮ್ಮ
ನಾದ ಲಷ್ಮಣನ ಗುಣಗಾನದಕಡೆಕೆ. ಅಣ್ಣನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿ
ಡದ ಭ್ರೀತ್ಯಾದರ ಸೇರಳತನಂಕೆ ಅವನನ್ನು ನುತಿಂಚುತ್ತಾ ಅವನ ಕಾವ
ಲು ಸೇವಕನಂಕೆ ಮಡುವ ಭಕ್ತಿಯ ಹೇಗೆ, ಅಣ್ಣನನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ
ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಕ್ಲೇಯಲ್ಲಾದ ಶಿಷಾಯ (ಜಟ್ಕಾಜಿ), ಧವಣ ವಿದ್
ಧಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಥರ್ಯಗ — ಇವು ಲಷ್ಮಣನ ಕೆಲವು ಭದ್ದುಣಗಳು.

ರಾಷ್ಟಿರು ಹೇಳತಕ್ಕೆಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮಿ, ವಾನರವೀರರೇ, ನಮ್ಮ
ಒಡೆಯನಾದ ರಾವಣನು ಸ್ತ್ರೀ ಲಂಪಟನಾಗಿ, ಅವರಿಂದನಿಷ್ಠನಾದವಲ್ಲೇ
ಇರುವುದೆಂಬ ಶಿಲ್ಪವಾದ ಮನದಾತೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಕಮಲಾಕ್ಷನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸುಂದರವಾದ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಶಿಲಷ್ಟನಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ದಾಶರಥನಾದ
ಅವನ ಕೈಳೀಬರವನ್ನು ಶ್ರೂಕರ ಶ್ರೀಕರಣಗಳು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಶಿನ್ನವಂಶದ
ವು. ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ರಮ್ಮನಾದ ಅವನ ಸೋದರನ ಬೆಂಬಲುನನಾದ
ಲಷ್ಮಣನ ಗುಣಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾವು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ

Ganani Srinivasan

వానరంద నమళే అంజనేయుల్లు వారే, నావు దివ్య సుందరనాద
యివన శాలయు ఆద శ్రీరామసిగే దూరదల్లి దొరకుంటే, ఎజయేళు
శ్రీనవన్న ఆనందదింద నడసుత్తేనే. అదక్కే నీవు నమళే సరవాగి.

5. వెన్ని కున్తకోం మాణం వెణ్డాం తాణమమక్కాగి,
తిన్ను తుంబి ణంగళు వాణర్ ణం పెరుమాన్
నిన్ను కాణోర్ కణ్ కళాగా నీరమ్మై క్కొగాల్లా
కున్ను పోలవాడు కిన్రవుం కుళి మణి తూరమే.

వెన్ని = జయవన్న, శున్దోమ = కున్తకోం = నిమగే
శందు కొట్టేవు, మూనమా = మూనవన్న (ష్టాభావానవన్న)
వేణ్డోమ = వెణ్డాం = బేడువుదిల్ల (ఆశిసువుదిల్ల),
తానమా = తాణం = దానవాగి, ఎమక్కే ఆద ధనమక్కు ఆగి = నమగే
బేకాగి, ఇన్నుం తిన్ను = ఈగ, శమ్మిన్ = తుంబిద = తొడిరి, ఎజ్జ
ళ్ళు వాళువినాళ్ళు ణంగళు వాళ్ళ్ = నూరు (వాళ్ళి + నూరు =
వాణర్) = నమ్మ బదుకువదినవళన్న (ఆయుస్సిన్న), ఎమ్మెరు
మూన్ శమర్ కాళ్ళు ణం పెరుమాన్ = తుమర్ కాళ్ = నమ్మ
ష్టామియు శకియువరే, నిన్ను కాణోర్ = నింగు నోడి, కణ్ కళ్ళు
నీర్ = నీరు, ఎమ్మెరు ణం = నమ్మన్న, కొల్లదే
ణకాళుగా = కొల్లదంతే, కున్ను పోల్ = కున్ను
పోల = చిక్కదదాగే, ఆకుంబిన్ = ఆకుంబిన్ = ఆగి = ఆగిరువ
కుళి = రత్న వ్రియను, ఆద ష్టామియు, దూరదల్లియే
తూరమే = దూరదల్లియే.

నమ్మ ష్టామియు శకియువరే, నిమగే నావు జయవన్న
శందు కొట్టిద్దేవే. నమ్మ (ష్టాభావ) మూనవన్న ఆశిసువుదిల్ల

నమ్మ వయిందన బదుకువ దినగళన్న నమగే దానవాగి కొడి. నమ్మన్న కొల్లదంతే నింగు ~~మాడి~~ నమ్మ కణ్ణ కుంబు నోడి. నావు ఎంతి వన శాలయు రక్ష ప్రాంయనగు తగరువ స్థానిగే దూరదల్లంయే (5)
బిట్టగళన్న దానే కుణి దాడుత్తిరుత్తే వే.

రాషదరు హేళకొళ్ళుత్తారే: స్వామి, మానవరిరారే, నిమగే విజయవన్న కందు కొట్టవరు నావే. నమగే స్థాభిమానవ్యూ బేడ, దురభిమానవ్యూ బేడ. నీవు నమ్మన్న కొల్లదంతే నమ్మ వయిందన బదుకిన దినగళ దానవన్న నీడి. నీవే నింగు, నిమ్మ కణ్ణ కుంబు నోడి ఆనందదింద ఎరంతే- రక్ష ప్రాంయనగు ంతి వన శాలయు ఆద శ్రీరామ నింద దూరవాగి దన్న కొంతే, నావు బిట్టగళు కుణి దాడువదానే. మైమరెదు కుణి దాడుత్తే వ, నోడి.

6. కల్లిన్ మున్నీర్ మాట్రి వన్ద కావల్ కడన్ద, ఇలఞ్ఞై అల్లల్ శెయ్ దాన్ అల్లల్ తీర్ కాణ్ ఎమ్మై అమర్క్కళత్తు, వెల్ల కిల్లాదెన్ఞి నోఞ్ఞాన్ వేఞ్ఞిదిరుత్తేన్ శీతై వా, కొల్ల వేణ్ డా ఆడుగిన్ రోమం ఆళి మణి తూరమే.

కల్లిన్ కల్లిన్ = బిట్టగళింద, (~~బిట్టగళ్ళ నోడలింద~~), మున్నీర్ మున్నీర్ = కడలన్న, మాట్రి మాట్రి = అడ్డగట్టి, వన్ద వన్ద = బందు, కావల్ కావల్ = కాయుత్తిరుత్తవను, కడన్ద = దాటి, ఇలఞ్ఞై ఇలఞ్ఞై = లంకెయన్ను, అల్లల్ శెయ్ దాన్ అల్లల్ తీర్ కాణ్ = నింబక్కే తొందరవుంటాదను, ఉఞ్ఞళ్ కాగమాన్ ఉఞ్ఞళ్ కాగమాన్ = నిమ్మ ఒడెయను, ఎమ్మై నమ్మ = నమ్మన్న, అమర్క్కళత్తు అమర్ కళత్తు = యుద్ధరంగదల్లి, వెల్ల కిల్లాదు వెల్ల కిల్లాదు = గెల్లలారదే, అంజ నోడమ్మా కాణ్ అంజ నోడమ్మా కాణ్ = అంజదేవే కంటెయా, వీఞ్ఞిదిరుత్తేన్ శీతై వా వీఞ్ఞిదిరుత్తేన్ శీతై వా = కుయ్యుత్తన మదనే, కొల్ల వేణ్ డా తొకాల్ల వేణ్ డా = నమ్మన్న కొల్లబేడ, తొడుగిన్ తొడుగిన్ లోమమ్మా ఆడుగిన్ రోమం =

Garani Srinivasan

కుణిదాడుతిద్దేవే, కులు కుష్ఠి = ఎర్రివన శాలయూ, మణి మణ్ణి = రత్నప్రాయుసూ ఆదవన, దూరమే తూరమె = దూరదల్లయే.

నీయన్న మదనే, నిమ్మ బిడియున్న ~~ఆంకియన్న~~ కిచ్చగళ్ళంద శేడుల న్న అడశటి బిందు, కోలటేగళ్ళన్న దాటి, ~~నిమ్మన్న యుద్ధ~~ డి ~~రంగదల్లి~~ లంకేయున్న ప్రేమిశి, నమ్మన్న యుద్ధరంగదల్లి శేడు బంకటక్కే ఈడు మాడిదను. కెల్లలారదే నావు అంజిద్దేవే, కం డేయూ! నమ్మన్న కొల్లబేడ. నావు ఎర్రివన శాలయూ రత్న దండ్రవనూ ఆదవన దూరదల్లయే అవన విజయక్కాగి కొం దాడుతిద్దేవే. (6)

రాషిదరు కేళికొళ్ళుత్తారే: నీయన మదనాద నిస్ప్రేవనే, నిమ్మ బిడియనాద శ్రేష్ఠామను అసాధారణ పురుషనే! కడలనింద లూ, భద్రవాద కోలటేగళ్ళందలూ కూడిరువ నమ్మ లంకేయున్న యారూ మయిత్తలారరు, ప్రేమిశిదలారరు ఎందు నంబిద్దన్న నిమ్మ బిడియను కుళ్ళుమాడిదనల్ల! డానల్లవాదరే, బేట్టగళ్ళన్నే బళసి కొండు కడలగే నోరువేయున్న కట్టలాడిశే? నీ మాన్య మానవ నాగి, వానర సైన్యదొడనే లంకేయున్న ప్రేమిశిదను. యుద్ధరంగ దల్లి నమ్మన్న ఎదురిసిదను. నమ్మ మడా ముడా వీరరన్నెల్లా బదేబడిదను. యావ బగేయల్లూ నావు అవనన్న కెల్లు వుదక్కాగదే ఇరువుదన్నూ, లంకేయున్న కుడుగాడినంతే మాడిద్దన్నూ కండు నావు అంజిద్దేవే. సీలన్నప్పరువ నావు నిమ్మ బిడియున విజయోత్సవదల్లి, నిమ్మ ధామిగే దూరదల్లిద్దుకొండే, కుణి దాడుతిద్దేవే. దయవిట్టు నమ్మన్న కొల్లబేడ. శారాడు.

7. మాట్రమాత్రికృతేయే వమ్మినరక్కరుళ్ళోర్,
శోట్రం నుమ్మేల్ కీరనేణ్డిల్ శేవకం పేశాదే,
ఆట్రల్ శానాయి కోల్ పులిప్పల్ అనుమన్నై చాలాడవేనాయి,
కూట్రమన్రో కాణావాజీర్ కులమణి దూరమే.

మాట్రమాత్ర మాట్రం = వీరదార, ఆవదు ఆయిత్తు = ఆనుభవు,
ఇత్తనైయే తిక్కుతేయే = ఇష్టే! వమ్మిన వంమిన్ = బన్నిరి,

అరక్షర్ లుబ్ధార్ అరక్కర్ ఇలగోర్ = రాక్షసక్షయులుళ్ళవారలే, శీఘ్రమా
క్రోత్రం = చంపుకోలివ్వు, నుమగ మేల్ న్రుం దెమల్ = నిమ్మ మీలలో,
శీరవేణ్డిల్ క్రోరవెణ్డిల్ = శీర జేశేందరే, శేవదమగ ఈక
ఖకుం = శౌర్యవన్న, వేశాదే దెహాగెక్ = చేలిశోళ్ళదే,
ఆక్రల్ ఆపైగ్రలు = పరాక్రమవన్న, శానలి కాణ్గ్రా = చూడన, శిం
లీ ఈకాల్ = అనాది ప్యాదీ పిజిప్పిల్ పిరప్పిల్ = బదుకన్నల్ల, అనుమన్నే
అన్రుమిణా = చనుమంక్రనన్న, వాలుద ఎనలు వాళ్ళకాణ్గ్రు =
ఉంకాలచాళ్ళలి ఎందు, క్రూత్రమగ అన్నార్ క్రూత్రం అణ్ణర =
యుమక్షర్వూవీరు, కాణ్ కాణ = కాణువడాగే, ఆతిర్ ఆడర =
కుణిదాడిరి, శులి క్రుక్షి = యెమ్రవన శాలయుం, మణి మణ్ణి = రత్న
దంధ్రవనుం ఆద వన, దూరమే క్రూరదెం = దూరదల్లియే.

రాక్షసక్షయులుళ్ళవారలే బన్ని. ఎల్లక్కుం వీరదారవిళ్ళే! నిమ్మ
మేలణ చంపుకోలివ్వు శీరచేశేందరే, నిమ్మ శౌర్యవన్న చోళి
శిళికోళ్ళదేయే, వీరాక్రమవన్న దారుణ అనాదియుంద బదుకన
శిళికోళ్ళదేయే, చనుమంకనిగే జయవాగలి (అవను ఉంరకాలచాళ్ళలి) ఎందు, నిమ్మల్లి
యుమక్షర్వూవీరు కాణుత్తిరువంశయే, యెమ్రవన శాలయుం
రత్న దంధ్రవనుం ఆద శ్రీరామనిగె దూరదల్లియే, మునగార (7)
కుణిదాడిరి.

ఈ కిరుమాలుయల్లి లంకెయల్లి ఉళిదిరువ రాక్షసివగర్
ల్లే శరణాగతరాదవరు. అవర ఒడెయనాద రావణను మూడ
మడా అపరాధక్కే వీరిదారవేను? రావణను మాడిద మేలే
ఉళిదవరు మూడశక్యవిద్దేను? - ఎంబుదన్ను ఇల్లి తోళ్ళలాగిదే.

రాక్షసరు తోళ్ళుత్తారే: లంకెయల్లి ఉళిదిరువ రాక్షసక్షయ
ళువళ్ళవరలే, ఎల్లరిగింతన్ని, నిమగె తోలాయిరల్ల, నిమ్మ జొతె
యనన్ను కామన్న మానవనెందు భావిసదిరల్ల, నిమ్మ
శుందరవాద లంకెయన్ను నాశమాడిదరల్ల - ఎంబ కారణవిం నిమ్మ
ల్లి ఉళిదిరువుదేయే? ఆ నిమ్మ శత్రువిభీషణనిగే శరణు
తోళ్ళుత్తిర, కోళ్ళి. నిమ్మ శౌర్యపరాక్రమగళన్ను నీవు మరెయు
బిడి. అదక్కే బదలాగి, భూమియంద లూ శత్రువిరాక్రమవన్ను
శోలివడిసబల్లంత మానవరుళ్ళినాద చనుమంకన అతుల
భుజబలవన్ను శత్రుంతాడోణ. "చనుమంకనిగే జయవాగలి,
చనుమంకను ఉంరకాలచాళ్ళలి" - ఎందు జయఘోషగళన్ను

Garani Srinivasan

మంజీరా. యొక్క వన శాలయందు రత్నదంత్ నుండి వాళ్ళు వాళ్ళ వాళ్ళ
ఆద శ్రీరామునికి దూరదల్లంయే, రయు మస్టర్ వీరావ వానర
ప్రముఖర శ్లోక ముందేయే నావెల్లరు ఆనంద దింద శుభో
దాకరణ. బన్ని. అదేవెల్లశ్లోక విరిదార.

8. కువలయాభాప్ పాయ్ పురవి క్కే కైరాటాక్కరాల్లుమ్,
కువల, వెండ్ర వెణ్ణరియాణ్ కూన్ కుమర్ రాకాల్లుమే,
కువల మాడ నీడ యోక్కి క్కావలన్ ఱన్ శిఱువన్,
కువళై వణ్ణన్ కాణ వాడీర్ కుళి మణిశూరమే.

కవళయూనే ప్పాంయ్ పురవి క్కోరు డాక్కళల్లుమా
శువళ, వెన్ వాయి వేన్ వాయిలయుళ్ళన్ కన్ కమర్ కేల్లుమే,
కవళ మూడ నీడ యోక్కి క్కావలన్ ఱన్ శిఱువన్,
కువళై వణ్ణన్ కాణ వాడీర్ కుళి మణిశూరమే.

కవళయూ. యున్నే కువలం యాభాణ = కబళిసువ ఆనేగళూ,
పాంయ్ పురవి పాయ్ పురవి = నుగ్గి బరువ కుదురేగళూ, కైరాడు
డాకైరాడు) = రథగళూ - ఇవుగళింద అణిగొండ - అరక్షర్ ఎల్లా
మా అరక్కర్ ఎల్లరాం = ఎల్లా రాక్షసరూ, శువళ కువళ = కం
కటదింద సొక్కి సొరసువంశ, మాడి, వెన్ వాయి ఎణ్ణరియాణ్ణ = జయ శీలనాద స్వామియు
వెన్ వాయి యుళ్ళన్ = ఎణ్ణరియాణ్ణ = జయ శీలనాద స్వామియు
తమ్ముర్ కుమర్ = శత్రేయవరు (వానరరు), కొల్లామే = కొల్లదే ఇరువంశ,
కవళమా కువలం = బేళ్ళగిరువ, మూడమా మాడ
దే = బప్పిగళింద, నీడు నోడు = లున్నశవాగిరువ, అంయోకి = అయో
కియ = అంయోధ్యేయ, కావలన్ కన్ కావలన్ కూన్ = ఒడేయన,
శిఱువన్ శిఱువన్ = కుమారనాద, కువళై వణ్ణన్ కువలాయ వణ్
ణన్ = కన్నైబిలేయ బణ్ణదవను, కాణ కాణ = రాఘవంశ,
ఆడీర్ ఆడీర్ = శుణిదాడిరి, కుళి కుళి = రావణ శాలయాద,
మణి మణి = రత్నదంతివన, దూరమే శూరమే = దూరదల్లంయే.

కబళిసువ ఆనేగళూ, నుగ్గి బరువ కుదురేగళూ, రథగళూ -
ఇవుగళింద అణిగొండ రాక్షసరెల్లరూ కంకట దింద సొక్కి సొరసువం
శమూడి జయశీలనాద స్వామియు కడేయవరు
(వానరరు) శొల్లదిరువంశ, బేళ్ళగిరువ లుబ్ధరేగళింద లున్నశవా
గిరువ అంయోధ్యేయ రాజన కుమారనాద కన్నైబిలేయ బణ్ణదవను
రాఘవంశ, రావణ శాలయందు రత్నదంతివనూ ఆదవన దూరదల్లంయే
శుణిదాడిరి.

రాక్షసులు చేల్లుకార్: లంకలోయల్లి ఉళిదిరువ రాక్షసరే, నిమ్మ నమ్మ కణ్ణిదురల్లియే, ఎక్కురంతబలదింద కూడిద మడా బిరాక్రమిగళల్లిసిశేం డ రాక్షసవీరరల్లరూ, శ్రీరామన బాణగళిగే కుక్కాగి, సింకటవిల్ల్లా దావ న్నప్పదరు. శ్రీరామను జయశాలియాద. ఉళిదిరువ నాచ్చగళిందా, కణ్ణేదిరియా బిన్నదవనాద, నిశ్చయవేవన సిందరానాద, రక్షదంథ సభ్యగళ నళన్నళ్ళ శ్రీరామన కణ్ణ ముందేయే, దూరదల్లియే ఇద్దుకొండు, శుణిదాడుత్తా విజయోత్సవదల్లి మాలగళ్ళోణా బన్ని. ఇదరింద, శ్రీరామన శత్రుగళందు భీ ఎనిసువుదిల్ల. నమ్మ న్న చొల్లువుదిల్ల.

೧. ಏಡಾತ್ತೆತ್ತುಂ ನೋಣಿಲು ವೇಲ್ ನಂಗಳಿರಾವಣನಾರ್
ಓಡಿಪ್ಪೋಣರ್, ನಾಂಗಳೈಯ್ತ್ತೋಂ ಉಯ್ವತೋರ್ ಕಾರಣತ್ತಾಲ್,
ಕೂಡಿಪ್ಪೋನ್ದೋಂ ಉಂಗಳ್ ಕೋಮಾನ್ ಮಿನ್,
ಕೂಡಿಕ್ಕೂಡಿಯಾಡುಗಿನ್ರೋಂ ಕುಲುಮಣಿತ್ತಾರಮೇ.

ಏಡು ಒರ್ತ ಏಡು ಇತ್ತೆತ್ತ = ಕಾಳಯಗಲಿಯುಂಕೆ, ಏಸ್ದುಮ ಏನ್ತ್ತುಂ = ಧನುರ್ವೃದಕ್ಕೆ, ನೀಳ್ ಇಲ್ಲೆ ನ್ರೋಗ ಇಲ್ಲ = ಉದ್ದನಾದ ಎಲೆಯ, ವೇಲ್ ವೆಲ್ = ಖಡ್ಗವುಳ್ಳ, ಎಜ್ಜಳ್ ಇರಾವಣನಾರ್ ನಂಗಳ ಇರಾವಣರ್ = ನಮ್ಮ ರಾವಣನು, ಓಡಿ ಪ್ಪೋಣರ್ = ಸೋಲುತ್ತೋದನು, ನಾಂಗಳ್ ನ್ರಾಂಗಳ = ನಾವು, ಎಯ್ತ್ತೋಮ ನಯ್ತ್ತೆತ್ತೋಂ = ಬೇಕಿತ್ತೆವು, ಉಯ್ವದು ಳ್ ಕಾರಣತ್ತಾಲ್ ಉಯ್ವತು ಓರ್ ಕಾರಣತ್ತಾಲ್ = ಉಜ್ಜೀವಿಸಿಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ, ಕೂಡಿ ಪ್ಪೋನ್ದೋಮ ಕೂಡಿ ಬೊನ್ತ್ತೋಂ = ಶರಣಾವಹಿಸಿದೆವು, ಉಂಗಳ್ ಕೋಮಾನ್ ಉಂಗಳ ಒಡೆಯನ, ಆನೈಲೆ ಆಣೈಲೆ = ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಕೊಡರೇಲ್ಮಿನ್ ತೊಡರೆಲ್ಲಿನ್ = (ನಮ್ಮನ್ನು) ಮುಚ್ಚದೇ ದೂರವಿರಿ, ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ = ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಆಡುಮನೋ ಅಲೋಮ ಆಡುಗಿನ್ರೋಂ = ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಕುಲು ತ್ತಾ = ಅಜೇಯವನಶಾಲಿಯೂ, ಮುನಿ ಮಣಿ = ರತ್ನ ವ್ರಾಯನೂ, ಆದವನ, ಕೂರವೇ ತ್ತಾರಮೆ = ದೂರದಲ್ಲಿರುವೇ.

రాళ్ళయుగంయంకే బద్దనాద ఎలయు మిత్రవన్న ధరించద నమ్మ రావణను కొంటకు ప్రోఁదను. నావు చేబిళ్ళేవు (నిస్సైన్యకొం డేవు). ఉజ్జీవన మోళ్ళ చేకొంబ బిందు కారణ బంద నిమ్మ ఒడెయన ఆజ్ఞెయన్న శిరసావహించిదేవే. నమ్మన్న ముచ్చబే డి. నావు ఒట్టిగే కూడికొండు కుణిదాడుక్తిదేవే, యావవన జాల యూ రక్షదంధవనూ ఆదవన దూరదల్లంయే. (9)

రాషసరు కోళ్ళుక్తారే: వానర వీరరే, బద్దనాద కాళ్ళయు గంయంకే అనలవాద బడళ్ళడంకవాద అలనుళ్ళ మిత్రవన్న ధరించద నమ్మ రావణను యుద్ధదల్లి నిమ్మ ఒడెయనన్న బిడూ డలారదే, కొంటకు ప్రోఁదను, బిక్కు ప్రోఁదను. నావు ఒడెయ సిల్లదే ఇరవల్లవు. నమ్మ ఉదారవన్న బడెయు చెప్పలంబ ఇద్దు ముఖ్యవాద కారణక్కాగియే నావు నిమ్మ ఒడెయన ఆజ్ఞెయన్న శిరసావహించిదేవు. నావీగ నిమ్మ ఒడెయన విజయంగే కాయవదల్లి, కండకండగళన్నూ కొంటకొండు, కుణిదాడుక్తా ఇనం దిరుక్తిదేవే. నీవాదరూ నమ్మన్న ముచ్చబి. నిమ్మ శత్రుగళు నావేందు భావిసబేడి. నమ్మన్న కొల్లదే దూరవిరి.

10. వెన్ను తెగాల్ కీర్ కరణ్ణిలంగణ రవంశమ
తక్కు, అన్ను రక్కర్
కున్ను మన్నర్ ఆడియుయ్ న్ద కుడుమణి తూణక్కణ,
కన్ని నెయ్ నీర్ నిన్ను వెన్ను గెక్కనియ రణ
లిమాలె,
ఒన్ను మాన్ను మైందు మూన్ను లోకం పాడు నిన్
రుడుమిగెనె.

వేనల్ వెన్ను = జయవన్నే, కొల్ తెగాల్ = వీరాకనవా, శీర్ కీర్ = కీర్తియన్నాగిలుళ్ళ, కేన్ తెగాల్ = సుందర, ఇలజ్జే లిలంగణ = లంకెయు, వేమా రవం = భీకరవాద, శబ్దక్క కారణక్కాగి, అన్నలు అన్ను = అందు, అర్ క్కర్ అరక్కర్ = రాషసరు, కున్నలమా అన్నర్ కున్ను

Garani Srinivasan

అణ్ణార్ = చిట్టదడానే, ఆడి ఆళి = శుణోదాడి, లుబ్ధన
ఒబ్బన్నకర = లుజ్జీవనగొండ, కులుకుళి = లంకేవనశాలయు,
మణిమణ్ణి = రత్నప్రాయసూ ఆదవన, దూరక్కే తూరక్కణకర =
ఆదూరదల్లి ఎంబుదన్న, కనోలాడి కణ్ణిగి = వళగిరువ,
నేయ్ దన్రుబు = శుంభదవంద, నీర్ నోగ్ = నిడజలకేయు, నినోలి
నిణ్ణి = ధృఢవాద, వేల్ ఒబ్బ = వేలాయుధవన్న, కేళి
ణిక = పడిదవనాద (కేయువనాద), కలయున కణ్ణిబణ్ణ
= కలయన (కిరుముంగై ఆళ్వారర్, ఒలమాలే కాణ్ణిమగిరు
= పాడిన మగళేయూద, ఒనోలుమగ ఒనోలుమగ ప్రిన్సిమగ
మూనాలుమగ కాణ్ణిరుం కాణ్ణిరుం ఐదక్కుం మూణ్ణిరు
రుం = ఒందొందు ఇదు మూరన్ను (దశక్కన్ను), పాడి బాగి =
పాడి, నినోలు నిణ్ణిరు = (నిశ్చలవాగి) నింరు, ఆడుముడినే
ఆడుముడిణ = ఆడరి. (శుణోదాడరి).

పురాతనకాలదిందలూ జయవన్నే కేలకిర్ణియన్నగి బళిసి
సుభగన లంకేయ బిరుదాదయుద్ధ భూమియల్లి, అందు
రాషసరు చిట్టదడానే శుణోదాడి లుజ్జీవనగొండ 'లంకేవనశా
లయు రత్నప్రాయసూ ఆదవన దూరదల్లి ఎంబుదన్న బళగిద
శుంభదవంద ధడ్డజలకేయ ధృఢవాద వేలాయుధవన్న పండిదవ
నాద కలయిసుపాడిదే ధడక్కు విశురగళ మూలరేయన్న (నిశ్చలవాగి) (10)
నింరు పాడి శుణోదాడరి.

ఎల్లియుద్ధక్కే ప్రోదరూ, అల్లి జయవన్నే గళిసికొళ్ళుక్కిద్ద
వను సుభగన లంకేయ ఇకేరియనాద రావణాసురను. బడళలంది
నిందలూ జయనే అవన కేలకిర్ణ! అంథవనకే, అవన మంత్రి
యే దుష్టబుద్ధియూ మరణవ్యాప్రత్తనాయిరు. స్త్రీ వ్యామోహవెంబు
దే అవనిగే చుక్కు కందదద్దు. అదరింద అవసుభ కాయాల్లు; మొకేయ
అవన మక్కళు, బంధు బళగ, లెక్కవిల్లదష్టు ప్రేమియరాషసవీరరు
అవసానగి ప్రాణకళెదరు. వాతావరణవన్నే అరియదే, యుద్ధప్రియరాద
రాషసరు నిత్తదద్దు ఎష్టోలే! ధర్మలేశవియదనమృద్ధనాద సుందర
వాద లంకేయూ కాళాయితు. ఒబ్బ మాడద అవివేకక్కాగి ఇష్టెల్ల
పర్వనాశవే! రావణన వేలాయుధవన్న కూడద సామాన్యమానవ
నంతే బంద శ్రీరామనూ అవన వానరసైన్యవూ రావణవధెయనంతర
లంకేయల్లియే విజయోత్సవవన్న నడసుత్తిద్దారే. లంకేయల్లి అళి
దుళిద రాషసరంతే ప్రాణభయ! యావ వాతావరణవన్నూ మాడద శత్రుగన్న

Garani Srinivasan

వానరులు శత్రువులందు భయమును ఎల్లకాలం కొందు దాచుకొనుటకాదు ఎంబుదు అవరభయ! శత్రువుల్ను చంపటల్లో భారతం౦దు, కొబ్బా శ్రీరామున యొక్క విజయంకోసంవదల్లి పాలుగొని క్షుత్తిరువవరంచు, రక్షణ ప్రక్రియలను రచించిన సుందరనను ఆది శ్రీరామునదుంరదల్లియే, కొవ్వు బెట్టువాళ్ళ దాగే మైమరపు తుణియుత్తిరువవరంది, కొవ్వు శత్రువుల్లనేంది, శత్రుకులకోళక్కే ప్రోత్సాహవశాశవన్ను తొడబోళేశంది, ఇలాగే యోచి, ఆది, కొవ్వు లుజ్జీవనగళ్ళ లక్ష్యగువరంది రామునరు చేళి కేళుత్తిద్దారే.

ఇందిన కిరుచలియల్లి చేళిద "కడమా ప్రోక్షర్తమా ప్రోక్షణే" ఎంబ వల్లవియు దాళేయిలి ఈ కిరుచలియే చులి మణిదారవే" ఎంబ వల్లవి ఒప్పుత్తిదే. ఎరడూ శ్రీరామున విజయదంచియ కేంద్రాటవే! ఎరడూ రాష్ట్రదర రంకోలెయద విషయవే! శత్రువాదవర నంద విద్దరేనంకే? భగవంతనల్లి మరి. ప్రోక్షణవన్ను స్థాపి కేళబిడువుదు ఇల్ల - లుద్ధరిసువను!

భగవంతన గమనిసిదల్లి ఉత్తిరువాదరేను, దూరవాదరేను? స్థాపియ గుణగానమాడుత్తా, అదర అనుభవదల్లిరుచే మైమరెతు కుణిదాడుత్తా బ్రహ్మాండద రంగచిత్రవన్ను మరెయువుదేందే సజీవనాగియూ లుజ్జీవనదంతాదియన్ను తిరిదంతేయిలి. దూర వస్తుదల్లి విషయవన్ను కండు బాళుతిరువను భక్తిప్రధానవాద శాలియను. దర్శనద కారణకేంబుత్తిరువను భగవంతన కల్యాణ గుణగళన్ను అద్భుత లీలెగళన్ను నిత్యల మనదింద హాడుత - కుణియుత - నలియుత. హాగే మాడిద్దక్కే ఉళిదవరే ధన్యరు. ఇదే ఈ కిరుచలియ మైలుగల్లు!

అడియనడే: అడివరవి :- మిక్కు ఇన్నులిలేమా ఎత్తకుకొండు రుం, ఎమ్బిరానే ఎంబిరాణె, ఇమ్మలమా రూపలం, మునాజ్గు మా మణిగళు, మేనలి రివణ్ణరి, కల్లన కుసుళిణ్, మోక్ష మాగుత్తరం, కవళమా కువళం, విడు ఎడు, మేనలి రివణ్ణరు, (శేషవా కాన్తక్రమం).

22.1.79

పెరియ తిరుమొళి - ఇరణ్డామ్ పత్తు - నాల్గవ తిరుమొళి
పెరియ తిరుమొళి - పత్తాంపత్తు - నాన్కామ్ తిరుమొళి

4. శన్దమలర్ కుళల్ కాలి - ఎన్తమలర్ కుళల్ తాళి -

1. ఎన్తమలర్ కుళల్ తాళిత్ తామరై ఎన్తోళిత్ తణియే
వన్తు, ఎన్ ముళైక్కుడన్ తన్నొడు వాఙ్గి నిన్వాయిల్ మడుక్కు,
నన్దన్ పేరన్ పేర్త్రు నమ్బీ, నాన్మొగన్ తన్నణ్ణా మముదే,
ఎన్దై పెరుమానే యుణ్ణాయ్ ఎన్ణమ్మన్ శేమముణ్ణాయే.

శన్దమ = సుందరమైన, మలర్ మలర్ = పూవులన్న
ముడిద, కుళల్ కుళల్ = కలిమాదలు, కాలి తాళి = అలనాడు
శిరలు, తాన్ తాణ్ = నీవే (నీవనే), ఉదన్ది ఎగన్దు = ఆవే
యిండ, ఓడి ఓడి = పరుగెత్తి, తణియే తణియే = ఒబ్బనే, వన్దు
వన్దు = బందు, ఎన్ ఎణ్ = నన్న, ముళై శిఱు మా శిన్నై మూలి
కై = శేతిము, నిన్ నిన్ = నిన్న, వాయిల్ వాయిల్ = బాయిలి,
మడుక్కు మడుత్తు = నోటిలోకెండు, నన్దన్ నన్దన్ = నంద
గోపుని, పేరన్ పేర్త్రు పెరుమ్ పెరుమ్ = పదేపదే పిలిచి, నమ్బీ
నమ్బీ = బావమయినే, నాన్ నాగ్ = నాను, ఉదన్ది ఎగన్దు
= ఆశిస, ఉణ్ణుమా ఉణ్ణుమ్ = ఉన్నావ, అముదే అమృ
తమే = అమృతనే, ఎన్దై ఎన్దైక్ = తండియే, పెరుమానే
పెరుమానే = వీరపురుషనే, ఉణ్ణాయ్ ఉణ్ణాయ్ =
ఉన్నవనాను, ఎన్ అమ్మన్ ఎన్ అమ్మన్ = నన్న మోలియున్న
శేమమా శేమం = కాపాడిరువుదన్న, ఉణ్ణాయ్ ఉణ్ణాయ్
= ఉన్నవనాను.

నంద గోపుని పదేపది పిలిచి బావమయినే, నాను ఆశిస
పవియువంత అమృతనే, నన్న తండియే, వీరపురుషనే,
సుందరమైన పూవులన్న ముడిద కలిమాదలన్న అలనాడు

నీవనే ఇంటియుూ ఆశీయుంద పడి బందు, నన్న దొండ మోలేనళ్ళన్న కేళదు నిన్న బాయుల్లి నోటియిం కొండు లుణ్డు మవనోదు: నన్న (1)
మోలేనళ్ళల్లి కావాడిట్టి రువ్వుదన్న లుణం వనవాను.

ఇందిన ఎరడు శిరు మోలోనళ్ళల్లి శ్రీరామావతారద ఇంయి భవ్వంశన యున్న వర్ణిసి హేళ్లలాయితు. శ్రీరామన బిల్లాంకే, అరుళ వరాశ్రమ, జయూళ్లమీన దిక్షశన, శ్రీలంకే కారుణ్య, యేసు ముంశాద ధర్మాణనళ్లు — ఇవ్వున్నళ్ళన్నల్లి ధుంబ్రడవాగి నిమ యోజిసిశవాగి లంకేయల్లి నోడిదు లుళిదిరువ రాక్షసిర బాయిం దలే హేళ్లిదేలాయితు. భ్రనవంశనిగే శత్రువాదరూ ఇంతే యిల్ల. అవను శరణాదరే బాకు. ద్వేషిసి శన్న భ్రక్తనగళ్లే కొలదువ మాక్సల్ల దంతేయిల్లి అవనిగూ శోలదువుదు భ్రనవంశన సౌశీల్య ఔలభ్య గుణనళ్లు!

ఈ శిరు మోలయియల్లి భ్రనవంశన శ్రేష్ఠనశారద హేళ్ళ శ్లోకయున్న ఎత్తి హేళ్ళలాగిదే. భ్రనవంశనన్న వాత్సల్యవాగి మనసాగి బడిదవదు దేవ-దేవకియరింగంతూ డెబ్భిన దివ్యవంశశరేందరే నందగోకులద నందగోపి-యశోదే యరు. భ్రనవంశనన్న దత్తుగాగి సింద చెళ్ళిసి, అవన బాల లీలేనళ్ళన్నల్లా నోడుత్తా, శత్రుగళ్లే మనసోందు క్రౌర్యవి సి, అవనన్న శత్రు అంతేయల్లిట్టు హేళ్ళలు రుక్మిణిదరు! అవన అతిమానుష పాడదనళ్లన్నూ, అద్భుత లీలేనళ్లన్నూ, కంతు, హేళ్ళ, భ్రయపట్టరు! చరగాదరు! త్రిలశశరాదరు! ఆనందిసిదరు!

ఈ వాశూదల్లి తొయియుగి యుశోదెయే ముందు విచిత్ర వాద ఆశే. తాను కాలకాలక్కే నంయుగి తన్న కూసనే తన్న మోలే యున్నుడిసువుదు దూరవు. తన్న మనసాద బాలకృష్ణనే ఆశే యింద కడిసిదు, తానే ధ్వశంత్రిసి, ముచ్చట్టియల్లి తన్న తాయి (యుశోదే) య మోలేయున్న తన్న పుట్ట కైనళ్లింద బడిదు, క్షీర కేనదు, బాయిగే డబ్బి, ఎదకాలన్న క్రోటి శుంబిసుడిదు ఆనందిసలు ఎంథుద అరళ ముదవాగే! ఆ చిత్రణవన్న ఇల్లి నమ్మ శబ్దదల్లి ముందే శంబంధిసలాగిదే.

"నందను డదోదు విడేద న్తా మిందలే — నన్తరన్ బిట్టు బిట్టరి క్రుమిడి" — కృష్ణనన్న దడేదద్దు వసుదేవ-

Garani Srinivasan

దేవకీయందు చందన చారాన్వితుడవు. అదే దామయందల్లి, నంద
గోకులదల్లి నందగోవి-యుశోదే దడదియల్లి దొడ్డవనాగి
భవవన్నోయిందలి చాలశ్రేష్ఠనాగి దొడ్డ మనుష్యనాగి అదర
బదలాదల్లి యుశోదేగే శిశువాదంతే. నీను దేశత్తవండు
మనుష్యరల్లి శ్రేష్ఠనేందు అవళ దృష్టినంబికే. అదక్కాగియే
ఈబగేయు మూడు!

యుశోదే బాలకృష్ణనన్ను కరెదు తొట్టిల్లుక్కిళిసి, నన్న
ముద్దిన మనుసినల్లి, సుందరవాద వస్త్రాభరణగళింద అలంకరిసిరువ నిన్న
శరీరవన్ను, నీను నన్న బళగే కుడిబరుత్తిరువాగ, అటనుక్కి
బదళ ఆకర్షకవాగిరుత్తదే. నన్న బళగే ఆకాశదింద కుడిబా.
నన్న మోలెగళన్ను తోరిసుత్తే ఎళెదు తోరు. నిన్న బాయన్ను అగలిసి
దగిదు. అవ్వనళల్లి నినగాగియే ఇంతహ వస్త్రవన్ను తొడిసిదు ఆనం
దవాగిదే. అదన్ను నిన్న తోట్టిరుంబ కృష్ణనిగూ తొడిసు ఆనం
దిసు!

2. వங்கமறிகடல்வண்ணா, மாமுகிலேயொக்கும்
நம்பீ,
செங்கணிணடியதிருவே, செங்கமலம்புணாவாயா,
கொங்கைகசாந்தெடவன்னைக்கூவியும்காணே
திருந்தேன்,
எங்கிருந்தாய்ர்களோடும் என்விளையாடு
கின்றாயே.

వఙ్గమణిశకల్వణ్ణా, మా ముఙలే యొక్కమా నమ్బీ,
శెఙ్గణ్ణడియరిరువే, శెఙ్గమలమా పురైవాయా,
శెఙ్గోల్ శుర్నిడవుత్తెఙ్గు పాయుమా కాణాదిరున్దేన్,
ఎఙ్గిరున్దాయర్కళోడుమా ఎన్ విళైయాడుకిన్రాయే.

వఙ్గమా వங்கம் = అలలతో, మణి மறி = మిరుమిట్లుగొలిపే
తెల్లని, కఱుల్వణ్ణా కడల்வண்ணா = కడలనబట్టినవనే, మా
ముఙలే ఒక్కమా மா முகிலே ஒக்கும் = దొడ్డ (సుందరమైన)
ముగిలన్నే పోలువవ, నమ్బీ நம்பீ = నా మిందిరే, శెమ్మ
= (కందావరియంతే) కెంపిన (సుందరమైన), కణ్ణ కణ్ణినియ కణ్ణ
ణిణై = విశాలమైన కన్నుగళుళ్ళ, తిరువే திருவே = శ్రీవుంటినే,
శెమ్మ కమలమా செம் கமலம் = కెందావరియన్ను, పురైవా పுரை=

ద్రోణుడ, వాయు వాయుగా = కుటిలమైన్నులున్నవనే, కొంజెం (కాస్త) గర్వి
ణుడా = (నన్ను) మోసగించు, శుంభన్నిభ కుంభస్థలా = నిగుడిన కుచములు,
లున్నట్టి ఉణ్ణో = నిన్నన్ను, కూడియు మా కూయిల్లుం = కూడి కలి
దరూ, కాణాదు ఇరునేనా కాణ్ణుత్తు తిరుంతేన్ = కాణాదే
ఇద్దేనే, ఎల్లు ఇరుందు తాణుక తిరుంతు = ఎల్లాద్దు కొండు,
తూంబర్ధ మోడుమా ఆయర్ కులాడుం = గోపవళ్ళొడనే,
ఎన్ తణ్ = మను, విళైయాడుం టనాయే యిలా యాడుకి
ణ్ర్ర్ర్ర్ = ఆట వాడుకిద్దీయో

అలేగళ్ళ పరిళ్ళకదింద కదడిద్రోణిరువ కడలన బణ్ణదవనే,
మోహబిసిన మడా ముగిలు స్తోత్రోలువ ద్వామియే, కొందావరియం
తే సుందరవాద విశాలవాద కణ్ణుగళ్ళున్నళ్ళ ప్రేమంకనే, కొందావళి
యన్న ద్రోలువ కుటిలగళ్ళున్నవనే, నన్న మోలగళ్ళల్లి డాలు
మిందు ద్రోణుకిద్దే. నిన్నన్న కూడి కరేదరూ నాను నిన్నన్న కాణదే
ఇద్దేనే. ఎల్లద్దుకొండు గోపవళరొడనే ఆట వాడుకిరువేయేను? (2)

కాయియ తోలే కన్న కందనాద కృష్ణనన్న కూడి కరియు
క్కళే: అలేగళ్ళ పరిళ్ళకగళింద కుంబి ద్రోళే ద్రోళేరియువ కడలన బణ్ణద
వనే, మోహబిసిందకూడద కాంతి పూర్ణవాద కాముఖవలనంత
వనే, కొందావరియు దళదంతే విశాలవాద ఆకర్షకవాద కణ్ణు
గళ్ళున్నవనే, కొందావరియ బణ్ణద దివ్యవాద ఇకిందుటియు
ళ్ళవనే, నిన్నన్న ఎష్టు రీతియల్లి కూడి కరేదరూ నీను నన్న
కణ్ణిగే కాణిసదే ళ్ళువుల్లవల్ల! నీనల్ల అతిసికొంతిద్దీయే?
గోపవళర జొతెయల్లి ఆట వాడుకిరువేయో మీను? బడళ
ద్రోణింద నిన్నన్న అరువ నిన్న కాయియ అవధియేనెందు
యోచనె మాడియా? నిన్నన్న నేనేనేనేదు నిన్న కాయియ దినగళల్లి
డాలు లుక్క మోసరిద్రోణుకిద్దేయల్ల! నినగాగియే అదన్న
ఎష్టు కాలవాదరూ నాను కావాడిట్టు కొంతిరువుదాదరూ డోనో?
కంద, కృష్ణ, నిన్న కాయియ మేలే కరుణెయిట్టు బేగ నన్న
బిల్లగే మా. డాలన్న కుడిదు, నన్నన్న క్రీత్తు మడిదే.

కన్న కందవ మేలే కాయిగే ఎష్టు మమకెయో అష్టే మమకే
యన్న భక్తన కన్న ద్వామియ మేలే ఇరబేకు. కాయియ కన్న
మనువన్న గమనిసిదంతెయే భక్తనూ భిగవంతనల్లి ఎష్టొందే
వహించబేకు.

3. తిరువిల్ పొలిందెవిళిలార్ ఆయర్ తుంబిళ్
ళాయ్ కణ్ణా,
తిరువిల్ తిగళ్ క్కిన్ఱ నంబీ, తెరుక్కిన్ఱ
తోళిమగళ్ కణ్ పిట్టు,
ఉరుకియెన్ కైగాణుగైయిన్ తీంపాల్ వెట్ట
నిన్ఱు పాయ్ న్ఱు తీడుగిన్ఱ,
మరువిక్కుడంగు కాలిరుందు వాయ్ మొలి యుణ్
ణ నీ వారాయ్.

తిరువిల్ పొలిందవేళిలార్ ఆయర్ తమ పిళ్ళైకళ్ళోడు,
తేరువిల్ తిళ్ళైక్కునలి నమ్మీ, తెయ్వనలి తోళిమార్కళ్ళోట్టు,
ఉరువియెన్ కైగళ్ళైయిన తీమ్పాల్ వళ్వు పాయ్నిరుందు
మరువిక్కుడంగళిలురుందు వాయ్ మొళ్ళైయుణ్ణ నీవారాయ్.

తిరువిల్ తిరువిళ్ = సంపత్తినల్ల, పొలిందు పొలిందత = అభ్యు
దయముండిరువ, వెళిళ్ ఏళిళ్ = దేవకుందయాన, ఆర్ ఆర్ =
కుంబిరువ, ఆయర్ తమ ఆయర్ తుం = గోపవళర, పిళ్ళైగళోడు
కుం పిళ్ళాగ కణ్ణా = బాలకృష్ణనే, తేరువిల్ తెరువిళ్
= వీదిగళల్ల, తిళ్ళైక్కునలి తిరుక్కిన్ఱ = ఆడుత్తిరువ, నంబీ
నంబీ = పరంపొరుళే, తెయ్వనలి తెరుక్కిన్ఱ = (నీను) మా
డుత్తిరువ, తోళిమార్ళ తోళిమగళ్ = తోళియరన్న [illegible]
[illegible]), కణ్ పిట్టు కణ్ పిట్టు = నోడి, ఉరువ ఉరుకి =
కరగి, ఎన్ కైగళైయిన్ ఎన్ కైగాణుగైయిన = నన్న మేల్
గళింద, తీమ పాల్ తీం పాల్ = మధురవాద (పదంయాద) పాలు,
వళ్వు వెట్టనుత్తు = లుక్క, పాయ్ను ఇరుందునలి పాయ్నిరుత్తు
తీడుగిన్ఱ = కురిదు హోగుత్తిద్ద, మరువి మరువి = నిన్నిన్నా,
కుడంగళాల్ ఇరున్ద కుడంగుగాల్ ఇరుందు = మడిలల్ల మూల
రుక్క, మొళ్ళైయుణ్ణ మొళి ఉణ్ణ = మేలియున్నల్లు, నీ
వారాయ్ నీవారాయ్ = నీను బరువవనాగు.

సంపత్తినల్ల అభ్యుదయముండిరువ, దేవకీనందయాన రుంబి
రువ గోపవళ బాలకృష్ణనే వీదిగళల్ల ఆడుత్తిరువ పరంపొరుళే
నే, నీను మాడుత్తిరువ తోళియరన్నల్లు నోడి, నన్న మేలినింద
కరగి, పదంయాద పాలు లుక్క కురిదు హోగుత్తిద్ద. నిన్నిన్నా నన్న
మడిలల్ల మూల మేలియున్నల్లు నీను బరువవనాగు.

ಭಗವಂತನೇ ತನ್ನ ಮನನಾಗಿ, ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಆಡಿ
ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಯಶೋದೆಗೆ, ಮನಸ್ಸು ಬಿಡಿಸಿದಂತೆ ಆನಂದವು
ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವುದು ದಿಟವೇ? ಯಶೋದೆಯಲ್ಲದೆ ಆ ವಿಶಿಷ್ಟಾನುಭವದ
ಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತಾರಿಗುಂಟು? ಭಕ್ತನಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸಿದರೇ!

ಕಾಯಿಯ ತೋರದೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತೂಗಿ ತೂಗಿಯಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ: ದಂಪತಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ
ಸುಪುತ್ರನನ್ನು ತುಂಬಿರುವ ಸೂತಿಕಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ನೀವು ತೂಗಿ
ತೂಗಿ, ನಂದಗೋಕುಲದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ
ಲೀಲಾ, ಕುತೂಹಲಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ತುಂಬ ಕಂಡೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿ
ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮಿಡಿಮಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿ
ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ನಿಂದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನ
ಬಿಚ್ಚಿಯಾದ ಹಾಲು ತೊನೆ ತೊನೆದಾಗ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ನಿಂದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನ
ಸೇ, ಕಡಿಮೆ. ನನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಮಲಗು. ಹಾಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗು
ವುದರಬದಲಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಕುಡಿದು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗು:

4. ಮಕ್ಕಳ್ ಪಲುತವುಂ ಪೋಲುಂ ವೈಯತ್ತು ವಾೞುಂ ಮಡವಾರ್,
ಮಕ್ಕಳ್ ಪಿಱರ್ ಕಣ್ಣುಕ್ಕೆಲ್ಲಾಂ ವಿರುಂದಾಗುಂ ಮುತಲ್ವಾ, ಮದಕ್ಕಳಿ
ಶೆಕ್ಕರಿಳಂ ಪಿಱೈ ತುನ್ಱು ವಾೞ್ಗಿ ನಿನ್ಱ ಕಯಿಲ್ ತೂರುವನ್,
ಒಕ್ಕಲೆ ಮೇಲಿರುನ್ದುಮ್ಮಿಲ ಉವನ್ದಿನಿದುಣ್ಣ ನೀ ವಾರಾಯ್.

ಮಕ್ಕಳ್ = ಮಕ್ಕಳಾಗಿ, ಪಲು ಪಱು = ಬಲುದೊಡ್ಡ,
ಪೋಲುಂ = ಶವಿಸ್ಸನಳಿಲೋ, ವೈಯ
ತ್ತು = ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ವಾೞುಂ = ಬಾಳು
ವ, ಮಡವಾರ್, ಮಕ್ಕಳ್ ಮಡವಾರ್ ಮಕ್ಕಳ್ = ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಪು
ರುಷರಿಗೂ, ಪಿಱರ್ = ಇತರರಿಗೆ, ಕಣ್ಣುಕ್ಕು
ಕ್ = ಕಣ್ಣಿಗೆ, ಒಕ್ಕುಂ = ಎಂಬಂತೆ ಇರುವ, ಮುದಲ್ವಾ
ಮುತಲ್ವಾ = ಹಿರಿಕಾರನೇ, ಮದಮ್ = ಕಳ್ಳು ಮತ್ತಂ ಕಣ್ಣಿ
ನ್ = ಮದ್ದಾನೆಯನ್ನ, ಅನ್ನಾಯ್ ಅಣ್ಣಾಯ್ = ಶ್ರೀಲುವವನೇ,
ಶೆಕ್ಕರ್ = ಕಂಜಿಯ ಕೆಂಪಿನ ಸನನದಲ್ಲಿ, ಇಳಮ್ ಪಿ
ಱೈ = ಚಂದ್ರನನ್ನ, ತುನ್ಱು = ಮುಟ್ಟುವ, ವಾೞ್ಗಿ ವಾಗುಕಿ
= ಕೆಳೆದು, ನಿನ್ ನ್ರಿನ್ಱ = ನಿನ್ನ, ಕೈಯಿಲ್ ಕಯಿಲ್ = ಕೈಯಲ್ಲಿ,

Garani Srinivasan

కరువన్ క్రుర్వణ = తేండుకొస్తానే, ఒళ్ళల్లే మేల్ ధ్రిక్కకలు
ఱెంబు = నన్న సొంటదల్లు, ఇరుస్బ ఱిగ్రుస్రక్కు = ఇద్దుకొండు,
అమ్మమో అమ్మం = మోలేయన్న (డాలన్న), ఉవన్నుద ఒఱ
స్రక్కు = ఆదరదింద, ఇనిదు ఱిణిక్కు = ఒత్తాగి, ఉణ్ణ ఉణ్ణ
ణ = ఉణ్ణువ్రదక్కే, నీ వారాయ్ స్రోఱగారగాబు = నీవు బరు
వవనాను.

భూలోకదల్లు బాళువ ఇతర స్త్రీ పురుష కట్టిదే వుళ్ళ
ళిగాగి మూడద బలుహొడ్డ కవిస్సినళిలచ్చో ఎంబంతే ఇవన
ఆదికారణనే, (ద్రౌపతియ్ర్బదల్లు) వుద్దానేయన్న ధ్యోలు వవనే,
ధంజేయ కొంబ్రు నగనదల్లిరువ బాలచంద్రనన్న కిళేదు
నిన్నకైలే కొండుకొస్తానే. నన్న సొంటదల్లిద్దుకొండు మోలేయ
న్న ఆదరదింద ఒత్తాగి ఉణ్ణ వ్రదక్కే నీవు బరువవనాను. (4)

కాయి రుయోవదే కన్న కందనాద బాలకృష్ణ నన్న కుణి కర్
యుక్కాళే: జనదాదికారణనే, వుద్దానేయుంతే పితపత్రనే, నిన్న
న్న దడేద నానేష్ట భిన్నవంశళల్లిగే! భూలోకదల్లి బాళువ
ఇతర స్త్రీ పురుషరిల్లరూ కెరుబువంతే, ఆకే బిడువంతే, ధ్యోనళు
వంతే నీవు అవరకర్ణగే కండు బరుత్తీరయిల్ల! అవరన్న కొత్తే:
ఇంథ అవిరాతివాద దాటియిల్లద మను వన్న విడేయు వ్రదక్కే
ఇవన కాయి ఎష్టు దొడ్డ కవిస్సు మాడిరబేకు! అతవిస్సినళిల
నే ఈమనువాగిరబిహొండిరబేకు." అవర కొండాటక్కే
అనుమతి కొడువుదిల్ల. మనసే, నన్న బళిగే కరిదా.
~~నిన్నగే~~ ధంజేగంబ్రు ~~బానినల్లిద్ద~~ బళిగాద బాలచంద్రనన్నే కిళేదు
నిన్నకైలే కొండుకొస్తానే. బా, నన్న సొంటదల్లిద్దుకొండు ఆదర
దింద నన్న మోలేదాలన్న ~~ఒత్తాగి~~ ఉణ్ణు వేయుంతే.

మనువన్న కైల్పిడిసి వ్రదక్కే యుయోవదే కేనవే నాచ్చే
వల్లద కేలవవన్న మాడుత్తానేన్నకొళే. బానినల్లి బళిగాద
బాలచంద్రనన్న అవళు ఎబుకసిగొళ్ళబిల్లళే? కేనవే
అబ్బదంథ ఈ కాడద విచక్షణే? కన్న మోలేయల్లి కొరెయి
ష్మశిక్రువదాలన్న వ్యర్థవాగిసదంతే, మనుషగే కైల్పిడియా
శుడిసిబిడబేకేందే అల్లవే? భగవంతనే కన్న భేటియు
ఎనియోవ వాగబేకేందూ, భగవంతనే అదరింద ప్రాణియాగ
బేకేందూ నిజభక్తన కారరవల్లే!

5. మైశ్రకరుంజుమ్మైన్ద మూమరుందూడునడన్దాయ్,
విశ్రడనే, విశ్రయూదే వెణ్ణోయ్ విలుంజుమా విశింశ్ర,
ఇశ్రనై పోలనాలియిన్నలన కొంజుమ్మై శురన్దిరుశ్రిల్లా,
లుశ్రమనే, అమ్మమువణ్ణాయ్ ఉలకళన్దాయ్ అమ్మమువణ్ణాయ్.

మైశ్ర = కాడినియంశే, కరు = కవ్వినేయ, కుంజు = కలినాదమన, మైన్ద = మనుషే (మనసే), మూ = బలమైన, మరుదు మరుతు = మళ్ళి మరళ, లూడు ఉలుడు = నడుచే, నడన్దాయ్ నడన్తాయ్ = నడిచేవనే, విశ్రడనే విశ్రడన = ఆశ్చర్యకరంయే, విశ్రయూదే = విశ్రయాచే = రథమూడద్, వెణ్ణోయ్ వెణ్ణాయ్ = వెన్నెయన్న, విలుంజుమా విలుంగుం = నుంచువ, విశింశ్ర విశిర్తా = విచిత్ర వర్ణనేయవనే, ఇశ్రనై పోలదు = ఇష్ట్ర పోల్తు, అనాలి అల్లది = అల్లది, ఎనక్కన్ = నన్న, కొంజుమ్మై = కొంచ, కురుందు = మొలే, లా = ఇరలారదు, లుశ్రమనే = ఉత్తమనే = శ్రేష్ఠనుణగళుళ్ళవనే, అమ్మమా లుణ్ణాయ్ అమ్మం ఉణ్ణాయ్ = మొలేయన్న, ళన్దాయ్, ళన్దాయ్ = లోకగళన్నళిదవనే, అమ్మమా లుణ్ణాయ్ అమ్మం ఉణ్ణాయ్.

కాడినియంశే కవ్వినేయ కలినాదలనమనుషే, బలవాద మళ్ళి మళ్ళి నడిదవనే, ఆశ్చర్యకారియే, ఎడెబిడదే వెణ్ణెయన్న నుంచువ విచిత్ర వర్ణనేయవనే, నన్న మొలేగళల్లి బాల ఇష్ట్ర పోల్తా నుతిసు పోలనుత్తలే ఇరబల్లదే? శ్రేష్ఠనుణగళుళ్ళవనే, లోకళ నళన్నళిదవనే, మొలేయన్నణ్ణువంశే బారయ్య. (5)

విశాలవాద పొళెయువ కణ్ణుగళూ, కవ్వినేయ నుంచుపు సిగదూ మోహకవాద వస్త్రగళూ. బాల శ్రేష్ఠనన్న ఆకర్షకనాగి మాడుత్తిద్దవు అవళు.

బాలకృష్ణ బసేబసేయి చోట్లే ంయు దూరన్న కోళ్ళి, నిదానిలార
డే, కాయి యశోదే అవనన్న జిరళు శల్లుడే శట్టిదాంకి, మనేగలన్నేం
దు ఒళ్ళకే శ్రోదళ్ళంకి. మగువు బ్వేల్ల శ్రోక్కు అశ్రంకినటూలి దనంకి
ఆమేలే, మెల్లనే జిరళన్ను శన్నోడనే ఎళ్ళదు కొండు అంబేనాంక్కి
క్కే, దూడదాగి బిళ్ళదిరువ జోడి మళ్ళి మరగళ్ళనడువే నుమళ్ళదనం
కే. జిరళ్ళు శల్లన్ను శన్న శడేకే ఎళ్ళదు కొండ్ళువ ప్రయళ్ళ మాడిదనంకే.
అదంద ఆదదేను? ఎరడు భాగి మళ్ళి మరగళ్ళూ మురిదు బిద్దరంకే.
ఏనాళ్ళయిద్!

నంద గోకులద గొల్ల శియరు శమ్మశమ్మ మనేగళ్ళల్లి శోళి
ంట్టిద బెణ్ణేయన్నేల్లా ఎడేబిడదే నుంగి బిడుత్తిద్ద విశిత్రవశదే
యు విభ్రాయ కాంతి అవను.

త్రివిక్రమ నాగి అవతరిసిదాగ భూనవంకను శన్న బరకే
పిళ్ళెనళ్ళంద మూరు లోకగళన్నూ అళెదు కొండ అద్భుతకారి.
కొంబి యు శోలదే కృష్ణనన్న శుద్ధ శరీయుక్తళ్ళు: ఆకర్షక
వాద శబ్ద శుదలనవనే, మళ్ళి మరగళ్ళనడువే నుమళ్ళ అభూతళన్న
మురిదు హాకిదవనే, ఎష్టు బెణ్ణేయన్నాదరూ ఎడేబిడదే నుంగువ
విశిత్రబాలకనే, లుక్క మనే, నినగాగి బరీ నాను ఏను శేహిండిద్దే
నే. నన్న మేలినళ్ళల్లి బడళ్ళోక్కి నందలూ హాలు లుక్క హరిదుబోళ
గుత్తిదేయల్ల! హాగేంబే, వ్యర్థవాగి అదన్న హరియుగూడలు
బళ్ళేరుదే? బేగ బా, మనే. మేలియన్నుండు శ్లోష్ట గోళ్ళలే
యుంకే.

6. పిళ్ళెగళ్ళు శెయ్వణ శెయ్యాయ్ పేశిల్ పెరిదుమ
వణియ,
కణ్ణుమ్ మనక్కిల్లుడైయ కాణవే కీమకణ
శెయ్ కిల్,
ఉళ్ళముగి యెణ్ కాంగణ ఓట్టరుప్పుపాయ్ క్కిల్
డుకిండ్ర,
పళ్ళిక్కుర్ప్పు శ్శెయ్యాదే పాలముదుణ్ణ
నీవారాయ్.

పిళ్ళెగళ్ళు పిళ్ళెగా కణ్ = మక్కళు, శెయ్వణ శెయ్వణ =
మాడువుదన్న, శెయ్యాయ్ శెయ్యాగ = (నీను) మాడువుదిల్ల,

ಪೇಶಲ್ ಪಿಚಕ್ಕಿಲ್ = ಮೂಕನಾಡಿದರೆ (ಹೇಳಲು ಹೋದರೆ), ಪೆರಿದುಮಾ
ಗಿಪರಿಕ್ಕುಂ = ಬಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಾದ, ವಲಂಪ್ಪೆ ಪಯಿಣಾಯ = ಶಕ್ತಿಯಾಲೆ,
ಕಳ್ಳಮಾ ಕೊಂಗಾಣಂ = ಕಪಿಟವನ್ನು, ಮನಕ್ಕಿಳ್ ಮಣಕ್ಕುಕ್ಕಿಲ್ =
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಉಡ್ಡೆಯಿಲ್ಲೆ ಉಡಾಣಾಯ = ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೀಯೇ,
ಕೊಣವೇ ಕಾಣಾ ಡವ = ಸೋಡುತ್ತಿರುವ ಡಾಕೆಯೇ, ಶೀಮ್ಮೆಡಳ್
ಕ್ರೋಮಿಕಳ್ = ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ (ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನೇ), ಚೆಯ್ಯದಿ
ರಿಕ್ಕಿ = ಮಾಡುತ್ತೀ, ಉಳ್ಳಮಾ ಉಂಗಾಣಂ = ಮನಸ್ಸಿ,
ಉರುಟ ಉರುಕ್ಕಿ = ಕರಗಿ, ಎನ್ನಾಣ್ = ನನ್ನ, ಕೊಂಜ್ಞಲ್ ಗಿಕಾಗು
ಣಿಕ = ಮೊಲೆಗಳು, ಕಿಟ್ಟನ್ನು ವೈಟ್ಟಿನ್ರುಕ್ಕು = ಉಕ್ಕಿ, ಪಾಯ್ನ್ನು
ಇರುಟನಞ್ಞ ಪಾಯ್ನ್ರುಕ್ಕು ತಿರುಗಿಂಗ್ರು = ಹಂದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೆ,
ವೆಳ್ಳ ಪಣ್ಣಿ = ಮಲಗುವ (ನಿದ್ದೆಯ), ಕುಟ್ಟಿಪ್ಪು ಕ್ರಿಪ್ಪು = ಹೂಚ
ನೆಗಳನ್ನು, ಚೆಯ್ಯಾದೇ ಗಿಕಾಯಾಕ್ಕ = ಮಾಡದೆಯೇ, ಪಾಲ್
ಪಾಲ್ = ಹಾಲನ್ನು, ಅಮುದುಣ್ಣ ಅಮ್ಮಕ್ಕುಣ್ಣಾ = ಆಶೆಯಿಂದ
ಉಣ್ಣಲು, ನೀ ವಾರಾಂಪ್ ಪ್ರೋ ಮಾರಾಗು = ನೀ ಬರುವಂತಾಗು.

ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು (ಮಾಡುವುದನ್ನು) ನೀನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
ಹೇಳಲು ಹೋದರೆ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ಶಕ್ತಿಯು ಹೆಂಗಸರನ್ನೇ ಮಾಡು
ತ್ತೀ. ಮನದಲ್ಲಿ ಕಪಟವನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಸೋಡುತ್ತಿರುವ
ಡಾಕೆಯೇ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೀ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುತ್ತಿದೆ.
ನನ್ನ ಮೊಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಉಕ್ಕಿ ಹಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನಿದ್ದೆಯ
ಹೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆಯೇ ಹಾಲನ್ನು ಆಶೆಯಿಂದ ಉಣ್ಣಲು ನೀನು (6)
ಬರುವಂತಾಗು.

ಕಾಯಿ ಯಶೋದೆ ಮಗನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳೆ:
ಕೃಷ್ಣ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಗನೀನು. ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಂತೆ
ನೀನಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆಡುವ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀನು ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ನಿನ್ನ ಹಿಂದೊಂದು
ಕೆಲಸವೂ ಅದ್ಭುತವೇ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೇ, ಶಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣವೇ. ನಿನ್ನ ಮನ
ಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಪಟವನ್ನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅಂತು
ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಸೋಡುತ್ತಿರುವ ಡಾಕೆಯೇ, ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ,
ಎಂದೆಂದೂ ನಿಲುಕದಂಥ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಗುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಆಟಗಳನ್ನು
ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು, ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ
ತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮೊಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಗನೇ,
ಬಾ. ನನ್ನ ಹಾಲನ್ನು ಆಶೆಯಿಂದ ಉಣ್ಣಲು ಬಾಯಿಂದೆ. ಆಕಳಿಕೆಯೂ, ಮೈಮುರಿ

యువుడు. కన్నడభాష్ట వుడు ముంకొండ నిద్దియ నుంచినే
గళ్ళన్న మూడి నన్నన్న మోలదమొళ్ళిచ్చోడ.

7. కన్ మకణక ఎన్ పెయ్చి కాన్ మూలియుణ్ణాక్రంకా
ఎన్ మకణయ ఎళాయి వాఙ్కి మూలియుణ్డ నుంబి,
నన్ మకళాయ్ మకనోడు నాణిల మఙ్గక మణాళా,
ఎన్ మకనే యమ్మమూణ్ణాయ్ ఎన్ణంమం కెమం
ణ్ణాయే.

కన్ మడనాడ వనపోయ్చి కాన్ ముల్లెయుణ్ణ కొడుక్క,
వన్ మడనాయి వళావి వాఙ్గి ముల్లెయుణ్ణ నమ్బి,
నన్ మడళాయ్ మడళోడు నాణిల మఙ్గే మణాళా,
ఎన్ మడనే యమ్మమూణ్ణాయ్ ఎన్నే మ్మేచ్చ శేమవుణ్ణాయే

కన్ మడనాడ కన్ మకణక = కన్న మనసంకేయ్లే, వల్ పోయ్చి కాన్ = బలవ్మాద రాష్ట్రియు, ముల్లెయుణ్ణ మూలియుణ్ణా = మోలేయున్నుండ్లు, కొడుక్క = కొడలు, వల్ మడన్ ఆయ్ మకన్ ఆయ్ = బలవ్మాద మగనాగి, అవళ్ అవ్ళా = అవళ, వావి ఆయి = వ్రీనావన్న, వాఙ్గి ఎళాయి = కొడదు, ముల్లెయుణ్ణ నమ్బి మూలియుణ్డ నుంబి = మోలేయున్నుండ వ్రీనాదనే, నన్ మడళ్ ఆయ్ నన్ మకళ్ ఆయ్ = లుక్తమవాద మగళాద, మడళోడు మకనోడు = శ్రేవదేవిసా, నాణిల మఙ్గే మణాళా = ఛుడేయనే (విశిణక = ఛూడేవిసా, మణాళా మణాళా = ఛుడేయనే (విశియే), ఎన్ మడనే ఎన్ మకనే = నన్న మనసాకరువనే, అమ్మమ్మ లుణ్ణాయ్ అంమం ఉణ్ణుయు = నన్న కాలన్న కుఱి, ఎన్ అమ్మమ్మ ఎన్ అంమం = నన్న మోలేయల్లి, శేమమ కెమం = కావాడిరువుదన్న, లుణ్ణాయ్ ఉణ్ణుయు = లుణ్ణాయ్.

బలవ్మాద రాష్ట్రియు కన్న మనసంకేయ్లే మోలేయున్నుండ్లు కొడలు, బలవ్మాద మనసాగి, అవళ వ్రీనావన్న కొడదు మోలేయున్నుండ వ్రీనాదనే, శ్రేవ్మాళాద కన్యేయాద శ్రేవదేవిసా ఛూడేవిసా విశియే, నన్న మనసాకరువనే, నన్న మోలేయున్నుండ్లు బా. నన్న మోలేయల్లి కావాడిట్టు కొండిరువుదన్న లుణ్ణాయ్. (7)

కొయు యుశోద కన్న మగనాద కృష్ణనన్న కుణికరియిత్తాళ.

వింధ్యాంగనే, శ్రీశనియంబ బలిష్ఠరాక్షసియు బందళ్లు. అవళ్ళ నిబ్బంది మనసే నీలను బింబించే సిన్నన్న విత్తి శొండళ్లు. శన్న మేలేయన్ను శొట్టళ్లు. బలిష్ఠనాద బాలశనంశే నీలను అవశ్య మేలేయన్ను ణుక్కా అవళ్ళ వ్రాణవన్ను పీలిచిట్టే. శ్రీదేవినా భూదేవినా బిశియూదవనే, నన్న ప్రాశియు మత్తు నావువనే బా. నన్న మేలేయల్లి నినగాగియే కాబాడ్లు శొంకురువ దాలన్ను శొడిదు శ్రీవత్సనాము.

8. ఉన్నతమటికళ్ మునివర్ ఉన్నై నాన్ ~~శరణ్~~ శరణాగతియిట్ట
నెన్నిధి మోదవుమ్ శొల్లేనా ఉయిర్ శమరాశియిల్లామా,
వన్ది భువిదరుమ్ పోదు మానిడ్శ్ శెయ్వజ్గళ్ కాణా,
అన్ది యమ్ పోదిల్ నిల్లేల్ ఆళియుళ్ళైయనే వారాయ్.

ఉన్నతమ = నిన్న, అడిగళ్ = శంతియవ, మునివర్ = శోవిసుళ్ళుశ్శార్, ఉన్నై = నిన్నన్న, నాన్ = నాను, ఎన్ శ్శైయిల్ = శ్శైయిందలాగలి, శొల్లుగాలాల్ = శొల్లిందలాగలి, నెన్నిధి = నోవానువంశే, మోదవుమ్ = శ్శోడియువుదిల్ల, ఉయిర్ = ఉంగళ్ళ తమర్ = నివ్వు, ఆ నిశ్శై ఎల్లామ్ = ఆ నిర్ణారనల్లా, వన్ది = బందు, భుదరుమ్ = దనశరుగళ్ళ శండగళ్ళల్లా, వన్దు = బంది, పుక్కుదరుమ్ = శొట్టగీదళన్ను ప్రవేశిసువ, పోదు = శాలదల్లి, వానిడై = ఆకాశదల్లి, దేవ్వజ్గళ్ = దేవశీదళు నోడువంశే, కాణా = కాణుత్తిరువ, అన్ది = అమ్మ, అన్దిమ్ = బంజియ నీలువనద, అల్లి = శ్శోటగళల్లి, నిల్లేల్ = నిల్లబేడ, ఆళి = శ్శైయనే = ఆళి = కయనే =

Ganesh Srinivasan

ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಕೈಯಲ್ಲುಳ್ಳವನೇ, ವಾಯುವಾರಾ
ಯ = ಹಾರಯ್ಯ.

ಚಕ್ರವನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಕೈಯಲ್ಲುಳ್ಳವನೇ, ನಿನ್ನ ಕಂಡೆಯುವವರು
ಕೊಲೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಕೊಲೆಯಿಂದಾಗಲಿ
ನಿನಗೆ ಸೋಲಾಗುವಂತೆ ಮೋಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ದನಕರು
ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸುಂದರವಾದ
ಕೊಂಬೆಯುಳ್ಳ ಗಮಯಾದಲ್ಲಿ, ಹಾನಿನಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಸೋಡುವಂತೆ ಚಕ್ಕೆ (8)
ಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಡ. ಹಾರಯ್ಯ.

ಕಾಯಿ ಯಾ ಕೋಡೆ ತನ್ನ ಮನಸನ್ನು ಶುಭಕರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ: ಮುಂದೆ,
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರದರೇಖೆಯನ್ನುಳ್ಳವನೇ, (ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯೇ),
ಈಗ ಸುಂದರವಾದ ಕೊಂಬೆಯು ಗಮಯಾ, ಅಟ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಂದ ದನ
ಕರುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಾಡಿನಿಂದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬಂಕಿರುವ ಗಮಯಾ. ಅವು
ಬಿಡಲ್ಲ ಆಕುರದಿಂದ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಶಮ್ಮೆ ಶಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು
ಬೇಗ ಹೋಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಯುಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನೀನು ಇಂಥ ಗಮಯಾದಲ್ಲಿ
ನಾಲ್ಕು ಬೀದಿಗಳು ಸೇರುವ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ! ದೇವತೆಗಳು
ಎಲ್ಲರೂ ಹಾನಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಸುಂದರರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
ಹರ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಆನಂದವೂ ಆಗುವುದು ನಿಂ
ಯೆ. ಆದರೆ, ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ನನಗೆ ಅದಾಯವಾದರೆ ಏನೆ?
ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನಮ್ಮಕಂಡೆ ಕಂಡರೆ ಅವರು ಕೊಲೆಮಾಡಿ
ಬಿಟ್ಟಾವು. ಮತ್ತೆ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೈಯಿಂದ ಮೋಡಿ
ಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆಯಿಂದಲೂ ಮೋಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಯಾವ
ಭಯವುಲ್ಲೂ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಮನು. ಅಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲಬೇಡ.

9. பெற்றத்தலைவனைக்கோமான் பேருளாளன் மதலாய்,
சுற்றத்துழாத்தினுங்கோவே தோன்றிய தெழில்
புகளாளன்,
கற்றினந்தோறும் மறித்துக் காணந்தீரிந்த
கனிறை,
எற்றுக்கெகன்னம்மருண்ற தே யெம்பெருமாணி
ருந்தாயே.

பேற்றத்தலைவனேஜ்ஜோமான் பேரருளாளன் மதலாய்,
சுற்றத்துழாத்தினுங்கோவே தோன்றிய தெழில் புகளாளன்,
கற்றினந்தோறும் மறித்துக் காணந்தீரிந்த கனிறை,
எற்றுக்கெகன்னம்மருண்ற தே யெம்பெருமாணி
ருந்தாயே,

ఎట్రుక్కేన్నమ్మ ముణ్ణాదే యేమ్బెరుమానరున్నాయే.

పేర్రమా పెట్రం = దనశరుదళ (గోవుగళ), కల్వివన్ కొళువణ్ = ఒడెయనాద, ఎన్ తణ్ = నన్న, కోవిందా నీ తగామాణ్ = స్వామియే, పేరరుళాళన్ పెరుమాణాణ్ = మహాదయాళువాదవన, మదలాయ్ మత్తైయాయ్ = మనసే, కుట్రమా కుణమా కుర్రం = బంధుదమూడక్కే, ఇళమా శింగవే = ఒక్క ఒడెయనే (యువరాజనే), శోలనాయియ తోణ్ణియ = ప్రత్యక్షనాగిరువ, శోల్ తొగాల్ = విరాశనశీలివంశనే, కరువళమం = వేలయిమ్మెక్కా కాడినల్లాల్లా అలేదాడిద వృక్షవనే, నన్న మోలేయన్న, ముణ్ణాదే ఉణ్ణుత్తా = ఉణ్ణుదంశే, ఎమగే = నన్న స్వామియే (దేవరే), ఇదున్నెయే = ఇదువేయల్ల!

గోవుగళ ఒడెయనాద నన్న స్వామియే, మహాదయాళువాదవన మనసే, బంధుదమూడక్కే ఒక్క ఒడెయనే (యువరాజనే), ప్రత్యక్షనాగిరువ విరాశనశీలివంశనే, కరుగళమం దగళన్న వేలయిమ్మెక్కా కాడినల్లాల్లా అలేదాడిద వృక్షవనే, నన్నదేవరే, విరక్కిగి నన్న మోలేయన్నుణ్ణదే ఇరువే? (9)

10. తిమ్మయిడర్ తెడవేణ్డి యెన్తెన్దుళిల్ తోటకంగి కన్రి,
తెమ్మైప్పణువుం నూల్ తెరాణ్డు తెరుక్కణిడియ
వన్రన్ తొణ,
అమ్మమ్మణ్ణెన్రు ణైక్కిన్ర పాడలినైయెన్దు
మైన్దుం,
మెయ్మ్మైమనత్తు ణైక్కేక్కుం విణ్ణవరాగ
ముమామే.

ఇమ్మైయిడర్ కేడవేళ్గి యేనైలిల్ శోల్లుం అకనాళి,
శెమ్మైప్పైమువల్ నూల్ కొణ్డు శెల్వర్ తొడియవనాయినైవై,
అమ్మముణ్ణోలి ఎళుత్తోలై వాడలమ్మైయిలదిమ్మలిదమా,
మెయ్మ్మైమనత్తు వైత్తోత్త విణ్ణవరాడలుమా మేలే.

Ganesh Srinivasan

ಇಮ್ಮೈ ಪಿಣ್ಣಮ = ಈ ಜನ್ಮದ, ಇಡರ್ ಪಿಡರ್ = ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳನ್ನ, ಕೇಡ ವೇಣ್ ಕಾಕ ವೆಂಡ್ರು = ಜ್ಞೋವಲಾಡಿಸುವಂಥ ಬೇಡುಕ್ಕ, ಪೆಸ್ದ ಗ್ರಂಥ = ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಎಲ್ಲೀಲ್ ಗ ಪ್ಪಿಲ್ = ನಾಮಕರ್ಣದ, ಕೋಳ್ ಕ್ರಾಗಳ್ = ಕೋಳ್ಳುವಳ್ಳುಳ್ಳ, ಕಲಕನ್ ಲೀ ಕಾಣಿಕಾಣ್ = ಕಲಧ್ವನಿಯು, ಪಣ್ಣುವಲ್ = ಕವಿತೆಯ, ನೂಲ್ ನೂಲ್ = ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವನ್ನ, ಕೊಗಾಣ್ಡು = ಎತ್ತಿಕೊಂಡು (ಬಳಸಿಕೊಂಡು), ಪನ್ ಕಣ್ಣೆ ಗಿಂ ಕಣ್ ನ್ರಿಟ್ಟು = ಚಂದವಾಗಿ ಯಣ್ ಕಣ್ಣಾ = ಕೊಂದಾವರೆಯಂಥ ಎಳಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನ, ಅಮ್ಮಿಮಾಲುಣ್ಣು ಎನ್ನಲು ಅಮ್ಮಂ ಉಣ್ಣು ಎಣ್ಣು = ಮೊಲೆಯುಣ್ಣು ಎಂದು, ಲುಲ್ಲೆಕ್ಕನೆ ಉಣ್ಣಕ್ಕಿಣ್ಣ = ಜೋಲ್ಲುಸ್ಕಿರುವ, ಪಾಡಲ್ ಪಾಡುವಳ್ಳಾದ, ಇಮ್ಮೈ ಪಿಣವ = ಈ, ಪ್ರಿಸ್ದಮಾ ಪ್ರಿನ್ಸ್ವಮಾ ಧರ್ಮಶುದ್ಧವಾದ, ಮನಕ್ಕ ಮಗುಕ್ಕ = ಮನದಲ್ಲಿ, ಮೈಕ್ಕು ಣವಕ್ಕ್ ಕ್ಕು = ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವಿಕ್ಕ ಗಕ್ಕಿಕ್ಕ = ಸ್ತುತಿಸಿದಲು, ವಿಣ್ಣಾವರ್ ವಿಣ್ಣಾವರ್ = ದೇವಮವದ ವಾಸಿಗಳ್ಳು, ಆಡಲುಮಾ ಆಕ ನ್ನುಮ = ಆಡುವುದೂ, ಆಮೇ ಆಡಿಮ = ಧರ್ಮಾನೇ.

ಈ ಜನ್ಮದ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳನ್ನ ಜ್ಞೋವಲಾಡಿಸುವಂಥ ಬೇಡುಕ್ಕ ನಾಮಕರ್ಣ ಪ್ರೋಢವಾದ ಕೋಳ್ಳುವಳ್ಳುಳ್ಳ ಕಲಯನು (ಕರುಮುಂಗ್ಲೆ ತಿಲ್ಲೂರರು), ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವನ್ನ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ಕವಿತೆಯ ಮೂಲಕ ಕೊಂದಾವರೆಯಂಥ ವಿಶಾಲವೂ ಸುಂದರವೂ ಆದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ವನನ್ನ "ಮೊಲೆಯುಣ್ಣು" ಎಂದು ಜೋಲ್ಲುಸ್ಕಿರುವ ಹಾಡುಗಳಾದ ಈ ಹಾಡ್ಗಳನ್ನು ಧರ್ಮಶುದ್ಧವಾದ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ತುತಿಸಿದಲು ವಿರಮವದ ವಾಸಿಗಳ್ಳಾಗುವುದೂ ನಿಶ್ಚಯವೇ. (10)

ಈ ಕಿರುಮೊಲೆಯ ಕಕ್ಕಯ ವಿಶೇಷವಿದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಯಶೋದೆಯರನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನ "ಮಗಾ, ನನ್ನ ಮೊಲೆಹಾಲು ಕುಡಿಯೋ" ಎಂದು ಕರೆದು ಜೋಲ್ಲುಸ್ತಾಳೆ. ಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಂಥೆ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮನುಷ್ಯನೆಂದೂ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಆಡುವ ಆಟಗಳೂ, ಮಾಡುವ ಚೇಷ್ಟೆಗಳೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪ್ರೋಢವೂ ಉದ್ಭುತವೂ ಆದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಾಗ, ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆಯಿನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ

Ganesh Srinivasan

ಅವಳಿಗೆ ಅನಿವರ್ಚನೀಯವಾದ ಸಿಂಹೋತ್ಸವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆಯ ಹಾಲು ಹೊಂಗೆಯಿಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಬಿಡಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಳಲ್ಲ, ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೈಪಿಡಿದು ಬರುವ ವರನ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೈಪಿಡಿದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಡಲೇ ಎಂಬುದು ಯುಗಳೋದಯ ಹಂಬಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ನಂದನಗೋ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮನೆಗಾಗುವ ಹೊಲ್ಲಶಿಯರು ಕಷ್ಟ ಕಷ್ಟ ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ಚಿನ್ನವೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಬಿಡುವುದೇ? ಅವರಿಂದ ದೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ? ಗೋವಳ ಬಾಲಕರ ಹಿಂಡಿನ ತರುಣಿಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಡಿಸಿದ ಹೋಗುವುದೇ? ಸುಂದರವಾದ ಹಿಂಜೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪನತರುಣಳು ಭರದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಧಮಯಿದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ನಾಲ್ಕು ಬೀದಿಗಳು ಸೇರುವ ಚತ್ತೋರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದೇ? ತನಗೆ ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಯೋಚನೆಯಾದರೂ, ಭಯವಾದರೂ ಬೇಡವೇ? ಅನಂತರ ಕಾಲನ್ನು ಕೊಡಿಯಲು ಕಡಮಾಡುವುದು? ಅಡಚಣೆಯೇ? ತೊಂದರೆಯೇ? ಏನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಯುಗೋದಯೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ಕಲಿಯನೂ ಸಹ ತಾಯಿ ಯುಗೋದಯ ಧಾತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತರ ಈ ಜೀವನದ ದುಃಖ ಸಿಂತಂಕಟಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಾಶುದ್ಧ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶುದ್ಧವಾದ ನರಳಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ತಿರುಪ್ಪಳಿಯ ಮೂಲಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚುತ್ತಾನೆ.

ತಾಯಿ ಯುಗೋದೆ ತನ್ನ ಚಂದನನ್ನು 'ಮೊಲೆಯುಣ್ಣು ಬಾ' ಎಂದು ತಿರ್ಯಂಕರಣವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಹಾಡಿ ಹಂಬಲಿಸುವಹಾಗೆಯೇ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಭಗವಂತನು ಅವನಲ್ಲಿ ಒಲಿಯುವುದು ಖಂಡಿತ. ಅವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಅಮರತ್ವವು ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ? ಈ ತಿರುಮೊಲಿಯು ಹೀಗಿದೆ.

—— o ——

<u>ತಿರುಪ್ಪಾವೈ: ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ:</u> - ತಿರುಮಾಲ್ ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಂಡು, ವಞ್ಞಮಾಮಗಳ್ ವಾಳ್ಕ್ಕ ಮಂ, ತಿರುವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ಪಿಳ್ಳೈತಿರುನಾಮಂ, ಮಕ್ಕಳ್ ಮಕ್ಕಳ್, ಮೈತ್ತುನಾಮಕ್ಕೊತ್ತ ಪಿಳ್ಳೈತಮಿಳ್ ಪಿಳ್ಳೈಗೋಕುಲತ್ತು, ತಿರುಮುಡನ್ ತಿರುಮಕನ್, ಉನ್ಬವಮ್ ಉರುತ್ತಮ್, ಪೆಟ್ರಮ್ ಪೆರುತ್ತಮ್, ಇಮ್ಮೈ ನಿನ್ಮಣಮ್, (ಪೂಜ್ಯೋ ನೈತ್ಯಂಗಳ್ ಕಾಣಾರೋ)

—— o ——

30.1.79

పిళ్ళై తిరుమొళి - దశావతార - పెరియ తిరుమొళి - పత్తాం పత్తు - ఐందాందు తిరుమొళి.

5. వ్రుజ్గోదైయాయ్చ్చి - పూంగోదైయాయ్చ్చి.

1. పూంగోదైయాయ్చ్చి కడైవెణ్ణెణైప్పుక్కిణ్ణాళ్,
ఆంగవళార్త్తుప్పుడైక్కప్పుడైయుణ్డు,
ఏంగియిరుందు శిణుజ్గి విళైయాడుమ్,
శ్రీంగోదవణ్ణనే శప్పాణి శిళిమణివణ్ణనే శప్పాణి.

వ్రుజ్గోదై పూంగోదై = పూ ముడిద కలీనాదలన, ఆయ్చ్చి ఆయ్చ్చి = గొల్లకియు, కడై కడైద, వెణ్ణెయ్ వెణ్ణెణైయ = వెన్నై యస్న, పుక్కు ణాళ్ = ప్రవేశిస్తే, లుణ్డు పుక్కు ఉణ్డు = ప్రవేశిస్తే, లుణ్డలు, ఆసు ఆంగు = అల్లి (ఆగ), అవళ్ అవళ్ = ఆసోఁపియు, ఆర్త్తు ఆర్త్తు = అబ్బరిసి (కట్టిదాళ), వుడైక్క పుడైక్క = పోడియులు, పుళైలుణ్డు పుడైయుణ్డు = పోడిచేశవస్నంది, ఏంగి ఏంగి = అళు త్తా, ఇరుందు ఇరుందు = ఇద్దు, శిణుజ్గి శిణుజ్గి = ఏడుపువాడువ, విళైయాడుమ్ = ఆటవాడుమ ఆడుమ = ఆటవాడువ, వ్రుజ్గోదమ పూంగో ణాగమ్ = ఎత్తరవాద అలరిమొగ్గలు కూడిద పూదలన, వణ్ణనే వణ్ణ ణాగ = బణ్ణ వుళ్ళవనే, శప్పాణి శప్పాణి = ఒప్పాళిక్కు, శిళి మణి = రత్న (నీలమణి) దంతే బణ్ణవుళ్ళ వనే, శప్పాణి శప్పాణి = ఒప్పాళిక్కు.

శలివే పూముడిదిరువ గొల్లకియు కడైదు తొడిసిట్టిద్ద వెణ్ణెయన్న కవిళిందే శిళిరొక్క లుణ్డలు, ఆగ అల్లెంయే ఆసోఁపియు అబ్బరిసి (కట్టిదాళ), పోడియులు, పోడిశవస్న శిందు అల్లుక్కా ఏరాడుక్కా ఇద్దు ఆటవాడిద ఎత్తరవాద అలరిళ్ళు కుంబిరువ శదలవణ్ణనే, పోళిపోళి యువ రత్నదంతే బణ్ణవుళ్ళవనే ఒప్పాళిక్కు! (1)

ఈందిన తిరుమొళియుంతేయే ఈ తిరుమొళియు శ్రీకృష్ణన కారద ముఱమేలే విళైయాట్టు. మరువాద కృష్ణన మాల అలరిళ్ళన్న కాయు యశోదై (మత్తు వంద గోపికులద్దెరగొల్లకియరు?)

ಜೀವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಕಂಡು, ಅನುಭವಿಸಿ, ಆನಂದಿಸಿದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲ್ವಾರರು ಉಂಡು ಸಂಕೊಂಡು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಧಾರಣ ಯಶೋದೆಯಂತೆ ಆ ಅನುಭವ ಆನಂದಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಬೆಂದಿನ ಕಿರು ಮೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದು ಯಶೋದೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರದಿಂದ ಕನ್ನ ಕಂದನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು "ಮೊಲೆಹಾಲುಕುಡಿಬಾ" ಎಂದು ಕರೆದು ಕೂಗಿದಳಷ್ಟೆ. ಈ ಕಿರು ಮೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಬಿಡ್ಡ ಪ್ರೀತ್ಯಾಕುಂಬ ತನವನ್ನು ಮೂಡುವಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾನೆ. ಯಶೋದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ನಲ್ಲಾವನೇ ಎದ್ದು, ಮೊಸರುಕಡೆದು, ಬೆಣ್ಣೆಕಾಸಿದು, ನಲುವಿನಮೇಲೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕೂಡಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾದಲೋ ಕೃಷ್ಣನು ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಯಶೋದೆಗೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಕೋಪಬರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟರೆ? ಕಳ್ಳ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಡವೇ? ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಯಶೋದೆ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಅಡಗಲೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನದರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಬೆದರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಧ್ರೋಡೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಂತೆ, ಧ್ರೋಡಕನಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಅಳುತ್ತಾನೆ, ಚೀರಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪಾಸ್ತವಯೂವುದು? ಎಕ್ಕರವಾದ ಅಲೌಕಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ತಲಂದ ಕಡಲನ ಬಣ್ಣದವನಾದ, ಧ್ರೋಭಯುವರ್ಣನೆಗೆ ಆಕರ್ಷಕಾದ ಬಣ್ಣದವನಾದ ಭೂಮಂಡಲನೇ ಕೃಷ್ಣನರಾಗಿದಲ್ಲದು ಕೊಂಡು ಧ್ರೋಡೆಕಿನ್ನ ವುದೇ? ಅಳುವುದೇ? ಚೀರುವುದೇ? ಇದೆಲ್ಲ ಧ್ರಾಮಿಯ ಕೆಲವಿಟನಾಟಕ ವಲ್ಲವೇ? ಆಟವೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಯುಯಶೋದೆ ಕನ್ನ ಕಂದನಾದ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರೀತ್ಯಾಕೈಗಳಿಂದ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳೆ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಕಂದು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಲ್ವಾರರೋ?

2. தாயர் மனங்கள் தடிப்ப, தயிர்நெய்யுண்
டேமம்பிராக்கள்! திருநிலத்தெதங்கள் தம்,
ஆயர்முக! அடிகளாரவிந்த
வாயவனே! எகாட்டாய் சப்பாணி
மாஸ்வண்ணா எனெகாட்டாய்சப்பாணி

தாயர் மனஞ்சள் சதிப்ப, தயிர்நெய்யுண்
டேயெமாபிராக்கள்! இருநிலத்தெதங்கள் தம்,
ஆயரலர! அடிகளரவிந்த
வாயவனே! கொட்டாய் சப்பாணி
மாஸ்வண்ணா கொட்டாய் சப்பாணி

కాయర్ మనజ్గళ్ తాయర్ మణ్ణుకళ్ = కాయందర మనస్సు, కుడి
వ్వ కుడిప్ప = నకుసువంటి, కయిర్ నేయ్ లుణ్ణు కయిర్ నెయ్ ఉణ్ణు
ణు = మొదలు కుప్పవన్నండు, వియ్ రాయ్ = కళ్ళద్దు మాడిదేనందు నీమం
ధాన నేండ, ఎమ్మూపిరాళ్ళా రాంబిరాకకళ్ = స్వామియే,
ఇరుసిలక్కు తిరుస్రీలక్కు = విశాలవాద భూమియల్లి, ఎజ్గళ్
శమూ రణ్ణుకళ్ తూం = నమ్మవరాద, తాయర్ ఆయర్ = గోవళర
(గోవళ కులద), తులద అట్టిక = సుందరనే, అడిగళ్ అడి
కళ్ = పాదగళన్నూ, అరవిన్దమూ అరవిన్దక్కుం = కాందావరియం
కేలుళ్ళ, మాయవనే వాయువణె = ముఖవన్నూ (చాయన్నూ) బళ్ళి
వనే, కూట్టాయ్ శప్పాణి కాకాట్టాయ్ చప్పాణి = ఒప్పాళే
కట్టయ్య, మాల్ వణ్ణనే మాసు వణ్ణాణె = కరియ బణ్ణద
వనే, కూట్టాయ్ శప్పాణి కాకాట్టాయ్ చప్పాణి = ఒప్పాళే
కట్టయ్య!

కాయందర మనస్సు నకుసువంటి మొదలు కుప్పవన్నండు కళ్ళ
దన్నే మాడిదేనందు నీమ ధాన నేండ స్వామియే, విశాలవాద
భూమియల్లి నమ్మవరాద గోవళ కులద సుందరనే, పాదగళ
న్ను ముఖ (చాయి) వన్ను కాందావరియంతే బళ్ళివనే, కరియ (2)
బణ్ణదవనే, ఒప్పాళేకట్టయ్య!

యశోదే కళ్పిసన్న కూరు వనోన్సుక్కా దేళ్దుక్కాళే: మగు
నన్న స్వామియే, నీను మనే మనేయన్ను కళ్ళు మొసరన్నూ కుప్పే
వన్నూ అళళేమీరి కందేయల్లవే? ఇదన్న కండ, ఇదన్ను కిళిదు
~~ఇదరిన్~~ ఇదన్ను కూరు యోచిసద ఎల్ల కాయంనిరిసి నినగే ఇదం
ద వినతాయ సంభవిసువుదుంటే ఎందు నకుతవుంటా యిరుతు. మగు
డ బేకాద కేలసవన్నే మాడిబిట్టేనందు నీను నోవ్మదిసొండిద్దే
యల్లవే? విశాలవాద ఈ భూమండలదల్లి బాళువ గోవళ
కులళ్ళే నీను ఆకర్షక సుందరను. నిన్న పాదగళూ ముఖవూ
కాందావరియంతే కోమలవాగియూ సుందరవాగియూ ఇవే. కప్పే
నేయ మైబణ్ణద స్వామియే, నిన్న విచ్ఛ కేసళింద ఒప్పాళేకట్టు.
నోడి కషిదిరుత్తేనే.

3. తామోరుట్టిత్ తయిర్ నెయ్ విళుంగిట్టు,
తామోతవ్ళివరెన్ రుయ్చ్చి తాంబిణల్,
తామోతాక్కైయాలార్క్కత్ తడుంబిరుంత,
తామోతరా! కొట్టాయ్ చప్పాణి
తామరైక్కణ్ణనే! చప్పాణి.

కొమోఁరుదుచ్చిశ్శయిర్‌నేయ్ వెలుజ్జుమ,
కొమోఁ శవలూవర్‌నొయ్యిఁ శొమ్బినాల్,
కొమోఁరొక్కేల్లయూ లూర్‌క్కశ్శలుమ్బిరున్ద,
కొమోఁరరా, ఈంటాయ్ శల్వాణో కొమర్‌క్కన్నానే శవ్వాణో.

కొక్రా = ఓడిబందు, మోఁర్ లురుచ్చి మొగర్ ఉరుట్టి = ముజ్జేయిన్ను లురుడిసి, శయిర్ నేయ్ క్కయిర్ రన్రుయు = మొగ్గనూ రుబ్బవన్నూ, వెలుజ్జుమ్ వెణ్ణెక్కిట్టు = నుంగిడాఁ, కొమోఁ క్రాఁమొగా = శొవాదరోఁ, శవలూవర్ క్కవట్టువర్ = శేవళ్ళుశ్శిరువరల్ల, ఎనోలు రాణ్ణు = ఎందు, ఆయ్‌జ్జి క్రామోయ్ = క్రామం = గొల్లశియు, ~~మోఁర్~~ శొమ్బినాల్ క్రామం వీణు = దగ్గిందు, మోఁద మొగా క్ర = ఢోడియలు, ఆళ్ళియూల్ ఆక్కణాక్క = కట్టిడాఁకలు, శలుమ్బుయాన్ = నాంసింద, ఆర్క్క ఆర్‌క్కక్క = కట్టిడాఁకలు, శలుమ్బు ఇరున్ద క్రుమ్బ శిరుక్ర = గురుకు బిద్దిరువ, కొమోఁ శర క్రాఁమొగాక్రా = దామోఁదరనే, ఈంటాయ్ శవ్వాణో ఎకాట్టాయ్ ఈప్పాణి = ఒవ్వాళ్ళే కట్టయ్యా, కొమర్‌క్కన్నానే క్రామణారక్కణ్ణా మే = కేందావరేయంశే కణ్ణుళ్ళవనే, శవ్వాణి ఈప్పాణి = ఒవ్వాళ్ళే కట్టయ్యా.

ఓడిబందు ముజ్జేయిన్ను లురుడిసి, మొగరు రుబ్బిన వళ్ళన్ను నుంగిడాఁ, కొను (మీను అరియుదవనంశే) కేవళ్ళకొండు ఢోఁగుశ్శిరువనల్ల ఎందు గొల్లశియు దగ్గిందు ఢోడియు నాంసింద కట్టిడాఁకలు, అదర గురుకు బిద్దిరువ దామోఁదరా, కేందావరేయంశే కణ్ణుళ్ళవనే, ఒవ్వాళ్ళే కట్టయ్యా. (3)

కృష్ణనే 'దామోఁదర'– 'ఢోట్టిన దగ్గరిందలిసిశేండవను'– ఎంబుదన్ను ఆళ్వారరు ఇల్లి ఢోళ్గుశ్శిద్దారే. మనువాద కృష్ణను ఎలవ్షణవాద ఒళ్ళేయన్ను మాడువుదరల్లి నిస్సీమ. ఓడోఁడి బందు ముజ్జేయ నడికేయన్ను లురుడిసి, ముజ్జేయన్నెల్లా ఒళ్లిడాఁ, మొగరు రుబ్బిన వళ్ళన్ను నుంగిడాఁ, ఎసగు అరియదవనంశే మనేయల్లెల్లా నుళ్ళాడుత్తిద్దనంతే. కొయ్యి యశోదే ఇదన్ను కండు, ముందలిసి మూశనాడుత్తా, కైయల్లిరువ దగ్గరిందలే అవనన్ను మృదువాగి ఢోడియు, నాంసింద (ఆ దగ్గరిందలే) ఉవనన్ను ఇందు బిరళు కిల్లనే కట్టిడాఁదళ్ళంతే. ఆ దగ్గర గురుకు ఢోట్టియు కుక్కలు బిత్తంతే.

యశోద అదన్ను నెనపిగే శరుత్తా " దామోఁదరా, కేందావ

రేయ కణ్ణా, ఒప్పాళ్ళేరట్టు, ఒప్పాళ్ళేరట్టు" ఎందు కుశొండలిందా
కరేకొడుత్తళ్ళే.

4. పెట్రూర్ తిళా కట్టలప్ పేర్ందుంగయిడత్తు,
ఉట్రూరాగువరుమిన్ రి యిలకిణిల్,
మట్రూరుమంజప్పోయ్ వంజప్పెణ్ణుంజుణ్ణ,
కట్రూయనే! కొట్టాయ్ శప్పాణి
కార్వణ్ణనే, కొట్టాయ్ శప్పాణి.

పేట్రార్ శళ్ళేశలుల ప్పోర్ందిగ్గియిడక్కు,
లట్రార్గుదువరుమినంజియులగినిల్,
మట్రారుమంజప్పోయ్ వంజప్పెణ్ణుంజుండ,
కట్రాయనే, కొట్టాయ్ శప్పాణి కార్వణ్ణనే కొట్టాయ్ శప్పాణి.

పేట్రార్ = పెత్తవర, శళ్ళే తిళా = కాలన చేడిగళు (శాలన కరవిణిగళు), శలుల కట్టల = శేళ్ళచ్ బీళ్ళువుదక్కాగి, పోర్ంద పేర్ందిద్ద = అవశరవిద, అజ్జు అంగు = ఆ దిక్కిళ్ళక్కే, అయల్ ఇడక్కు అయల్ ఇడత్తు = మన్గుల దిక్కిళ్ళదల్లి, లట్రార్ ఉట్రూర్ = బంధుగళు, ఒరువరుమూ ఇరువరుం = యారూ ఒబ్బరూ, ఇనంజి ఇల్లి = ఇల్లదంతే, లులగినిల్ ఉలకినిల్ = లోకదల్లి, మట్రారుమూ మట్రూరుం = ఇతరరల్లరూ, అంజ అంజు = అంజువంతే, పోయ్ పోయ్ = హోగి, వంజమూ వంచగం = వంచనేయ, పెణ్ణో పెణ్ = హెణ్ణిన, నంజు ఉణ్ణ నంజు ఉణ్ణ = విషవన్నుంత, కనంజు ఆయనే కణ్ణు ఆయనే = కరుళరష్టకనే, కొట్టాయ్ శప్పాణి కొట్టాయ్ శప్పాణి = ఒప్పాళేరట్టు, కార్వణ్ణనే కార్ వణ్ణనే = కాముకనబణ్ణదవనే, కొట్టాయ్ శప్పాణి కొట్టాయ్ శప్పాణి = ఒప్పాళేరట్టు.

పేట్రవర కాలన కరవిణిగళు కళ్ళచ్ బీళ్ళువుదక్కాగి అవశరవిద దిక్కిళ్ళక్కే మన్గుల దిక్కిళ్ళదల్లి బంధుగళు యారూ ఒబ్బరూ ఇల్లదంతే లోకదల్లి ఇతరరల్లరూ అంజువంతే హోగి వంచనేయ హెణ్ణిన విషవన్నుంత కరుళరష్టకనే, కాముకనబణ్ణదవనే ఒప్పాళేరట్టు.

"పేట్రవరు" ఎందరే కృష్ణనన్ను మగనాగి పడెద దేవకి వసుదేవరు.

దేవకం కంసనకంగి. అవళన్న వసుదేవనినే కొట్టు మదువేయాడి, విజ్ఞాభ
ణేయింద మేరవణేనే నడసుక్కిద్దాన, దేవకియు ఎంటనేయు మునవే అవ
నమ్మక్కున్నుదేందు అశరీరవాణియన్న కంసను శేళ్ళిదను. కూడలే బంసు
దేవకం వసుదేవనంగే మదువేవాది. అవర కాలనే భవిష్యవాణియళు బందవు. దేవ
కియ ఎంటనేయు మగువనన్ను కంసను శేళ్లుక్కా బందను. బేరే మనేయల్లిరు
దల్లి యశోదెయు చుక్కనాగి బేళెయు శేడగిదను. అల్లగా బందళు కంసన
కెడెయు శత్రువాద శ్రీకృష్ణ. అల్లి బందు బళగిదవరు యారూ డక్కిర
ఇల్లద రీతియల్లన్న శోధు నోడి, వంచనేయాద శ్రీకృష్ణనియు యశోదె
దెయంగే వేషు మరేసికొండు బందళు. కంద నాద కృష్ణనన్నళ్కి శేండళు.
రొయిలియ బాకెయల్లి విషు శుంబిద ఎదెహాలన్న కుడిదిలియుట్టిసిదళు.
కృష్ణనూ ఆదర దింద ఆ హాలన్న కుడియువుదర జొతెగే అవళ ప్రాణ
వన్నూ ఉళిబిట్టను. నక్కు బిద్ద శ్రీకృష్ణనియ శరీరవన్న కండు నోడువళ
ళెల్లరూ అంజిదరు. కృష్ణను నమునమ్మ ఇరువుదన్ను కండు నగుత్తిద్దళు!

నందగోకులదల్లి బెళెయుత్తిద్ద కృష్ణను ఇతర గోపవళ
బాలకరంతే, కరుగళన్న మేయిసలు అవుగళ జొతెగే కాడిగే హోగుత్తి
ద్దను. మృచ్ఛకటికాలంకారదల్లి అవను హీగే.

5. కొకాక్కెకాణ నిణ్ణొణ కృష్ణకాళివణ్ వరక్కకా,
పెయ్చ్చిమూలియుణ్ణ పిళ్ళాయ్!, పెరియణ
ఆయ్చ్చియరప్పమ్ కరువర్, అవర్క్కాక
శాత్తియోరాయిరమ్ శప్పాణి
కూడుణకళాట్ట కొటాట్టాయ్ శప్పాణి.

శోకక్కెన కొకాక్కెకాణ = కృష్ణ ~~మరిగిరుతాక్కె~~ జోకెడిపి కొండు, నిణ్ణొణ = నిన్నన్న, కొలువన కృష్ణకాళివణ్ = నమస్కరిసి, (సేవే మాడుత్తేనే) పూజిసుత్తేనే, వరమా రా వరం కొ = నన్న కోరికెగళన్న ఈడేరిసు, పేయ్చ్చి పెయ్చ్చి = రాక్షసియు, ముల్లె లున్న మూలి ఉణ్ణ = మొలెయన్నుండ, పిళ్ళాయ్ పిళ్ళాగాట్ట = మనుషనే,

పెరియన బిరియణ = దొడ్డదాద, ఆయ్ష్ యార్ ఆయిశ్కియ ర్ = సొల్లశియరు, అవ్వమ అప్పమ = అవ్వ అప్ప, కరువర్ కురువర్ = కొడుతారే, అవర్కెడ అవర్కకాక = అవరింటి కాకా, శొట్టి కాత్తుక్కి = వ్రాధిస్తుంది, ఒర ఆయిరమ్ = ఒక వెయ్యి, ఆయిరం = ఒందు సావిర, శవ్వాళె చప్పాణి = ఒళ్ళాళకళు, శడకెడళుల్ కూడ = విశాలవాద కైగళింద, కొట్టాయ్ శవ్వాళె = ఒళ్ళాళ కొడుతాయ్ చప్పాణి = ఒళ్ళాళ శబ్దయ్య.

కైజోడిసికొండు నిన్నన్న నమస్కరిసి వ్రాధిస్తుత్తేనే. నన్న కొలంకేయన్న ఈడేరిసు. రాష్ట్రియ మొలెయిన్నండ మనువే, నినగే సొల్లశియరు దొడ్డదొడ్డ అవ్వగళన్న కొడు త్తారే. అవరింగింతలూ వ్రాధిస్తుత్తా ఒందు సావిర ఒళ్ళాళకళు. నిన్న విశాలవాద కైగళింద ఒళ్ళాళశబ్దయ్య. (5)

రాష్ట్రియ దొడ్డదొడ్డ మొలెగళింద విషదకాలన్న కూడిద కందనిగే నంద సొలకులద సొల్లశియరు దొడ్డదొడ్డ అవ్వగళన్నే కొడుత్తారే ఎంద బిట్టరే చొల్లద దోషవల్ల. అవ్వ ఎందరే చొల్లద దోషవే. విషదరోగ్యదింద యాన్న ప్రాణకులు చొల్లద దోషవాయితు మరళి ఎంబుదాగే.

కాయియుత్తిరువుదరింద బడవళ ఆగదే. నిన్న మనువిన వ్యత్యాసగళింద ఒళ్ళాళ శబ్దవిరుత్తా కాను ఆనందిసబేకెన్నుత్తళె.

యుత్తిరాదల్లి రోగళు కాణిసికొళ్ళుత్తవే: మను, నిన్నన్న కైజోడిసి బేడికొళ్ళుత్తేనే. నన్న కొలంకేయన్న ఈడేరిసు. నినగే అవ్వగళన్న కరెదు కొడువ సొల్లశియర్ మొలెగాగి, నిన్న సావిరనావు గళన్న కరెయుత్తా, ప్రాణళుళిత్తేనే. అవరింగింత నీను నిన్న విశాలవాద కైగళింద ఒళ్ళాళ కట్టు!

6. కేవలమున్నుణ వయిల్లు, వయిత్రుక్కు
నానవలప్పమ కరువన్, కరుయిల్లై
పూవలర్ నీణ్ముడి నూన్తన్ తున్ పోగారో!,
కోవలనే! కొట్టాయ్ చప్పాణి
కుడమాడి కొట్టాయ్ చప్పాణి.

కేవలమున్నుణ వయిలు, వయిత్రుక్కు
నానవలప్పమ కరువన్, కరుయిల్లై

ప్పావలర్ నీలో ముడి నన్నదనా రేన్ పోలేలోలో,
కోవలనే, కొట్టాయ్ శప్పాణి కుడమూడి కొట్టాయ్ శప్పాణి
కేవలమా కొయిలం = సామాన్య వాదద్ది, అనాలు అణ్ణ
ఇు = అల్ల, ఉన్ వయిలు ఉణ్ ఎయిత్తు = నిన్నష్టాట్టే,
వయిట్రుక్కు ఎయిత్తు కుక్క = పోట్టేనే, నాన్ ఇాణ్ణ = నాను,
అవళ్ అవళు = అవలక్కియున్ను, అప్పిమా అప్పం = చెల్లద
పోలష్టేయున్ను, శరువన్ కైరువణ్ణ = కొడుక్కోనే, కరువిళ్ళే
అలర్ అరళ్ళ
ప్పూక్కు రువిశాప్పా = నీలయ్యకేలడ్డాతిన, నీళ్ళ ముడిగోల
మూడి = ఎత్తరవాద కొలటద, నన్నదరేన్ ఇన్ఇన్ కైణ్ = నందగోప
పిన, పోల్ టిలోలో పొగర్ ఎదిర = పోలాడువంథ వృష్ణిభన్నే,
కోవలనే కొయిలరణ = గోవాలనే, కొట్టాయ్ శప్పాణి
ఎకాటటాయ్ కుప్పాణి = శవ్వాళ్ళశట్టయ్యా, కుడమూడి
కుడం ఆడి = కొడద కుణిశవన్న నడయువనే, కొట్టాయ్ శప్పాణి
ఎకాటటాయ్ కుప్పాణి = శవ్వాళ్ళశట్టయ్య,

నిన్న పోట్టే సామాన్యవాదద్దల్ల. నిన్నపోట్టేనే నాను అవలక్కి
యున్ను చెల్లద పోలయున్ను కొడుక్కోనే. అరళద నీలబణ్ణద చోల
అంపిన ఎత్తరవాద కొలటవన్న ధరిసువ నందగోపన పోలాడు
వంథ వృష్ణిభనే, గోవాలనే, కొడద కుణిశవన్నాడువనే, శవ్వా (6)
ళ్ళశట్టు, శవ్వాళ్ళశట్టు.

"నిన్న పోట్టే సామాన్యవాదద్దల్ల" — శ్రీకృష్ణను ఎల్ల మక్కళంతే
అల్ల. ఇతర మక్కళంతే మాలు కుడదోల, లూటి శిందోల, అల్ల దార్ల
పోట్టే కొంబిసి కొండు బన్నువనల్ల, కృష్ణ. ఎందరే, నందగోపనుల
ఒందానొందు మనేయల్లూ మొసరు, వెణ్ణే, కుప్పి ముంతాద వస్తుగళన్న
బిట్టిద్ద నీక్కదంతే మిగి మోసర్ ఇల్లదంతే అవనిగే శిందు పోట్టే కొం
బరకొండు బన్నువుదక్కాగుత్తిరిలే? సామాన్య మనుష్య దాసీయాదరూ ఎందు
దరే, అదర పోట్టేయ నరియోను? శ్రీకృష్ణ నాగువ ఛన్నవంతన
పోట్టేయోను సామాన్యవాదదే? ప్రీళయ కాలదల్లి ఇడియ బ్రహ్మాం
డవన్నే తన్న పోట్టేయల్లి యిరిసి కొండు రక్షిసిదవనల్ల
వే నిన్నామి!

"నిన్న పోట్టేగేనాను అవలక్కి ..... కొడుక్కోనే" — ఛన్నవంతనే
ఆద తన్న మగన (శ్రీకృష్ణన) పోట్టే సామాన్య వాదద్దల్ల వేందు కొండు
యశోదేగే అరివాగిద్దరూ నడ, అవనిగే ఇష్టవాద అవలక్కియున్ను

ಚೆಲ್ಲದ ಹೂಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಮನುವಿಗೆ ದಿಸೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಅವಳಕ್ಕೆ, ಚೆಲ್ಲದ ಹೂಡಿಯು ಬೇಕಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಆತೊಂಬರ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈಗ್ಲು ಕೊನೆಗೆ ಕೈಪ್ಪೆ ಪಡಬಾದಲ್ಲ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಉಂಡವನಿಗೆ ಉಂಡಿ ಅವಳಕ್ಕೆ ಬಿಡು ಚೆಲ್ಲದ ಹೂಡಿ ಕೊಚ್ಚಾ ಬೀಕಲ್ಲಾ! – ಎಂಬ ಯಾಚನೆಯ ಮನಸ್ಸಿನದ್ದಾಟಿ.

ಹೀಗೆ ಯಲ್ಲಾ ಸುಂದರವಾಗಿ ಅರಳಿರುವ ನೀಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆದು ಎಬ್ಬಿಸಿರುವಾಗ ಕೀಳಬದಂತೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಸ್ಕೊಂಡು ಅವನ ಕಡಾತುಕಿದ್ದನಂತೆ ಕೃಷ್ಣ. ಇದು ಕೊಳ್ಳಲು ಮೈಲಿಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿ ಯೂ, ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿಯೂ ಇಕ್ಕೊಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

"ನಂದಗೋವಿನ ಹೋಳಾಡುವ ವೃಷ್ಭನೇ" — ಬೆಳ್ಳಿದಗಾಳಿ- ಯಂತೆ ಭ್ವಕಂಶ್ರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಪಡಾಂಡಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಗೋವಳ್ಳರನ್ನು ಪ್ರೇಶಿ ನಾಶ್ರವಾಗಿ, ಇದ್ದವನು ನಂದಗೋವಿನ ಪ್ರೇಕಿಯು ಮನವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

7. ಪುಳ್ಳಿಣವಾಯ್ ಪಿಳಾಂತ್ತು ಪೂಂಗುರುನ್ದಮಾ ಶಾಯ್ತ್ತು,
ಕುಳ್ಳಿ ವಿಳೈಯಾಡಿ ತ್ತೂಂಗುಂಱಿ ವೆಣ್ಣೆಣಾಯ,
ಅಳ್ಳಿಯ ಕೈಯಾಲಡಿಯೇನ್ ಮುಲೈ ನೆರುಡುಮ,
ಪಿಳ್ಳೈಪ್ಪಿರಾನ್! ಕೊಟ್ಟಾಯ್ ಶಪ್ಪಾಣಿ ವೇಯ್ ಮುಲೈಯುನಾನೇ,
ಪೆಯ್ ಮುಲೈಯುಣ್ಣಾಗನೇ! ಶಪ್ಪಾಣಿ.

ಪುಳ್ಳಿನೈ ಪುಳ್ಳಿಣಾ = ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು, ವಾಯ್ ವಾಯ್ = ಬಾಯನ್ನು, ಪಿಳಂತ್ತು ಪಿಳಾಂತ್ತು = ಸೀಳಿದಾಕೆ, ಪೂಂ = ಸುಂದರವಾದ (ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು), ಕುರುನ್ದಮಾ ಕುರುಂತ್ತಮ್ = ಕಾಡುಸಂಬೆ ಮರವನ್ನು, ಶಾಯ್ತ್ತು ಕಾಯ್ತ್ತು = ಮುರಿದು ಹಾಯಿಸಿ, ಕುಳ್ಳಿ ತ್ತುಳ್ಳಿ = ಅಕ್ಕಿಕ್ಕಾಡಿಂದ, ವಿಳೈಯಾಡಿ = ಆಟವಾಡಿ, ತ್ತೂಂಗುಂಱಿ = ತೂಗುಹಾಕಿರುವ, ಉಲಿ ಉಲಿ = ನೇಲುವಿನಲ್ಲುನ, ವೆಣ್ಣೆಣಾಯ = ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು, ಅಳ್ಳಿಯ ಅಳ್ಳಿಯ = ಬಾಚಿದ, ಕೈಯಾಲ್ ಅಂಕಯಾಗಿ = ಕೈಯಿಂದ, ಅಡಿಯೇನ್ ಅಡಿಯೇನ್ = ನನ್ನ (ಯಶೋದೆಯ), ಮುಲೈ ಮೂಲೈ = ಮೊಲೆಯನ್ನು, ನೆರುಡುಮ ನೆರುಡುಮ = ನವರುವ, ಪಿಳ್ಳೈ ಪಿಳ್ಳೈ = ಮಗುವಾದ, ಪಿರಾನೇ ಪಿರಾನೇ = ಸ್ವಾಮೀ, ಕೊಟ್ಟಾಯ್ ಶಪ್ಪಾಣಿ ಕೊಟ್ಟಾಯ್ ಶಪ್ಪಾಣಿ = ಚಪ್ಪಾಳೆ ಶಬ್ದಾಯ್, ವೇಯ್

Gopal Srinivasan

ముల్లే లణ్డానే పెయ్ మూలు ఉణ్ణాణా = రాక్షసియ
మోలేయన్నుండవనే, శబ్దాణి కొప్పాణి = ఒబ్బాళేశట్టబ్యా.

పక్షియ బాయున్న సీళడాక, సుందరవాది మ్రూళిట్టిరువ
కాడుసింహ మరవన్న ముందు నాయిసి, అక్కున్నేగడిలద ఆల
వాడి, నేలుమినల్లి కూనుడాశిరువ ఖణ్డే బాళ్ళు కొండ కైయింద
నన్న (లయశోఁదేయి) మోలేయున్న నివరువ మనువాదక్కాయిలి, (7)
రాక్షసియ మోలేయున్నుండవనే, ఒబ్బాళేశట్టబ్యా.

యశోఁదే డోల్లుక్కాళి: మనుమిన రాత్రిదల్లిరువ భవంత
నే, నాటకియల్లద నిన్న నామధ్యవన్నేనెందు భోవళ్ళలు? నిన్నన్న
కొల్లుళేకెందు బిట్టియ రాత్రిదల్లి బంద బకాసురన కొళ్ళన్న బండిదు,
అదలసి, సీళడాక, అవనన్న కొండియల్ల! సుందరవాద మ్రూళాం
ద కుంబి ఆకర్షణీకవాద కాడుసింహరు మరద రూపిదల్లి సంతోష్ద
నిన్నన్న కొల్లలు బందరు నోడుత్తిద్ద మత్తొబ్బ రాక్షసనన్న మురి
దు హాకియసిదే. నన్న డాకరూ మీవన్న ధరిసి, నినగే బిట్టవన్నుబిసి
నిన్నన్న కొంల్లలు బంద హొకనియెంబ దుష్ట రాక్షసియ మోలేయున్నుం
డు, అవళ ప్రాణవన్ను తీరి కొందు డాకిదరియల్ల! నిన్న లుళ్ళాడద
కుణితవన్న నోడువుదక్కే ఎష్టు ఆనంద వోఁ! ఎత్తరవాద కడే
నేలుమినల్లి కూడిట్టిరువ ఖణ్డేయన్న బాళ బాళ శిందియల్ల!
సామాన్య మనుష్య మాడువ కేలసవల్ల అదు! అదక్కే నళలే
నన్న మోలేనళన్న ప్రీతియింద నివరువేయల్ల! ఆపత్బాళ్కళింద
ఒబ్బాళేశట్టు మను! నోడి ఆనందిసుత్తేనే.

8. యాయుం పిఱరుమఱియాత్తయామత్తు,
మాయవలవ్వే పేనో వన్దు మున్నిల్కార,
పేయినోలవళ్ళే పిడిత్తుణ్ణుం రుణ్ణి,
వాయవనే కొట్టాయ్ శబ్దాణి మాల్వణ్ణనే కొట్టాయ్ శబ్దాణి.

యాయుమ యాయుం = కొయియు, పిఱరుమ పిఱరుం = ఇతరరు,
అఱియాద అఱియాత్త = తిళియద, యామత్తు యామత్తు = కాలదల్లి,
మాయమ మాయం = మోసమాడువ, అలవ్వే పేనో అలవరపణ =
కుట్టళాద రీతియలు, వన్దు వన్దు = బందు, మున్నిల్కార మూలు కార =

Ganesh Srinivasan

మోలేశొట్టు డాలుణోదిబ, పేలయ్ బెయ్ = రాష్ట్రసి, ఎనాలు రాణ్ణు = ఎందు, అవళ్ళే అవిరిణ = అవళన్ను, పిడిక్కు పిళి శ్రీక్కు = పిడిదు కొండు, లుయిర్ లుణ్డి ఉయిర్ర ఉణ్ణ = ప్రాణవన్నుండ, వాయవన్నే వాయువణ్ణ = వాయుళ్ళవనే, శొట్టాయ్ శవ్వాణి = శవ్వాళ్ళశక్తయ్యి, మాల్వణ్ణనే = మాల్ వణ్ణ రాణ్ణ, శవ్వాణి = కాడిమేయ బణ్ణదవనే, శొట్టాయ్ శవ్వాణి = శవ్వాళ్ళశక్తయ్యి, మాల్వణ్ణనే మాల్ వణ్ణ రాణ్ణ, శవ్వాణి = కాడిమేయ బణ్ణదవనే, శొట్టాయ్ శవ్వాణి = శవ్వాళ్ళశక్తయ్యి, మాల్వణ్ణనే మాల్ వణ్ణ రాణ్ణ, శవ్వాణి = కాడిమేయ బణ్ణదవనే, శొట్టాయ్ శవ్వాణి.

కాయియూ ఇశరరూ అరియద కాలదల్లి మంశనేయు దుష్టశీం కనసు బందు మోలేయుణోదిబ, రాష్ట్రసియేందు అవళన్ను ఒడిదుకొండు అవళ ప్రాణవన్నుండ బాయుళ్ళవనే, కాడిమేయు బణ్ణదవనే, ఒ వ్రీళ్ళ శబ్దు! (8)

డాలు దనుళ్ళశి కన్నన్ను ఎళిశొళ్ళువవళు కన్న కాయియే అథవా వాశేకేయే ఎంబుదర అరివాగదు. ఇదు సామాన్య. శ్రీకృష్ణనిగాదరూ, కన్నన్ను ఎళిశికొండవళు కన్న కాయియూ అల్ల, ఇశరగొల్లశియరు అల్ల, అవళొబ్బ కపటవంశకంయాద రాష్ట్రసియే ఎందు అరివాయితంశే. యారి నూ అరియదంశే అవళు బిందు, వంశనేయింద కృష్ణనన్నళిశికొండు, అవళ మోలేయన్ను కృష్ణన బాయిగే ఇట్టిద్దళు. ఇదు రాష్ట్రసియల్లే ఎందు అవళ మోలేయన్ను భద్రవాగి బాయల్లి ఒడిదుకొండు, అదరింద అవళ ప్రాణవన్నే ఉళిసిబిట్టనంశే. కాడిమేయు బణ్ణద ఎళ్ళరు మనుష్యరు ఎంథవిన్నాయ కాణి!

ఎల్ల మక్కళంశే అవన మీర్ద కృష్ణనళింద ఒవ్వాళశక్తువన్ను సంపాదిసి ఆనందిసువంశే కాళ కాయి యుశోణ.

ధ. కళ్ళక్క కుళివియాయ్క కాలాల్ శకడక్కణక్క,
కళ్ళియుణక్కిట్టు క్కాయాయ్ వరువాళె,
మెళ్ళక్కె కాడర్నుదు పిడిక్కారుయిరుండు,
వళ్ళలే, శొట్టాయ్ శవ్వాణి
మాల్వణ్ణనే, శొట్టాయ్ శవ్వాణి.

శళ్ళమ్మలియాయ్ క్కాలాల్ శకడక్కె,
శళ్ళియుద్దిట్టు క్కాయాయ్ వరువాళె,
మళ్ళమ్మోడర్నుదు పిడిక్కారుయిరుండు,
వళ్ళలే, శొట్టాయ్ శవ్వాణి. మాల్వణ్ణనే శొట్టాయ్ శవ్వాణి.

శళ్ళమ్మ కుళ్ళాణం = కవిచద, కులివి ఆయ్ కుళివి ఆయ్ = మనువాగి, కాలాల్ కాలాల్ = కాలనింద, శకడక్కె = శకట(బండియన్ను), లుద్దిట్టు = ఉణిశక్కిట్టు = ఒదదు దూర, కాయాయ్ ఆయ్ = కాయి యూశనియే, వరువాళె

వచ్చివాటా = బంధవళ్ళన్న, మళ్ళ ఎలంగా = మెల్లగా, కొదర్స్తు ఎకాటర్స్తు = మీలబిద్దు (సక్కసకొండు), పిడిశ్తు పిళిశ్తు = పిండిపు కొండు, ఆర్లయిశ్తే ఆర్ ఉయిరా = శుంబు జీవవన్న, లుడ్డి ఉణ్ణ = లుండుంథ్, వళ్ళలో వంగా లె = లుదాయిలో, మొల్ వణ్ణనే మాపు వణ్ణా ణా = కొడిదీయ బణ్ణదవనో, శొక్కాయ్ శట్టానీ ఎకాటట్టాయ్ శప్పాణీ = ఇవ్వాళ్ళిక్కో డి (శట్టు).

కవిటద మనువాళి, కొలసింద శకటవన్న (బండియున్న) ఒదీదుడాకి, శొయియ్యాయిలో బంధవళ్ళన్న మెల్లగా మీలబిద్దు పడదుకొండు అవళ శుంబు జీవవన్న లుండుంథ్ లుదాయిలో, శొడిదీయ బణ్ణదవనో, ఇవ్వాళ్ళిశట్టు! (9)

భవంతనే శ్రీకృష్ణనా అవతరించిద్దు. ఈ రహస్యవన్ను యాదవ అయియదివు వంశీ, స్థామియు సామాన్యవాద శిశువిన వంశీయిలో జనిసి, నందగోపులదల్లి బెళ్ళియ శొడదను. అవన సొహదర ముఖనాద కంసను అవనన్న శొల్లలిచ్చేశెందు బెదదయల్లి నిశొడదను. మొట్ట మొదలు కేసుల్లలు బంధవళు పూశనియింబ రాక్షసి. అనంతర బంద వను శకటాసురను. శకటాసురను బండియ రూపివన్న శళ్ళదు, ఆదుక్కి మలసిద్ద కృష్ణన మీలేరిందు అవనన్న కొల్లలు యత్నిసిదను. పూట్ట మనుష్య శైశవాలువళన్న ఆడిసువంశీయిలో ఆడిసుక్కా, మీలే నుగ్గి బొద శకట (బండియున్న) నన్ను కాలసింద ఒదీదు ఫ్రిడి ఫ్రిడి మాడి సాయిసి దను. శన్న కొయియశోదెయింశీయిలో వేష మరేసశొండు యశు వన్నెర్తి శొల్లువంశీ బంద పూశనియు మొలీదళిగే బాయిబడ్డి. అవళ శుంబు జీవవన్న కృష్ణను తీరిబిట్టను.

శకటదింద శొల్లలు బంద వరన్ను మేనమా అరియదరసుళి యింశే మరెదుక్కా, శకటదిందలే శొందుడాశెదరిగి నిద, శన్న స్నేహమాశ్రదిందలే అవరింగే బద్ధశియన్ను శొడ్డనల్ల, స్థామి. ఎంథ లుదారి భవంత!

10. కారార్ పుయల్ మళై క్కణిక్కూన్ఱి మంగుళకయర్ కొండ్,
పేరాణ్ తిరుఞ్చిల్ పిరియాత్తిడంగరకాణ్ట
శీరాళా, శెన్ఱు అమర్ందు శెల్వత్తిరుమాల్
శీరాళా, శెట్టాయ్ శప్పాణీ, శెడమూర్వా శొట్టాయ్ శప్పాణీ.

కార్ కూర్ = కాముకులు, ఆర్ ఎర్ = కుంబికొండురువాడా,
ఫియల్ కై ఫయస్ణాక = ఫౌదాయర్థవన్న ళ్ళు, శలకనొయి కూర్చి
కణ్ణుర్చి = శలిద్ధంసయూద, మజ్జొత్తెయర్ కూనా మణుణాకయిర్
కూణాణ్ = శిరుమంక్కే నాడినవర ఒడెయనూద, పేర్ ఆళ్ళనొబిర
ఆణాణ్ = శలకిద్ధవంశన, నంజళ్ రాస్తు శూనిం = మనస్సినింద, విధి
యుదు పిరియాక్కు = చేర్చిడదంక్కే, ఇడమూ కొండ్డి విడంకూ
ణాడ = మనేమూడికొండిరువ, శీరాళ్ళూ కూరాలూ = దీశలనిన్ను
ణావంశనే, శామా కామళ్ళే కణ్ణూ రశం కూామరా కణ్ణాణ =
కేందావరేయంశే (దిగుబిన) కణ్ణుళ్ళవనే, శడమూర్మా కైడ
మార్వా = విశాలవాద వక్షస్థళ్ళవనే, కేంట్టాంయ్ శవ్వాంగ
రకూాట్టాయ్ కూప్పాణి = ఒప్పాళ్ళశక్తు.

కాముకులు కుంబికొండిరువాడా ఫౌదాయర్థవన్న ళ్ళు శలిద్ధంసి
యూ శిరుమంక్కే నాడిన జనర ఒడెయనూ ఆద శేలకిద్ధవంశన మన
స్సినింద చేర్చిడదంక్కే మనేమూడికొండిరువ దశలనిన్ను ణావంశనే,
కేందావరేయంశే దిగుబిన కణ్ణుళ్ళవనే, విశాలవాద వక్షస్థళ్ళ (10)
వనే ఒప్పాళ్ళశక్తు.

ఈ శిరుమంటియ కడెయు వాక్యవిదు. ఇశర కుంబర్కు నాకూర
గళుంక్కే ఇదూ నిద శ్రీగవంశన చాలలీలెయన్న నోడిద మోక్షంబ
ఆశెయుందన్న మనం వ్యాపకవాగి బయసుత్తదే.

కాయి యశోద శన్న డిక్కే మగనాద చాలకృష్ణన కైయ
ల్లి ఒప్పాళ్ళశట్టిసుత్తా, అదక్కే శక్తుంక్కే అవన గుణగాన మాడుత్తా,
అవనన్న ధ్యానదల్లి కుళిసుత్తా, ఆ లీలెయన్న కణ్ణుంబ నోడుత్తా ఆనం
దిసుత్తిద్దళే ఎంబుదు శిరుమంటియ విషయ.

కాముకనిలు శన్న శక్తి మీరిద్దనే నీరన్న కుంబిట్టు కొండు,
గగనదల్లి మెల్ల మెల్లగే సంచరిసుత్తా, కెళగే నెలదల్లి అరువ
ప్రేరు శిక్షేగళిగా, నిడ మర బల్లిగళిగా, నానా ప్రాణిగళిగా,
ఖనశ్శా - అవు అశేషనిన్నదక్కింశలూ దొడ్డవాగి, నిమ్మల్లియూ,
మళెగరెయుత్తా, కైదాయర్థవన్న శోధిసువ దాశనంతే, శలయుత
శిరుమంటియ నాడిన ఒడెయనాగి, శలయువద దోషగళన్న ధ్వంసి
మాడువవనాగి, దద్దుణవంశనెంబ శేలకిద్ధవంశనాగి, శ్రీకృష్ణనెంబి,
భగవద్భగవదరల్లి శోధిసువ కైదాయర్థవూ. అవన జీవనచరి
త్రెయింద అదు స్పూర్తిపడెయుత్తదే. ~~శ్రీకృష్ణవంశనన్న~~ అనన్యవాద సాత్వత
ప్రేమదింద శ్రీగవంశనన్న శన్న అంశరంగదల్లింతే స్థిరవాగి నెల

కూళ్ళుకొండిదాన్నే. కన్నన్న కాయి ంయు కొలదయి దావే భిమిసకొండు కన్న "మగ" నాద భ్రనవంశనన్న బాలకృష్ణ నాగి భిమిసకొండు, అవన బాలలీలెగళల్లి ఇందాద ఒబ్బాళ్ళ తల్లి వృద్ధన్న కాను కండు ఆనం దిన మోశేన్న కొట్టే. ఈదినేయల్లి శ్రీకృష్ణోవశాదద ~~కథెయన్న~~ అరిశయు వాద కథెయు అలాద్భుతగళన్న నేనెయుత్తే.

ఇతర శిబుమోలిగళంతే ఇదు బ్రీలశ్రుతియింద కేళినోడు వుదిల్ల. కలంయను ఇదరల్లి కన్న కవితెయు వ్యత్యిరంయున్న మురేళు, ఆ కవితెయన్న ఓదువవరన్న మురేళు, అదరింద అవరిగె బరువ లాభవన్న పూర్తు మంతిరిదే. భ్రనవంశన బిట్ట కేళగళింద శక్తిసువ ఒబ్బాళయల్లి అదరింద ఉదసువ ఆనందదల్లి మున్న నాగి బిడుత్తానే. క్రీస్తిదొరం దు ఆక్షేయంతా భ్రనవంశనన్న ప్రార్థిసుత్తానే. కన్న డాడయిల్లి ఎల్లరు కవరవరంతే ఇప్పనావరీతియల్లి భ్రనవంశనన్న భిమిసకొండు, భ్రన వంశనేయల్లి మున్నడాగి ఆనందిసబేకెందు, అదొందు సులభవాద మార్గవేందు, విశేషవాగి ఈ మూలక నుంచి స్ఫూర్తిదాయకవాగి ఇరలి.

— o —

అడియనడే: అడివరవు: - వ్యాజ్యోదయ పుణ్యకాణకె, కాయా రక్షాయార్, కాపుర్ దామోర్, పేట్రోల్ పెట్రోల్, కోడ కేన కోతుంబరి, శేవలమ్మ కెయిలం, పుళ్ళిన్నే పుణ్ణిగె, యాయుమ్మ యాయం, కళ్ళమ్మ కణ్ణం, కార్ కార్గార్, (ఎజ్జానుమ్మ రణుకాణుం)

— o —

Garani Srinivasan

12.2.79

పెరియ తిరుమొళి - పత్తనైయ దశక - ఏళనైయా తిరుమొళి.
పెరియతిరుమొழி - பத்தாம் பத்து - ஆறாந்திருமொழி.

6. ఎజ్ఞానుమిదో వ్వీశోర్ - ఎங்కాణుమిదాప్పదోర்

1. ఎங்కాణుమిదాప్పదోర் మాయముణ్డే
నరనారణనాయులకత్తుయిర్నూల్,
శిఙ్గామ్మై విరిత్తవనెమ్బెరుమాన్
అదువన్రియుం శెఞ్చుడరుం నిలనుమ్,
పొఙ్గార్ కడలుం పొరుప్పుం నెరుప్పుం
నెరుక్కిప్పుకప్పొన్ మిడఱుత్తనైపోదు,
అఙ్గాన్దవన్ కాణ్మినిన్రుయ్చ్చియరాల్
అమరర్వణ్ణణైయణ్డాప్పుణ్డిరున్దవనే.

ఎజ్ఞానుమా ఎங்కాణుం = ఎల్లాయాదరుం, ఈదు ఒవ్వాదు ఎ.తు ఠ్ప్పాదు = ఇదరంత, ఓర్ ఠ్ఞర్ = ఒరోండు, మాయమ మాయం = ఆశ్చర్యకరమైనది (మాయింయింబుదు), ఉణ్డే ఉణ్ణ డె = ఇదేయిలే (లుంటే?), నరనారణనాయ్ నరనారా ణన్ ఆయ్ = నర-నారాయణ రూపియాగ, ఉలకత్తు ఉలకత్తు = లోకదల్లా, అఱమా నూల్ అఱం నూల్ = ధర్మ శాస్త్రమన్ను, శిఙ్గామ్మై శీంగకాణమ = శుక్లక్షేత్రదంలో, విరిత్తవన్ విరిత్తవన్ = వివరించినవను, ఎమ్బెరుమాన్ ఎంబెరుమాన్ = శ్రీవైష్ణవంలను, అదు అన్రియుమా అదు అన్రియుం = అదూ అల్లదే, శీమా శుడరుమా శీకం శూడరుం = శుందరమాన (అంటే యుళ్ళ) సూర్య చంద్రులను, నిలనుమా నీలనుం = భూమియు ను, పొఙ్గు పొంగు = అలలతో కూడిన కదలిన, ఓర్ ఆయ్ = శుంబి

Garani Srinivasan

రువ, తడలువు = తడలన్ను, ప్పోరువ్వుమూ రిపారు ప్పుమ్ = వివరణలన్ను, నేరువ్వుమూ రిపారు ప్పుమ్ = మంచి యన్ను, నేరుక్క రిపారు ఈ = బిట్టాని, ~~పుడుపుక = పోను వంటే (ప్రవేశమువంటే)~~, పుడుపుక = చేరుచుదక్క, ప్రోనో మిడలు పొణ్ మిడుగు = సుందరనాద (విచిత్రనాద) ప్రోట్టియన్ను, అక్కన్నే ప్రోడు అక్కక్కణా పోక్కు = అష్టుశీలవు, అజ్ఞానవన్ అగు కాణ్ణక ఖణ = విస్తరిసిట్టుకొండవను, కాణ్మోనో కాణ్ణ మిణ్ = నోడిరి, ఇనోలు మిణ్ణు = ఇందు, ఆయ్చ్ఛియరాల్ ఆయ్ చ్ఛియరాల్ = కొల్లశియరింద, అళ్ళే వేణ్డోయ్ లుణ్ణు అగా రివుణ్ణిణాయ్ ఉణ్ణు = మొదిరు వేణ్డోయన్నుండు, ఆప్పుణ్ణి ఆప్పుణ్ణు = కొట్టి కాంచిసికొండు, ఇరున్నవనే మిరుక్కుయిణా = ఇద్దవనే.

ఎల్లయూదరూ ఇదరింద్ర బేరొందు మూంయిందంబుదుంటేలే? నరనారాయణ ద్వైరిగళియూ లోకదల్లి ధర్మశాస్త్రవన్ను కుగ్గ హోగదంతే వివరిసిదవనాద, ~~కృష్ణనంతెయూ~~, అదూ అల్లదే, సుందర ఖాద (బంచేయన్నుళ్ళ) గుయిడ చంద్రరన్ను భూమియన్ను అలంకరిసిద కుంబు కడలన్ను, వివరణగళన్ను, చొంకియన్ను, బిట్టు కొండ కదడిదు కొ

ಕರುವಂಕೆಯೂ ಅನುಕೂಲ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಪ್ರಳಯ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಲಯವಾಗುವಾಗ, ಭಗವಂತನು ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭ ಪರ್ಯಂತದ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನೆಲ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿವಿಕ್ತವಾದ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮರು ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ, ಕಾದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ, ದುಷ್ಟರಾದ ಅಧರ್ಮಿಗಳ ನಾಶಕ್ಕೂ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಾದ ರಾಜರ್ಷಿಗಳ ~~ಭಗವಂತನು~~ ಕಾಪು ಅವತಾರ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಆಶ್ವಾಸನೆ.

ಆಲ್ಡೂರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಮತ್ತು ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವನ್ನು ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವಂಥ ಪರಮ ಪುರುಷನೂ ಕಾರುಣಿಕನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು, ಹೊಲ್ಲಶಿಯವರು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮೊಸರನ್ನು ತಿಳ್ಳಶಿನದಿಂದ ತಿಂದು ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದು, ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವನು, ತಾನೇ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವುದೇ? ಶಿಷ್ಟನಾಗಿಯೂ ಸುಳ್ಳಾಡುವುದೇ? ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನೋಣವೇ? ಅಜ್ಞಾನವೆನ್ನೋಣವೇ? ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನೋಣವೇ? ಮಾಯೆ ಎನ್ನೋಣವೇ? ಇಬರಂಥಾದ್ದು ಬೇರೆ ವಿಚಿತ್ರವುಂಟೇ? ಯಾರ ಕೈಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಲುಕದ ಪರಮವಸ್ತು ಎಂಥ ಭಗವಂತನು ಹೊಲ್ಲಶಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸುಲಭನಾಗಿದ್ದಾನೆ? 'ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಷ್ಟವೆಂದರೆ, ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದಲ್ಲ! ಭಕ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಬೀಳುವವನು ನಾನು' - ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಈ ಬಗೆಯು ಚಿತ್ರಣ?

2. குன்றொன்று மத்தாவரவமளவிக்
குரைமாகடலைக் கடைந்திட்டு, ஒருகால்
நின்றுண்டை காண்டோட்டி வன் கூன்நிமிர
நிணைந்த பெருமான் அதுவன்றியும் முன்

நன்றுண்டதொல் சீர் மகரக்கட லேழ்
மலையேழுலகேழ்தழியாணை நம்பி,
அன்றுண்டவன் காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அனைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

కునలులోనఱు మఱ్ఱా వరవమళవి
క్కుళ్ళే మాకడలళ్ళే క్కడ్డేనిదట్టు, ఒరుకాల్
నినాయిన్నోడ్డె కుణాణాంగా ట్టి వన్ కూన నిమిర
నిన్నేన్న పేరుమాన అదువనాలాయుమా ముసా
నన్నాయిన్నా చాల్ శీర్ మకరక్కడలోలా
మల్లేయిలులడోలులోలాయూమ్మై నమ్మి,
అనాలుండా వన్ కాణ్మోనినాయ్చ్చియరాల్
అళ్ళే మేణ్డోయున్నా మ్బిన్డిరున్నవనే.

కునలు క్రుణ్ఱు = చేట్టవన్న, ఇనాలు క్రిణ్ఱు = ఇందన్న, మఱ్ఱు మ కఱ్ఱు ఆ = కడగోలాసి, అరవమూ అరవం = నవ్వినవన్న, అళ్ళవి అణావి = దిక్కి, కుళ్ళే మా కడలళ్ళే క్రుణారమా కడలు = అలే కళుకుంబిద (పూలు నిక్కిదువ) విశాలవాద కడలన్న, కడ్డేనిదట్టు కాణాడ క్రుత్తోట్టు = శబ్దము, ఒరుకాల్ ఒరుకాల్ = ఇందుకాలదల్లి, ఆయ్చ్చే నినాలు క్రిణ్ఱు = నిందు, లున్డిళే కనాలు ఇణ్ణాడ = ఇదువ, లుండాయంకే కూడిదుకంకే, వన్ కూన వణ్ కూణ్ = బ్రీబలవాద నూను, నిమిర క్రిమిర = నేట్టగే నిల్లువంకే, కెట్టి ట్టాట్టి = ప్రోఁనలాడిసి, నిన్నేన్న క్రినోక్రా = నంకల్పిసద (మనస్సు లాడిద), పేరుమూనాడిరు = అదల్లదేయూ, మున్ మున్ = ముంది ఇందుకాలదల్లి, లున్డి ఉణ్ణాడ మాణ్ = భీగవంశను, అదు అనాలాయుమా అత్తు అణ్ క్రియుం మా కడల్ పిలూ మకారం కడల్ ట్టి = మకరనళిరువ మీళ్వు మదా శబలుగళన్న, మల్లే పిలూ మలి ట్టి = మీళు వివర్ణరనళన్న, ఉల ట్టియాణమ = నాశవాగదంకే, నమ్బి క్రుంబి = నిశ్చయిసి, అన్ లు అణ్ క్రు = అందు, లున్డి వన్ కాణ్మోనా ఉణ్ణాడవణ్ కాణా మిణ్ = లుండవను శాలోచి, ఇనాలు క్రిణ్ఱు = ఇందు, ఆయ్చ్చే యురాల్ ఆయ్ఞ్ఞకుయ ట్టాల్ = నగల్లకియరింద, అళ్ళే మేణ్డోయ్ లున్డు అఱిగా రివణ్ణరిణ్ణుట్టు = మోసరు బేడోయన్నండు, ఆవ్వు నూడి ఇరున్నవనే ఆప్పణ్ణు = నిర్ణయవణగా = కట్టి కాండిసి-కొండు ఇరువనలే.

చేట్టవ్రొందన్న కడగోలాసియూ చవిడవన్న (అదక్కే) నిక్కియూ అలేగళింద కుంబి పూలు నిరువ విస్తారవాద కడలన్న కడిదవనూ, మత్తొందు కాలదల్లి, లుండియంకే ఆగిరువ బ్రీబలవాద నూను (గాలియు) నేట్టగే నిలువంకే అదన్న ప్రోఁనలాడిసిలు నంకల్పిబదవనూ, అదిగా అల్లదే, లుండుడాకదంద్ద విరాకన కేశిన్ మకరగళిరువ మీళ్వు మదా శబలుగళూ, మీళు వివర్ణరనళూ, మీళు లోకరనళూ నాశవాగదంకే నిశ్చయిసి,

అమ్మేస్తుండవను, ~~[illegible]~~, ఇందు ఎంతదారు బోణ్ణోయన్నుండు గోల్లశియుండ్ర (2)
కట్టి డాకిసుకొండిరువనేనో, కొనోరి.

ఉందిన బాశురదల్లు ధర్మద ముక్కు న్యాయక్కే నియూ ముక్కనాగి, బోణి మిసువనాగి, యోగద దశేశనాగి, భగవంతేను శళ్ళుశనదింద ఎంతదారు బోణ్ణోయన్నుండు, సిక్కిబిద్దు, కట్టిసికొండ్రుళ్ళువుదు తీనుపిఒక్రె? ఎంబుదన్న డోల్లకు. ఈ బాశురదల్లు బీరమోలవి కొంరియూ గిరువ భగవంతేను గోల్లశియుర క్కేనే సిక్కి బీళ్ళువుదల్లవే? ఎంబుదన్న డోల్లుత్తిదే.

ఇల్లు మూరు విషయగళన్న ఎత్తి కొళ్ళలాగిదే. మొదల నేయదు గమనద్రవుభన విషయ: దానవరింద దేవతెగళిగే ఆదుత్త కోటలెయన్న కట్టిసువుదక్కాగి, బాల్గడలన్న కడెదు, అమృతవన్న విడదు, అదన్న దేవతెగళు కుడిదు అమరరాగబేకెంబ నిలడెయన్న మాడిదవనూ, అదన్న దొచ్చిసువంతే ఎల్లబగెయి బిత్తాకెయన్న కొట్టవనూ, కొనే ముడాకుమట్టనూ అవతరిసి, గమనద్రవుభనన్నే అనుకూల మూడి కొట్టవనూ ఆద బీరమోలబీకాగి భగవంతే.

ఎరడనేయదు కుబ్జెయన్న లుద్ధరిసిద విషయ: భగవంతేను శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసి లోక్కవిల్లదష్టు ఆశ్చర్యకరవాద కేలసగళన్న నడసిదనల్లే. మధురెయల్లి ధనుయ్యాగక్కే బరబేకేందు కంస నింద కరెబందరు. బాలకృష్ణనూ అవన అణ్ణనాద బలరామనూ ధీరరాగబందరు. మధురెయ బీధిగళల్లి అవరు కత్తెగళన్న ఎదురిసిబేకాయితు. అవుగళన్న నోడిదవరెల్లరూ అరమనేగే హోగువ దారియల్లి లుండెయంతే గానుబిద్దరువ కుబ్జెయొబ్బళు అరమనేయ కంసనిగేద్దు బిరిమళగంధవన్న కొండొయ్యుత్తిద్దుదన్న కండరు. తమగాగి మైనుబరువల్లే ఆగంధవన్న కొడెందు అవళన్న కోరిదరు. అవళు కంసనింద గంధద బట్టలన్న ముందక్కే హాకిదళ్లు. అవళ భక్తిగే మెచ్చి కృష్ణను ముఖ్యవాద మొదలు నాలక్కు బిసి, అవళ గల్లవన్నే ఎడిదు మేలక్కే తిద్దిదను. ఆ క్షణదల్లే అవళు సుందరసుందరియాదళు. భగవంతన ఔదార్యవన్ను నోడిరా!

మూరనేయదు భగవంతన ప్రేళయ లీలెయ విషయ: ప్రేళయకాలదల్లు సత్వ గుణగళన్నూ, సత్వ కులవిద్వేషగళన్నూ, సత్వ లోభగళన్నూ ఒట్టిగే కబళిసిబిట్ట భగవంతేను అవుగళ యావువూ నాశవాగదంతే, ఎల్లవన్నూ తన్న హొట్టెయల్లిట్టు శేండు సంరక్షిసిదను. భగవంత ఎంథ కరుణామయి!

ఆళ్వారరు హేళ్తారే: బాల్గడలన్న కడెదు, అమృతవన్న

Gajanan Srinivasan

వదేయువవక్కే అనుకూలమాడికొట్టవనూ, లుండోయుంశిదువ
కుక్షియ గూనన్న నివారిసదవనూ, బ్రీళయదింద ఇడిదు
దృష్టియే నాశవాగదంతే అదష్టన్ను శన్న క్రోధియల్లిట్టు
కొండు రక్షిసదవనూ ఆద ఇక్ష్వాకువంశను మహాశియరాగిసి
గళల్లి మోదరు చిన్నయన్నుండు, అవర కైనసిక్క బిద్దు, దొడ్డ
దింద కట్టిసికొండు అక్కు కొండరే బిడువుదు మీనుమాంసవే!

3. ఉళిందిట్టెడిరుత్త మదుకైటవర్కళు
లలప్పిల్వణియాలవర్పాల్, వయిరమం
విళిందిట్టదెన్ఱణ్ణి విణ్ణోర్ పరవ
అవర్నాళొళిక్క పెరుమాన్ మునినాళ్,
విళిందిట్ట విల్లాణి వల్వాళియిట్రు
మలైపోలనణ్ణుడల్ వళ్ళుగిరాల్,
అళిందిట్టవన్ కాణ్మినన్ మొయ్చ్చియరాల్
అళ్ళల్ వేణ్డియుణ్డప్పుళిరున్దవనే.

ఉళ్ళైన్దిట్టు ఉళిందిట్టు = పుట్టియా అబ్బరిసి, ఎలుతున్దగిరు
న్త = మేలక్కేద్ద, మదుకైటవర్కళు మదుకైటవర్కళు = మధు
కైటభరు, ఉలప్పు ఇల్ ఉలప్పు తిల్ = మిరియల్లద, వలయాల్
వణియాల్ = శక్తియింద, అవర్పాల్ అవర్పాల్ = అవరొడనే,
వయిరమం వయిరం = ధైర్యవు, విళైన్దిట్టదు ఎన్నలు విళిందిట్ట
ట్టదు ఎన్ఱు = బేళెదు బిట్టిరు ఎందు, ఎణ్ణి ఎణ్ణి = భావిసి
విణ్ణోర్ విణ్ణవర్ = దేవతెగళు, పరవ పరవ = ప్రార్థిసలు,
అవర్ అవర్ = అవర (ఆరాధకర), నాళ్ నాళ్ = ఆయుస్సన్న,
ఒలుత్త ఒళిక్క = నాశమాడద, పెరుమాన్ పెరుమాన్ = భగవంత
ను, మునినాళ్ మునినాళ్ = ముందే ఒందు దిన, వళైన్దిట్ట విళిన్
దిట్ట = బిగిసిట్ట (సద్ధనాగిట్టుకొండిరువ), విల్లాణి విల్లాణి =
బిల్లుగారసు, వల్వాళ్ = బలవాద, వాళ్ వాళ్ = శక్తియుంటిరువ

Ganesh Srinivasan

(దంతవాద), ఎయిట్రు గాయిగ్రెల్లు = దుల్లగళ్లుళ్ళవనూ, మల్లే హోల్ మొలు పోలు = భేట్టదంథ్రవనూ, ఆద, అవ్వణానా అవ్వణాణా = పంర్ణ శశివ్వీవిన, లుడల్ ఓడలు = ఒడలన్ను, వళ్లో లుంరాల్ వుల్ ఉక్కిగా లు = దంతవాద లుగుంసింద, అళ్ళేస్దిట్టవనా అలోగ్రక్తోట్టవుణ్ = ఇబ్భాగ మాడిదవను (ఎరడాగ సీళ్ళిదవను), కాన్నీనా కాణ్ణమిణ్ = నోడిరి. ఇనలు ఇణ్ణు = ఇందు, అళ్ళే వెణ్ణోల్ లుణులోగా రవణ్ణాణాయి ఉణ్ణు = మొదరు బేణ్ణోయిన్నుండు, ఆయ్బ్బియా రాల్ ఆయుశుశ్శియగాలు = సూల్లశియిందా, ఆశ్చుర్యోడుత్తవనాగి ప్రణతిరుత్తవుదు = శబ్దిడాశసిశొండవనాగి.

మధు కైటభరు మిశియిల్లద శక్తియింద శ్రీష్టియాగి అబ్బ రిందుక్తా మేలాద్దగ, అవరొడనే వైరవు బళ్లిదు బిట్టిరు ఎందు భూమిగు (పుడమి), దేవశోధళ్లు ప్రార్థిసలు, ఆరాషిధర ఆయుస్సిన్న ముగిసిద (నాశమాడిద) భగవంతను, మళ్ళొందు సిల, సిద్ధనాగి బగ్గిసిట్టుకొండిరువ బిల్లుగారను, శక్తియుంతే దంతవాదిరువ దుల్లగళ్లుళ్ళవనూ, భేట్టదంథ్రవనూ, ఆద, పంర్ణశశివ్వీవిన ఒడలన్ను దంతవాద లుగుంసిందలే ఎరడాగ సీళ్ళిదవను, ఇందు మొదరు బేణ్ణోయిన్నుండు సూల్లశియింద శబ్దిడాశసిశొండవనాగి (3) నోడిరి.

ఈ వాశురదల్లి భగవంతన అప్రతిమ బల మత్తు ధాటియిల్లద కనికరగళన్ను చుంబు ఎరడు నిదశ్శనగళన్ను శొడలాగిదే.

మధు, కైటభ ఎంబ ఇబ్బరు రాషిగళు తమ్మ తపోబ్రభావ దింద మిశియిల్లద శక్తియన్ను పడెదుశొండు, యారన్నూ లక్ష్యసిదే, ఒకటుముడియిసింద వేదగళన్ను అపహరిసి శొండు క్షీరసముద్రదల్లి ఎల్లరూ బచ్చిట్టుకొండరు. అబ్బరిందక్తా అవరు మేలాద్దగ, అవరు తమ్మ మేలే యుద్ధ మాడువరెందూ, తమగే సిల్లద శక్తిగన్నుం టు మాడువరెందూ నక్కు నకుసాదరు. క్షీరసాగరదాళియిందాద భగవంతనన్ను అంగలాచిదరు. భగవంతను అవరల్లి కనికరగొండు ధయగ్రీవనాగి అవతరిసి, అవరన్ను దదెబడిసి, వేదగళన్ను ఒకుత్ ముడియిసికే మత్తే సిదగిసి, దేవశోధళన్ను రక్షిసిదను.

మత్తొందు సిల, పంర్ణశశివ్వీ ఎంబి మహాబలవ్మనాద దుష్ట రాక్షసనన్ను, నరసింహరూపియాగి భగవంతను అవతరిసి, తన్న దంతవాద కైలుగురు నఖగళిందలే సీళ్ళి శొండు, అవనాద ఎంశ్రీ ఎంశోగే బళగాద్ద మహాభక్తనాద బాలక ప్రహ్లాదనన్ను అనుగ్రహిసిదను.

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: అప్రతిమ వీరాగ్రణియిందా దుష్ట

దమనను, శిష్యరక్షకను ఆది భూవరాహ మంత్రమును తెలుసుకొనిన దివ్య యోగులు చెప్పియున్నారు, మొల్లశిలువలంద చేర్చి దాకిన చో కొల్లలుపుది వీను విచిత్రమూయిలయినే, కాణో.

4. కలార్ందిట్టిణమయోర్ శరణ్ తానవన తాన్
శరణయ్ మురణాయవనై, ఉకిరాల్
పిలాందిట్టమరర్కరుళ్ శెయ్దుకందత
పెరుమాన్ తిరుమాల్ విరినీరులకై,
వళర్ందిట్ట తెనల్ శీర్ విఱల్ మావలియై
మణ్ తకాళ్ళ వంజిక్కొరు మూనాళుళాయ్,
అళందిట్టవన్ కాణ్మినినూయ్ ఇట్టయరాల్
అల్లై వెణ్ణెయుణ్డాప్పుణ్డిరున్దవనే.

శళర్ందిట్ట కలార్ందిట్టు = భయవిట్టు నడుమున్క, ఇమ్మైయోర్ ణిమయోర్ = దేవశేకళు, శరణ్ శాఎన శరణ్ తానన = కాపాడు ఎన్నలు (రక్షణయన్న కూడు ఎన్నలు), శాన్ తాణ్ = స్వామియు, శరణ్ ణియ్ శరణ్ ఆయ్ = రక్షకనాగ, మురణాయ ముర్ణ ఆయ = వీరశ్రమియాద, అవనై అవినా = అరణ్యకశివ్వన్న, ఉకిరాల్ = ఉసురినింద, పిళందిట్ట పిలందిట్టు = పీళ్ళి దాకి, అమరర్కళ్ అమరర్కళుక్కు = దేవశేకళకే, అరుళ్ శెయ్దు = అరుళ్ తెచ్చి = కృపేమాడి, ఉదన్ద ఉకందత = కష్టపడి, పెరుమాన్ = పరమాత్మ = భూవరాహను, తిరుమాల్ తిరుమాల్ = శ్రీవిభియు, విరినీర్ ఉలకాక = (ఎన్నాళ్ళనో నలిసింద) కడలనంద నుంచి వరద భూమియన్న, వళర్ందిట్ట వలర్ందిట్ట = బెళెదు బంద, తేన్ శీర్ తెనాల్ తీర్ = మీర్చిన కీర్తియ, విఱల్ విఱల్ = బలవ్మనాద, (ధరిమేయువనాద), మావలియై మావలియై = మహాబలియన్న, మణ్ తకాళ్ళ మణ్ తకాళ్ళ =

Garani Srinivasan

నేలవన్న విడియుచ్చుదార్లు, వంజిక్కు వుర్రుంచిక్కు = వంచితనీలు, ఒరు మానో కుటిల్లో ఆంయ్ ఒరు మాణ్ణకుర్రల్ ఆయ్ = ఒబ్బ వామన బ్రహ్మ చారియాగి, అల్లన్ది చూవో అలాన్ కొట్టుణ్ = అళిదుకొండమను, కాణోల్ నో కూణ్ణ మిణ్ = కాణోరి, ఇనాలు మిన్ను = ఇందు, అళ్ళే వేణ్ణ య్ ఉణ్ణు అమోరి వుణ్ణ ణాయ్ ఉణ్ణు = మోదరు భిన్నోయున్నం డు, అయ్యచ్చి యురాల్ ఆయ్ చూయ్యగాల్ = మోల్లశియంద, ఆచ్చుణ్ణు ఇరున్నవనే ఆప్పణ్ణు మిరున్ కయిణో = కట్టిడాంసి కొండు ఇరువనార్.

భయపట్టు నడుంగ్తా, దేవకేళ్ళు, 'నమనేరష్ణోకొండు' ఎన్నలు, కోను రష్ణకనా వీరాక్రమియాద్ద దరణ్యశిబ్బివన్న లుగురినంద్లో సీళ్ళిడాక దేవకేళ్ళనే క్ష్ణేమాడ్డిద భూనవంశను, త్రోయం వీరియు, బళ్ళిసకొండు బంద భీరాశన కేశిర్ధు ఐంచిల్లియుళ్ళ మడాబలయిన్న వంచనేలు ఒబ్బ వామన వటువాగి బలిక్తో రనాద నేలసింద (కతలసింద) భుక్కువరిదిరువ భూమియిన్న అళిదుకొండవను ఇందు మోదరు భిన్నోయున్నండు మోల్లశియంద కట్టిడాంసకొండవనే కాణోరి. (4)

ఈ వాక్యదల్లి భూనవంశన ఎరడు అవతారగళన్న కేశినలాగిదే. మొదలనేయదు నరసింహావతార. మడాబలష్టను కడుదుష్టనూ ఆద హిరణ్యకశిపువినన్ను సంహారిసిద అదు. అంథవనన్న భూనవంశను రక్షిసలే లుగురుగళంద్లో సీళ్ళికొండు డాంబుచ్చదు బ్రహ్మనియ మోమట్టద ఒంటియన్న కోరిరువ్రదు.

అవతారద ఐంటియ మైశిష్ట్యవన్న బ్రహ్మనియ మక్కళందు అవ కారవు శిళ్ళిసిత్తదే. బలచక్రవర్తియ కేశిర్ అవన శాశనవు విరమబ్రహ్మ నూ ఆద ప్రహ్లాదన కొలదిందలూ చళ్ళిదుబందద్దు. అదన్న అవను రక్షి కొండుత్తే యింద ఇన్నష్టు బళ్ళిను బడళ్ళ కేశిర్వంశనాశవద్దను. ఆ కేశిర్ననే శక్తశాలియల్లి మున్ననోమాడబేకేందూ, అవనన్న అనుగ్రహిసబేకేందూ నింశ్చయిసి భూనవంశను వామనవటువినరూపదల్లి అవనయాచనేగాలో యిన్న త్రివిక్రమిసి, రక్షిసిడ్డియల్లి మూరు డెజ్జే నేలవన్న బేడి, బలి యింద అదన్న పడెదు కొండలోళ్ళి త్రివిక్రమనాగి బళ్ళిదు, రక్షిసిదంద యింద అదన్న పడెదు కొండలోళ్ళి త్రివిక్రమనాగి బళ్ళిదు, రక్షిసిదంద డెజ్జేయింద ఇడియు భూమండలవన్న అళిదుకొండనల్లే!

ఆలయాధికారిగళు హేళుత్తారే: 'నమనే బడళ్ళ అంజనేయస్వామే రష్ణనోకొండు' ఎందు బేడికొండ దేవకేగళనే రష్ణకనాగి నింరు, రక్షిసలే లుగురుగళంద్లో దుష్ట హిరణ్యకశిపువన్న నిండంసద నృసింహనూ, కేశిర్ధు శివిరవన్న నిలుక్కద్ద బలిచక్రవర్తియన్న వామనవటువాగి బందు, వంచిసి, త్రివిక్రమనాగి భూమండలవన్నే రక్షిసిందు డెజ్జేయింద అళిదుకొండ నృసింహనూ, తమ్మ, కళ్ళశక్తిందల మోదరు బెండ్డోయున్నండు మోల్లశియరక్షే యింద కట్టిసకొళ్ళువుదే?

ఇదేను భగవంశన మాయే ?

5. నీండాన్ కురళాయ్ నిరువాణళవుం
అడియార్ పడుమాழ్ తుయరాయవెల్లాం,
తీండామై నిణైంద తిణైమయోరళవుం
శెలవైత్త పిరాన్ అదువన్రియుం మున్,
వేండామై నమన్ తమరై
వినవప్పెరువారలరన్ఱు, ఉలకేழ్
ఆండాణవన్ కాణ్మినిన్రుయ్ క్కియరాల్
అళవిణ్ణియుణ్డాప్పుణ్డిరుందవనే.

నీణ్డాన్ నీండాన్ = ఎక్కరనాగ చెళ్ళిదను, కురళాయ్ ఆయ్ కురళ్ ఆయ్ = వామననాగిద్దవను, నీడు నిరువు = బడళ ఎక్కర ద, వాన్ అళవుమ వాణ్ అళవుం = ఆకాశ (మేలకోక) ద వరేగూ, అడియార్ అడియాగ్ = భక్తరు, పడుమాழ్ అనుభవిసువ, తుయర్ ఆయ అళ్ళూమా తుయర్ ఆయ్ అళవిల్లాం = సంకటగళు, తీండామై తీణ్డాణమ = ఘాతిసిదంతే, నిణైంద తిణైమయోరళవుం = సంకల్పవు, ఇమ్మైయోర్ అళవుమ తిణైమయోరళవుం అళవుం = నిత్యసూరిగళ వరేగూ, శెల నెఱియ = ధ్రోణవంతే, మైత్త వైత్త = రన్న విదవన్న చాచిద్దను, పిరాన్ పిరాణ్ = భగవంశను, అదు అన్రియుమ అత్తు అన్రియుం = అదల్లదేయూ, మున్ మూణ్ = ముందే ఒందుకాలదల్లి, వేండామే వేణ్డాణమ = బేకేన్నదేయే, నమన్ తమరై నిమన్ తమరాగ = యమభటరు, వినవ వినవ = కేళువవరల్ల, పేరువర్ అలర్ పెరువర్ అలర్ = కేళువవరల్ల, ఎన్రు అన్రు = ఎందు, ఉలకు మేలా ఉలగు ఏழ్ = మేలులోకగళన్నూ, ఆణ్డాన్

అవన్ ఆణ్ణ డాణ్ అవ్వణ్ణ = రక్షసిరను అవను, కాణ్ణోనా కాణ్ణ మిణ్ణ = కాణ్ణోతి, ఇన్నలు ఇణ్ణు = ఇందు, అళ్ళే వేణ్ణో యప్ లణ్ణు ఆళిగా రివణ్ణ రిణాట్ట ఉణ్ణు = మోసరు భేణ్ణో ఉన్నండు, ఆయ్‌చ్ఛియరాల్ ఆట్ట కాళిగాగు = గహ్వల్లశి యరింద, ఆ మ్బణ్ణు ఇరున్నవనే ఆప్ప ణ్ణు ఇరుత్తైవ ఉణ = కట్టి డాళసకొండు ఇరువవనే.

వామన నాగిద్దవను విశ్వరవాగి ~~మోళ్ళిదను~~. లకాశదవరెగూ మోళ్ళిదను. భక్తరు అనుభవిసువ గాఢవాద దుఃఖదింద బళ్ళల్లవో (అవరన్ను) బాధిసదంతే నంత్రిసి, నిర్వికారగొండళ్ళవరెగూ ద్రోణనువంతే రక్షణ మాడువన్ను భావిసను, ~~ఇదరు~~ భగవంత. అద ల్లదేయూ, ముందే హిందు కాలదల్లి, భీకరవన్నదేయుత్త యమభటరు కరెళుత్త బరువ మూరవన్ను కండు మోళ్ళువవరల్లి ఎందు మోళ్ళులోకదల్లినవన్ను అవను రక్షసదను. ~~ఇందు~~ ఇవను మోసరు భేణ్ణోయున్నండు గహ్వల్లశియరింద కట్టి డాళసకొండు ఇద్దనే కాణ్ణోతి! 5

భగవంతను వామననాగి బందు త్రివిక్రమనాగి బళ్ళిసుదక్కే బలి చక్రవర్తియన్ను ప్రీతిష్ఠవాగి అనుగ్రహిసుత్తదక్కే ఎంబ కారణవన్ను కొడువుదు వాడిక. ఈ వాశుదల్లి అదక్కే ద్రోణరీతియల్లి స్పష్టవాగి వివరణెయిదే. త్రివిక్రమనాగి భగవంతను రక్షణ హిందు కొండదిందలే భూమండలవన్నెల్లా ~~ఆక్రమిసి~~ బిట్టనల్లే. అదరింద, భక్తరు భూలోకదల్లి ఈ దివిశ్వరాదవన్ను ఆశ్రయిసిదరు అనుకూలవాయితు. అష్టే అంతల్లి భగవంతనే రక్షిసువవరు ~~భక్తరే~~ యారభయవూ ఇల్లదంతే, అవరు నేరవాగి విరమిసిదవన్ను నోడువంతాగలి ఎందు భక్తరన్ను విరమిసిదవరెగే (నిర్వికారగొండవరెగే) భావిసి బిట్ట ఆవిధవన్ను కరుణిసిదరవాద వివరణో! ఆశ్రితరిగే శాశ్వతానందవన్ను కొడువ లువికారియూ అనుకూలరాయూ అల్లవే నీవు?

యమభటరిగే ~~ఈ~~ యారు అంకెయూ ఇల్ల, యారభయవూ ఇల్ల, భగవద్భక్తరన్ను యమలోకక్కే ఎళెదొయ్యువుదు అవరకేలస. భగవంతనన్ను ఆశ్రయిసిదవరాబళిగే మాత్ర అవరు నియమిసువవరల్ల, అదు భగవంతన ఆజ్ఞే. ఆద్దరింద భగవద్భక్తరిగే మాత్రరాద భక్తరు, యమచాద్రిగే సిళబిడదంతే, వీరమవీద వాసిగళల్లి ఆడుత్తారే.

ఆలుట్టారరు హేళుత్తారే: భగవంతను వామన-త్రివిక్రమరాగి, రక్షణన్ను ఆశ్రయిసిద భక్తర ఉద్ధారక్కాగి అవర ఇడ-బీర

జీవన మూగవన్న ఒదవసికొట్ట బ్రహ్మ విచారయుండవను ఈవ
కళ్ళకనదింద మొదరు చిన్నీయన్నండు శొల్లశియందక్కిదాంబ
కొళ్ళవుదు అదావ మొంయేయంయో?

6. పళిక్కిట్ట విణ్బప్పయన్ పట్రుత్తు ప్
పణిన్దేత్తవల్లార్ తుయరాయవెల్లామ,
ఏళిక్కిట్ట వరైక్కుణక్కాక్కవల్ల
పెరుమాన్ తిరుమాలదువన్రియుం మున్,
తెళిక్కిట్టెడుత్తదెయతిర్నిన్ర మన్నన్
తినన్దోణైయైయాయిరముం మళువాల్,
అళిక్కిట్టవన్ కాణ్మినినుం రుక్మియరాల్
అవెనే.

వేలిక్కిట్ట పళిక్కిట్ట = కవ్వాగ ఇరుంద్ద, ఇనబమా విణ్బం = భక్తి
యు; వయన్ పయన్ = ప్రయత్నళ్ళ, వీట్టు అలువు పట్రు అత్తుత్తు
= ఉడిచవన్న శిదుదాక్, పణిసు పణిన్దు = నమస్కరిసి, వేత్తవల్లార్
తత్తవల్లార్ = మృతినిబల్లవర్, తుయర్ ఆయ ఎల్లామా తుయర్ ఆయ
ణల్లనం = దుఃఖసింబదళ్ళాదువల్లవన్ను, ఓలువై ఇట్టు ఏళిక్కు
కిట్ట = నామూలమాగి, అవర్కే అవరా = అవరన్న, తనక్కు తాణక్కు
తనగే, రక్షవల్ల ఆక్కవల్ల = (దానరూప) మూడికొళ్ళబల్ల, వీరుమాన్
పెరుమాన్ = ఉరిమేయుళ్ళవను, తిరుమాల్ తిరుమాల్ = లక్ష్మీ పతి,
అదు అన్రియుమా అత్తు అన్రియుం = అదు అల్లదేయూ, మున్
మూన్ = ముంది, ఓలువిట్టు ఏళిక్కిట్ట = అజ్ఞానత్తై, ఎళున్దే
ఏళున్దవై = ఎద్దు, ఎదిర్నినోలి ఏతిర్నిన్ర = ఎదుర్ళ నింర,
మన్నన్ మన్నన్ = రాజన, తినమా తినం = కోపదిందె, కోపళో
అవై తానాగ అవను = ఆ కోపళ్ళు కళన్న, ఆయిరముమా ఆయిర
ముం = కొటిరవన్ను, మళువాల్ మళువాల్ = నంకుసోడలయిందె,
అళిక్కిట్టవనన్ అళిక్కిట్టవన్ = నాశమాడిదవను, కాణ్మినన్

காண்மின் = ಕಾಣಿರಿ, ಇನ್ರು இன்று = ಇಂದು, ಅಳ್ಳೈ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ಉಣ್ಡು
அளை வெண்ணெய் உண்டு = ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನುಂಡು, ಆಯ್ಚ್ಚಿ
ಯರಾಲ್ ஆய்ச்சியரால் = ಗೊಲ್ಲತಿಯರಿಂದ, ಅಪ್ಪುಣ್ಡು ಇರುನ್ದವನೇ
ஆப்புண்டு இருந்தவனே = ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡವನೇ.

ತಪ್ಪಾಗಿ ಇಂಬಿದ್ದ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಜಡಿತವನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಟ ಸ್ತುತಿಸಬಲ್ಲವರ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳಾದ ವಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತನಗೆ ದಾಸರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳವನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಹಿಂದೆ, ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಎದುರಲ್ಲಿ ನಿಂತ ರಾಜನ ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ ನಾಶಮಾಡಿದವನು ಕಾಣಿರಿ, ಇಂದು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನುಂಡು ಗೊಲ್ಲತಿಯ (6)
ರಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡವನೇ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ಭಜಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಮಾಡಿ, ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು, ತನಗೆ ಅದರಿಂದ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದವರು, ಮುಕ್ತಿ ಶ್ರೇಯಃ ಪತಿಯಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಎರಗಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆಶ್ರಯಿಸಿದರೆ, ಭಗವಂತನು ಅಂಥವರಲ್ಲೂ ಕೃಪೆದೋರುವನು. ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವನು. ತನ್ನ ದಾಸರನ್ನಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಕಿಂಕರರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಭಗವಂತನ ಹಿರಿಮೆ ಅದು.

ಹಿಂದೆ, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನು ತನ್ನ (ಕ್ಷತ್ರ ಶೌರ್ಯಬಲ) ದರ್ಪದಿಂದ, ಜಮದಗ್ನಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೋಮಧೇನುವನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ತನ್ನೊಡನೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರವೆಂಬಂತೆ, ಮಹರ್ಷಿಯ ಮಗನಾಗಿ, ಪರಶುರಾಮನಾಗಿ, ಅವತರಿಸಿದ ಭಗವಂತನು, ಆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನ ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳುಪಾಸಕರಾಗಿದ್ದು, ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನರಿತು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವವರನ್ನು ಭಗವಂತನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಕಿಂಕರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದುಷ್ಟರಾದ ದರ್ಪಿಷ್ಠರಾದವರ ತೋಳ್ಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನು ಕೇವಲ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನುಂಡು ಗೊಲ್ಲತಿಯರಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ?, ಇದೇನು ಮಾಯೆಯೋ?

7. படைத்திட்ட திவ்வையமுய்யமுனநாள்
பணிந்தேத்த வல்லார் துயராயவெல்லாம்,

துடைத்திட்டவரைத் தனக்கு ஒக்க நினைவன்ன
தெனியாவரக்கர் திறல் போயவியப்,
மிடைத்திட்டுடுத்து குரங்கைப் படையா
லிலங்கல் புகப்பாய்ச்சிவிம்ம, கடலை
அடைத்திட்டவன் காண்மினின்றுய்ச்சியரால்
அலை வெண்ணெய் உண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

பகைத்திட்டது பாடைத்திட்டது: ஸ்ருஷ்டிசித, இவ்வையமும்-இவ்வுலகம் = ஈ லோகவலு, உய்ய = உதாரகே ஹல்லவంతే, முனைந்நாள் = முன்தே இந்து காலதல்ல, வினோசு பணிந்து = கிருவடிகளனே எரச, பிரிவல்லர் ஏத்துவல்லார் = திருசிர போஜன பல்லவர், சுயர் ஆய எல்லாம் = துஃக நிம்பகளு ஆதவல்லவன்னு, சுடர்த்திட்ட துடைத்திட்டு = தேஜ தேவு மாடி, அவர்தம் அவரை = அவரன்னே, சினத்தை தணக்கு = சினவன்னே, ஆக்க எண்ண = கம்பர்ரன்னு மாடிகொள்ளல எனோசிதான, தெனியா = சிக்ஷவல்லதே யில்லத, அரக்கர் அரக்கர் = ராக்ஷஸரு, சிலம் திறல் = பலபராக்ரமவு, போய் அவிய = தோல (அவரு) நாசவாகுवంతే, சுடர்த்திட்ட மிடைத்திட்டு = சுட்டுகட்டித, எலுந்த எழுந்த = சித்தவாத, குரங்கு கை = வானரரன்னு, படைத்தை பாடை ஆ = சைன்யவன்னு மாடிகொండு, விலங்கல் விலங்குகள் = பர்வதகளன்னு, புகப்பாய்ச்சி புகப்பு ஆய்ச்சி = சுரிசி, விம்ம விம்ம = சேத்த நில்லிசி, கடலை கடலன்ன, அடைத்திட்டவன் அணை கட்டிதவன் = அதிகசிதவனு, காண்மின் = நோடி, இன்று இன்று = இந்து, அல்லை வெண்ணெய் உண்டு = வெண்ணெய தின்னுவ

Ganesh Srinivasan

బేణ్డేయన్నుండు, ఆయ్‌చ్చియరాల్ = గొల్లకియరాంద, ఆవ్వణ్ణి ఇరున్దవనే = కట్టి దాశిని కొండిద్దవనే.

కృష్ణన ఈ లోకద్దళు లుద్ధారగొళ్ళువంతే, ఇందే ముందు కాలదల్లి, శిశువడిగళల్లి ఎరది కుత్తిసి కొల్లువ రాక్షసర దుంటు సంహారవన్నల్లి మాడిదొళ్ళలు ఎణిసిదాగ, కిళివళిరి దుడాశె, అవరన్న కనవే కంసరన్నాగి మాడిదొళ్ళలు ఎణిసిదాగ, కిళివళిరి యిల్లర రాక్షసర బల విరాక్రమవన్ను హోగి, అవరు నాశవాగువంతే, మిక్కగు కిష్కిందెయ వానరరన్న సైన్యవన్నాగి మాడికొండు, కోట్యనళ్ళన్ను నుగ్గిసి నోట్టగే విల్లిసకేడలన్న అడగిసిదవను కాణిరి, ఇందు మొగీరు బేణ్డేయన్నుండు గొల్లరి యుందర కట్టి దాంసగొండిద్దవనే. (7)

ఈ పాశురదల్లి రామావతారద బంటియన్ను వివరిసిదారే.

ఆలిల్లారు మేల్వుత్తారే: కానే ఈ లోకద్దళన్ను కృష్ణనవనూ, అవుగళు లుద్ధారగొళ్ళువంతే నివగిసుత్తిద్దవనూ, తన్న భక్తర దుంటు సంహార మాడువవనూ, బందగళన్నెల్ల నాశగొళిసు, అవరన్న తన్న సైన్య కంసరన్నాగి మాడువవనూ, బంద ఇందుగల, రాక్షసరు ఎల్లల్లిల్లా ప్రబలవాగిద్దాగ, మనవన్నాగి అవతారవన్నెత్తి వానరరన్న బిట్టుకొండు సైన్యవన్ను మాడికొండు, కపటియే బేణ్డేయన్నుండ కట్టి, లంకేయన్ను ప్రవేశిసి, రాక్షసరెల్లరన్నూ నివూర్‌లగళ్లు దనిమూళ్గి, నన్ను నేనిసిదను. అవనే, ఇందు, కళ్ళ కనదింద మొగీరు బేణ్డేయన్నుండు గొల్లకియరింద కట్టి దాంసగొళ్ళువుదే? ఇదేను మాయ? ఇదేను మైత్రి?

8. నెఱిత్తిట్ట మెన్ కూణ్డి నుణ్ణేరిణ్డు యోడు
ఉడణవిల్లన్న వల్లెయదనై,
కిఱుత్తిట్ట వణిన్ పోడ ణాన్ కిట్టు
కిణుగెకాట్రవణయ్ త్తు ణుగాదు మున్నీర్,
నెఱిత్తిట్టలగ్గిల మలగ్గవరక్కన్
నెళుణీణ్ముడి తోళనాట్టు తాన్ తుణియ,
అఱుత్తిట్ట వణ్ కాణ్మిణిన్రు యిచ్చియరాల్
అలై వెణ్ణెయుణ్డాప్పుణ్డిరున్దవనే

నెయ్యిత్తిట్ట మెన్ కూలల్లే నన్నేరిలల్లే యాడు
ఉడనాడిల్లన్న వల్లేయదనై,
ఇయ్యిత్తిట్టవళన్ పోడన్నై ణిట్టు*
ఇళజ్గో ఇవనాయ్ చ్చుళాట్టాద మున్నీర్,
చెయ్యిత్తిట్టలజ్గే మలజ్గవరక్కన్
చెలుణీణ్ముడి తోళళాట్టు కాణ్బేనోయ,
అయ్యిత్తిట్టవన కోన్మనినే లియాయ్ చ్చియరాల్
అళ్గై వెణ్ణెయుణ్డాప్పుణ్డిరున్దవనే.

నేతిత్తిన్న నెన్నెక్కిట్ట = నురుళ్ళుకుత్తిరువ, మేనా రమణ్ = మృదువాద, కూలోల్లే కూణాట్టి = కలేగాదలన్ను, నల్ నెన్ = ~~మేగ~~ లుత్తమవాద, నేర్ నెర్ = సిగదాద, ఇల్లోయ్ యోడు ణాట్టి ఉయిర్ = ఆభరణాదళన్ను (ఉళ్ళవళ), ఉడనే ఆయ ఒడణ్ ఆయ్ = జొడనే ఇరువుదాద, అల్ అన్న ~~అల్~~ అణ్ణా = కన్నశ్తల డాసిరువ, విల్ అదనే మిల్ అళిణా = ఆబిల్లన్ను, ~~ఇలుత్తియ~~ ప్రేమత్తిన్ కిట్టు = ముఱిదు, అవళ్ అవళ్ = అవళ (సీతాదేవియ), ఇనబమూ ఇన్బం = ప్రేమవన్ను, అనోబోడు అణ్ణ ఉయిర్ = ప్రేమియిందా, అన్బైత్తిట్టు ఆణాక్కిట్టు = బంధిసి, ఇళ కొంబ్రువనే ఆయ్ ఇణ రకుత్తాళి ణాయ్ = యువరాజనాగి, కుళ్ళజ్గాద కుణ ణకుత్తాళి = జొదరదే ఇరువ, మున్నీర్ మూన్ నీర్ = కడలన్ను, శోళు కిట్టు రకట్టిక్కిట్టు = అడ్డకట్టి, ఇలజ్గై ముళజ్గి ణిలంగు ణక మలంగుక = లంకెయు కలకత్తోలనువంశే, అరక్కనా ఆరక కణ్ = రాక్షసన, శోళు రకత్తి = నమ్మద్ధియాద, నీళ్ళా ముడి నీర్ మూడి = లున్నక ంఠీటగళన్ను, కోళ్ళా కైగాల్ = కోలు గళన్ను, కాళ్ళా క్తాల్ = కాలుగళన్ను, కుణోయు కుణాగిల = ~~రత్తరసురకరశే~~, కుండాను వంశే, అలుత్తిట్టవనా ఆరు కిట్ట ణ్ణ = కత్తరిసు డాకదవను, కానీనా కాణా మిగ్ = కోణోరి, ఇనాలు ఇణ్ణు = ఇందు, అళ్ళే వేణ్డోయ్ లుణు అరెణా రాయ ణ్ణ ణెణాయు ఉణ్ణు = మోదరు చెణ్ణయన్నుండు, ఆయ్ఛ్ఛియ రాళ్ ఆయ్ ఉచ్ఛియ రాగు = కొల్లశియ రింద, ఆప్పుణా ఇరువ్వవనే ఇరుక్కు కాయుణ = కట్టి డాకిసి కొండవనే,

నురుళ్ళుకుత్తిరువ మృదువాద కలేగాదలన్ను లుత్తమవాద సిగనాద ఆభరణాగళన్ను లుళ్ళవళ ఒడనేయే ఇరువుదాద కన్నశ్తల డాసిరువ ఆబిల్లన్ను ముఱిదిట్టు, అవళ ప్రేమవన్ను ప్రేమదింద బంధిసిట్టు, యువరాజనాగి, జొదరదంతే ఇరువ కడలన్ను అడ్డకట్టి, లంకెయు కలకత్తోలువంతే రాక్షస నమ్మద్ధియాదలున్నకంఠీటగళన్నూ, కోలుగళన్నూ కాలుగళన్నూ కుండానువంశే కత్తరిసు డాకదవను కానీని, ఇందు, మోదరు చెణ్ణయన్నుండు నొల్లశియరింద కట్టి డాకిసి కొండవనే.

(8)

ఆల్లూకరు హేళుత్తారే: సుందరవాగి నురుళ్ళుకుత్తిరువ మునుంబురుళన్ను, మృదువాద కలేగాదలన్ను లుళ్ళవళు మరమునుందరియుద సీతాదేవి. అవళ మదువేకే కారణవాగి, అవళన్ను బెయ్యల్లవాగి మాడికొండు, అవళొడనేయే ఇళిదు బందద్ద శివధనుస్సు-

భగవంతను శ్రీరామునాగా అవతరింపదను. అజాలయు చేసిన
ఆ శివధనుస్సున్న పడేయిలిచి ధ్రోణి, అదన్న ముందుకాశిదను.
వీరయ్ జులు నాద సీతాదేవియున్న వుదుపోయాదను. ప్రేమ
క్కేకక్క ప్రేమన్ను కొట్టు శ్రీరాముడు సీతయు విరబ్బిరిందు
గుడిదరు. శ్రీరాముడు యువరాజునాగా, [redacted]
కన్న ధిమాపిక్కి సీతాదేవియున్ను శమ్మ లక్ష్మణావన్ను తూతికొం
టు డన్నేరడు వష్ణవళ్ళకాల వనవాసనడసిదను. లంకేయు రాజ
నాద రావణాసురను సీతయున్ను అపహరింపుకొండు లంకేయు అళు
కవనదళ్ళి పోరాయిబ్బకారణాదింద, శ్రీరాముడు అవళన్నరసుత్త
కిష్కిందేగే బందు, అల్లి సుగ్రీవన కబ్బి వన్న విడదు, వానరసైన్యవ
కొంబిగే కడలతీరక్కే బందు, కడలన్ అడ్డకట్టి, లంకేగే ళి
యిట్టు, రావణాసుర దుష్కృతలోకవన్ను, ఇబ్బరు కొలబుకళన్ను
కొలుగళన్ను కుండరిసు డాకదను. కాటియుల్లద వీరాశ్రమియుంద
అవనే ఇందు కళ్ళశనదింద మోసరు చిన్నేయున్నుండు సొల్లుతీ
యరింద కట్టి డాక్సకొండనల్ల! ఇదేను మాయ?

4. సూరిరుంతిట్ట సెంగేழுసూப்பொங்குకரிமாக்
தேரூலியப்பிரியாது சென்றறய்தி, எய்தா
கிரிருந்திட்டிடங்கொண்டடங்குகாத்தன் வாய்
திருகூறுசெய்த பெருமான் மூனூரூர்,
வரிருந்திட்ட வில்லால் மரமேழுமெய்து
மலை போலுருவத்தொரிராக்கதிமூக்கு,
அரிருந்திட்டவன் கண்மினின்ரூய்ச்சியராள்
அலை வெண்ணெணயுண்டாப்புண்டிருந்தவனோ

சுரிந்திட்ட சிஜ்ஜோலுள்ளே ப்போஜ்ஜிமா
கொல்லேயப்பியாது சோலோய்ந்த, எய்தா
சிரிந்திட்டிடஜ்ஜோந்தஜ்ஜாத சோவாய்
இருசூலுசோலுசோந்து பேருமான் முன்னாள்,
சிரிந்திட்ட வில்லால் முரமேலுமெய்து
மலே போலுருவ கொரிராக்கதி மூக்கு,
அரிந்திட்டவன கண்மிசினோய்ச்சியராள்
அலே வேணோயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே.

Garani Srinivasan

మురిసిచ్చిన కూరిమిగొట్ట = మురిసి చేసుకుంటిరువ, కేలూ తకమ్ = చేతిన, కేలూ తకట్టి = పోళియువ, లుళ్ళే ఒళగా = కేదరవుళ్ళ, పోజ్జు బొగుకు = కోవివుక్కుతిరువ, అరిమా అగ్రిమా = దిరస్కరిసువ కుదురేయు, కొల్లేయ తకాళిలు = నాశవాపువంతే, పిరియూదు బిగిరి యాత్తు = అదకొడనేయలే (చేరిసదిదేయలే), శోనలు తకాణ్ణు = పోలి సి, ఎయ్యి తయ్ తక్కి = శేరి (పత్తిర పోగయు), ఎయ్యి తయ్ తక్కా = పోగ దంతేయూ, తిరిసిచ్చిన కూరిమిగొట్ట = అలదాడిసి, ఇదమూతకొండు తిరిడం తకాణ్ణు = అవకాశవన్నుంళ్ళు మాడికొండు, అదజ్ఞాద అడగుకాకు = అదనదే ఇరువ (~~మురిచ్చిదే~~ ఇరువ), అదనో బాయ్ అతణ్ణ బాయ్ = అద రహాయన్న, ఇరుళూలు తిరుకూట్టు = ఎరదు భాగవాగి, శోయ్దరిక యిత్త = మాడిద, పేరుమానో బెరుమాణ్ = భగవంతను, మునగాళ్ మూణ్ణూరాణ్ణ = ముందే ముందు శాలదల్లి, తిరిసిచ్చిన కూరిమిగొట్ట = మేదే యలిసిద, విల్లాల్ విల్లవాల్ = బిల్లినింద, మురమూ విలువుగ మారం తగిళిం = బిళ్ళు మరగళన్నూ, ఎయ్యు తయ్ కు = ముందుతాళి, మళ్లే పోల్ మళి బోవు = బేబద డాగి, లుళువక్కు ఒరువక్కు = మూరిద, ఒరు ఇరాళ్ళది ఒరు తిరాక్కతి = ఒబ్బరాష్ట్రసియ, మూళ్ళూతక్కు = మూగన్న, తిరిచ్చవన్ అరిసిగొట్టవణ్ = కశ్శరిసిదవను, కాణ్మినో కాణ్మిణ్ = కాణి, ఇన్దు తిరిచ్చిన్ఱు = ఇందు, అళ్లే వేణ్డేయ్ లదు అగా తవుణ్ణ ణాయ్ ఉణ్ణు = మోసరు చేణ్డేయన్నుంటు, తిరిచ్చియరాల్ ఆయ్ తకొయరాల్ = సొల్లశియరింద, తిరిచ్చిణ్ణి ఇరువవనే ఆప్పుణ్ణు తిరిసిగొండ ణా = కట్టి డాంబీకం మాడువవనే.

మురిసిచ్చిన, కేంపిన పోళియువ కేదరవుళ్ళ, లుళ్ళిరువ కోవిద, ఆకర్షకవాద కుదురేయు నాశవాపువంతే, అద్దరిందలే పోగి, అదన్ను శేరియూ శోరదంతే అలదాడిసి, అవకాశవన్ను మాడి కొండు, ముచ్చిదే ఇరువ అదరాయన్ను ఎరదు భాగవాగి మాడిద భగవంతను, ముందే ముందు శాలదల్లి, పూమాడిద్ద (జీదియలే ఉంచద) బిళ్ళి నింద బిళ్ళు మరగళన్నూ మురిదుడిసిద##ను, బేబ్బద డాగి రూపీవుళ్ళ ఒబ్బరాష్ట్రసియ మూగన్న కశ్శరిసిదను, కాణి, ఇందు మోసరు చేణ్డే యన్నుండు సొల్లశియరింద కట్టిబికొండిద్దవనే. (9)

ఈ వాక్యదల్లి కృష్ణశాస్త్రద ముందు ప్రతిపాదవన్ను రామవశాస్త్రద ఎరదు ప్రతిపాదనెగళన్ను నోళ్లలాగిదే.

'కేశి' ఎంబ రాక్షసనన్ను కొందిద్దు బాలకృష్ణనాగి. కంసనింద ప్రేరి తనాగి, కేశి ఎంబ రాక్షసను ఆకర్షకవాద కుదురేయ రూపదల్లి బాలకృష్ణనన్ను కేళల్లిట కేరిద బాయింద నూగి బందాగ, బాలకృష్ణను ఆ కుదురేయ బాయల్లి కైన్ను కోళ్ళన్ను కుంచు, అదు అదన్ను కచ్చి

ಜ್ಞೋದಾಗ, ಎರಡು ಕೈಗಳ್ಳಂದಲೂ ಅದರ ಛಾಯನ್ನು ಬಂಧಿದು ಅಗಲು, ನೀಳ ಅದನ್ನು (ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು) ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು.

ವೀಳ್ಳು ಮರಗಳನ್ನು ಮುರಿದದ್ದು ರಾವಣ ಶೌರ್ಯದ ವಿಷಯ. ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾದ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ, ಅವನ ವೈರಿಯಾದ ವಾಲಿಯನ್ನು ಸೆಲ್ಲಲು ಶಾಧ್ಯವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹೀಳ್ಳೆದು ಸಾಲಿದ್ದ ವೀಳ್ಳು ಶಾಲ್ಗಳಿಯ ಮರಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಾಣದಿಂದ ಕುಂಡಲಿಸಿ ತೋರಿಸಿದನು ಶ್ರೀರಾಮ.

ರಾಷ್ಟ್ರಸಿಯು ಮುಗಿದನ್ನು ತೋರಿದ್ದೂ ಶ್ರೀರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲೇ. ರಾಮ ಸೀತೆ, ಲಷ್ಮಣರು ವನವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಪಂಚವಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ರಾವಣನ ತಂಗಿಯಾದ ಶೂರ್ಪನಖಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ರಾಮನ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿದಳು. ತನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವಂತೆ ಹಠ ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಿದಳು. ಪ್ರಸಿಂಹವು ಬೆರಸಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನವೇ ರಾಮನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ಲಷ್ಮಣನು ಅವಳ ಕೆಲಿ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ತರ್ತರಿಸಿ, ಕಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು.

10. ನಿನ್ರೂರ್ ಮುಕಪ್ಪು ಕಿಲ್ರಿಕುಂ ನ್ರಿಣಾಯಾಣ್
ವಯಿಟ್ರೈ ನ್ರಿಣ್ರಪ್ಪಾಣ್ರಿಪ್ಪಾಲ್ ತಯಿರ್ನೈಯ್,
ಅನ್ರುಯ್ಚ್ಚಿಯರ್ ವೆಣ್ಣಾಣೈಯ್ ವಿಟುಂಕಿ
ಉರಲೋಡಾಪ್ಪುಣ್ಡಿರುನ್ತ ವೆರುಮಾಣಡಿಮೇಲ್,
ನಿನ್ರುಯ ತೊಲ್ ಕೂರ್ವಯಲ್ ಮಂಙಕೆಯರ್ ಕೋನ್
ಕನಿಯರಣಿಗೆಯ್ತ ಕುಮಿಟ್ಟ ಮಾಲಿವಲ್ಲಾರ್,
ಎನ್ರುಣ್ಣುಮೆಯ್ ತಾರಿಡರ್ ಇನ್ಬಮೆಯ್ತಿ
ಇಮೈಯೋರ್ ಕ್ಕುಮಪ್ಪಾಲ್ ತಲೈವೆಯ್ತುವಾರೇ

ನಿನೊಂಗೂರ್ ಮುಡವ್ಬು ಶಿಲ್ಲಿದುಮಾ ನಿನ್ರೈಯಾನ್
ವಯಿಟ್ರೈ ನಿಲ್ತೈ ವ್ವಾಸು ಲೀ ವ್ವಾಲ್ ಶಯಿರ್ನೇಯ್,
ಅನೊಂಗಾಯ್ಚ್ಚಿಯರ್ ವೆಣ್ಣೈಯ್ ವಿಲುಂಗ್ಗಿ
ಉರಲೋಡಾವ್ವಿಣ್ಡಿರುನ್ತ ವೆರುಮಾನಡಿಮೇಲ್,
ನನೊಂಗಾಯ ಕೊಲ್ ಶೀರ್ವಯಾಲ್ ಮಙ್ಗೈಯರ್ ಕೋನ್
ಕಲಯನೊಲಿಶೆಯ್ದ ಕೆಮಿಲೂಮಾಲ್ವೈವಲ್ಲಾರ್,
ಎನೊಂಗಾಸು ಮೆಯ್ಕಾರಿಡರ್ ಇನ್ಬಮೆಯ್ದಿ
ಇಮ್ಮೈಯೋರ್ಕ್ಕುಮಪ್ಪಾಲ್ ತಲೆವೆಯ್ದುವಾರೇ.

ನಿನೊಂಗೂರ್ ನ್ರಿಣ್ರೂರ್ = ಎದುರಲ್ಲಿ ನಿಂತವರ, ಮುಡವ್ಬು ಮುಕಪ್ಪು = ಎದುರಲ್ಲಿ, ಶಿಲ್ಲಿದುಮಾ ಕಿಲ್ರಿಕುಂ = ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ನಿನ್ರೈಯಾನ್ ನ್ರಿಣಾಯಾಣ್ = ಕುಂಬಿನಿದವನು, ವಯಿಟ್ರೈ ವಯಿಟ್ರಾಣ = ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು, ನಿಲ್ತೈ ವ್ವಾಸ್ ನ್ರಿಣ್ರಪ್ಪಾಣ್ = ಕುಂಬುವವನು, ಲುಲು ಉಲ್ರಿ = ನೆಲುವಿನಲ್ಲಿನ,

వాల్ బాబు = కొడుకున్నూ, కయర్ కుయిర్ర = మోసగాడన్నూ, నీయ్ గ్రాయ్ = కుష్ఠివాడన్నూ, అనాయు అణ్ణు = అందు, ఆయ్చ్చియార్ ఆయ్ క్కూయిర్ = గొల్లకియరు, (అవరుకొండిట్టిరులన), వెణ్ణోయ్ రువ ణ్ణ రణాయు = చెన్నోయిసున్నూ, విలుఞ్ఞో విట్టుక్కి = నుంగా కాకి, ఉరలూటు ఉరలొగు = ఒరళ్ళగ, ఆవ్వుణ్ణు ఇరున ఆప్పణ్ణు ఇరుక్క = కట్టికాకసికొండిద్ద, బీరుమూన పెరుమాణ్ = భగవంతన, అడిమేల్ అడి మెయ్ = శిరువ డిగళ్ళ మేలే, నన్మూయ నణ్ణుయ = లుక్ష్మమాద, కొల్ రకూయ్ = మీరాశనాద (శాశ్వతవాద), శేర్ కూర్ = కీళిదియు న్నుళ్ళ (భాగ్యవన్నుళ్ళ), వయల్ వయిల్ = గద్దే బయలుగళ్ళ, మఞ్ఞళ్ కొలై మంణకయిర్ రకాణ్ = ముంగ్లే నాడిన జనర ఇడియునాద, శలయున్ కయిలాణ్ = శలయున్ను, ఒలకి యు క్రయిరకాయ్ క్క = కాపాడిద, శమిళ్ళన పాశుర మాలేగళన్న, వల్లార్ వల్లవర్ = బల్లవరు, ఎన్నూసుమా రాణ్ గ్రుణుం = ఎందందిగు, ఎంప్దార్ ఇడర్ రాయ్ క్కార్ అిడర్ = దుఃఖ సంకటగళన్ను క్రొందుగొదిల్ల, జిన బమూ ఎయ్ది తిణ్ పదం రాయ్ క్కి = నిశ్చ్యానందవన్ను పడేదు, ఇమ్మైయిల్ర్ క్కి తిణ మయోర్ క్కు = పరమపదవాసిగళిగే, అప్పాల్ అప్పవాయ్ = ఆచ్చన్ (డిచ్చన్), శేల రకాల = భాగ్యవన్ను, ఎయ్ది వాళ్ రాయ్ తువాగ్ = పడెయు వవరే ఆనుక్కొళ్

ఎదుర్ల సంకవర్ ముందే స్వల్పవూ యోచిసిదవనాగి, అందు గొల్లకియరు నలువినల్లి కొండిరువ డాలు, మోసరు, కుష్ఠి, చెన్నోగళన్ను (డోట్టియల్లి కుంబి సుంగి) కొట్టోయల్లి కుంబి కొట్టోళ్ళ వవను, ఒరళ్ళగ కట్టికాకసి కొండవనాద భగవంతన శిరువడిగళ మేలే లుక్ష్మమూ మీరాశనవూ ఆద (కీళిన) భాగ్యవన్నుళ్ళవనాద గద్దేబయలుగళ శిరుమంగ్లే నాడిన జనర ఇడియునాద శలయను కాపాడిద శమిళ్ళన పాశుర మాలేయన్ను బల్లవరంతే ఎందందిగు దుఃఖ సంకటగళిల్ల. అవరు నిశ్చ్యానందవన్ను బిడే దు పరమపదవాసిగళి సంకలూ డొడ్డ భాగ్యవన్ను పడెయువవరే ఆనుక్కొళ్. (10)

ఈ శిరుమొలియ ఇదు కడెయ పాశుర. ఇదరల్లి మూరు ముఖ్యవా

మూడు విషయాలన్ను ఎత్తి చూపాల్సిలాగాదే: భగవంతుని గుణాతిశయాన్ని మరియు అదర్శించటమే, అవతారంచేసిన వాళ్ళను ఆశ్రయించటం వలన విలక్షణమైన భాగ్యాన్ని పొందటం కలయని దాడు, మరియు ~~అవతారాలను~~ అదన్ను కలకు దాడబల్లవారి భాగ్యాన్ని కలయని దాడు.

భగవంతుని అనంత కల్యాణ గుణాలని, ఆ గుణాలన్ను ఎగోసి, ఎంగతిసి వివరించేటప్పుడు సాధ్యమవ్వదని కాదు. అయితే భగవంతునిలో గుణాలన్ను ఎరకు బదాయించి ఎంచడిసి పోల్చటం వలన వాటిలో వీరత్వ శ్రేష్ఠత్వాది జ్ఞాన, శక్తి, బల, ఐశ్వర్య, వీర్య, తేజస్సు గుణాలన్నింటి శ్రేష్ఠత్వాన్ని ఎష్టాబ్లిష్ చేయటానికి, ఆ ఎల్ల గుణాలూ అల్పమే అని నిరూపించటానికి అయితే ~~ఆ~~ అవతారమూర్తి అయిన భగవంతుని అర్థంచేసుకోవటం ఎలా? అవతారమూర్తి అయిన భగవంతుని గుణాలన్ను ఎలా అర్థంచేసుకోవాలి? అవతారమూర్తి అయిన భగవంతుని అర్థంచేసుకోవటానికి ఈ గుణాలన్ను ఎలా ఉపయోగపడతాయి? అనే ప్రశ్నలు ఉదయిస్తాయి. అవతారమూర్తి అయిన భగవంతుని అర్థంచేసుకోవటానికి ఈ గుణాలన్ను ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి? అనే ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఎవరు చెప్తారు?

భగవంతుడే మళ్ళీ ఇందు బదాయించిన గుణాలు, వీరత్వ శ్రేష్ఠత్వాది వ్యాఖ్యాత్వాదము. సౌశీల్య, కారుణ్య, వాత్సల్య, ముంగాది గుణాలన్నింటి

గణించుకుని, తన్నన్న ఆశ్రయించినవారు యాంత్రిక విధానం, అవరన్న వాక్చల్యదింద తంతు అవరన్న అనుసరించువుదు, — ఇంతహ భిన్నవంత నగుణ గానమాడుత్తా రచిసరువ వాక్యగళన్ను.

శబ్దయను రచిసరువ కమిళిన ఈ వాక్యగళన్ను ఓదిన్నవి అభ్యాసమాడిదవర ఇదు జీవనద దుఃఖనివారణెయ దారియాగువుదు. అవరింద తొబ్బళ ప్రేరణ పడదవ్రు ప్రోత్సాహిసువుదు. అల్లి వాసిసువ సిశ్యనిగిరువళ్లన్ను నింసరూ మోసమాడ బారదియూ సిశ్యనంద దుడియువుదన్ను కలిసువుదు. ఇంతహ ఈ శిరుమొలిగళ

ఫలశ్రుతి!

— o —

అడియనడే: అడివరాయ:— ఎజ్జాసుమా గాంగకాణుం,
దనలు గుండు, లుళ్ళేసుద ఉరుగాత్తు, కళ్ళర్సుద కూగాడ్తు
తు, నీరాన్ తోణ్ణడాణ, బీలుకిట్ట పక్షిక్కోట్ట, వడ్డే
పాడ, నేలు రిసరి, మరి కూరి, నినూర్ తిణ్ణూర్
(మానమా మాణం)

— o —

Garani Srinivasan

23.2.79

— శ్రీః — (106) — శ్రియ్యై నమః —

పెరియ తిరుమొళి - ఇరణ్డనేయ నఱుక్క - మిళలనేయ తిరుమొళి.
పెరియ తిరుమొళి - పత్తుమ్ పత్తు - ఏళామ్ తిరుమొళి

7. మానముడైక్కు ఇళ్ళై - మాణముడైత్తుఙ్గళ్

1. మాణముడైత్తుఙ్గళాయర్కులమ్
అదఱ్పిఱర్ మక్కళ్ తమ్మై,
ఊణముడైయన శెయ్యప్పెఱుగెన్ఱు
నిరప్పణైర్ప్పగిల్లేన్,
నాణుముడైత్తిలేన్ నన్ఱుమ్ పణిత్తిలన్
నఙ్గైకాళ్! నానెన్ శెయ్గేన్,
తాణుమోర్ కన్నియుఙ్ కోయిలకత్తుత్
తూయిర్ కడైగిన్ఱ పొళుదుమ్.

మానముడైక్కు ఇళ్ళాయర్కులమ్ అదనాల్ పిఱర్ మక్కళ్ తమ్మై,
ఊనముడైయన శెయ్యప్పెఱుమాయెన్ఱు నిరప్పమాట్టేన్,
నానుముడైత్తిలేన్ నన్ఱుమ్ పణిత్తిలన నఙ్గైకాళ్! నానెన్న శెయ్గేన్,
తానుమోర్ కన్నియుఙ్ కోయిలకత్తుత్ తూయిర్ కడైగిన్ఱ పోలుమ.

మానమ లుడైక్కు మాణం ఉడైత్తు = గౌరవమన్న లుంబు మిక్క, లుఙ్గళ్ ఉఙ్గళ్ = నిమ్మ, ఆయర్ కులమ ఆయర్కులం = గోపవళ్ళ కులక్కి, అదనాల్ అదనాల్ = ఆ లుక్కము కులదల్ల, పిఱర్ మక్కళ్ తమ్మై పిఱర్ మక్కళ్ తమ్మై = ఇతరర మక్కళన్న, ఊనమ లుడైయన ఊణం ఉడైయన = నిందనీ ఆవ్వదనాదనన్న, శెయ్యప్పెఱుమాన్ శెయ్యప్పెఱుం = మాడబల్లను (మాడక్కూడుదనన్న) ఎన్ఱు ఎన్ఱు = ఎందు, ఇరప్పన్ ఇరప్పణ్ = బేడుబేను, ఉరప్పమాట్టేన్ ఉరప్పగిల్లేన్ = కేళవిగళ్ళు వుదిల్ల, నానుమ నాణు ముమ్ = నానూ కూడ, ఉడైత్తిలేన్ ఉడైత్తిలేన్ = మినన్న కోళుత్తిల్ల (కోళిల్ల), నన్ఱుమ్ నన్ఱుమ్ = నందనేవిను, పణిత్తిలన్ పణిత్తిలేన్ = కట్టసిట్టాన మాతనాడువుదిల్ల, (ఆడిల్ల), నఙ్గైకాళ్ నఙ్గైకాళ్ = పెణ్ణుమక్కళే, నానెన్ నాణ్ = నాను, ఎన్న శెయ్గేనాణ్ణ శెయ్గేన్ = మినుమాడల, తాణుమోర్ తాణుమ = అవను, ఒర్ కన్నియుమ ఓర్ కన్నియుమ్ = ఒబ్బ కన్నెయూ, కీలత్తై అకత్తు కోయిత్తి అకత్తు = కెళగిన మనెయల్ల, శెయిర్ తూయిర్ = మేనరన్న, కడైగిన్ఱ కడైగిన్ఱ పోలుమ కడైగిన్ఱ పొళుదుమ్ = కెడుతిరువ

మందరు కడియుక్తిద్దారే ఎందు కోఁరుక్తదే.

పెణ్ణు మక్కళే, నిమ్మ గోఁవళ కులక్కే గౌరవవన్నుంటు మాడిద్దానే. ఆ ఉత్తమ కులదల్లి ఇరర (పెణ్ణు) మక్కళన్న నిందిసి గురియాగువం శే మాడ బారదు ఎందు హేడిశిక్కొళ్ళువేను, కోఁటుసికొళ్ళుళ్ళువుదిల్ల. నా నూరడ మేనన్ను డోళ్ళుశ్తిల్ల. నంద గోఁవీనూ కచ్చు నిష్ఠూరి మాశనా డువుదిల్లం నానేను మాడలు? అవనూ ఒబ్బ కన్యెయూ కొళ్ళనిన మనే యల్ల మందరు కడియుక్తిద్దారెందు కోఁరుక్తదే. (1)

కొయి యశోఁదెయ బళిగె నందగోఁకులద కేలవరు పెణ్ణు మక్కళు బరుక్తారే. కృష్ణను మాడువ బగెబగెయ చేష్టెగళన్న డోళ్ళిక్కొళ్ళుక్తారే. అవనన్న దండిసిబేకెందు అవర ఆశే. కన్న ముద్దు మనన మేలే ఎల్లరిగూ ఇష్టవందు కాడి డోళ్ళుక్తారల్ల ఎందు కొయిగె శంకెయాగుక్తదే. వినాకారణ మాతుగళన్నాడి అవరన్న నింకైగె బేకెందు బయసుక్తారే. అవర దొడ్డ హొరగె కన్నదిగా ఒందు దూరన్న (దూరవాణి సంపర్కవన్న) హొంచలిసి డోళ్ళు క్తారే. అదేను అవరింగె గమనిసిదరూ మాతు, మనన విషయద బిష్టు కొళక్కోళ్ళదే.

యశోఁదె డోళ్ళుక్తారే: పెణ్ణు మక్కళే, నిమ్మందు గోఁవళర కుల. భగవంతను శ్రీకృష్ణనూ ఈ గోఁవళ కులదల్లి అవతరిసి, ఈ కులక్కే గౌరవ తందిద్దానే. ఇదన్న నీవు మరెయబారదు కండిరా! ఇడియ నందగోఁకులక్కే అవను ముద్దిన మనన ల్లవే? కేళు యాగి ననగె అవన్ల్లి హోఁవి మాడికొళ్ళలు బరువుదే ఇల్ల. గద్దరిసి ఒందు మూరన్నూ ఆడువవళల్ల. మొదలుందలూ నాను దాగేయే. అవను బేనే మాడలు, ననగె హోఁవి బరువుదిల్ల. అవనరిందే నందనూ దాగేయే. ఎందిగూ అవనన్న కుతిరె హిండు దండనేయ ఒందు లాగన్నూ ఆడువుదిల్ల. కచ్చు నిష్ఠూరి మాతనాడువుదిల్ల. నీవెల్లరూ ఈ ముద్దు మనన మేలే బగెబగెయాగి నీవు దూరుక్తిద్దీరి. "బోడవ్వి, కండవర పెణ్ణు మక్కళ జొతెయల్ల, దిల్లద చేష్టెగళన్న మాడబార దవ్వి. అవరన్న నిందెగురియాగి మాడబేడవ్వి" – ఎందు నాను అవనన్న మృదువాగి (నయవాగి) హేడికొళ్ళబల్లే, అష్టే. నోడి, ఈ షణ దల్లి, అవను కేళగడె మనెయ హుడుగియ జొతెయల్ల మొన రన్న కడియుక్తిద్దానేందు కోఁరుక్తదే. పెణ్ణు మక్కళే, నానేను మాడలు?

೨. ಕಾಲು ಐದುಕ್ಕು ಕಡಿಮೆ ಮೊಗ್ ಬಿಗ್ಗಪ್
ಬೋಕಿನ್ರೆನ್ ಕಣ್ಣಡೆ ಬೋಣೆನ್,

மாலை நறுங் குருகி நந்தன் மகனல்லால்
மற்று வந்தாருமிலையே,
மேலை யகத்து நங்காய் வந்து காண்மின்கள்
வெண்ணெ யேயன்றிருந்த,
பாலும் பதினெண் குடங்கண்டி லேன்
பாவியேனென் செய்கேன்? என் செய்கேனே.

காலையிலுன்ன கற்றின விம்மோர் விலாக்ப்ரோஹனலோன கண்டே ப்ரோனேன்,
மாலை நலுஞ்சும் நன்னன் மதனல்லால் மற்று வந்தாரு மில்லை,
மேலை யகத்து நஜ்ஜாய் வந்து காண்மின் கள்
பெலுமா பதின் குடங்கண்டிலேன் பாவியேனென் செய்கேனே.

காலை காலை = முஞ்சானேயே, உன்ன எருமை = ஏறு, கற்றின = ஏறு, விம்மோர் விலாக்ப்ரோஹனலோன = ஈ மஜ்ஜிகெயன்னு, கண்டே ப்ரோனேன் = மாரலு, ப்ரோஹனலோன போகுண்ரோன = ப்ரோ சுத்திருக்தேனே, கண்டே ப்ரோனேன் கண்டே போனேன் = நோடியே ப்ரோவே, மாலை மாலை = மாலெய, நலுநறு = விரமళ్ళచుంబిద, குருகி = శలీనాదలన, நந்தன் நந்தன் = నందగోవిన, மதனல்லால் மகன் அல்லால் = మగనల్లదే, மற்று வந்தாரும் இலையே = பேரே யாரூ బందవరిల్ల, மேலை அகத்து = మేలణ మనెయ, நஜ்ஜாய் நங்காய் = பந்து நோడి, வெண்ணெயே = பెణ్ణెయే, அன்றி = అల్లదే, பெலுமா பாலும் = కాలు, பதின் குடங்கண்டிலேன் = కొడగళన్ను కాణలిల్ల, பாவியேன் = పాపిష్ఠళు (నిభాగ్యళు) నాను, என் செய்கேன் = ఏను మాడలి, என் செய்கேனே = ఏను మాడబల్లేనో?

மேலணா மனெய நாத்தியே, முஞ்சானேயே ఏదు కడిద తేమజ్జిగెయన్న మారలు ప్రోగుత్తిరుత్తేనే. నాను (ఎల్లవన్ను) నోడియే ప్రోదే. మాలెధరిద విరమళ్ళకుంబిద శలీనాదలన నందగోవిన మగనల్లదే బేరే యారూ బందవరిల్ల. నీరే బందు నోడిరి. బెణ్ణెయే అల్లదే వేరే ఏనూ కొడగళన్ను కాణలిల్ల! నిభాగ్యళు నాను! ఏను మాడలి? ఏను మాడబల్లే?

(2)

హుల్లశియొళ్ళళు కాయి యు శోభెయల్లి దూరు దేశక్కె హోగుత్తారే;
మేలణ మనెయ నాత్తియే, ప్రీతి దినవూ నాను బెళగ్గె ప్రోత్తిగే

ముంబై వెళ్తున్నాను. మొదట్లు కడియం కొన్నాను. బట్టలయన్న తీసుకున్నాను. కాలన్న కరీయుక్కోనే. అనంతర బేణ్ణీయన్నూ కాలన్నూ నరియూ భద్రవడిసి, మజ్జిగేయన్న మూరలు మధ్యరాత్రిచ్చాకొ ఫ్లోటు మాడ్తోనే. ఇదు నన్న దినచర్య. నాను ఫ్లోటు వ్రదళ్ళే ముంబైగే ఎల్ల వన్నూ నరియూగి ముఖ్యవాగి దేవనంయే ఇల్లవేరే ఎందు నోడుతు దు వాడిగే. ఈ దిన బేళ్ళనేయూ ఎల్లవన్నూ నరియూగి ముచ్చిట్టు, మక్కొందు కొలసోటడియే మజ్జిగే మూరలు ఫ్లోటదే. ఆంగ్లే, మజ్జిగేయన్న మూరిగొండు బళిక మనేగే బందు నోడుక్కోనే: భద్రవడిసిద్ద బేణ్ణీయూ ఇల్ల! ఫ్రిజ్ శీతే, డబ్బు కొడనల్లదూ ఇల్ల! నమ్మ మనేగే అష్టు నీలనేయింద ధ్యేయదింద నుగ్గి ఎల్ల బేణ్ణీయన్నూ కాలన్నూ నుంగువ కాడన ఇన్నొందిద్దే? ప్రూమూలేయు న్న ధరిసిద మీరిమళిసువ కలేసుగదలన నిమ్మ ముందు మనసాద్ కైష్టనిసల్లదే బేరేయూరిగూ సాధ్యవిల్ల. బన్ని, నీవేగే బందు నోడి. నాను మాడిద్దువ మూరిన కార్యంశ నిమగే శిక్షణయు వ్రదు. ఎల్లవన్నూ కళిదుకొండిరువ నిభోగ్యళు నాను! నానేను మాడ బల్లే? అ? మీసుకొనే మూడబల్లే?

3. ತಕ್ಕಳ್ಳಿಯ ವಾಯ್ ಕಿಱಿಯಾನ್ ನಙ್ಙಕಕಾಳ್
ಉಱಿಮೆಲಿತ್ತಡಾ ನಿಱಞ್ಞತ್ತ,
ವೆಳ್ಳಿಮಲಿಯಿರುನ್ತಾರಲಾತ್ತ
ವೆಣ್ಣಣಯ ವಾರಿವಿழுங்கியிட்ಟು,
ಕಳ್ವಣ್ಣುಱಙ್ಙುಕಿನ್ರುನ್ ವನ್ತುಕಾಣ್ಮಿನ್ಕಳ್
ಕಯಲ್ಲಾಂ ನಿಱಞ್ವಯಿಱು,
ಪಿಳ್ಳೋಪರಮ್ನಿಱಂವೆழுಲಕುಕಕಾಳ್ರುಂ
ವೇಣತ್ತಯೆಣ್ಣಚಯ್ತಕತ್ತೆ?

ತೆಳ್ಳಿಯವಾಯ್ ಶಿಲಿಯಾನ್ ನಜ್ಞ್ಞೆಡಾಳ್
ಲುಲಿ ಮೇಲ್ತ್ತೆಕ್ಕಡಾ ನಲ್ಲೆನ್ದ,
ಪೆಳ್ಳಿಮಲ್ಲೆಯಿರುನ್ದಾಲಿಗೆತ್ತ
ಪೆಣ್ಣಿಲ್ಲೆವಾರಿ ವಿಲುಙ್ಙಿಯಿಟ್ಟು,
ತಳ್ಳವನು ಅಙ್ಙು ಏನ್ ಅಲಾನ ವನ್ನುಕಾಣ್ಮೇನ್ ಡಳ್+
ಕೈಯಿಲ್ಲಾಮ ನೇಯ್ ವಯಿಲು,
ಪಿಳ್ಳೆಲ್ಲ ವೀರಮನ್ ಆಲಾ ವ್ಟೇಲಿಲಲ್ಲು ಜ್ಞೋಳ್ಳುಮೋ
ಪೇದೈಯೇನೆನೋ ಶೇಯ್ ಡೇನೋ.

Garani Srinivasan

కళ్ళయ వాయ్ ఎక్తళ్ణాళ్ళియ ఖాయ్ = శుద్ధవాద బాయియ, శోలో యూన్ కొళ్ళియాణ్ = ఒక్క మనువు (ఒక్కవను), నజ్జోడాళ్ నిన్నుతాక కాణ్ = శ్రేమతిగళే, ఉలు మేల్ళ ఒళ్ళి ఉళ్ళి ఉయ్యో = నేలువిన మేలే రడా కాడా = బానియల్లి (దొడ్డగడవియల్లి), నిల్లోన్ని నిణాణిన్ = కుం. బిద, వేళ్ళి ఎవళ్ణాళ్ = చేళ్ళియ, మల్లే ఇరున్దాల్ = బిలిరున్తాల్ = బేట్టవు ఇద్దడా, వేణ్ణోయ్ని ఎవణ్ణా ఎణాణాయ = బేణ్ణోయన్న, వాఠి ఖాళ్ళి = బాఒ బాఒ, విలుజ్జీయిట్టు విళుంగుకొళ్ళియిట్టు = నుంగిబిట్టు, కళ్ళన కణ్ణఖాణ్ = మాయగారను, ఉలు జ్జు ఒనాయోన్ ఉళుంగుకొళ్ణాణ్ = నిద్రిసుత్తిద్దానే, వను కొణ్ణోడళ్ళో ఖుస్కు కా ణ్ణుళిణ్ణకళ్ = బందునోడిరి, కైయిల్లా మగ ణాకయిల్లాం = కైయిల్లవు, నేయ్ ణిసు = కుబ్జవాదే, వయిలు ఖయిర్రు = (ఇవన) క్రోట్టియోళు, పిళ్ళెత్తి బీరమగ ట్టిళ్ళిలా బారం = మనువిన వయస్సినదు ఉను, అనాయి అణ్ణిర్రి = అల్లదే, ఇమ్మలు లులభమగ ణిణ్ణుళుత్తు = ణం = ఈ మిళ్ళు లోకళన్ను, కోళ్ళుమగ ణకాళ్ణుం = బడిదుత్తద్దే పేదియోళు నా ణెణాక్తయెణ = మీను అరియదవళల్ల (నాను), (బడ వళల్లినాను), మీనా శోయ్దినోళు ణాణ్ ణకాయ్తకణ = మీను మాడబల్లినోళు?

బాధ్దిగళే, ఒక్క మను శుద్ధవాద బాయుళ్ళవను. నేలువిన మేలే దొడ్డగడియల్లి (బానియల్లి) చేళ్ళియ చేట్ట బిద్దాగ కుంబిట్టిద్ద చేణ్ణోయన్న బాఒ బాఒ నుంగిబిట్టు మాయగారను నిద్రిసుత్తిద్దానే. బందునోడిరి. అవన కైయిల్లవు శుద్ధవాగిదే. అవన క్రోట్టియోళు మనువిన వయస్సినదు. అల్లదే, ఈ మిళ్ళు లోక గళన్ను బడిదుత్తద్దే. నాను బడవళల్ల! మీను మాడబల్లినోళు? (3)

ఈగ కొయిలయ శోబదే కన్న ముందే నింగరువ కోళియంగే కేళుత్తిత్తే: బాధ్దియరే, నిమ్మల్లి ఒబ్బళు కేళిద దూరన్న కేళిదే. బందునోడి. నమ్మ మనువిన బాయన్న నోడి. శుద్ధవాగిదే, నోడి. నాను నేలువిన మేలే దొడ్డ బానియల్లి కుంబ చేణ్ణోయన్నిట్టిద్దే. అదు బేళ్ళియ చేట్టద డాగ అల్లి కాణుత్తిత్తు. అవను అదన్న బాఒ బాఒ నుంగిబిట్టిద్దానల్ల! ఈగ అవను నిది మాడుత్తిద్దానే. ఎంథ మాయగార అవను! అవన కైయిల్లా శుద్ధవాదనే! అవన క్రోట్టియాదరోళు చిక్క మక్కళ క్రోట్టియోళు! ఆదరే, మిళ్ళు లోకళళు అదరల్లి బడిదు కొత్తిదియంతే! కండిరా! నాను మీను అరియదవళు. అజ్ఞాని. నానేను మాడబల్లే? నన్న మగన చిత్ర విచిత్రవాద వర్తనేయన్న నాను హేగే అరితుకొళ్ళబల్లే? హేగే కడెయబల్లే?

4. మైన్నంపు వేల్ కణల్లాళ్ మున్నం పెట్ర
వలై వణ్ణనమ్ మామేని,
కన్నంపి నంపియు మిజ్జు వళర్న్దదు
అవనివై శెయ్ దరియాన్,
పొయ్న్నంపి పుళ్ళువన్ కళ్వం పొదియిల్
పోగిన్ఱవా కువిత్తిడు,
తిన్నంపి నంపియా ఆయ్చ్చియర్ క్కుయ్ విల్లై
యెన్ శెయ్ గేన్? ఎన్ శెయ్ గేనే.

మైణమ = కాడిశియన్న, నమ్పు నంపు = అలంకరించిన, వేల్ వెల్ = వేలాయుధంపై, కణ్ కణ్ = కన్నీనవళ్ళాన, నల్లాళ్ నల్లాళ్ = దద్దుణవతియు, మున్న మున్ = మొదలు, పేట్ర పెట్ర = దక్కిన, వళ్ళై వణ్ణమ్ = శంఖపు బణ్ణాన, నల్ మామేని నల్ల మా మేని = బలళ సుందరమైన దేహమున, శిన్న నమ్బి నమ్బియుమ కున్ నంపి నంపియుమ = శిన్న బాలకృష్ణ (బలరామ) స్వామియు, ఇజ్జు ఇజ్జు = ఇల్లయిల్, వళర్న్దదు వళర్న్దకు = పెరిగిన, అవన్ = అతను, ఇవ్వై ఇవ్వ = ఇవ్వనళన్నీల్లా, శెయ్దు అలువాన్ శెయ్ అరియాన్ = మాడుచున్నదియను, పొయ్ నమ్బి పొయ్ నంపి = పుళ్ళు (మోసపు) స్వామియు (బాలకృష్ణు), పుళ్ళువన్ పుళ్ళువన్ = మబ్బు వర్ణమును, కాసోకదంపై కళ్వన్ = కళ్ళను, పొది పొది = అడసి కొళ్ళువవను (బిచ్చమెత్తుకొళ్ళువవను), అయిల్ అరై = మాయాపి, పోగిన్ఱ పోగిన్ఱ = పోనుచున్నిరువ డానియే, శిట్టు శిట్టు = శట్టాచారాడువనను, ఇనమ్బి ఇ-

నమ్మి = ఈ బాలకను, నమ్మి ఆ నమ్మి ఫ్ = నంబలడ్డానా
అంట్ఛియర్క్క ఫ్ఆయ్ఈఫ్ఖియర్ఈక్ = గొల్లకియంగే, లుద్ధార్లిల్లే
ఒయ్ అఫిల్లి = లుద్ధారనాగలల్లా, ఎన్ శేయ్డేనా ఈణ్ణ రిశయ్
ఓఈఫ్ణా = మీను మూడలా? ఎన్ శేయ్డేనో ఈణ్ణ రిశయ్ ఓఈఫ్
ఓఈ = మీను మూడబల్లనో?

కాణిసేయిట్టిరువ, వేలాయుద్ధ దంశే కణ్ణిన, నిద్దుణావళియు మొదలు ఉడికేద శంఖిద బిల్లార, సుందరవాద బాలకనాద స్వాలియు ఇల్లంయే బళ్ళేదద్దు. అవను ఇవుగళన్నెల్లా మాతువ్రదన్నళియను. ధుళ్ళు (ద్వేషద) బాలకను వంచకను, కళ్ళను, కణ్ణిగే బీళ్ళదంశే అడగికొళ్ళువవను, మాయావి. ద్రోణమస్తిరువడాగేంయే శబ్దాల వాడువను. ఈ బాలకను నంబలడ్డానా గొల్లకియంగే లుద్ధారిల్లా. మీను మూడలా? మీను మూడబల్లనో? (4)

ఈ వాశుదేవల్లి యశోదెగే ఇబ్బరు మక్కళింబంతేయూ, మొదలు ఉడికేద 'నిజ'వాద మగ బలరామనెందూ, అవను గంభీర స్వభావదవనెందూ, 'ధుళ్ళ'ద ఎరడనేయి మగ కృష్ణనెందూ, అవను కరిబ కళ్ళకెనగళల్లి నురిశవనెందూ హేళలాగిదే.

నందగోకులదల్లి యశోదెగే ఎంబ ఇన్నొబ్బ హెండతియల్లి మక్కళిదవను బలరామ. యశోదెగే నిజవాగి ఇవరిబ్బరూ మక్కళల్లా 'ధుళ్ళ' మగనాద కృష్ణను వసుదేవ-దేవకి యరల్లి జనిసి, యశోద మగనే ఎంబ భ్రమే వాశ్సల్యద్దల్లంద యశోదెగే డిపెక్కి.

బలరామ కృష్ణరు అణ్ణ తిమ్మందిరంతేయే బళ్ళేదు బందవరు. ఆద్దరింద ఈ వివరణే ఇరబేకిద్దు.

గొల్లకియొబ్బళు యశోదెయల్లి దూరు హేళుత్తిద్దళు. నిద్దుణావళియే, నీలను ఉడికేద మొదల మగనూ ఇల్లంయే, ఈ నంద గోకులదల్లంయే బళ్ళేదవను. శంఖిదంతే బిళియ బణ్ణద, దొడ్డదాద మైబణ్ణద అవను ఎల్లరిగింతలూ భిన్నవాగి కాణుత్తిద్దనే. ఆదరే, ఈ మరేమోసవు బగెయల్లా నిద్దుణావంతేనాగి బళ్ళెయుత్తిద్దనే. ఆదరే, ఈ మరేమోసవు వ వేషద బాలకనాదరూ వంచక, కళ్ళ, మాయావి. యారిగింతలూ గొత్తాగదంతే ఇద్దల్లంయే అడగికొళ్ళువ బల్లవను. నడెదు హేళిదంతే శిరువడాగేంయే శబ్దవన్ను, శబ్దాల వాడువను. ఇవరిబ్బరూ సిన్నమక్కళాగి నంబికేగే అడ్డాదరూ, ఈ ఎరడనేయవనన్ను నంబిద గొల్లకియంగే లుళిసాలవిల్లా, లుద్ధారిల్లా! నానేను మూడలా? ఇవన బళెయుత్తిద్దనన్ను హేగే తడెదు కొళ్ళువుదు? అవుగళింద బిరాను ఎరడా దరగదేగే? నానేను మూడబల్లే?

5. கந்தை புகுந்திலன் நானிங்கிருந்திலேன்
கோழிமாராருமில்லை,
சந்தமலர்க் குழலான் தனியே
விளையாடு மிடங்குறுகி,
பந்து பறித்துத்துகில் பற்றிக்கீறிப்
படிறன் படிறு செய்யும்,
நந்தன் மதலைக்கிங்கென் கடவோம்
நங்காய் என்செய்கேனென்செய்கேனே.

சந்தே கந்தைத = சுண்டியை, புந்தி இலன் புகுந்து இலன் = மனம் மனையாளை ப்ரியோசிக்கல்ல, நான் நான் = நான், இங்கு இங்கு = மனை யில்ல (இல்ல: வேலையிலதல்ல), இருந்து இலேன் இருந்து இலேன் = இரவில்ல, கோழிமார் கோழிமார் = ஜோசியர், ஆருமா இல்லை ஆரும் இல்ல = யாரும் இல்ல, சந்தமா மலர் சந்தம் மலர் = வசீகரமான கும்பிட ஸ்தானத்தை முடிதிருத்த, குழலான் குழலான் = சுருள்தலைமயிரை உடையவன், தனியே = பிரம்மச்சாரியாக, விளையாடுமா விளையாடும் = ஆட வந்தாலும், இடமா இடம் = தெருவில், குழலை குறுகி = கிட்டே, பந்து பறித்து = சுண்டியை எடுத்து, துகில் (சட்டை)யை பற்றி = சட்டையை பிடித்து, கீறி = கிழித்து, படிறன் = துஷ்டன், படிறு செய்யும் = கெட்ட செயல்களை செய்கிற, நந்தன் மதலைக்கு நந்தன் மதலைக்கு = நந்தகோபன் மகனுக்கு, இங்கு இங்கு = இல்ல, என் கடவோம் = என்ன செய்ய முடியும்? நங்காய் நங்காய் = தாயே, என் செய்கேன் என் செய்கேனே = என்ன செய்ய முடியும்?

తండ్రియు మనకే బంధువులల్లు. నాను ఇల్లు (ఈ మోక్షకులదల్లు) ఇరలల్లు. ఇంకేవాశియరు యారూ ఇరలల్లు. బీరిమళ్ళ కుంబిద్ పూవళ్ళన్న ముడిదిరువ కేలసగుదలినవళ్ళు ఇంటియూని ఆట వాడుకిద్ద పిల్లళ్కే ధోలగేరి, ఇకొండన్న కీర్తు కొండు, సిలరి యన్న ఇంటిదు దరిదు దుష్ట్యను మాడువ కేట్ట కేలసగళ్ళన్న మాడువ నందగోవిన మనసన్న ఇల్లు నావ్యారిను మాడబల్లెవె? భ్రాంతియే, ఏను మాడలి? ఏను మాడబల్లెను? (5)

యు శోకదిం బళి ఇన్నొబ్బ గొల్లకియు హేళువ దూరు ఇదు: నాథియే, నన్న మనళు కళేసే పూవు తుడిదు అలంకరిసికొం డు తుమేయల్లి ఇంటియూనిద్దళు. అవళ తండే ఇన్ను మనేగే బందిరలల్లు, నానంతు ఈ మోక్షకులదల్లే ఇరలల్లు. అవళగెళసి యరు యారూ ఇరలల్లు. అంద్ద కారణయదల్లి నందగోవిన ప్రేకియు మనసాద కృష్ణను అవళు ఒబ్బళే ఆట వాడుకిద్ద పిల్లళ్కే బిందను. అవళ బళి హారిదను. అవళ కైయల్లిద్ద చెండన్న కీర్తు కొండను. అవళ హేరియన్న ముడిదు దరిదుడాక దను. అనంతర దుష్ట జనరు మాడువంథ కేట్ట కేలసవన్నెల్ల మాడిదను. నందగోవిన మనసే ఇవగే మరుగిదరే, నావు ఏను కానే మాడబల్లెవు?

6. మణ్ణ మగళు కెళ్వుణి మలర్ మంణక నాయకన
నన్నుతన్ పెట్ట మగళిలి,
అణ్ణణిలి క్కు ళిసూకి నన్నుచొరిక్కెక
అల్లిగె రూన్ వన్తు పిణ్ణిన,
కణ్ మలర్ చొర్న్తు మూలి వన్తు విమ్మిక
మలచెసువాయ్ తెరెరుప్ప,
ఎణ్ మగళు వణ్ణణ మిరుక్కిన్ఱ వానంగాయ్
ఎన్ తెచయ్కెనెణ్ తెచయ్కెణ్ణె.

మణ్ ముదల్ళ కేల్వనో మలర్ మఞ్జళ్ నాయక్కన్
నన్దన్ పెట్ర మదల్ళే,
అణ్ణలల్లే క్కళ్ తిరుంది నంజేరిక్కే
అల్లిట్రాన్ వన్ద పిన్నేవె,
కణ్ మలర్ శోలైక్కు ళ్ వన్ద విమ్మి
క్కమల శ్శెవ్వాయ్ వేళుప్పి,
ఎన్ మదళ్ వణ్ణమిరుక్కిన్ఱ వా నఞ్ఞాయ్,
ఎన్ శెయ్ దోన్ శెయ్ దోనో.

మణోమడళ్ మణ్ మకళ్ = ఛూందేలియ, కేళ్వవన్ కెళ్ = ఖణ్ = కండను, మలర్ మఙ్గళే మలర్ మఙ్ఞాక = ప్రూచినమనళ్ళ (శ్రీదేలియ), నాయడన్ నాయక్కన్ = నాయకను, నన్దగోపన్ = నందగోపను, పేర్ప్ర పెఱ్ఱ = పడేద, మదల్లే మక్కళుం = బాల కను, అణ్ణల్ అణ్ణాల = భగవంతను, ఇల్లే కులుల్ తిరుం కుళ్ళల్ = ఎలేయు కోళ్ళలన్న, ఊది ఉఱఙ్గి = ఊదికొండు, నమగ ఓలక్కే నమ్ కెర్రిక్కెక = నమ్మ బీదిగే, అల్లల్ కాన్ అలఱి ప్ప కాణ్ = రాత్రియల్లే, వన్ద పిన్నై వన్ద పిన్ణా = బంద బళిక్, కణ్ మలర్ కణ్ణ మలర్ = ప్రూవినంతే ఇరువ (అరళిద) కణ్ణుగళు, జోర్న్ద కోర్ న్దు = సొరది, ముల్లై వన్ద విమ్మి ముళు వన్దు విళంబి = మొలేగళు గాళియంతే ఉబ్బి, కమలమూ తేవు వాయ్ కమలం రకం వాయ్ = తందావరెయంతే కేంపాగిరువ కుటిగళు, వేళ్ళువ్ వె అవర్ప్ప = బిళిచ కొండు, ఎన్ మడళ్ తణ్ మకళ్ = నన్న మనళ్ళ, వణ్ణ మా వణ్ణాణం = బణ్ణద (రీతియు), ఇరుక్కినోలి ఆ ఇరుత్తిరువడాగే, నఞ్ఞాయ్ న్ఱు కాయ్ = శ్రీమతి యళే, ఎన్ శెయ్ వడేనో, తణ్ రెకాయ్ కెకణ్ = బీను మాడలి? ఎన్ శెయ్ వడేనో తణ్ రెకాయ్ కెక ఉఱ = బీను మాడబల్లేనో?

ఛూందేలియు నందను, శ్రీదేలియు నాయకను, నందగోపను కడెద బాలకను, భగవంతను ఆదవను ఎలేయు కోళ్ళలన్న లూదుత్తా నమ్మ బీదిగే రాత్రియల్లి బంద బళిక్ నన్న మనళ్ళ ద్రూ వినంతిరువ అందవాద కణ్ణుగళు బేగది, మొలేగళు గాళియంతే ఉబ్బి కేంపాగిరువ కుటిగళు బిళిచ కొండు అవళిరువ బణ్ణ వే (రీతియంతే), శ్రీమతియే, నానేను మాడలి? నానేను మాడబల్లే?

మత్తొబ్బ సఖియు కోళ్ళుత్తాళే: శ్రీమతియే, ~~అవళ కణ్ణ దిందరళ్లే~~ యున్న వణ్ణిసి కోళ్ళలాగే. ~~బాడబేకిల్ల~~, శ్రీ ఛూ నాయక్ నాద భగవంతనే నందగోపన మగనాగి అవతరిసిద్దానేందు శోభిసుత్తదే. అవను బిందు కాత్రి నమళేనే బందను. కైయల్లి కడెద ఎలేయ శోళ్ళలన్నూ దుక్కళే బందను. ఎళేయు ఎంబవనద నన్న మనళు ఆ శోళ్ళల దనియన్న కోళ్ళదళు. ఆ బళిక్, అవళ బణ్ణనే బదలాయిసికొ. అందవాద కణ్ణన్నే దిళే ద్రూ వినం కే అరళిద అవళ కణ్ణుగళు శోభిసిదవు. మొలేగళు ఉబ్బి దవు. అవళ కోందుటిగళు బిళిచ కొండవు. అవళ బాళిన రీతియే బదలాగి ళోలయిసి. అవళ దుర్లభ శ్రీయన్న వర్ణిసి కోళ్ళదాగదేయల్ల! నానేను మాడలి? నానేను శాన మాడబల్లే!

భగవంతనే ధరేసిళిదు నందనమగనాగి అవతరిసిదరే, అవను నుడిసువ శోళ్ళలు ఆశ్చర్యకరవాగదే? అవనల్లి అసుయ్యే నన్నవు మాడదే?

అవనన్న నీరచేశంబ దంబలవ్రా కొరనా లుంటానదే ఇరువ్రాడే?
భక్తన లుద్ధారక్కే కారణానాదే ఇరువ్రాడే?

7. ఆయిరఁగు కణ్ణుణ్ణుడ యిరుంతిరణ్ణుర్కు నైగన్ను
ఆయర్ విళుత్తెడుప్ప,
పాశణనల్లన పణ్డిగళాల్
పుగప్పెయ్తవనేయల్లాం,
పోయిరుంతుంగొరుపూతవడివుగాణ్డు
ఉన్మగనిన్ఱు నంగాయ్!,
మాయనేయల్లాం మూట్రుం
వారివిణైత్తుణ్డిరుంతాన్ పోలుం.

ఆయిరమా ఆయిరం = నాఁవిర, కణ్ణుక్కే కణ్ణుణ్ణుడ = కళ్ళు కళ్ళుళ్ళ, ఇన్దిరనార్క్కు ఎనోలు ఇరుంతిరణర్కు నాన్ఱు = దేవేంద్రునికే ఎందు, ఆయర్ ఆయర్ = గోపకు, విలువు ఎడు ప్పే విళుత్తెడుప్ప = లక్ష్యవస్తు నడనుచ్చుకొళ్ళి, పాశణమా పాశణం = కొళ్ళుకళ్ళు, నల్లన నల్లణ = లక్ష్యమువాదవస్తు, పణ్డిగళాల్ పణ్డిగళాల్ = ఖండికళ్ళల్లి, పుగప్పెయ్ద పుగప్పెయ్ = శేందు కొళ్ళుద్ద, అదనేలా అదనే ఎల్లామా అకిలనాల్లాం = అదన్నెల్లా, పోయ్ పోయ్ = (ముంచోయే) పోక, ఇరుంద ఇరుంతు = ఇద్దు, అజ్గు అంగు = అల్లి, ఒరు ఒరు = ఒందు, (అవిభక్తివాద), పూదవడివుగొణ్డ పూతవడివు గాణ్డు = పుష్పరచిత రూపవస్తు ధరిసి, లుం మగన్ ఉన్ మగన = నిన్న మగను, ఇన్ఱు ఇన్ఱు = ఇందు, నంగాయ్ నంగాయ్ = రాత్రియే, మాయన్ మాయణ్ = మాయావియు, అదనేలా అకిలనాల్లాం = అదన్నెల్లవస్తు, మున్రుమా మూట్రుం =

ప్రారంభించి, మాటవల్లేకు వారి వరకూ = భాంభాంభం,
లుక్కిడున్నాడనో ప్రోలుమా ఉండిరుక్తాడాన్ బోయిలుం =
లుంటుబిట్టనల్లా.

దాపిరక్కడ్డినళ్ళుళ్ళ దేవేంద్రునిదెంది గోవిందు లుక్షువ
వస్సు నడదువ్వడక్కేగి లుక్కమువాద దొడ్డ దొడ్డ శొళ్ళనగళ్ళ
న్న బండినళ్ళల్లి కెందు కళ్ళిద్ద అదన్నెల్లా, మలుంబోయిలి అల్లిగే
ప్రోలి అవిరాదివాద భూకైద రూపవన్న ధరిసి, మూయుంబియు
దనిన్నమనను, దాట్టియిలి, ఇందు, అదన్నెల్లా లుండుబిట్టనల్ల! (7)

గోవళ్ళర వర్ధకియుంకే, నందగోపులద గోవళ్ళరు దేవేం
ద్రునగ ఎడకేట్టు ప్రొజెసువ దబ్బవన్న వష్టక్కొందుబారి విజృంభో
యింద ఆచరిసుత్తిద్దరు. బందు నీల, ఆదబ్బద డవణిగే నడెయుత్తిద్దాగ,
బాలకృష్ణను ఆదబ్బవన్న దేవేంద్రనిగాగి మాడబేకాదిల్లవేందు,
గోవళ్ళరంతే, అవర దనకరువళిగే గోవవర్ధనగిరియిలి ఎల్ల బనెయు
ల్లియూ ఒత్తాగి కొండుహువుదేందు, ఈ లుక్షువన్న గోవవర్ధనగిరియిలి
నడసి, మాడువ ఎడెయున్న అదక్కే నీడబేకేందు నిలిసిలాడదను.
అవన మాతినంతెయిలి గోవళ్ళరు మాడిద ఎడెయన్న దొడ్డ దొడ్డ కడాయి
గళల్లి కుంబి, బండినళ్ళల్లిట్టు గోవవర్ధనగిరియి బళిగే కొనెసిదరు.
అదక్కే ప్రేల్ల ముంబరవాగి కృష్ణను గోవర్ధనగిరియన్న తోరిద్ద,
అల్లింద భూకౌశలవన్నళిదను, అల్లింద హొరబందు, నీడిద్ద ఎడెయన్నెల్ల
లుండుబిట్ట!

భువనంకర్న అద్భుతలీలెయన్న కండు ఆశ్చర్యగొండవరల్లి
గొల్లకియొబ్బళు కానుకండ అద్భుతవన్న వివరిసి ఆనందిసువ వాక్యవిదు.

8. తోయத்தத்தயிரும் நறுநெய்யும் பாலும்
ஓரா குடந்துற்றிடுமென்று,
ஆய்ச்சியர் கூடியணைக்கவும்
நாணித்தற்கைகள் கியிவினை நங்காய்!,
சோத்தம் பிராணியை கையப்பெற்றையென்று
இரப்பினைப்பகிர்லென்,
பேய்ச்சிமுலையுண்டபின்னை
யிப்பிள்ளை யைப்பேசுவதுரைசுவனே.

கோய்த்தகையிருமா நவுநெய்யுமா பாலுமா
ஒகோசுதந்துட்டிடு வெனலு,

ఆయ్‌చ్చియర్ కూడియల్లేక్కవుమగ
నానిదఱుశేళ్దాఁ యివన్నై నఙ్గాయ్!,
శోఁక్తమగ పిరానివ్నై శేయ్యప్పై యుం యసినాలు
ఇరవ్వినుఱంగప్పఁఱ్ఱోనో,
పేయ్‌చ్చి ముల్లై యుణ్డి పిన్నై
యుప్పిళ్ళై యిల్లప్పోఁశువదంజువనో.

కోయ్‌క్క = పొదగట్టిన, శయిరుమగ = అయిరుం = మొనరన్న, నలుంరుఱు = ఘుమఘుమలాడుచున్న, నేయ్యుమగ = నెయ్యుతో కూడిన, కుప్పివన్న = కుప్పలన్న, వాలుమగ = పాలన్న, ఒశోఁ = ఒందొందు కొండవన్న, శుట్రిడుమగ = ఎనలు కుప్పలిడుం ఎణ్ఱు = లెండు చిడుక్తానేందు, ఆయ్‌చ్చియర్ కూడి = ఆయ్‌చ్చి యర్ కూడి = గొల్లకియరు జేరి, అల్లేక్కవుమగ = అణ్ణక్క ఱం = (ననసే) కూడి పోళ్ళికొళ్ళలు, నాంరుగాణ్ = నాను, ఇదఱ్కు = ఇదక్కే, ఎల్లోం ఎణ్ణకి = వ్యసనపట్టు, ఇవన్నై = ఇవనన్న, నఙ్గాయ్ రుఙ్కాయ్ = నాథియే, శోఁక్తమ = కోక్తం = నమస్కార (శరణు), పిరాన్ పిరాణ్ = స్వామీ, ఇవ్వై ఱిణవు = ఇవ్వరళన్నేల్లా, శేయ్యప్పై = శేయ్ = యప్పై = తల్లి యిరుక్కయ్యుప్పు = మూడదే ఇరబోకు, ఎనలు ఎణ్ఱు = ఎందు, ఇరప్పినో ఇరప్పణ్ = బోడి కొళ్ళుక్కోనే, ~~ఆణక్కప్పడాతాన్ శొల్ల~~ లురప్పి ఱుల్లోనో ఉరప్పకిల్లలెణ్ = కోవిసకొళ్ళువదిల్ల, పేయ్‌చ్చి పెయ్‌చ్చి = రాక్షసియ, ముల్లై పిళ్ళై = మోలియన్న, లుణ్డి పిన్నై ఉణ్డ పిణ్ణోణ = లుండబళిక, ఇ పిళ్ళైయ్యి = ఈ-పిళ్ళ ఱోణయ = ఈ బాలకనొడనే, పేశువదు పెచ్చువదు = మాకనాడువుదక్కే, అంజువనో అఞ్చువణో = పోదరుక్కోనే.

పెప్పుకట్టిన మొనరన్నూ ఘుమఘుమలాడుచు కుప్పవన్నూ, పాలన్నూ ఒందొందు కొండవాగా లుండుచిడుక్తానేందు గొల్లకియరు కూడికొండు నన్నన్న కరవు ననసపోళ్ళికొళ్ళలు. నాను ఇదక్కే వ్యసనపట్టు, నాథియే, ఇవనన్న శరణు — కోక్తమురాయుక్కోనే స్వామీ, ఇవ్వరళన్నేల్లా మూడదే ఇరబోకు — ఎందు బోడి కొళ్ళుక్కోనే, కోవిసకొళ్ళువదిల్ల. రాక్షసియ మోలియన్నుండ బళిక ఈ బాలకనొడనే మాకనాడువుదక్కే పోదరుక్కోనే. (8)

ఈ పాశుర గొల్లకియంతే ఎయు శోదనయు పరిహారనద రూపికే ఎంబదిలు. యశోదే పోళ్ళుక్కాళే! నాథియరే, నీవు నమ్మ బాలక కృష్ణన మేలే బరే బరేయూరిదూరు పోళ్ళుశిద్దీరి. పెప్పు పాండ మొనరన్న శింద, చింమళియు

ವಕುಲ್ಪವನ್ನಂದು ಬಿಟ್ಟ, ಡಾಲನ್ನ ಕೆಂಪರ- ಸಿಂದೊಂದನ್ನು ಕೆಂದ ಕೆಂಡಗಳನ್ನೇ ಬಂದು ಮೂಡಿಬಿಟ್ಟ- ಎಂದು ಮುಂಕಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳಂ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ವ್ಯಭಿನವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನಿಮಗೆಹೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ, ಅವನು ಪರಮಾಣುಬಾಂಬಿನಲ್ಲೋ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಷ್ಣದ ಹೊಲೆಯನ್ನುಂಡು ಅವಳನ್ನೇ ಕೊಂದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ! ಅಂದಿನಿಂದ, ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಮಾಕನಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. "ಕೈಮುಟಯುಕ್ಕೇನೆ, ಬ್ಲಾಮಿ. ಇಂಥ್ ಕೆಲಬ್ ನಳ್ಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಡಬಾರದು" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಅವನಮೇಲೆ ಕೋಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

೧. ಈಡುಂ ವಲಿಯುಮುಡೈಯ ಇನ್ನಂಬಿ
ಪಿಱನ್ದವೈಗು ತಿಂಗಳ್ಗಳ್,
ಏಡಲರ್ ಕಣ್ಣಿಯಿಱೈನಾ ವಳರ್ತ್ತಿ
ಏಮುನೈ ನೀರಾಡ ಪೋಗುವಾಣ್,
ತೇಡನ್ ತಿರುಮಱುಮಾರ್ಬನ್ ಕಿಡನ್ದು
ತಿರುವಡಿಯಿಲ್, ಮಲರ್ ಪೋಲ್
ಒಡುಂಗಾತ ಕಣ್ಣಿತ್ತಾಯಿಱಿನ್ ಱೊಣ
ಉರಪ್ಪುವ ತೂಙ್ಗುವನೋ.

ಈಡುಮ ವಲಿಯುಮುಡೈಯ ಇನ್ನಂಬಿ
ಪಿಱನ್ದ ಮೆಲ್ಲು ಶಿಱ್ಱಾಳ್,
ವಿಡಲರ್ ಕಣ್ಣಿಯಾನೈ ವಳರ್ತ್ತಿ
ಏಮುನೈ ನೀರಾಡ ಪೋನೇನ್,
ತೇಡನ್ ತಿರುಮಱುಮಾರ್ಬನ್ ಕಿಡನ್ದ
ತಿರುವಡಿಯಿಲ್, ಮಲರ್ ಪೋಲ್
ಒಡುಂಗಾಡ ಕಣ್ಣಿತ್ತಾಯಿಱಿನ್ ಱೊಣ
ಉರಪ್ಪುವ ತೂಙ್ಗುವನೋ.

ಈಡುಮ = ದೇಹಬಲವನ್ನು, ವಲಿಯುಮ = ಶಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು, ಉಡೈಯ = ಉಳ್ಳ, ಇ-ನಂಬಿ = ಈಚಾಲಕನು, ಪಿಱನ್ದ ಪಿಱನ್ತ = ಧ್ಯಾಚ್ಯದ, ಎಲು ~~ಶಿಱ್~~ ಶಿಱ್ಱಾಳ್ ಏಳು ತಿಂಗಳ್ಗಳ್ = ವಿಳ್ಳನೆಯ ಶಿಂಗಳ್ಳನ್ನು, ವಿಡು ಅಲರ್ ಏಡು ಅಲರ್ = ಬಿರಿದ ಕಮಲ್ಳದಳ್ಳ ಧ್ಯಾವನಂತೆ, ಇರುವ, ಕಣ್ಣಿಯಾನೈ ಕಣ್ಣಿಣಿಱೈನಾ = ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನು, ವಳರ್ತ್ತಿ ವಳರ್ತ್ತಿ = ನಿದ್ದಮಾಡಿಸಿ, ಏಮುನೈ ಏಮುನಾನದಿಯಲ್ಲಿ = ಯಮುನಾನದಿಯಲ್ಲಿ, ನೀರಾಡ ಪೋನೇನ್ ನೀರಾಟ ಪೋಗಣೆಣ್ = ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಪೋದೆ, ತೇಡನ ತಿಡನ್ = ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನು, ತಿರು, ಮಲು, ಮಾರ್ಬನ್ ತಿರು, ಮಱು, ಮಾರ್ಪನ್ = ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು,

శ్రీవత్సనేంబ మచ్చేయన్ను, ఎదేయల్లుళ్ళవను, కీడను కొడక్కు = మలగికొండే, తిరువడియల్ కొరుత్తిట్టుబిట్టు = తిరువడియింద, మల్లే పోలే మరు డెబాట్టు = బిట్టదడాగిరువ, కడుమూ స్థైర్యం = కడువ, శడడక్కే తాకడక్కణాకై = శక్తవన్ను, శాబియ విన్నేవె తాటియిణ్ణా = రూపిసిద (బదేద) బళిక్, లుర్ప్పువదు ఒరప్ పవక్కు = తోలిసికొళ్ళువుదక్కే, అంజువనే అర్తూవుదణా = అంజుక్తేనే.

దేడబలవన్ను ధామధర్మవన్ను ఉళ్ళవనాద ఈ బాలకను దూర్తిద మళ్ళనేయరింగళల్లి బిరిద దళగళ దూపినంతే ఇరువ కణ్ణుగళుళ్ళవనన్ను నోడే మాడిదే, యమునేయల్లి స్నానమాడిబ దూరదేను. ఈ దొడ్డ మనుష్యను, శ్రీదేవియన్ను శ్రీవత్సవేంబ మచ్చేయన్ను ఎదేయల్లుళ్ళవను, మలగిరువ డానరియే అవన తిరువడియింద బిట్టదడాగిరువ, కడుశక్తిరువ, శక్తవన్ను రూపిసిద (బదేద) బళిక్, నాను కొలిసికొళ్ళువుదక్కే అంజు శ్తేనే. (9)

సుల్లశియ డొడ్డనే యశోదే కన్న మూరన్న ముందు వరిసి శ్తాళే: ధాత్రియరే, ఈ బాలకను ధామూర్త్య బాలకరంతే అల్ల. ఎల్లరియ మనుష్యరాదరూ ఇవనినే అకారవాద దేడబలవిదే. ఇవన న్న కంసనిలు బిరువయూరే ఆగిరలి, అవరన్న ఎదురిసువ ధైర్యవ శ్తేయిల్ల, ధామధర్మగళు ఇవనల్లుంటు. ముందు నోడబేకు శ్తేనే కేళి. ఇవనినే ఇన్నూ చిక్కు శిశువళు శుంబిరలిల్ల. ముందు దిన, నాను ఇవనన్న నోడే మాడిదే, యమునానదియల్లి స్నానమాడి బరలు హోగిదే. స్నానమాడిద బళిక బందు నోడుత్తేనే, దొడ్డ బండి యొందు ఒరగుహిసిరువుదన్ను చిద్దిదే! మనుష్య మాత్ర కన్న శ్తేరిరలు గళన్నడిసుత్తే ఆనందదింద ఆడిసికొళ్ళుత్తిదే! కండిరా! ఇడియ కోలుగలవే ఈ అద్భుత కార్యగళన్ను మాడిరువుదు! యారిగు ఇల్లద మేలేయల్లి, చిక్కదంతే బలు దొడ్డదాగి, కడుశక్త నేనాగి ఇవన మేలే దాడిమాడలు మున్నసిద ఆ కుండియన్ను ఇవను కన్న వ్యాఘ్రరూపవన్ను రూపిసుత్తే ఆడుత్తిద్దుదన్నుంతే, ఒదేదు వ్రీడివ్రీడి మూడిబిట్టనల్ల! అందదింద నాను ఇవన మేలే కొలిసికొళ్ళువుదే ఇల్ల. కొలిసికొళ్ళలూ బహుదు అంజుక్తేనే, కండిరా!

10. அஞ்சுவன் தொல்லியனழுக்கிட நங்ணைகாள்
ஆயிரநாழி நெய்ணய,
பஞ்சிய மெல்லடிப் பிள்ளோகளுண்கின்று
பாகந்தான் ணையியார்கணே,
கஞ்சன் கடியன் கறவெடுநாளில்
என் கைவலத்தாதுமில்லை,
நெஞ்சத்திருப்பன தெய்துணைத்தாய்நம்பீ
என்செய்கேனென்தெய்கேனே?

அஞ்சுவன் தொல்லியலழுக்கிட நங்ணைகாள்
ஆயிரநாலி நெய்ணய,
பஞ்சிய மெல்லடிப் பிள்ளோகளுண்கின்று
பாகந்தான் ணையியார்கணே,
கஞ்சன் கடியன் கறவெடுநாளில்
என் கைவலத்தாதுமில்லை,
நெஞ்சத்திருப்பன தெய்துணைத்தாய் நம்பீ
என்செய்கேனென்தெய்கேனே.

அஞ்சுவன் அஞ்சுவன் = பேதருக்கே, தொல்லி தொல்லி = கேடி, அழுக்கிட அணாழுக்கினிட = கொரிய, தண்டிவில, நங்ணைகாள் நங்ணைகாள் = தாதியரே, ஆயிரமு நாலி ஆயிரம்நாழி = ஒந்து நாவிர அக்கெய (நேரன), நெய்ணய நெய்ணய = தொப்பிவன்ன, பஞ்சிய பஞ்சியய = கத்தியம்தே, மெல்லடி மெல்லடி = மிக்கநேயா பாதனள்ள, பிள்ளோக பிள்ளோகள் = மக்கு, உண்கின்று உண்கின்று = உண்டு பிட்டு, பாகந்தான் பாகம் தான் = ஸ்வல்பபாகவன்னதரா, ணையியார்கணே ணையியார்கணே = மிகாயில்லவல்ல, கஞ்சன் கஞ்சன் = கண்டிது, கடியன் கடியன் = கூர, கறவு கறவு = கப்பிவுக்கு, எடுநாளில் எடுநாளில் எட்டுநாளில் = எண்டுதினகள்ல, என் கைவலத்து என் கைவலத்து = நன்ன கையல்ல, ஆதும் இல்லை = யாதொண்டூ இல்ல, நெஞ்சத்து நெஞ்சத்து = மனஸ்ஸில், இருப்பன இருப்பன = இருவுதன்ன, தெய்துணைத்தாய் = மாடிதிட்டே, நம்பீ நம்பீ = ஸ்வாமிட, என்செய்கேன் என் தெய்கேன் = ஏனு மாடலி, என்செய்கேனே

నా౦తర్యామికుడగు = మీరు మాడబల్లనోయ్?

భామ్మయ్యరే, ~~ఈయన~~ కూడా కొడుకు డోళ్ళ దండించటం మొదలుపెట్టినా
డర్తియుంచే మృదువాద వాదనళ్ళన్నళ్ళ (ఇల్లయా) ముళ్ళు ఎందు
భావిర అళకేయు (సేంద) కుప్పివన్నుణ్ణివాగా, ఎందుబ్బిల్ల భిగవన్ను
మిసిసిడలల్లు, కప్పిదబిల్లకేనే మేల్కుబినవళకే. ఈంబిను క్రోరి. నన్ను
కేయుల్లు మీనోందిగా ఇల్ల. మనస్సినల్లరుచ్చుదన్ను మాడిబిట్టేయాల్లు, (10)
భ్రామీ. నానేను మాడబల్లే? నానేను మాడలు?

నుల్లశియరు మాడువదుంకే యుశోదెయు మరుమూరు
ందిన ఎరడు బిశొరనళ్ళిందలూ బిరుకిత్తే. అవ్వనళ్ళల్లి ముఖ్య
వాగి "నాను నన్న మనసినకే డోళ్ళుచ్చుదక్కా దండిసిబ్రదక్కా అంజు
కేనే." ఎంబుదన్ను డోళ్ళుక్కొళ్ళష్టే. ఆ మూరన్నే ముక్తే బ్రోత్సాహకరి
సుక్కొళే ఈ బిశొరదల్లియూ. ఇన్నొందు విషయవన్ను ఎందుసిద
శదనవాగి శేసిదుకొండు తన్న కష్టవన్ను తోడికొళ్ళుక్కా యుశోదే
డోళ్ళుక్కొళే: కట్టిల్ల కసమనవాద కృష్ణనదే అల్ల. అవన జొకెయే
నంద సోలకులద బాలకరేల రొడనే సేరికొండు ఈబిగేయు లూటి
యన్ను ఎల్లమనేగళల్లూ మాడుత్తిద్దా. ఆ ముళ్ళన్ను అంగేయు
ల్లిట్టుకొళ్ళువుదు ఎల్ల కాయ్యుంటిరువుదే అవంగే. — ఈ విష
యవన్ను బిడళ తాయిగే హేళిసికొడుత్తిద్దళే.

యుశోదే డోళ్ళుక్కొళే: భామ్మయ్యరే, నన్న మనసన్ను
తొగసి, కరెదు మీనసిల్ల మాడబేడ ఎందు డోళ్ళి, అవన
దండిసలు ననగే అంజికేయుంటాగుత్తే. నాను ఎందుసొవిర అళకే
యుష్టు (సోలు, సొలవే ఇత్యాదియాన్నదేనో ఎందుసొత్తిద అళకే)
కుప్పివన్ను తేలిసలు ఇట్టిద్దే. ఈంతిపవే తాయి బిల్లనిబేకాద
ష్టే అదు. ఆ కుప్పివన్ను ఎందు తారదల్లియే స్వల్ప సిబిడబేకు.
ఈంతిను కేట్టనను, తొగురి. నోడి నంద సోలకులద ముళ్ళళల్లరు
కూడికొండు ఎందుసొవిర్ల కుప్పివన్ను తిందు బిట్టిద్దారే! అవు
గళల్లి ఎందు స్వల్ప భాగవన్నాదరూ లుసిమాడబేడవే? తొనేనూ
లుసిపదంకే తిందు బిట్టిద్దారల్లా! నానేను మాడలు? ఈ ప్రోబ్లమ్ను
సాపతి మాడువుదక్కే నన్నల్లి బేరే యేనూ ఇల్లవల్ల! మనస్సిగే
బంద తాయియే భ్రామియు మాడిబిట్టిద్దానల్ల! నానేను మాడబల్లే!

11. அங்ஙனுந்தீமைகள் செய்வர்களோ
நம்பீ! ஆயர் மடமக்களை,
பங்கயநீர்குடைந்தாடுகின்றார்கள்
பின்னைசென்றெளிந்திருந்து,
அங்கவர்பூந்துகில்வாரிக்கொண்டிடுவ
ரவரேரிடையாரிரப்ப,
மங்கைகளல்லீர்வந்துகொண்மினென்று
மரமேறியிருந்தாய்போலும்.

அஞ்ஞனுமீதீமைகள் செய்வர்களோ
நம்பீ! ஆயர்மடமக்களை,
பிஞ்ஞாயிரக்குடைந்தாடுகின்றார்கள்
பின்னே சென்றெளிந்திருந்து,
அஞ்ஞவர் பூந்துகில்வாரிக்கொண்டிடுவ
ரரவேரிடையாரிரப்ப,
மஞ்ஞைகளல்லீர் வந்துகொண்மினென்று
மரமேறியிருந்தாய்போலுமே.

அஞ்ஞனுமா அங்ஙனும் = அவ்வாறு, தீமைகள் தீமைகள் = கொடுமைகளை, செய்வர்களோ = செய்வார்களா, நம்பீ = தம்பி, ஆயர் ஆயர் = கோவலர், மடமா மக்களை மடம் மக்களை = முக்காத பெண் மக்களை, பிஞ்ஞாயிரா நீர் பங்கயம் நீர் = செவ்வல்லிரும நீரிலுள்ள, குடைந்து ஆடுகின்றார்கள் = நீராடுகின்றவர், பின்னை பின்னை = பிந்தியே, சென்று = போய், இருந்து இருந்து = மறைந்து கொண்டு, அஞ்ஞ அங்ஙன = அப்படி, அவர் அவர் = அவர், பூ = சுந்தரமான, துகில் = உடைகளை, வாரிக்கொண்டிடுவர் = கவர்ந்து கொண்டு விட, அரவுயர் அரவு ஏர் = பாம்பைப் போன்ற (இடை), இடையார் இடையார் = நடுவுள்ளவர், இரப்ப இரப்ப = வேண்டிக் கொள்ள, மஞ்ஞைகளல்லீர் மங்கைகளல்லீர் = பெண்களை

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ, ವನ್ದು ಱುನ್ತು = ಬಂದು, ಶೆಱನ್ಱೀನ್ ಕಾಣ್ಬಾರ್ = ಶೆನೆದು ಶೊಳ್ಳಿ, ಎನ್ಱುಱ ಱನ್ಱು = ಎಂದು, ಮಱಮೂ ವಿಱೀ ಮಱಂ ಱನ್ಱಿ = ಮರವನ್ನೇ, ಇದನ್ದಾಯ್ ಪೋಲುಮಾಱಿರುನ್ತ ಕಾಯ್ ಪೊಱುಮ್ = ಇದೆಯಂಶೆಯಲ್ಲ!

ಈವೆಲ್ಲಾ ಕಂಬ್ಯೆಗಳನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾಶೆಯೇ, ಸ್ವಾಮೀ? ಗೋವಳರ ಮುನ್ದಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನ, ತಾವರೆಗಳಿರುವ ನೀರ್ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆ ಯಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಬಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಂದಾದ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮವರು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಬಂದು ಕೆನೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಮರವನ್ನೇರಿ ಇದ್ದೆಯಂಶೆಲ್ಲ! (11)

ಕಾಯಿ ಯಶೋದೆ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಗೋಪಿಯರ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣದ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಯಶೋದೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ನೀನು ಗೋವಳರ ಅರಿಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋದೆಯಂಶೆ. ಅವರು ಹೋಗುವ ತಾವರೆಗಳಿಂಶೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣದಂತೆಯೇ ಮಲಗಿರುವ ದಿಳ್ಳಿಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟು, ದಡದ ಮೇಲಿದ್ದು, ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿದು, ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರಂಶೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಮರವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತಿರಯಂಶೆ. ಜಲಕ್ರೀಡೆಯ ನಂತರ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿ ಕಾಣದೆ, ಈ ಬಗೆಯ ಚೇಷ್ಟೆಯೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದೇ ಎಂದು ಚಿಮಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಸೋರಲಿಸಿ ನೋಡಿ, ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರಂಶೆ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರು ಬೇಡಿಕೊಂಡರಂಶೆ. "ಇಕೋ, ನಿಮ್ಮ ಸೀರೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಬನ್ನಿ. ಬಂದು ಕೆನೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಿದೆಯಂಶೆ. ಸ್ವಾಮೀ, ಈವೆಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದ ಚೇಷ್ಟೆ ಕಗಳನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾಶೆಯೇ? ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಾಶೆಯೇ? ಈವೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ, ನೀನು ಓಡಾಡಿ ಸುರಿಯುವ ಚೇಷ್ಟೆಯೇ?

12. ಅಚ್ಚುನ್ತಿನೈಕ್ಕುನೈ ಯಿಲ್ಲಿಲಿ ಯಿಪ್ಪಿಳ್ ಳೋಕ್ಕು
ಆಚ್ಚಿಯರ್ ಶೆಯ್ಯುಂ ಶೆಯಲ್ಗಳುಮ್,
ಉಚ್ಚಿಯಿಲ್ಮುತ್ತಿನ್ ವಿಳರ್ತ್ತದಿರ್ಕ್ಕೆನ್ನುಕ್ಕು
ಉರೈತ್ತಿಲನ್ ಕಾಣಿನ್ಱು ಪೋಯ್,
ಪಚ್ಚಿಲೈ ಪೂಕ್ಕಡಂ ಪೆರ್ಱಿ ವಿಣೈ ಕಾಣ್ಡು
ಪಾಯ್ನ್ದುಪುಕ್ಕು, ಆಯಿರವಾಯ್
ನಚ್ಚರವ್ ಱೈಯ್ಯಲ್ ಕಯಿಲೈಕ್ಕಿನ್ಱೋಡು
ಪಿಣಙ್ಗಿನ್ಱೋ ವನ್ದಾಯ್ ಪೊರುಳುಮ್.

అచ్చన్తిన్నేక్కన్నే యిల్లేయి పిళ్ళేవ్క్క
ఆనశ్నేయుం జోలవడము మూ,
లుచ్చి యిల్‌ముత్తి వళర్‌క్కొడుక్కోనుక్క
లుర్నేక్కిలన్ కానినాయి పోలయ్,
పచ్చల్నే పూజ్జడమ్బలాయి విశ్నే శోణ్డి
బాయ్‌న్ను వీక్క, ఆయిరవాయ్
నచ్చ లీలాయి పోయిప్నేయి నాడక్కి నోలడు
పిణాజ్జి నీల వన్దాయ్ పోలుమగ.

అచ్చమగ = ఛాయచేంబుడు, తిన్నేక్కన్నే = తినేటప్పుడు, ఇల్లేవ = ఎళ్ళిష్టూ (ద్వీపవాదంగా), ఇల్లేవ తిరుగిలి = ఇల్ల, ఇ-పిళ్ళేవ క్క తిప్పిరిగొగక్క = ఈ చాలకనే, లుచ్చి యిల్ = ఛుచ్చియిను = నడుమనక్కియిల్ల, ముత్తి మూక్కక్కి = ముడిసి (మూసి), వళర్‌క్క = పిడు లుర్నేక్కిలన్ = (మీనన్ను) డోలుచ్చుబిల్లవల్ల! కానా కానాణ్ = అవను, ఇనాలు తిణ్ణు = ఇందు, పోలయ్ = పోలిన (నీలు) దరవాద), కదమ్బ మరవన్నోలి, విశ్నే శోణ్డి విణాచికాణ్డ = వేగనాగా, వాయ్‌న్ను = డాలి, వీక్క = (మడువన్ను) డోక్కి, ఆయిరమా వాయ్ = సాపిర బాయుళ్ళ (డడేనళ), నచ్చ = విష్వన్ను, లీల్ = లుగుళ్ళున, పోయిప్నేయి ల్ పొగయ్ = మడుచినల్ల, నాడక్కి నోలడు = భద్రదోడనే, పిణాజ్జి = డోలారాడి, నీల = నీలు, వన్దాయ్ పోలుమగ = బంధియంరెల్ల!

ఈ చాలకనే ఛాయచేంబుడు ఎళ్ళిష్టూ ఇల్ల. నడుమనక్కియిన్ను ముసి పిళ్ళిబోళ్ళసిద నననే (ఇవను) మీనన్ను డోలుచ్చుబిల్లవల్ల! ఇనాలు ఇందు డోలిన, డాణుమరేలేనళ్ళూ డ్రాసళ్ళూ ఇరువ మీందరవాద కదంబ మరవన్నోలి, వేగనాగా డాలి, మడువన్ను డోక్కి నాసిర బాయుళ్ళ (డడేనళ) విష్వన్ను లుగుళువ భద్రదోడనే మడుచినల్ల డోలారాడి బంధియంరెల్ల!

(12)

చాలక్నేష్టున మక్కోందు నాడదవన్ను కూరకు ఇల్ల డోలలాగిదే యిము నానదియల్ల కోళ్ళంది ఎంబుదోందు మడు. అల్ల కోళ్ళిలయు నంచె విష్ణుభద్ర వానవాగిరుత్తి. మడుచిన నీలు విష్ణుమయిలాగి దవశేలుగళిగే కుడియులు యోగ్యనాగిరుల్ల. చాలక్నేష్టునే విష్ణయ శిళ్ళింయికు. ఎంది

Garani Srinivasan

నంశ గోవళ్ళ బాలకృష్ణుడు దినశరీరాళ్ళ ఉండే, యమునాశీరళ్ళో కృష్ణను ఆడినవూ ప్రోఁదను. దడదడ్లు చెళ్ళకు సంశద్ద శబంబమావన్నోళ్ళి, అల్లంద నోరవాగి ముతుచినోళ్ళళ్ళో ద్దుముశిదను. డాయాగి వాచినుక్కిద్ద కొళ్ళీయినన్న కేణం, ప్రోఁరాడి, అదరదిడియిచీలళ్ళో దారంకొండు, చిత్రశ్ర విచిత్రవాగి నకర్ణన మాడుళ్ళో, కొళ్ళీయి నాళ్ళవన్న దద్దుమాగడిదను.

కృష్ణన కొళ్ళీయాదమునద విష్యవ్ను నందనోఁరులవళ్లి దరటిరు. ఎల్లరన్నూ ఆశ్చర్యమోళిసి, చకితు మాడిరు.

ఈవిష్యివన్ను యశోమద ఇశరమోల్లశియుంమోడోళ్లుళ్ళో! కీనమ్మ బాలకనిగె భ్యయవ్నంబుదే ఇల్ల, నోఁడి. బాయిందోళ కొళ్ళుళాశద్ష్యం వాశ్చల్యదింద చెళ్ళకుద నననాదరి డోళ చోఁదవో? ఇవను వినన్ను కోళుప్రాబల్ల వల్ల! మనిగ, నీను కొళ్ళీయి ముడు మకుచినళ్ళి ఇరువ, కన్నుశోలే ప్రాణళ్ళింద శుందరవాద, శబంబమర వన్నోందేయంశే! మేనవాగి అల్లంద మకుచినోళ్ళళ్ళో ద్దుముశదేయం శే! ఒళ్ళగే అడగద్ద విష్ణవర్ధనోడనే ప్రోఁరాడి, నుఖవాగి ప్రోరళ్ళి బందేయంశే! ఎంథ భ్యయవిల్లద మనుశీను!

13. కుంబరమల్లన వాణ్ణమకళాక్ష
కుణియె నిన్ను కాం రచియ్వరో?
ణంబెరుమాన్! ఉన్నోట్బెట్ట బయిరుణియెన్
కిణియానెన్ రచియ్కోన్?
అంబరమెళు మదిరుమిడికుర్ల్
అంగకనట్ట రచుకణ్ణుడ,
వంబయిళ్ళ కాణక్కు మాల్ విణయోగు
పిణంగినీ వన్దాయ్ ప్రోఁలుమా.

కమా విరమా కుంబరం = కనక శక్ష, అల్లన అల్లలన = అల్లన

టణ్మైదళ్మై ఆణ్ణాణుకోగా = పౌరుష కార్యవన్న, కనియే కణియె = ఒంటియాగా, నినోలు నిన్ఱు = నింరు (ఇరుక్కో), శామ కాగం = కావు (నీను), శోయ్ వరోం రకియు ఎంగా = మూడుక్కో శియే (మూడువ్రదా)? ఎమ్బెరుమానా రంరప్ప మాణ్ = నన్న దేవరే, లున్మై ఉణ్ణిణా = నిన్నన్న, పేర్ప పెఱ్ఱ్ర = పెళ్ళ, వయిర్ లుడ్మైయానా ఐయిర్ ఉణ్ణియె ణ్ = ద్రోటియన్న ళ్ళవళు (నాను), ఇని ణిణా = ఇన్న, యా న్ యాణ్ = నాను, ఎన్ శోయ్ జోనా రాణ్ రకియ్ కొణ్ = ఏను మూడల? ఎమ్బెరుమా మీలుమా అం పరం రాళుం = మీళ్ళు ఆకాశవళ్ళూ (మీళ్ళు నావరనళ్ళూ), అదిరుమా అక్కిరుం = నడుగాకినువంద్, ఇడి కురల్ తిళి కేళాయ్ = పిడిలన ధ్వని యుళ్ళ, ఎఙ్గు అఙ్గుక = ఎల్లా, అణిల్ అణాల్ = చెంకి యుళ్ళ, శేమ రకం = ఈంటినోయ, కణా లుడ్మై కణ్ణ ఱు యంశే, ఉణ్ణ = రణ్ణనళుళ్ళ, వమ్బు వం ళ = బిరమళ్ళవు, అవిలూ అవిళ్ = డారడుక్కిరువ, కోననక్కు కాణాణాక్ కు = కాడినల్లి, మూల్ విడ్మైయోడు మాల్ ఎణ్ణ ఱు కొ = చేట్టదంద్ర గూళియొడనే, పిణాళు ఎణాగు కొ = ద్రోలాడి, నీఎన్రో = నీను, వన్దాయ్ పోలుమా ఎన్రు కాయ్ పోగాన్రుం = బందేయంరిల్ల!

రమనే రక్కదల్లద పౌరుష కాయడినళ్ళన్న శావు ఒంటి యాగి నింరు మూడువ్రదా? నన్న దేవరే, నిన్నన్న ద్రోక్ష యన్న ళ్ళవళల్లవే నాను! ఇన్ను నానేను మాడల? మీళు లోకవళ్ళన్ను నడుగాకినువంద్ పిడిలన ధ్వనియుళ్ళ చెంకియంశే కైంకర్యోన చేట్టదంద్ర గూళియొడనే, వీరమళ్ళ డారడుక్కిరువ కాడినల్లి నీను ద్రోలాడి బందేయంరిల్ల? (13)

బాలకృష్ణన మక్కళ్ తంద దాడన వివరణ ఇవరల్లి బరుత్తదే. గోవళ్ళ బాలకర ద్రోకియల్లి బాలకృష్ణను వనచరరన్ను మేయిసలు కాడిగే ద్రోలుకొండ్ద నష్టే. ఇందు నిల, కంసనింద ప్రేరితనాగి, వృష్ణి వంశదల్లి జనిసిదవను దేవకి గర్భదల్లి

బుండు దినగళ్ళ ముందే యల్లి నోంకొండను. కృష్ణనన్న హొల్ల
బేశారంబుదు అవన లుదేశ. ఇతర ప్రాణిగళంతోడుల్లన్న
మేయుత్తా, నుల్లి మెల్లనే నడెయుత్తా, ధ్యాన్యవన్న శుంబిసి
శొళ్ళువుదక్కే బదలాగి ఈ గాళియు మునుంగాలుగళ్ళ గొర
సినంద నేలవన్న శరీయుత్తా, గూళన్నే బిద్దుత్తా, బుదిబాను
ట్టూత్తా, గుటరుడాళుత్తా. ఈరీతియల్లింద కృష్ణనన్నే
నోడుత్తా బరుత్తిద్దుదన్న కృష్ణనుశండను. అదర ఇంగిత
వన్నరిదు, అవను అదక్కే కేడాం, అదరకేంబువళన్నుండుదు
దిట్టశనదింద ధ్యానదాది, అదన్న కేందు డాశిదను. ఇదు
వ్యష్టిచ్ఛిదుర వధే.

యుశోదే, ఇతర గొల్ల శియర ఎదుర్ల, శన్న మనగాద
కాలకృష్ణనన్న నోళ్ళుత్తాళే: నన్న దేవరే, యారాదరూ
శన్న శక్తిగే మీరిద, శనగే రక్షణిల్లద, పోరుష కాయిద్దవళ
ల్లి ముంటియాగి శొదరబహుదే? నాను నిన్నన్న ధ్యాత్త
ళ్ళి ముంటియాగి శొదరబహుదే? నిన్న ష్టేమ మాడువళల్లవే?
దరా అరాయు ముంటాదీతేంబి యోచనే నినగే ఇల్లవే?
నన్న మనస్సిగే బందల్లా నోవన్నుంటు మాడువ దొడ్డ గుణవళ్ళి
నీను శ్రేష్ఠళాగిబహుదే? నినగే ఒళ్ళేయ ఆగి శన్నవరి, నిన్నన్న
నోడి శొళ్ళువుదన్న బిట్టరే, నాను చోర బిన్న మూడబల్లే?
నిన్నన్న ధరియుద దొడ్డ శరబల్లే? బిల్లులోక శనళ్ళన్నే
నడుసువుదు, పితామహ ఆశ్చర్యద, శొడ
దంతిరువ కణ్ణుగళల్లి శోక వన్న శుంబిశోలదువ, భక్తవ
త్సల దొడ్డ దాద గుళ్ళయొడనే, నీను ముంటియాగి శాధిసల్లి
ధ్యానదాది బందేయుంతే? ఈగల్లి మూడబహుదే ధ్యాన్య?

14. அன்னநடை மடவாய்ச்சி வயிறடிக்
குருகு அருவரை போல,
மன்னுகருங் கண்ணிற் குருயிர் வவ்விய
மைந்தனை மாகடல் சூழ்ந்த,

கன்னி நன் மாமதிள் மங்கையர் காவலன்
காமரு சீர்க் கலி கன்றி,
இன்னிசை மாலை கள்ளோ டிரும்பல்லார்க்கு
ரகுமிடாரிப்பிலே யே.

அன்னமடைப் பாய்ச்சி வயலுழுதி
ளங்கை அருவரைப் பூல்,
மன்னர் கருப்பூர் முத்தாரமுயிர் வவ்வியு
மேனாளே மூதிடல் சூலா,
கன்னினமா மதிள் மஞ்ஞையர் காவலன்
காமரு சீர்க்கலிக் கோலா,
இன்னிசை மாலை கள்ளோடிரும்பல்லார்க்கு
மிடுமிடரிப்பிலே யே.

அன்னமா அண்ணம் = தண்மை, நடை நாடை = நடையையுள்ள, மடமா மடம் = (மானமயிர்மை முன்கால்) நிழ்நடை அமையாத, ஆய்ச்சி ஆய்ச்சி = கொல்லிசை, வயலுழு அடிக்கு வயிறு அடிக்கு = போட்டியாய் பூமியை உழுதல், அங்கை அருங்கை = (ஆகி) அம் ஐவகை, அரு அரு = அமிர்தமான, வரை பூல் வரை போல் = மலைபோன்ற, மன்னு மன்னு = நிலைபெற்ற, கருகரு = கரிய நிறமுடைய, முத்தாரமுயிர் ஆர் உயிர் = முத்துமாலை போன்ற உயிர், வவ்விய = நாசமாக்கிய, மேனாள் மேனாள் = முன்னாள், மூதிடல் சூலா மூ கடல் சூழ் = பலுமையான கடலாலே சூழப்பட்ட, கன்னி கன்னி = கற்புடைய, நல் நல் = சிறந்த, மா மதிள் மா மதிள் = பெரிய மதிலையுடைய, மஞ்ஞையர் மங்கையர் = சிறுமைப்பெண்களை நாடின ஜனர், காவலன் காவலன் = ரக்ஷகனும், காமரு சீர் காமரு = இசையுடைய சிறப்பையுடையவனும், கலி கலி = ஆரவாரம், கன்றி = கலக்கம் பெற்று, இன் இன் = முதுமை, இளமை இளமை = காவலிலிருந்து, [illegible] (தாடபல்லி), மல்லை மாலை = வெற்றிமாலையாக, ஈரேழ் ஈரேழ் = பதினான்கு

వల్లార్కళ్క ఐసలాగ్ఱుక్ = పిల్లవంక, మీదుమూ రక్తుమ్ = యూ వోండు, ఇడర్ తిరు = దుఃఖ పీంకట్టనళ్ళూ ఇల్లాయిలో ఇల్లవొయు = ఇల్లనే ఇల్ల.

డంబదనడకేయుళ్ళ పద్మనాభరియూద గోల్లశియు ద్రోటియన్న ద్రోడదు, ఆకే అంజువంశో అవిరాభవాద చేట్టద డాగే సాశ్రలవాగి సంశిరువ కంసియ బలనద శుంబు జీవవన్న నాశవిడిసిద మేడావిరాశ్రులియన్న శూరిరు బలుదొడ్డశడలసింద నిలుక్కువంద జాశ్రశవాద లుశ్రమవాద ఎశ్రరవాద ఈళేటేయుంళ్ళ శిరు మంక్కే నాడినజనర్షికనూ ఈశిదువంద శేలశిరయుళ్ళవనూ శలద్రంసియూ ఆదవను మధురవాగి డాడశశ్ళ వాశుర్మూలరియూద పదినాల్కన్నూ బిల్లవంకేయరూ వోండు దుఃఖ పీంకట్టనళ్ళూ ఇల్లనే ఇల్ల. (14)

ఇదు ఈ శిరుమోలియ శడేయు వాశుర్. విష్ణయ భవవంశను బాల కృష్ణనాదాగ, అవను నడిసిద అద్భుశవూ ఆశ్చర్యకరవూ వయస్సు మీరిద్దూ అద అశిమానుష్కార్యగళు. కొయి యుశోదేయు బిళియ నందగోకుల లద గోల్లశియరు బరుత్తారే. బాలకృష్ణన మేలే బశేబశేయు దూరన్న దేళుత్తారే. యుశోదేయ పీంకటవాగుశ్రిద్దే, దిట. ఆదరే అవళిగే ను మాడియాళు? అవళిగూ గొత్తిద్దే, శ్రీకృష్ణ ఇల్లే ఇల్లవేనేందు. అవ నన్న దండిసువుదక్కే అవళిగే సాధ్యవిల్ల. కారణ, అవను అవళ్ళ ముద్దు ముము. అవన మేలే కైమాడలు సాధ్యవిరలిల్ల. అవను నడిసి ద అద్భుశ కాడనగళన్న కండు కేళి అవళు చోరగాగిద్దాళే. అద్దరిం ద అవనన్ను డనే వ్యాదువాగి మూశనాడి, ఈశెల్ల మాడబారదేందు అవనన్న మయ్యాడదేయిందలే ఇళిదుకొళ్ళువుదకింతలే అవళిగే బుళిద మూగదంశేన్నుత్తాళే. అల్లదే, శన్న దేశక్కే ద్రోటియన్న డేగే నూరియ సిద్దానేందు, కోల్లశిరియర దాగలే కోసూ దనిసూచిసి, అవన శేలవు కాడనగళన్న వర్ణిసుత్తా, శనగే ఆకారణవళింద లే అవనన్న దండిసలు అంజుకేయిల్లన్నుత్తాళే. ఎళేయ మునుళాగలు వాగలే, విష్ణద కాలన్నూ డిసిద బ్రోశనియేంబ రాష్ట్రసియన్న అవను డలగే కొండనేంబ, అదన్న నేనేదరే శనగే అంజుకేయిగూ శ్రిద్దాంబన్న క్కాళే. కాగలే, అవను శేన్న బ్రోల్వకాలన్న మూడిసిద్దరిందలే అవనమేలే నూల్కి బందు అవనన్ను కోల్లచేకేంబ జోశ్యవిమరనన్ను నుళిదు నుడిమాడిదనల్ల ఎన్నుత్తాళే. ఇన్నూ శేలవు అవన అద్భుశ కాడనగళన్ను

Galani Srinivasan

శేషాల్లశియంచే యశోదనేనని వెళ్ళి చెప్పుకొన్నాళ్ళ. గోపవధిన బ్రాహ్మణ
నిందభ్యధిదల్లు గోపవళ్ళరు బిడిపిద ఎల్లు ఎడెయన్నో అవను బందు కొందు
డాశద్దు, కొళ్ళిందిలు మడుపినల్లు అదగద్ద శాళ్ళియనన్ను శేణంక, ద్రోణాది,
ఆ విష్ణుదివిత్వన్ను దమన మాడిద్దు, భయుంకరవాగి బుసుగుట్టుళ్ళా
అబ్బరిసుళ్ళా, మున్నుగ్గి బరుశిద్ద ఎత్తినరాగి వీద వ్యాప్తి బ్రహ్మరనన్ను పాడిదు
శేందదద్దు, పిల్లదంతే నిశ్శలవాగి మధ్యరేయి డెబ్భాగిలల్లు బాలకృష్ణ
నన్ను శేషెల్లలు నింతిద కువలయా పీడ వెంబ ఆనేరియన్ను ధ్వంసి మాడిద్దు -
ఇభ్రగళన్నేల్లా డోల్పుళ్ళా, శాయి యుశోదే శన్న డెళ్ళ కృష్ణనే బాలకృష్ణ
ష్ణనంద ఎష్టు దొంబరాయిరు, శన్నవయసిగే మీరిద దాడనగళల్లి
అవనుశోడిదనల్లు ఎంబ భయ వ్యాప్తియాయితు ఎందు అవర్ల డోళ
శేళ్ళుళ్ళాళ్ళ. యశోదే గద్గుదావశి. మృదువాగి శేల్లశియంగి
యుందిగా డోల్పుళ్ళా ఇందు సాదశ్చర్యనవన్ను శేళుళ్ళాళ్ళ. శన్న మనగే బిగనాగే దిరు
వృదుశరనల్లవేందిగా, శేలశుల ద ఎల మక్కళ మోలు అవ్యనళల్లిదే
అల్లశేయుశోడనగళల్లు కువ్వేవన్ను కూడిట్టిద్దళుంటే. రంగనగే అదష్టన్ను
శబ్దవాగి శేళుత్తిద్దళ్ళ. ఇందు వారదల్లు అవనిగే శబ్దనన్ను దల్లదిబోపు-
శేలశుల ద ఎళళియు బాలకర్ణరల్లరూ శిరొడిశోండు అష్టు కువ్వేనన్ను, ఇందు
స్వల్పవన్ను మినహిదే తందుబిట్టరల్లు, నానేను యాగదబేకు, ఎన్నుళ్ళాళ్ళ.
ఎల్లశాయంబిరూ శమ్మశమ్మ మక్కళన్ను అంశేయల్లిడలు యుక్తిదబేపు.
ఆదరే, అవరన్ను మృదువాద మాశుగళిందలే దారిగె శరిబేశేన్నుళ్ళాళ్ళ.
దంస్రహవాగి, ఈ శిరుమోత్తయు విషయ విదు.

భగవంశన దివ్యాద్భుశలీలెగళన్ను శాయుయ శోళదేడోదే
శక్తిగరశందు ఆనందిసిదళ్ళూ డామోదర అవ్యనళన్ను బ్రహ్మిసిశేం
దు అనుభవిసి ఆనందిసిదవను ~~ఈశు~~ దు భద్రాద శేలబేశ్నెళ్ళల
గళింద రంజిశువాద శిరుమంత్రవే నాడిన ఒడెయనాగి, ఎల్లరూ ఆశిసి
అనుశరిసువంతే నుడిదాదిద్దియాగి ఇరువశయను. మధుర
మనోహరవాద ఈ భగవద్విషయవన్ను ఇంపాగి పాడువుదక్కే
శక్యంశే శమిళనల్లోడిసిదాల్లు మాశురగళ మాలెయన్ను అవను
రచిసి, భగవంశన అపిదావశేగళల్లి పాడి, భవసింధువన్ను ఈ
మాశురగళన్ను ఓదువుదరింద కలియలు, అనుభవ (బ్రహ్మ) ప్రాప్తవాగు
పాత్రవల్లవరు భగవంశన శ్రీవైకుంఠవన్ను ప్రాప్తరాగుత్తారెన్నుళ్ళాళ్ళ.

GaanSrinivasan

తిడ్డంద అవరు ఇదజీవనదల్లి యావ బదేయుగద శేష్ఠ కింశట
గళిగి సిళనాసువుదిల్ల వేందూ, మరు జన్మక్కే ఎడకొడదేయంశే, అవంశ
వరమవిదవాదవళే బ్రాహ్మణాసువుదేందూ, అలి అవరుసిశ్యానందనువ
వన్నసుభవిసువరేందూ శేలయసును ఛర్చవనే శేసిదుకొండిదే ఈ
కిరువేళలిగే ఖిల శ్రుశి.

అడియనడే: అడివాసు:- మూనవు మాణం, కాళ్గేకాడు,
శేళ్ళ కిత్తణ్ణి, మ్లేణం, శన్దిగె కైన్తాక్క, మణ్ణుమడళ్ మణ్ణ
మకణ్ణ, ఆయిరవు ఆయిరం, శేఁఁవ్వక్క తాయక్క,
శేడు గ.బ, అంజువన అరుశువణ్, అజ్ఞనమ అన్న
ణం, అచ్చవు అక్కచం, శమ్బరవు కుంబార్ం, అన్నవు
అణ్ణం, (కాదిల్, కాళిల్)

Garani Srinivasan

పెరియ తిరుమొళి - ఆఱనేయ దశక - ఎంటనేయ తిరుమొళి.
పెరియ తిరుమొழி - పత்తாம் పత்తు - எட்டாந்திருமொழி.

8. కాదిల్ కడిప్పిట్టు - காதிற் கடிப்பிடு.

1. కాతిల్ కడిప్పిడుక్ కణిగళ్ కళిందు,
తాదు నల్ల తణ్ణందుழாయ్ కాడణిందు,
పోదు మలర్ క్కుழల్ పుణై మేవందు నిన్ఱీర్,
ఏదుక్కిదువేన్? ఇదువేన్ ఇదువేన్నే?

కాదిల్ కాళిల్ = చెవియల్లి, కడిప్పు కడిప్పు = కుండలవన్ను, ఇట్టు విడు = ధరిసి (ఇట్టుకొండు), కణిగళ్ = ఆభరణమా కణిగళ్ = వస్త్రవన్ను (పీతాంబరవన్ను), ఉడుక్కు ఉడుక్కు = ఉట్టు, తాదు = విరిసిన పూవు (కుంభిద), నల్ల నల్ల = ఒళ్ళెయ, కణ్ణా కణ్ణ = కంపీద, అముదు అనైన్ద = సుందరవాద, తుழாయ్ తుழாయ్ = తులసియన్ను, కొడు అణైన్ద = కొడు అణిందు (ధరిసికొండు), పోదు పోతు = కాలవన్ను (దినవన్ను), మలర్ క్కు మలర్ క్కు = మురిసి (నిదానమాడి), పుణై మేల్ పుణై మే = ముందుగడెయల్లి, వన్ను నిన్ఱీర్ వన్ను నిన్ఱీర్ = బందు నింతిరువిరల్ల (నిల్లువిరల్ల), ఏదుక్కు ఏదుక్కు = ఏకక్కో? ఇదు ఎన్ ఇదువేణ్ = ఇదేను? ఇదు ఎన్ ఇదువేణ్ = ఇదేకళ్ళి, ఇదు ఎన్నే ఇదువేణ్ ఱు = ఇదేనుకారణవ్వో?

చెవియల్లి కుండలవన్ను ఇట్టుకొండు, వస్త్రవన్ను (పీతాంబరవన్ను ఉట్టుకొండు, విరిసిన ఒళ్ళెయ కంపీద సొబగిన తులసియన్ను ధరిసి, కాలవన్ను మురిసి, బందు ముందుగడె నింతిరువిరల్ల! ఏకో? ఇదేను? ఇదేకళ్ళో? ఇదేను కారణవ్వో? (1)

బాలకృష్ణన సొబగిన అలంకారద సుందరవాద వర్ణనెయ ఇదు మొదలనేయ పాశుర. కృష్ణను చెవియ కుండలవన్నిట్టిద్దాను. ఊక పీతకవాద వస్త్రవన్ను ఉట్టుకొండిద్దాను. విరిసిద కుంభిద పూవన్ను ఒళ్ళెయ తులసియ మాలెయన్ను ధరిసిద్దాను. ఇవు సుందరవాద అందవన్ను తూడిసుత్తవె, బాలకృష్ణనన్ను అత్యంత పీతకవన్నాగిసుత్తవె.

ಬೀಗಿ, ಚೆನ್ನಾ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಕಾಯುವುದೇ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಕಾಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಾ ಅವನ ಅಂದವನ್ನು ನೋಡಿನಲಿಯುತ್ತಿಳೆ, ಬಿಟ್ಟು. ಆದರೆ, ಅವಳು ಕಾಯುವುದಲ್ಲವೇ? ದ್ರೌಪದಿಯ ಈ ಮುಖೇನಲಿಂದ ಮನನನ್ನು ದಂಡಿಸಬೇಡವೇ? ಬೀಗಿಲ್ಲ ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಮಗನು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಲೆದು ಬಿಟ್ಟನೋ? ಏನೇನು ಮಾಡಿದನೋ? ಎಷ್ಟು ದೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತೋ? ಬೇಗನೆ ಅಲೆದಾಡಿ, ಮುದುಕಿಯಮಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವುದೇ? ಈ ಬಗೆಯ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನ ಭಿನ್ನಕಲಕಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ!

2. ತುವರಾಡೈಯುಡುಕ್ಕೂರು ಶೆಣ್ಡು ಶಿಲುಪ್ಪಿ,
ಕವರಾಡಮುಡಿಕ್ಕು ಕ್ಕಲಕ್ಕಚ್ಚು ಕ್ಕಟಿ,
ಶುವರಾರ್ ಕದವಿನ್ ಪುಱಮೇ ವನ್ದು ನಿನ್ಱೋರ್,
ಇವರಾರ್? ಇದುವೆನ್? ಇದುವೆನ್? ಇದುವೆನ್ನೋ.

ತುವರ್ ಆಡೈ = ಕಾವಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನ, ಉಡುಕ್ಕು ಉಡ್ ಕೈತ್ತು = ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒರು ಶೆಣ್ಡು ಶಿಲುಪ್ಪಿ ಶೂಡಿಕ್ಕು = ಒಂದು ಚೊಂಡನ್ನ ಆಡಿಸುತ್ತಾ, ಕವಲು ಆದುವಂಕೆ, ಮುಡಿತ್ತು ಮುಡಿ ಕೈತ್ತು = ಗಂಟಿಟ್ಟು, ಕಲಕಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿ ಕಣಿ ಕಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿ = ವೀರಗಚ್ಚೆ ಕಟ್ಟಿ, ಶುವರ್ ಸುವರ್ = ಗೋಡೆ ಕಯ್, ಆರ್ ಆರ್ = ಕುಂಬ, ಕದವಿನ್ ಕತವಿನ್ = ಬಾಗಿಲನ, ಪುಱಮೇ ಪುಱಮೇ = ಮುಂದೆಯೇ, ವನ್ದು ವನ್ತು = ಬಂದು, ನಿನ್ಱೋರ್ ನಿನ್ಱೋರ್ = ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ, ಇವರ್ ಆರ್ ಇವರ್ ಆರ್ = ಇವರು ಯಾರು? ಇದು ಎನ್ ಇತ್ತು ಅಣ್ಣ = ಇದೇನು? ಇದುವೆನ್ ಇತ್ತುವಣ್ಣ = ಇದೇನು (ಇದೇಕೆ?)? ಇದು ಎನ್ನೋ ಇತ್ತುಅಣ್ಣ = ಇದೇಕಣ್ಣೋ?

ಕಾವಿಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಚೊಂಡನ್ನ ಆಡಿಸುತ್ತಾ, ಕವಲಾದುವಂಕೆ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ವೀರಗಚ್ಚೆಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿ, ಗೋಡೆಯ ಕುಂಬ ಇರುವ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆಯೇ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಇವರು ಯಾರು? ಇದೇನು? ಇದೇನು? ಇದೇಕಣ್ಣೋ? (2)

ಈ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ ಮಕ್ಕಳಾಟದ (ಅಲಂಕಾರದ) ವಿವರಣೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ

అలంకారక్కు, ఇల్లమివంచిదుర్వదు రద్దివద్ద! ఈన కావిబట్ట
ఉట్టుకొండు, వీరగళకేయన్ను ఉకొండు, కేయల్లి చకొండన్ను
పిడిదు ఆడిసుత్తా, కొయిలు యశోదేయు మనేయాడబ్బా అన
ముంద బందు సంకు కేండిదాను. యశోదేగే భయవు బరువం
తాయిరు. యారివను? కృష్ణనే నిజవాగా? ఏనిదు ఇవన వేష?
ఏకేబీదనా? ఏకకాగి? ఎందు ముంకొద ప్రశ్నెగళన్నరిమళినే
అవకాశవాయితల్లే! కృష్ణనేను మాయావియే అల్లవే?

3. కరుణకకొడియొన్నుటైయీర్! కనిప్పాగీర్!,
ఉరుళుశకటమదు ఉరుక్కిల్ నిమిర్న్తీర్,
మరుళక్కకొడుపాడి వన్తిల్లమ్పుకున్తీర్,
ఇరుళక్కిదువేనో? ఇదువేనో? ఇదువేన్నో?

కరుళన్ కరుణాణ్ = గరుడన, (గరుడన), కొడి ఒన్నుటు తకాడి రొణ్ణు = అవరిందవాద ధ్వజవన్ను, ఉడ్డేయీర్ ఉటైయోర్ = ఉళ్ళవరే, కనివ్పు ఆగీర్ కణిప్పు ఆగోర్ = పరిపూర్ణతేయే ఆగిరువవరే, ఉరుళ ఉరుళ = ఉరుళి చాళువంతే, శకటవన్ను, ఉరుక్కిల్ ఉరుక్కిల్ = నద్దియల్లి, నిమిర్న్తీర్ నిమిర్న్తోర్ = (కాలన్ను) చాచిదవరే, మరుళ మరుళ = మోసమాడలాగి, ఈడు తాడు తాడి తకాడు పాడి = తాడికొండు, వన్తు వన్తు = బందు, ఇల్లమ్ ఇల్లం = మనేయన్ను, పుకున్తీర్ పుకున్తోర్ = ప్రవేశిసిదవరే, ఇరుళక్కు ఇరుళ కే = రాత్రియల్లి, ఇదువేనో ఇదు ఏనో ఇదుతాణ్ = ఇదేను? ఇదు ఎన్ ఇదుతాణ్ = ఇదు ఏను? ఇదు వేన్నో ఇదుతాణ్ణు = ఇదేను కారణవ్వో?

అవరిందవాద గరుడధ్వజవుళ్ళవరే, పరిపూర్ణతేయే ఆగిరువవరే, శకటవు ఉరుళి చాళువంతే అదన్ను నద్దియల్లియే రూపిసిదవరే, మోసదింద తాడికొండు బందు మనేయన్ను ప్రవేశిసిదవరే, రాత్రియల్లి ఇదేను? ఇదేను? ఇదేను కారణ? (3)

ళవవంతను ~~ఈగరుడనన్ను~~ కన్న వాడనవ్వా నేళ్చిన కంఠరనాద గరుడనన్ను ధ్వజదలాంళ్నవాగి ఉళ్ళవను. పరిపూర్ణను. పరమపురుషార్థను. పరమ శ్రేయస్సును. పరమోత్తమను. శ్రీకృష్ణనూ

అవకంపిద్ద అవనన్న కొల్లల డవనోనిక్కా బండియరు బిదల్ల బుద్ధిక్కా
బందు అవన మేలే నూగి బంద శకటాసురనన్న, అవను నిద్దే మాడుత్తి
దుడాడియే కన్న కాలన్న రూడిసి కొందు డాకదను.

కర్తలల్లి, మనమోహడకవాగి డాడుక్కా, మనేయన్న బ్రీనోళి
బిద బాలకృష్ణనన్న కాయి యశోదే ద్రోణళువంతే మాశనాడుత్తా,
దండిసుత్తిళే. అదక్కాగియే ఈ బ్రీశ్నెగళు, బందాద మేలొందు.

4. నామం పలుతుండె నారణ నంబీ,
కామక్కు కులపం మిక నాల్గిడు కిణ్ణోర్,
కామనెణణప్ బాడి వన్దిల్లమా బీడ్రాదీర్,
ఏమక్కిదు వేనో? ఇదు వేన్? ఇదు వేస్నో?

నామమా నామం = హెసరుగళు, బీలువుమా బలుతుం = అనేక-
వన్న, బుట్టే ఒణడ = బుళ్ళ, నారణ నమ్బీ నారణా నంబీ =
శ్రీమన్నారాయణనన్నాగియే, కామమా కుళబీమా కామం కుణప
ం = కులసియ మాలేయన్న, మిక నాలు మిక నాల్గు = బహళనా
బీరిమళవుళ్ళవుదన్న, ఇడుతంతో లోర్ కిడు కిణ్ణోర్ = ధరిసిద్దీరి,
కామన్ ఎన కామణ్ ణ = మన్మథనే ఎన్న వంతే ఇద్దీరి, బాడి
బాడి = హాడుత్తా, వన్దు బన్దు = బందు, ఇల్లమా తిల్లం =
మనేయన్న, బీడుల్దీర్ బుకున్దోర్ = ప్రవేశిసిదిరి, ఏమక్కు
ణమక్కు = సంకోచవిద, ఇదు ఎన్ తిళు ణణ్ = ఇనేను? ఇదు
ఎన్ తిళు ణణ్ = ఇదు యిను?. ఇదు ఎన్నో తిళు ణణ్ ణో =
ఇదు యిరక్కోన్నో?

అనేకానేక హెసరుగళన్నుళ్ళ శ్రీమన్నారాయణనన్నాగియే,
కుంబ బీరిమళవుక్కిరువ కులసియ మాలేయన్న ధరిసిరువవరే,
నాష్టే మన్మథనంతే ఇరువవరే, హాడుత్తా బందు మనేయన్న
ప్రవేశిసుక్కిరువవరే, సంకోచవిద ఇదు యిను? ఇదక్కేను కార
ణవో?

భగవంతనిగే అనంత నామగళు. 'దివ్యనామ' ప్రియనల్లవే

స్వామి? యువదేవరన్న పిలిచి కూర్చోబెట్టరు అని అవసరమే పోరుకత్తి పరిమళభరిత కులసతి దారనందరో భగవంతునిలో విరమా భళీరా! మన్మథుడనో విరమించెందరనందరో, భగవంతను మన్మథునిలో మన్మథనిద్దంతో: భగవంతను ఆనందమ్మొరిపి, ఆనందమయనే.

ధ్రోహ్మ మీరి మునేనే బంద బాలకృష్ణనన్ను శాయి యశోదే దండించుకొన్నాళ్ళే: స్వామీ, బతుబతియు దేవరువల్లువారే, కులసతి దారవన్ను ధరించరువరారే, నాథోశ్రీమన్మథనంతో మీరే యుక్తిరువరారే, శక్తులాపువ వరినే నిమునే అలరాడి నాశాయి శ్రీ? ఎల్లి అలరాడిదిరి? ఎండినలారద శ్రీనివాసంతోషక్తి కారణా వేను? మ్మే మురికు ఆనందదింద డాడుక్తా మనెయన్ను బ్రీవోలే శిసుక్తిద్దీరి! ఏసు విషయ? ఏసునమూచార? బిశక్కాగిల్లే?

5. కూర్చుంకుళల్ తాళిక్కురిణకయిణాంతు,
మర్చుమం పలమామణి పొన్ కాకాడణింతు,
మూర్చుమం పుకుంతు మురువల్ చెయ్తు నిన్రోర్,
ఎర్రక్కి తిరువన్? ఇదువనో? ఇదువెన్నో?

కుర్చుమా కులల్ కూర్చుం కుళల్ = సుందరు కూదలన్ను,
కొలి తాళి = కూగాడువ, కుళిలే కురిణక = చిన్న కత్తియన్ను,
అణిసే అణింతు = అలంకరిసికొండు, మర్చుమా మర్చుం =
ఇన్ను, పల పల = ఉలవారు, మూ మణి పొన్ మామణి పొన్
= మహారత్నగళన్ను ఇంన్నవన్ను (బతిబతియరత్నాభరణాగళన్ను), కొండ
ణిసు కాకాడణింతు = ధరిసికొండు, మురువల్ చెయ్తు
అంగళవన్ను, మీదున్ను పుకుంతు = ప్రీతిగేశి, మురువల్ చెయ్తు
మురువల్ చెయ్తు = ముసుళ్ళనే నగుత్తా (ముందడావివన్ను పీరుత్తా),
నిన్రోర్ = నిల్లువవరే, ఎర్రక్కు = విర
క్కే? ఇదు ఎన్ = ఇదేను? ఇదు ఎన్? ఇదు ఎన్నో?

సుందరు కూదలన్ను కూగాడువ పణ్ణకత్తియన్ను, బతిబతియు

రత్నాభరణాగళన్ను అలంకరిసికొండు, మనేయ అంగళవన్న ప్రవేశిసి, మంచదాదవన్న బీరుత్తిరువవరే, విరళ్లే? విసిదు? విరళ్లిల్లవే? (5)

యశోదే బాలకృష్ణనన్ను కరెయుత్తాళే: స్వామీ, నమ్మ తోళిగుండల న్న సుందరు సుందరాగి మాడికొండిద్దీరి. నొంటిళ్లే నిమగే శక్తియన్ను శక్తి కొడుత్తిద్దీరి. బగెబగెయ లుక్తమవాద రత్నగళ, చిన్నద, ఒడవేగళన్ను అందవాగి కొట్టిద్దీరి. బందు మనేయ అంగళదల్లే సుంది ద్దీరి. ముసిముసి నగుత్తిద్దీరి. ఈగల్లూ విరళ్లే? విసిదు నమ్మ ఈ ఆట? ఇదర అర్థవేనిరబహుదు?

6. ఆణయరుమా నిళ్కెయుమఞ్ఞోలియ,
కూణయ తోర్కాట్రవిల్లైయాన్ఱుణకయెన్కిళి,
పోణరిరుందారాయుంపార్త్తుప్పుకుళిర్,
ఏణేర్కళ్ముణ్ణెణన్? ఇదువేణ్? ఇదువేణ్ణో?

ఆన్ ఆణయరుమా ఆణ్ ఆయుధం = గండవళగరన్ను, ఆనిళ్కె యుమా ఆనిరాయుధం = దనకరువాగద మందహగళన్ను, అఞ్ఞ ఆఱు = అల్ల, ఒలియ ఞిళ్కెయ = బిట్టు, కూన్ ఆయదు కూణ్ ఆయుధ = బిగిదవ, ఒర్ ఞార్ = ~~ఒందన్నూ~~ ఒందన్నూ, కొడ్రుమా విల్లైకా ట్రం విల్ = శక్తియుతవాద బిల్లు, ఒన్ఱు ఞాణ్ఱు = ఒందన్ను, కొల్లైయేసి ణకయెన్కిళి = కొల్లియల్లి ఎసిదు, పోనార్ పోణ ర్ = హోగువవరన్ను, ఇరుందార్కళ్ = ఇరువవరన్ను, పార్త్తు పార్త్తు = నోడికొండు, పుకుళిర్ = ఒళగే బరుత్తీరి, ఏణేర్కళ్ ముణ్ = ఎనేన్న వవర ముందే, ఎణ్ణణ్ = ఏను? ఇదు ఎన్? ఇదు ఎన్నో?

గోవళగరన్ను గోవుగళ కొండగళన్ను అల్ల బిట్టు బిగిదవ అనిర్దేశవాద బలవాద బిల్లన్ను (బిల్లొందన్ను) కైయల్లి ఎసిదు, హోగు వవరన్ను ఇరువవరన్ను గమనిసుత్త ఒళగే బరుత్తీరి. ఏనేన్న వవర ముందే ఏను? ఇదేను? ఏకగళ్? (6)

యశోదే బాలకృష్ణనన్ను కరెయుత్తాళే: స్వామీ, గోవు

ಗಳನ್ನು ಹೋವಳ್ಳರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಮ್ಮದಲ್ಲವೇ? ಎಲ್ಲ ವನ್ನು ಕೆಲಬಿಟ್ಟು ಈ ಪವಿತ್ರ ಮೇಷ್ಪದಲ್ಲಿ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಬಿಲ್ಲಿದೆ! ಅದನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಹದೆಯೇಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ! ಬರುವವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಕಮ ಭುತ್ತಿಲೇ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ನಿಃಶಂಯ ಪಡುವ ಜನ ಇದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಏನೆಂದಾರು? ನಿಮ್ಮ ನಡತೆಯೇ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ!

7. ಮಲ್ಲೆ ಪೊರುದ ದಿರಡಹೋಳ್ ಮಣಾಳ್ಗೋರ್!,
ಅಲ್ಲೇ ಯಱಿನ್ದೋಂ ನುಂ ಮಣಕ್ಕಿನ್ ಕರುಕ್ಕೈತ,
ಚಾಲ್ಲಾದೆಲೆಯಿರ್ ಶೊನ್ನ ಪೋದಿನಾಲ್ ವಾರ್ಗೋರ್,
ಎಲ್ಲೇ! ಯಿದುವೆನ್? ಇದುವೆನ್? ಇದುವೆಣ್ಣೇ?

ಮಲ್ಲೇ ಮಲ್ಲೆ = ಮಲ್ಲಿಗೆಹೂವಿನಂತೆಯೇ, ಪೊರುದ ಪಾಗಿತ = ಹೊಲಸಾದ, ದಿರಳ್ ಶೇಲ್ಳ್ ತ್ರಿಗಳ್ ತಕೈಗಳ = ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಶೋಲೆಯಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ, ಮಣಾಳ್ಗೋರ್ ಮಣಾಳ್ಗೋರ್ = ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಅಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲೆ = (ಈ) ರಾತ್ರಿಯೇ, ಅಲ್ಲಿನ್ದೋಂ ಅಱಿನ್ದೆಂ = ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ನುಮ್ ನುಂ = ನಿಮ್ಮ, ಮನಕ್ಕಿನ್ ಮಣಕ್ಕಿನ್ = ಮನದ, ಕರುಕ್ಕೈತ ಕರುಕ್ಕೈತ = ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು, ಚಾಲ್ಲಾದು ಚಾಲ್ಲಾದು = ಹೇಳಬೇಡಿಯೇ, ಒಲಿಯಿರ್ ಕೆಟ್ಟಿಗೋರ್ = ಹೋಗಬೇಡಿರಿ, ಶೊನ್ನ ಚಾಣ್ಣ = ಹೇಳಿದ, ಪೋದಿನಾಲ್ ಪೋಕ್ಕಿನ = ಬೆಳಗು, ಪಗಲ್ = ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ (ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ), ವಾರ್ಗೋರ್ ವಾರ್ಗೋರ್ = ಬನ್ನಿರಿ, ಎಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೆ = ಅಯ್ಯೋ, ಇದು ಎನ್ ಇದುಎಣ್ = ಇದೇನು? ಇದು ಎನ್ನೇ? ಇದು ಏನ್ನೇ?

ಮಲ್ಲಿಗೆಹೂವಿನಂತೆ ಹೊಲಸಾದದಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠ ಶೋಲೆಯನಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಈ) ರಾತ್ರಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ (ನಮಗೆ) ಹೇಳದೆ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ಹೇಳಿದ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಬನ್ನಿರಿ. ಅಯ್ಯೋ ಇದೇನು? ಇದೇಮ? ಇದೇಕೆ?

యశోదే బాలకృష్ణునితో చెప్పుకొన్నట్లు: ముష్కర కిరాతుడైన సుందరమల్లుణ్ణి కడతేర్చిన బలిష్ఠమైన బాహువులున్న భావిబిడియీ, ఇందీ, ఈ కారిణియీ, నిమ్మ మనస్సులోని అభిప్రాయమేమోనని నామనే అడిగారు. కాయిని చెప్పడంకన్న ఇన్ను ముందే అలేదాడలు, నిమ్మ అద్భుత కార్యసాధనలన్నీ నడతలు, ఎల్లరూ చూడ చూడి. కాయి చెప్పిన దారినే నిర్ణయించి మనసేం చందు బిడి. అయ్యో, ఇదేమను నిమ్మ విచక్షణ? ఇదేను నిమ్మ విచక్షణ వరిచ్నో? ఏకక్కగి ఇదు? ఏకక్కగి ఇదల్లా? యారన్ను మెచ్చి దువ్వదక్కో? యారన్ను మరుళ్ళు మాడువ్వదక్కగి?

8. పుక్కాడరవమా పిడిక్తాట్టుమా పునిదీర్!,
ఇక్కాలఙ్గళ్ యామువక్కే దోనోయిమల్లోమా,
కక్కార్ పలర్ దేవిమార్ శాలవ్రుట్టేయిరీర్,
ఎక్కే! యిదువేనో? ఇదువేనో? ఇదువేన్నో?

పుక్కు పుక్కు = ప్రవేశించి, ఆకుమా ఆట్టుం = జడియాడిస్తున్న, అరవమా అరవం = శబ్దమన్న, పిడిక్తు పిడిక్కు = పండిదు, ఆట్టుమా ఆట్టుం = ఆటనాడుతున్న, పునిదీర్ పుణ్ణిదీర్ = పవిత్రులే, ఇక్కాల ఙ్గళ్ ఇక్కాలఙ్గళ్ = ఈన (ఈనిమయిదల్లి), యామా యామం = నాపు, ఎమక్కు ఎమక్కు = నిమగే, ఏదు ఒనోయిమా అల్లోమా ఏకు ణ్ణుం అల్లోమం = యావుదక్కూ కరవల్ల, కక్కార్ కుకక్కార్ = కక్కవరు, పలర్ పలర్ = పలవరు, దేవిమార్ దేవిమార్ = దేవియవరు, శాల శాల = చెన్నాగి (బడళ), ఎట్టేయిర్ ఎణ్ణిడ = ఎల్లరూ వరాగిద్దీరి, ఎక్కే ఏకక్కే = ఎంథకష్టక్కాల? ఇదు ఎనే? ఇదు ఎనో? ఇదు ఎన్నో?

పవిత్రులే, జడియాడిసుత పదవిన్యాసవన్న పండిదు ఆడిసువంథ పవిత్రులే వినే, ఈగ, ఈనిమయిదల్లి, నావు నిమగే యావుదక్కూ కరవల్ల. కక్కవరు పలవరు దేవియరన్న చెన్నాగి బుళ్ళవరాగిద్దీరి. ఎంథకష్టక్కాల ఇదు? ఇదేను? ఇదేకోనో ఏనో?

Gurani Srinivasan

యశోదమ్మ బాలకృష్ణుడితో అంటున్నది: స్వామీ, విరమ విచిత్రమే, నీవునూ నమ్మినవారు యీ వ్రేపల్లెలో చాలమంది ఉన్నారు కదా! నీ రూపమును గుణమును చూచి, నిన్నే మెచ్చి, పరిచి, మరువ యాదవ స్త్రీలందరు నీతోనే కలవరు నిన్నే భావిస్తూ ఉన్నారు కదా! ఈవు, నీవు యశోదయని మనసునిలిపి కొండిరు వశీకరమయిందట్లు, నాను నీమనసు యీ వ్రేపల్లెలో శరవల్లె, పోదే? రాయి ఎనిసికొండవళ మారకలష్యిచొడదే, అవళనే నిమ్మయీం దు విషయమన్ను శిక్షిదే, నీవు నడదు చొల్లుశీరల్లనే? కాళిం ది మడువినొళకే డాంచొండు, బుళనే అడగిద కాళీయనంబ పెడెగళుళ్ళ విషభీద్రవన్ను కణుక, అదరొడనే శ్రోరాడి, అదన్ను దణ్ణు మాడి, అదళే బుది కలుపిదవరల్లనే నీవు? కాయుసే మళ్ళు గౌరవ కొడదే ఇరువ ఈ కాల ఎంథశేష్ట కాల!

9. ఆడియనెచ్చుకు ఆయ్ మడవారొడ్రో పోయ్,
కూడిక్కుర్రణవి పిళ్ళో కోమళప్పిళ్ళాయ్,
కేడిశ్శిరుమామడళ్ళ మణ్ మడళ్ళా సిలోవీ,
ఏడి! యిదువేన్? ఇదువేన్? ఇదువేన్నో?

ఆడి ఆడి = ఆడికొండు, (చుట్టాడి), అశ్శేస్సు అణెచ్చుకు = అడ్డాడికొండు (కూడాడుక్కో), ఆయ్ మడవారొడు = గొల్ల బాలయ్యరొడనే, నీ ర్రో = నీతను, పోయ్ = పోగా, కూడి కూడి = పోయి (కూడికొండు), కుర్ర పిళ్ళో కుర్రణవి పిళ్ళో = రాజకుమారుడయిన్నాడుగ, కోమళ పిళ్ళాయ్ = సుందరవాద మామగా, కేడి కెడి = ప్రాడుక్కొళ్ళో, శిరుమామడళ్ళో కూర్మమాతలకళ్ = శ్రీదేవియూ, భూదేవియూ, మణ్ మడళ్ళో మణ్ మకళ్ = భూదేవియూ, సిలోవీ ర్రుంబ = ఇరుంగా, ఏడి ఏడి = ఏనే (నవు), ఇదు ఎన్ ఇదు ణన్ = ఇదేనా విచిత్ర? ఇదువేన్? ఇదువేన్నో?

గొల్ల బాలయ్యరొడనే కూడికొండు, ఆడుక్కొళ్ళో ఆలాడాడుక్కొళ్ళో ఇరువనిలను చూడగా, అవరొడనే రాజకుమారుడయిన్నాడుగ సుందర

ಬಾಲಕನೇ, ಶ್ರೀದೇವಿಯೂ ಭೂದೇವಿಯೂ (ನಿನಗಾಗಿ) ಕಾದುಕುಳಿತ್ತಿ ಇರುವಾಗ, ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದು? ಮಿಕ್ಕವರಂತೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾಡು ⑨
ತ್ತಿರುವೆ?

ಇಂದಿನ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ "ನಿನ್ನ ದೇವಿಯರು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು, ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಡೀ ಲೋಕದ ಜನರ (ಭಕ್ತರ) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಅಸಡ್ಡೆಯಲ್ಲವೇ" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥದ ಆಧ್ಯಾಯನ್ನೇ ಈ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದು ವರಿಸಿದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಯಶೋದೆ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ: ವಿರಮದಿಂದಿರ
ಬಾದ ಬಾಲಕನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣದವರಾರು, ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ,
ಶ್ರೀದೇವಿಯೂ ಭೂದೇವಿಯೂ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ,
ನೀನು ಅವರನ್ನು ಅವರ ಎಡೆಬಿಡದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ, ಸೂಳೆ
ಕುಲದ ಸೋಲವಳ್ಳ ಬಾಲಕಿಯರೊಡನೆ ಕುಣಿಕೊಂಡು, ಆನಂದದಿಂದ
ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ! ಇದೇನು ನಿನ್ನ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆ?
(ನಿನಗೆ ಭೂಲೋಕ ಭಕ್ತರೇ ಬೇಡಾದರೇ? ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವ ನಿನ್ನ
ದೇವಿಯರಿಂಕಲೂ ಇವರು ಮೇಲೆಂದಾಗಿ).

10. ಅಲ್ಲಿ ಕಮಲಕ್ಕಣ್ಣಾಗಿ ಅಂಗೋರಾಯ್ತು,
ಎಲ್ಲಿ ಪೊಗರ್ತೂಡಿಯ ಉಡಿತ್ರಿಯಾಕೆ,
ಕಲ್ಲಿನ ಮಲಿ ತೋಳ್ಗಳ ಕಮಿಯನ್ ಸೊನ್ನಮಾಲೆ,
ಸೊಲ್ಲಿಕ್ಕುತಿಪ್ಪಾರವರ್ ಕುಳ್ಳಮಿಲರೇ.

ಅಲ್ಲಿ ಅಲಂಗಿ = ವಿರಾಧಗಳ್ಳಿಂದ ಕುಂಬಿದ, ಕಮಲವೂ ಕಮಲಂ = ಕೆಂದಾವರೆಯಂಕೆ, ಕಣ್ಣನೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ = ಕಣ್ಣುಗಳ್ಳವನನ್ನು, ಅಂಗು ಕ = ಸೂಳೆಕುಲದಲ್ಲಿ, ಪುಟ್ಟಿ ಆಯ್ತು ಹುಟ್ಟಿ ಆಯಿತು = ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಸೊಲ್ಲಕಿಯು, ಎಲ್ಲಿ ಪೊಲುದು ಎಲ್ಲಿ ಪೊಗರ್ತು = ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲ (ಸಮಯ)ದಲ್ಲಿ, ಊಡಿಯ ಉಡಿತ್ರಿಯ = ನಡುವಿನಂಟಾದ, ಊಡಲ್ ಉಡಲು = ಪ್ರೇಮ ಕಲಿಸದ, ಕಿಲಿತ್ತೆ ಕ್ರೀಡೆಕ್ಕ = ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊರಿಸು, ಕಲ್ಲಿನ ಮಲ ಕಸ್ಸಿನ ಮಲಿ =

చేట్టదప్పే శక్తియుళ్ళ, కేళిళ్ళ కోగాణ్ = కోటీశ్వరుళ్ళు, కలయన్ కుయిలన్ = కలయను, కొన్న రగానాణ్ణ = డోళ్ళిద (డాడిద), మాళ్ళే మగిలు = వాశుర మూలయిన్న, కొల్ల రగానుంగి = డోళ్ళుళ్ళి, రుకిప్పార్ అవర్ కుక్కిప్పార్ అయర్ = స్తుతిపరళ్ళవరు, చుళ్ళము ఇలరే కుక్కకం ఇలరె = యావబగియు దుఃఖవూ ఇల్లదవరాను ళ్ళారే.

వరాహనళ్ళింద కుంబిద కేందావరియంకే కణ్ణుళ్ళవనన్న గోలిసి లదల్లి బాటియిల్లద గొల్లకియొబ్బళు రాత్రియ సమయదల్లి నడువే లుంటాద ప్రేమకలహద విషయవన్న కూరు చేట్టదప్పే శక్తియి ళ్ళ కేళిళ్ళన కలయను డోళ్ళిద (డాడిద) వాశుర మూలయిన్న డోళ్ళుళ్ళి స్తుతిపరళ్ళవరు యావబగియు దుఃఖవూ ఇల్లదవరాను ళ్ళారే. (10)

అర్థద కేందావరియంకే కణ్ణుళ్ళవను, వ్రుందరీశే ఎందు శ్రీకృష్ణనా అవశరించిదనల్లే. బాలకృష్ణను ఇడియు నందగోపుల మనేగే బందనేందు, శాయియ కర్తవ్యవన్న మాడిద యళేదయు అవనన్న దండిసి మోశనాడిదళ్లు. దండనేయు ఆ మొదగళల్లూ నడ శైలియు-మూరన నడువణ అర్థళ్ళే ఎచుశద ప్రేమ. వాత్సల్యగళు లుక్క కరియుళ్ళవే. ఇదన్నే ఈశిరు మోలిసే విషయవన్న మాడికొండు సుందరవాద కథెయ వాశుదవన చేట్టదప్పే కేళ్ళలవుళ్ళ శయిసుత్త, అవను చక్కెయోళాగి డాడిద డోళ్ళిన శ్రుతియ నాదకే వాశుగళన్న కాడి బగియ దుఃఖవన్న స్తుతిసువ భక్తరు కాంతాకరవాద ఎల్ల బగియ దుఃఖవన్న కటగళిందలూ వారాసుళ్ళారే ఎంబుదు ఇల్లియు వివరిసిదే.

అడియనడే: అడివార: — కావేరి కాకోలిన, కువర్ కువర్, కరుళ్ళే కరుగుల్, నామమూ నామం, శుట్టు సుత్తుల, ఆనాయర్ ఆణయర్, మల్లీ మల్లిగె, వ్రుక్ష వృక్ష, ఆడి ఆడి, అల్లి అల్లి, (వ్రుళ్ళు వృత్తగళు).

19.3.79

பேய ஆழ்வார் - திருவந்தாதி - பாசுரம் 1 - பெரிய திருமொழி - பத்தாம் பத்து - ஒன்பதாம் திருமொழி

9. புள்ளூர்வாகம் - புள்ளுருவாகி.

1. புள்ளூர்வாகி நள்ளிருள் வந்த
பூதனை மாள, இலங்கை
ஒள்ளெரிமண்டி யுண்ணப் பணித்த
ஊக்கமதனை நினைந்தோ?,
கள்ளவிழ் கோதை காதலுமெங்கள்
காரிகைமாதர் கருத்தும்,
பிள்ளை தங்கையிற் கிண்ணமேயாக்கப்
பேசுவதெந்தை பிரானே!

புள்ளூர்வாகம் நள்ளிருள் வந்த
பூதனை மாள, இலங்கை
ஒள்ளெரிமண்டி யுண்ணப் பணித்த
ஊக்கமதனை நினைந்தோ?,
கள்ளவிழ் கோதை காதலுமெங்கள்
காரிகைமாதர் கருத்தும்,
பிள்ளை தங்கையிற் கிண்ணமேயாக்கப்
பேசுவதெந்தை பிரானே!

புள்ளூர்வாகம் = விஷ்ணு, ஊர் = நகர், இருள் திருள் = காரிருள், வந்த = வந்த, பூதனை = பூதனையை, மாள = மாண்டு, இலங்கை = இலங்கை, ஒள் = ஒளி, எரி = நெருப்பு, மண்டி = பரவி, உண்ண = உண்ண, பணித்த = ஏவிய, ஊக்கம் = எண்ணம், நினைந்தோ = நினைத்தோ, கள் = தேன், அவிழ் = மலர்ந்த, கோதை = அழகிய மாலை, காதலும் = விருப்பமும், எங்கள் = நம், காரிகை = அழகிய, மாதர் = பெண்கள், கருத்தும் = மனமும்,

ಭಗ್ನಮನೋಳಿಬಿರೋಣ, ಅಷ್ಟೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸುಂದರಯ್ಯನವರಿಯರು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣತಿರುವ ಪ್ರೇಮಾಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲ! ಮನವಿನಕ್ಕೆಯುಲ್ಲರುವ ಬಟ್ಟಲನದಾಗೆ, ಅದು ನಿಮಗೆ ಚೆಲಿಯಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿ ಕೆಂಡವುಲೆ?

"ಪಿಳ್ಳೆಲೆ ಕೈಯಲ್ ಕಣ್ಣಮಾ ಮೆಳ್ಳಲೇ ಕೊಳ್ಳುಲಾಮಾ – ಪಿಳ್ಳಿಲಾ ಣಾಕಯಿಪ್ಪ ಕಿಣ್ಣಾಣಾಂ ಮಿಂಣ್ಣಣಿವ ಕಾಕಾಳ್ಳಾಲಾಟಂ" – ಎಂಬು ದೊಂದು ನಾಣ್ಣುಡಿ. ಅಂತಯ್ಯನ ಮನುಮಿನ ಕೈಯುಲ್ಲರುವ ವಸ್ತು ವನ್ನು ಯಾವು ಕೇಶಾದರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಮನುವೇ ಅದನ್ನು ಅಲಷ್ಟಿಸಿ ಬಿಡಾಡಲು ಬಿಡ್ಡಾದು. ಮನುಮಿನ ಆವಸ್ತುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಬದ್ಧ! ಈ ನಾಡಿಯ ಹಿಂದು ಭಿನವನ್ನು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಭಿನ ಪಾತ್ರದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮನೆ. ಮನುವಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ (ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ) ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರೇಮಾಭಿಲಾಷೆಯೆಂಬುದು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಟ್ಟಲಂತೆ ಆದರೂ, ಅಲ್ಪವೇ ಸರಿ!

2. ಮನ್ನಿನ್ ಮಿನಿಂತು ಕೂತ್ತುವನ್ದಾಡಿ
ಮಾಲ್ ವಿಡೈಯೆಮುಡರ್ತ್ತಾಯರ್,
ಅನ್ರು ನುಡುಂಗುವಾನಿರೈಕಾತ್ತ
ಆಣ್ಣಮೈಕಾಲೊ! ವನ್ರಿಯೆಣ್ಣನ್,
ನಿನ್ರ ಪಿರಾನೆ ನೋಳ್ ಕಡಲ್ವಣ್ಣ!
ನೋಯಿವಳ್ ತನ್ನಿನ ನಿನ್ ಕೊಯಿಲ್,
ಮುನ್ರಿಲೆ ನಿನ್ರ ಮುರುಂಗೈಯಿನ್ರೆಣ
ಮುನ್ನೈಕವಿನ ಕವರ್ನ್ತಾಯೆ.

ಮನಲಾನ್ ಮಲೈಸ್ಸು ಕೂಳ್ತ್ತುವನ್ದಾಡಿ
ಮೂಲ್ ವಿಡ್ಡೈಯೇಲುಮುಡರ್ತ್ತಾಯರ್,
ಅನಲುನಕ್ಕುವಾನಿಳೈಕೊಳ್ತ
ಆಣ್ಣೈಕೊಲೋ ವಲೈಯೇನಾನ್,
ನಿನಲು ಪಿರಾನೇ ನೀಳ್ಕಡಲ್ವಣ್ಣ
ನೀಯುವಳ್ ಕನ್ನೈನಿನ್ಕೋಯಿಲ್,
ಮುನಲಾಲೇಲುನ ಮುರುಜ್ಞೆಯಿಶ್ರೇನಾ
ಮುನ್ಕೈವೆಳ್ಳೈಕವರ್ನ್ದಾಯೇ.

ಮನಲಾನ್ ಮಣ್ಣಿನ್ = ರಷ್ಯೆಯ ಚೆಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, ಮಲೈಸ್ಸು ಮಿನಿಂತು = ನಿಂಶಿದ್ದು, ಕೂಳ್ತ್ತು ಕೂತ್ತು = ಕುಣಿದಾಟವನ್ನು, ಉವನ್ದು ಉವನ್ತು = ರಷ್ಟದಿಂದ, ಆಡಿ ಆಟಿ = ಆಡಿದ, ಮೂಲ್ ಮಾಲು = ಕಪ್ಪುನೆಯ, ವಿಡ್ಡೈ ವಿಣ್ಣಿ = ವೈಷ್ಣವಿಗಳು,

మీలుమా ఠ్రుం = మీళన్నూ, అడర్‌క్తు అడర్‌క్తు = అడసిదళ్ళ, ఆయర్ ఆయర్ = గోవళ్ళరు, అనాలు అణ్ణు = అందు, నడుబ్ల నుడుంకు = భయదింద నడుగలు, ఆ నిళ్ళే ఆ నీణా గోవ్రవళ్ళ కండవన్ను, కొత్త కాక్తళ్ళ = కొయ్ద (రక్షిసిద), ఆణ్ణోళ్ళ కొలసే ఆణ్ణాణు ఐకాలా = పురుష మీర బహుదే, అలియేన నానే అన్నియెణ్ణ నుగాణ = నననే శిళియదు, నినాలి మీరానే నుగిణ్ణ బిగాణె = నింశిరువ స్థామియే, నీళు కడల్ వణ్ణ నోళా కడల వణ్ణ = విస్తారవాద కడలనబణ్ణవుళ్ళనవనే, నీనో = నీను, ఇవళొళ్ళే ఇవళ్ = ఇవళ (ఈ పిణ్ణిన), నిన కేసీయిల్ నుగిణ ఐకాయిల్ = నిన్న వవిశ్రవాద మనేయ (దేవమందిరద), మున్నాలిల్ మూణ్ణుగిలు = అంగళదల్లి, ఎలుంద ఠ్రుంక = చెళ్ళదు నింరి రువ, మురుజ్ నళ్ళియన్ మూరు ణుగాకయిణ్ = నుగ్గేయుమ రద, కేన ఆ ఐక్షణ్ ఆ = మధ్యాహ్నదంశే, మున్నళ్ళే వళ్ళే మూణ్ణాకవిలా = ముంగళే బళ్ళేయన్న, కవర్‌న్దంయే కవర్‌న్ద కాయె = కసిదుకొండియల్ల!

రస్తెయ చొక్కళల్లి నింరిద్ద, దష్టదింద (లుబ్ధదింద) కుంరోదాల వన్నొడద, క్రూరవాద (కవ్వినేయ) మిళ్ళువ్యక్తిగళన్నడసిద, అందు గోవళ్ళరు భయదింద నడుగుశ్తిరలు గోవ్రవళ్ళ కండవన్ను రక్షిసిద బ్రాహ్మణరే యారూ కాణో, (నానంయే), నింశిరువ స్థామిందలే, మాశాల వాద కడలనబణ్ణదవనే, నీను ~~ఇవళ్ళ~~ నిన్న వవిశ్రవాద (దేవ)మందిర ద అంగళదల్లి బెళ్ళదు నింశిరువ నుగ్గేయ మరద మధ్యాహ్నదంశే, ఇవళ ముంగళే బళ్ళేయన్న కసిదుకొండియల్ల! (2)

ముందిన వాక్యదల్లి భగవంశను ముందరియువకియు ప్రేరణాత్మి లాక్షేయన్న లుక్ష్యిసి మాశనాడువనెందు, మూడనే మాడువుదు స్థామి కార్యవల్లవెందు హేళలాయితు.

ఈగ, బ్రాహ్మణ వంశనూ, ఆకర్షకనూ, లుబ్ధకారియూ, రక్షక నూ ఆద భగవంశనే ఈ ముందరియువకియ బగ్గే కనికరబీరుత్తా స్త్రీయర బగ్గే మర్యాదేయన్నల్లంఘిసి నడెదుకొళ్ళువుదు లుచితవే? యువకియ ముంగళేయ బళ్ళేయన్న కసిదుకొళ్ళబహుదే? ఎన్న లాంశిక.

భగవంశను శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిదాగ, పాంజాలదల్లి రస్తెయ చొక్కళల్లి నింరిద్ద గోపియరన్నెల్ల ఆకర్షిసి, అవర మనస్సినల్లి దుష్టోద్దేశగళన్ను రుంబుత్తిద్దను.

ಅಲ್ಲದೆ ಕುಡದಕುಲೋತ್ಪದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಕೌಶಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆನಂದಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ನಳ್ಳೆ ಎಂಬ ವಳ್ಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನಲು ಭೀಣಾಗಿ ಇಚ್ಛಿದ ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳ್ಳಿದ ಮೈಳು ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಅವಳೊಬ್ಬನೇ ಎದುರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅತಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದನು.

ತನ್ನ ಪ್ರೌಢನಡೆಯಲಲ್ಲವೆಂಬ ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಇಡಿಯ ನಂದಗೋಕುಲವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುವುದಾಗಿ ಬಗೆದು, ಗಾಳಿ ವಾದ ಬಿರುಮಳೆಯನ್ನು ಮೈಳು ದಿವಸಗಳ್ಳರಿಲಿಸುಂಟ ಕೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಗೋವಳ್ಳರು ನಡುನಡುಗಿದರು. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿ, ಕೊಡೆಯುಂತೆ ಹಿಡಿದು, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವಳ್ಳರನ್ನು ಗೋವ್ಯವಳ್ಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಿನ್ನವಂಶದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲ್ (ಪೌರುಷಕ್ಕೆ) ಸಾದೃಶ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇದೇ ಪೌರುಷ ವಂಶವಾದ ಭಿನ್ನವಂಶವು ಅವನಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಅನುಕ್ಷಣವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಸುಂದರಯುವತಿಯ ಪರಿಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ, ಶೈಶವಾನುವಂಶ ಮೂಡಬಹುದೇ? ಅವಳನ್ನು ಲುಬ್ಧೇಷಧಬಹುದೇ? ಅವಳ ಕೈಬಳೆಗಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಖಮಿಯ ಆಸ್ಟ್ರೇ ಎನ್ನಬಹುದೇ?

ನುನೈಯ ಮರದಲ್ಲಿ ಕುಂಬಿರುವ ನಾರಶಿಷ್ಟವು (ಮಧುವು) ~~ಹಿಳ್ಳಿನಂತೆ~~ ಜಿಡ್ಡಾಗಿ ದರೆ. ಅದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ದಷ್ಟಿಸಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಮೆಂಡಾಗಿ ಕೋಮಲವಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಂದರಯುವತಿಯ ಪ್ರೇಮೋಚ್ಚಲಾಷೆ ಬ್ರಾಂತಿಮೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಅವಳೂ ನುನೈಯ ಮರದಂತೆ ಬರೀ ಹಾಗುವುದು ನಡವಳಿಕೆ— ಎಂಬುದು ಉತ್ತರವಾಗಿ.

3. ಆರ್ಮಲಿಯಾಳ್ತಿ ಕಾಯ್ತಕಾಡು ಪಚ್ಚಿ
ಆಚ್ಚಲಿಲಯಾಚ್ಚಲ್ ಮಿಕಿಂದ್ತು,
ಕಾರ್ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣ ಕರುಂಚಿನ ಮುನ್ನಂ
ಕಡಲ್ಂತನಿನ್ ಕಡುಂತಿಲ್ಲಲ್ ತಾನೆ?
ನೇರಿಳೈ ಮಾತೈನಿಕ್ತಿಲಕ್ಕ ಕಾತಾಕ್ಕಿಣೈ
ನೆಡುಂಕಡಲುಮ್ ತೆನಿನೆಯಾಗಿ,
ಆರಾಳಿಲ್ ವಣ್ಣ ಅಂಗೈಕಯಿಲ್ ವಟ್ಟಾಂ
ಇವಳೆಣಕ್ಕರುತ್ತುಕಿನ್ರುಯೇ.

ಆರ್ಮಲಯಾಲಿ ಶಜ್ಜೊಂಕು ವೀಟ್ರು
ಆಟ್ರಲ್ಲೈಯಾಟ್ರಲ್ ಮಿಡ್ರುನ್ದ.

గకవవన్నా, పిళ్ళైకన్ పిల్లలూ క్రణ = మనుషిన, క్లేయిల్ ణాక
యిపి = క్లేయిల్లరువ, కణ్ణమోఁ ఒక్క కిణ్ణణ ఆమ ర్రిక్క = బబ్బ
అగ్ భమనాగా, మోకువదు ఆపెఱుఖక్కు = మూరనాడువుదు, బిస్దే
పరానే ఎన్రణక్కె పిగాణో = నమ్మ ప్రాణమియోఁ.

దీషియ రూఁదల్లి నట్టిరుళ్లు బంద భోకనియు నాయువం
కేయూ, ఒళ్ళియు లుంయు దట్టవాగి వ్యాపిసి లంకేయన్నల్లావం
క్లేయూ క్లేమూడిద లుక్షోడవన్ను ధ్వంసిసికొండోఁ, నమ్మ ప్రాణమీయోఁ, దుం
బిద్దళ్లు భోర బిరుశ్శిరువ కలోమాదఅనవర ఆశోయన్నూ (ప్రేమవన్నూ)
నమ్మ సుందరియర మనోహరవన్నూ మానిన క్లేయిల్లి (1)
రువ బిట్టఅగ్ భమనాగా మోకనాడువుదు?

ఒళ్ళియ నడకేయవరు యూంగా నట్టిరుళ్లల్లి నుళ్ళదాడువుదు బిరళ్ళ.
దుష్టరా కేట్ట కేలసగళల్లి కొండనిరువనరా ఆగ ఓమురటికే వండు
క్కోశ. యుముఖటరు బేరబేరే రూపగళన్ను కేళిదోఁ, బేరబేరే వాడన
గళ మేలేయోఁ నడురాత్రిగళల్లి, ధాయువవరు మలగిరువ సమయదల్లి
నుళ్ళిల్లదంతే ప్రవేశిసిక్కారంబిదు నంబిరి. యింబరాషసియు కందనాద కృష్ణన బళిగే, అవసరవియమన్నల్లిం
ళిరి ఆగ, అవనన్న కొల్లలు బందదు. క్లేయిరియు శోకదియల్లద
ధమయువన్నరిసి, అవళ రూపవన్నే శోసు అళవడిసికొండు, నుళి
బిల్లదే బందు, డబూగాద కృష్ణనన్నేశిక్కొండు, ఆదరవన్నే నటిసుక్కా
కన్న మోలేయన్నుడిసలు యుక్తిసదళష్టే. మోలేయన్నల్లి
లుక్షోడదిందలే కృష్ణను అవళ ప్రాణవన్నే ఉళిసిబిట్టను.

లంకే చేరిసియట్ట రాషదల్లి భయవుట్టిసిదవను రామనా
కనాద దనుమంక. అనంతర, శ్రీరామను వానరసైన్యదోడనే కడలతీ
రకేబందు, లంకేయన్ను ప్రవేశిసి, అల్లి రావణనా మోదలాగి ఎల్ల
దుష్టరాషదరన్ను కొందు డాశిదను. మోదలు ఇట్ట బాణయన్ను
బిన్నగి డరడిసి, అదు ప్రాణ అసి లుండు లంకేయన్ను సినార్థమనోళ
నకష్టే! ఎంథ మాడిదన్ను శ్రీరామనల్లి కుంబిద్ద లుక్షోడ!

శ్రీకృష్ణనాగా భోకసియన్ను ధండసిదాగి, శ్రీరామనాగా
లంకేయ రాషద వంశవన్ను సినాశమాడిదాగి ఛద్మవంశవనే
బడళ్ళబులచ్చవాద కేలవే వంశ. తీంమళ్ళువ కలోమాదఅన సుందర
యువకియర మనదాశేయన్ను నిరాశసిసి అదక్కే యింద ఎగశనాడు
వుదూ ఛద్మవంశనినే అష్టే గరాగవాద బిద్దుదే?

ఆలంగార్ డోళ్ళుక్కారే: నమ్మ ప్రాణమియోఁ, నీవు భోకసి
యి ప్రాణగళన్ను ఏష్టు లుక్షోడదింద ఉళిసిదిరోఁ, లంకేయన్ను సుట్టు

Saraswathi Srinivasan

కార్ముఁబల్ వణ్ణా కంజన్నే మున్నమా
కడన్న నినో కడుస్సిలిల్ కానోఁ?
నేఁలిల్లే మూదే నిత్తిలక్కోత్తే
నేడుఙడలముదన్నేయాళ్ళే,
ఆర్చలిల్ వణ్ణా అజ్జోయిల్ వట్టామా
ఇవళ్ళేనక్కరుదు ఞనోలూయోఁ.

కార్ముఁ = బడళ్ళ డంశనాద, ఆలి ఆళ్ళి = చక్రాయుధవన్నూ, శఙ్ఖు ఈణ్ణుకాడు = శంఖవన్నూ, విట్టు పర్ప్రి = ఞండిదు, ఆట్రుళ్ళే ఆర్ప్రాళు = శక్తి నామధ్యేగళన్న, ఆట్రుల్ మిడుగన్న ఆర్ప్రాళు మిక్కుళ్ళ్ = నడనువ్వదర్ల్లి మీరిసి, కార్ముఁబల్ = కాముడనల బణ్ణదవనే, కంజన్నే కణ్ణాఁ = కంసన్న, మున్నమా మూణ్ణాఁ = ఞండే, కడన కడక్కుళ్ = కొలసిదవనే, నినో ణ్ణిన్ = నిన్న, కడుశిలిల్ కానోఁ = బలడేఁశద వీరాశ్రమ (నామధ్యేగ) వే అల్లవే?, నేఁర్ ఇనర్ = శుద్ధాద, ఇలిల్లే ఆణి = ఆభరణగళల్లి మూదే మాణిక్య = రత్నవన్న, నిత్తిలమా కోత్తే = ముత్తిన హారవన్న, నేడు కడల్ ణిరు కుడఁ = ఆళవాద కడలన, అమృత = అమృతవన్న, వవళ్ళన్న, ఆర్ ఎలిల్ వణ్ణా = ఆర్ ఆళ్ళిల్ ఐణ్ణా = హొణ్ణ సౌందర్యద వనే, అమ = సుందరవాద, కైయిల్ ణాకయిల్ = కైయల్ల (ఇరువ), వట్టు ఐట్టు = వగడెయ బట్టు (శాలు), ఆమ ఞం = ఞోదు, ఇవళ్ ఎన ఇవళ్ ణాణ = ఇవళు ఎన్న వంశ, కరుదుఞనోలూయోఁ కరుతుకిణ్ణ్రుయె = ఛాయిసుత్తిరువేయల్ల!

కాముడనల బణ్ణదవనే, బడళ్ళ డంశనాద చక్రాయుధవన్న శంఖవన్న ఞండిదు, శక్తి నామధ్యేగళన్న నడనువ్వదర్ల్లి మీరిసి, ఞండే, కంసనన్న కొలసిదద్దు నిన్న బలడేఁశద వీరాశ్రమ (నామధ్యేగ)వే అల్లవే? హొణ్ణ సుందరనే, శుద్ధాద ఆభరణవాద ఈ రత్నవన్న, ముత్తిన హారవన్న, ఆళవాద కడలన అమృతవన్న హొణ్ణన్న, (నిన్న) సుందరవాద కైయల్లిరువ వగడెయబట్టు యుంశిరువవళు ఇవళు ఎన్నవంశ ఛాయిసుత్తిరువేయల్ల! (3)

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: స్వామీ, నీను డంశవాద చక్రాయుధవన్నూ దివ్యవాద శంఖవన్నూ ఞండిదిరువవను. ధుష్టిదాగలే శంఖచక్ర

ದ್ರೌಂಯುಗ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಕಾಯಿಯಂಕ ದಶರಥನಿಕ್ಕೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಂದಿಸಿಂದಲೂ
ನೀನು ವೀರಮಹಮದ್ಧಿನೆಂದೂ, ಅದ್ಭುತೀಯನಾದ ಬಲಶಾಲಿಯೆಂದೂ
ಕೇಳಿಪಟ್ಟಿರುವೆ. ನೀನು ನಡಸಿದ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳು ಹೇಳಲಾರ
ದಷ್ಟು. ಇಂದೆ, ನೀನು ಕಂಡಿನನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಕೆಲವಾ
ನಡಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಭೀಷ್ಮಪಿತಾಮಹರನು ನೀನು.
ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಳಾಗಿರುವ ಈ ಪೆಣ್ಣು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಂದಲೂ ವಿಂಜು
ದವಳು. ಧರ್ಮಜ್ಞಾನವಂತೆಯಳು. ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಆಭರಣಾದಿಂದ, ಆಣಿಮುತ್ತಿ
ನ ಹಾರದಂತೆ ದೃಢಸಿಲಯಳೇನ್ಯಳಾದವಳು. ಈಳಾದಕಡಲಿನಲ್ಲಿ
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಅಮೃತಶದಂತೆ ಭೋಜ್ಯಳಾದವಳು. ಇಂಥವಳನ್ನು ನೀನು
ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಹಿಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಬಿಟ್ಟಿ
ಡಬಹುದೇ? ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದಂತೆ ನಡಸಬಹುದೇ? ಇವಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿ
ಪೂರ್ವಕ ನಿನ್ನ ಭೋಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಲವೇ?

4. ಮಲ್ಕಿಯತೋಱುಂ ಮಾಱುರಿಯತುಱು
ಮೂಡಿಯವರ್ತುಮಕ್ಕು ಮೋರ್ಪಾಕಂ,
ನಲ್ಕಿಯನಲಮೋ? ನಾಕಣಿಂತೆಯಾಲಿತ್ತ
ಕಾತಲ್ತ್ತಿತಮಿತ್ತಿಯಿನ್ ಕರುತ್ತೆಯಾ,
ಅಲ್ಲಿಯಂಗಣಿಯತ್ತಿಯಣಿನಿಱಂಗಾಂಡು
ವಂದು ಮುನ್ನೆನಿಂಱು ಪೋಕಾಯ್,
ಸೊಲ್ಲಿಯೆನ್? ನಂಬಿಯಿವಳೈ ನೀಯುಂಗಳ್
ತೊಣ್ಣೆಡರ್ಕಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೆಡಂಱುವಾಱೆ.

ಮಲ್ಲಿಯ ಕೋಲ್ಗುಮಾ ಮೂಸುಱಿಯದಳ್ಗು
ಮುಡ್ಡೈಯವರ್ಕಮಕ್ಕುಮೋರ್ಪಾಡಮಾ,
ನಲ್ಲಿಯನಲಮೋ? ನಾರಕನ್ನೈಕ್ಕೊಲ್ಲೈತ್ತ
ಕೊದಲತ್ತೈಯಿನ ಕೆರುಕ್ಕೋ,
ಅಲ್ಲಿಯುಜ್ಞೇಷ್ಟೈಯಣಿಲಾಜ್ಞಾನ್ಡಿ
ವನ್ದ ಮುನ್ನೇ ನಿನೋಲಿ ಪೋಡಾಯ್,
ಶೊಲ್ಲಿಯೆನ್? ನಮ್ಬಿಯವಳ್ಗೈ ನೀಯುಜ್ಞಳ್
ಕೊಣ್ಡರ್ಕ್ಕೈತ್ತಳೋಡೆನಲಿ ಮಾಲ್ಲೋ.

ಮಲ್ಲಿಯ ಮಲ್ಕಿಯ = ಬಲಿಷ್ಠನಾ (ಪುಷ್ಟನಾ) ಚೆಳ್ಳಿದ, ಕೋಲ್ಗು
ಮಾ ತೋಱುಂ = ಕೋಲ್ಗುವಳ್ಳನ್ನೂ, ಮೂನ್ಱುಂ ಮಾಱ್ ಉಱ್ಱಿ =
ಜಿಂಕೆಯಿಂದ ಸುಖದ, ಅದಲ್ಗುಮಾ ಅತ್ತೋಱುಂ = ಇಮ್ಮನವನ್ನೂ, ಉಡ್ಡೈಯ

వర్ణమక్కు ఉణడయవర్ కైమక్కు = లుళ్ళవంళే, ఓర్ బాడుమా
ఓర్ బాకుం = ఒందు భూనవన్ను, నల్లయి క్రుసుక్కియ = కరుణిసిద,
నలమోళ క్రులమో = నిద్దుణవోళే, నరడన్నై క్రూరకిణ = నరకాసురనన్ను
కొల్లైక్క రకాళుక్కక్క = నాశవిడిసిద, కాదలక్కు కాళాలుక్కు = రష్
ణోయ, అమ్మైయిలున అణుమ కైయిల్ = అంబెయ, కరుళోళ కణ్
కరకా = అభిప్రాయవోళే, అల్ల అల్లి = [redacted] ళ్ళ పూవినవిరి
మళ్ళకుంబిద, అమూ అం = సుందరవాద, కోదై రకాణాక్ = శలే
సూదలనవళ, అణో అణ్ణి = ఒప్పువంథ (సుబసిన), నిలుమూ
క్రూరం = బణ్ణవన్ను, కొణ్ణాడి రకాణ్ణుడ = అవిడరిసి, వన్దువుక్కు
= బందు, మున్నే మూణ్ణణ = ముందునడి, నినోలు క్రూణ్ణు = సొం
రిద్ది, పోడాయ్ పోగకూడు = పోలసుభ్రదిల్లవల్ల, శొల్ల ఎన్
రకాబ్బి రాణ్ = కోళ్ళ మినుభిల?, నమ్బిళే క్రుంబో = విరిపోణ్
నే, ఇవళ్ళై తివిలా = ఇవళ్ళన్ను, నీ క్రో = నీలను, లుజ్జళ్ళ ఉబ
కణ్ = సిన్న, కొండ్రార్ రకాణ్ణడర్ = ఛక్తర్, కై [redacted] ణక = క్తేయి,
కణ్ణుడై కూణ్ణుడ = కోలు (దండ), ఎన్నయి ఆలోళే రాణ్ణ్రాళ్ళ
= ఎంద డాళేయిలే అల్లవే?

పుష్పకాన బెళ్ళద కోలుణళ్ళన్ను సుందజింకెయు ఒమ్మ
వన్ను లుళ్ళవనిగే ఒందు భూనవన్ను కరుణిసిద నిద్దుణవోళే,
నరకాసురనన్ను నాశవిడిసిద రష్ణోయ అంబెయు అభిప్రాయ
వోళే (భావనేయలే), పూవిన విరిమళ్ళకుంబిద సుందరవాద శలే
సూదలనవళ ఒప్పువంథ సొగబిన బణ్ణవన్ను అవిడరిసి, బందు
ముందునడి నింతిద్ది పోలసువుదిల్లవల్ల! డోళ్ళ బిలవేను? వీరి
వవ్వణలే, [redacted] ఇవళ్ళన్ను నీను నిన్న ఛక్తర కైయ దండ (దండ)
ఎంద డాళేయిలే అల్లవే? (4)

శివనిగే బిదు బంద బ్రహ్మదత్యాదోష దింద అవనన్ను వాపు
మాడువుదక్కే యావుదూ సాధ్యవాగలిల్ల. కడెగే శివను భూనవంత
నల్లి మోసళియిట్టను. ఆగ ఛ్వాసియు శన్న మైయింద రక్తవన్ను [redacted]
శివనన్ను అవన సంకట దింద కాపాడిదను. ఇదు భూనవంశన
కాపుణ్యవుత్తు పోదాయ్. అవనన్ను ఆశ్రయిసిదవరన్ను ఎందిగూ
కైబిడదే లుద్ధరిసువను.

నరకాసురను శన్న శక్తియింద బ్రహ్మనింద లూ శివనింద
లూ నానా వరగళన్ను పడెదుకొండు 'అజేయ' నాదను. జీవనన్నే
శన్న రష్ణకనన్నాగి మాడికొండను. ఇదరింద పోబ్బిదవనాగి,

Gurari Srinivasan

మూరు లోకవళిను ఒంటికొడుక్కా, దుందరయు వళియార్నల్లా
కందు కందు పోళిడాక్కొండిదను. అవన ఒంటియన్న కొళ్ళలారదే
దేవేంద్రను భవవంశనల్లి మొరియిట్టను. శ్రీకృష్ణనూ అవళింద
భవవంశను, నరకనన్న సద్రుడిసి, కడిసారు దావారద ఒందనూరు
యువళియార్నన్న పోరియిందబిడిసిదను. దుష్ట నిద్రడవూ శిష్టనో
నాశలనేయూ భవవంశన కద్దుణాదఒంటి.

ఆట్టూరరు హేళ్దుక్కారే: స్వామీ, శివనిగే ఒదగిద దింశల
వన్ను సలగిసిదలు, ~~నిన్న~~ నిన్న దేవదద ఒందు భిగవన్నే కరుణిసిద
లుదాగి సలను. నరకాదిగళన పోరియల్లద కడిసారు దావారద ఒందు
నూరు యువళియార్నన్న బిడిసి, అవర రక్షకనాదే. నిన్నల్లే అనుకొం
ళ్వారున ఈ ఒబ్బ దుందరియ విషయదల్లి నిన్న లుపేక్షేయిల్లవో?
విరమళిదువ శలేనాదరూ అవళ్వాగ ఇవళ పోబదన్ను అవడంగ
బిడీ. ఇవళ ముందేయిల్లి కదా సంశిదు, ఇవళిగే బదనుబ్రదిల్ల
వల్ల! ఇవళు నినగాగి కొరగి కొరగి కళ్ళశళ్వాదళే. నిన్న ధ్యాన
దల్లే ఇదాళే. ఇవళ బారవన్ను సలను సలగిదిచ్చేడవే?
సలనేళే ఒందే నిదర్శనవాదే? ఇవళన్ను నిన్న భక్తరకేయి దండవ
న్నాగ (కొలలన్నాగ) మాడిదంతేయే అల్లవే? కేసిమాడి ఇవళన్ను
లుదరిసు.

"భక్తరకేళ్ కొలలు" — కొలలు ఒందు ఆయుధ. దుష్టర కేళ
యల్లి అదు కేట్టదు. ఒంటిగే, శిష్టగే లుపయోగ. భక్తరకేళ
యల్లి అదు అవరంగే ఆశ్రయవాగి, అవర ఆశ్రయవన్ను బిడదే
ఎడెబిడదే అవర కడలవిదల్లి యిరుత్తదే. కదాశ్రయదింద
మండిరవాగి అదక్కే కద్దశియుంటాగుత్తదే.

భగవంతన నేరవాద ఆశ్రయ దొరెయువుదక్కే ముంచే
భక్తర ఆశ్రయదల్లిద్ద భక్తియల్లి నుంతు భగవత్ప్రేమ బీజ
నాశవుదు ఒందు బళ్ళియ మూగ ఎందు ఇల్లి హేళిరువంతే
బరుత్తదే ఎన్నబహుదు.

5. తిరువళియாத மன்னர்கள் மாளத்
தேர்வலங்கொண்டவர் தெல்லும்,
அருவழி வானமதர் படக்கண்ட
ஆண்மை கொலோவறியேனுன்,
திருமாழியெங்கள் தேமலர்க்கோதை
சீர்மையை நினைந்திலையந்தோ

పెరువళ్ళినావట్ట కణ్ణియిణ్ణుమెణ్ణియళ్
ఇవనెణప్ పేశుకిణ్ఱుయే.

శేరువలియాద మున్నర్డళ్ మూళ
శ్శేర్వలజ్ఞోణ్ణవర్ శెల్లుమూ,
అరువలివాన మదర్ విడశ్శొండి
ఆణ్మై కెళలేవ వలియేనాన్,
శిరుమేలి యెజిళ్ళ శీమలర్శ్శోలదై
శెర్మైయ్మై నిన్నైనిలై యనోయే!
పెరువలి నావలూ కనియిసుమేళియళ్
ఇవళెన ప్పేశుమన్ లూయే.

శేరు ఈఱు = యుద్ధరంగదల్లి, అలియాద అళియాఱ = అపజయ శ్శొందద, మున్నర్డళ్ మణ్ణార్కళ్ = రాజరు, మూళ మాణ = నాశ శ్శొందువంతే, శేర్వలమ శొణ్ణు ఈఱ్ఱ బలం ఈకాణ్ఱు = శత్రుసైన్యవన్ను నాశమాడువుదల్లదే, అవర్ అవర్ = అవరు, శెల్లు మూ ఈశ్వుం = శ్శొలెయన, అరువలి అఱువళ్ళి = అబలెయర వాద దాయి, వానమూ వాణం = వీరస్వర్గవన్ను, అదర్పిడ అళుర్పట = నియమక్కె ఒళ్ళపడువంతే, కణ్ణి కణ్ణ = మూడద, ఆణ్మై కెళలేవ ఆణ్ణాణమ ఈకాలెల్లా = పౌరుష పరిపూర్ణవాదే, అలియేనాన్ నాను అఱిదిరుత్తిణ్ఱాణ్ = ననగే శిక్షణయిదు, శిరు మేలి శ్రీఱుమాళి = శ్రేష్ఠ ఒళెయల్లి మూళనాడువవళాద, ఎజిళ్ళ ణకళ్ = నమ్మ, శేన్ మలర్ కణ్ణాళ్ = ముద్దు మురిసువ కణ్ణు మూడద, శొలదై ఈకాణాళ్ = కలేసుగాదలనవళ, శెర్మైయ్మై శీర్ణమణియ = గుణశ్శొందయుతళాదంతియన్ను, నిన్నైనిలై నిన్నాణశ్శిల్లి = నమనసిల్ల, అనోయే అన్నుదళా = అయ్యో, పెరువలి ణపెరువళ్ళి = దొడ్డరస్తెయ, నావల్ కనియ నుమూ నావళ్ కణ్ణియిణ్ణుం = నేరళ్ళేదన్నొసంతెయూ, ఎళియళ్ ణణ్ణియళ్ = కీళు, (కీళుగాదవళు), ఇవళ్ ఇవళ్ = ఇవళు, ఎనణన = ఎంబింతే, పేశుమన్ లూయే = మూతనాడుత్తిరువయల్లా!

యుద్ధరంగదల్లి శూరలల్లద రాజరు నాశశ్శొందువంతే శత్రుసైన్య బలదిందలే అవర శ్శొణ్ణువ అపకీర్తియాద దాయి వీరస్వర్గవన్ను నియమక్కె ఒళ్ళపడువంతే మూడద పౌరుషవ్వో, నానతియే. శ్రేష్ఠ

వాద ఱరియల్లు మూశనాడువవళ్ళాద నమ్మ జోలను నీరిసువ వ్రూవన్న
ముడద శలేగాదలనవళ్ళ గుణ కేందయుక్తవళ్ళ బంధువియున్న
గమనిసిదల్లు, అయ్యో; దొడ్డరథ్దియ నోరళ్ళ డణ్ణో ఎంశలూ
ఇవళ్ళు శీలళ్ళాదవళ్ళు ఎన్న వంశ మూశనాడుశ్తిరువళ్ళు! (5)

ఆలిస్బారరు జోళ్ళుక్తారే: స్టామీ, ఇవళ్ళు నమ్మవళ్ళు. సొంనగాద
శలేగాదలుళ్ళవళ్ళు. వీరిమళ్ళకుంబిద జోలను నీరిసువ వ్రూవళన్న
ముడిదిరువవళ్ళు. మృదు మధుర వాణి మూశనాడశక్కవళ్ళు. సొంద౦.
గుణాదల్లియూ, సొంబనల్లియూ, నడశేయల్లియూ అక్కుశ్తవు
ళ్ళంద బంధువు గొండవళ్ళు. ఇవళన్న కూరిశ ఇవు యావుదూ సిన్న
గమనక్కే బరలిల్లవల్ల! అయ్యో! యుద్ధరంగదల్లి ఎందెందిగూ
సొంలన్నరియద వీరరన్న పిడిసియువుదక్కే అనుమానవాగి
స్వీనద్ద డాబియున్న బండియువంశే మూడద పౌరుష సిన్నదల్లవే?
నిద్దుణావళియూ సొంద౦యూ ఆద ఇవళన్న కైబిడబల్లుదే? బుద్ధి
ఎన్ బేడవే?

మహాభారశ యుద్ధదల్లి, అర్జునన్నే అరియద వీరరాద
భీష్మ ద్రోణాదిగళన్న, బొండవర బీష్మవన్న వంచిసి, అజుర్ణ
నన సారథియాగి, కాలనశినే అనుమానవాగి మరణవన్న బ్రీతి
వంశే మూడిదవనూ, న్యాయ ధర్మగళ జయగళు శాశ్వతగొళిసిద
శ్రీకృష్ణనా౦శద భగవంశ. సామాన్యరాద అనన్య భక్తి
రన్ను కైబిడదిరువుదన్ను బేడేండు ఇల్లి ప్రార్థనేయిదే.

6. అరక్కియారగం పుల్లెలన వెల్లాల్
అణిమత్తిలిలుణగయర్ కోణా,
తరుక్కణిత్తమరర్ పణియ మున్నిన్ఱు
చెవకమో శెయ్తతిన్ఱు,
మురుక్కిదళ్ వాళ్శిమున్నగ వెణ్ శంగు
గొణ్డు మున్నే నిన్ఱు పోగాయ్,
నరుక్కిల్లెక్కాగ వెయ్ఱి మళ్ళి వోళ్శల్
లన్ శెయ్వతెత్తనై పిరానే.

అరక్కియరడమా పిల్లెన వెల్లాల్
అణిమదిళిన జ్ఞాలియర్ కోనే,
శెరుక్కళిక్క మరర్ వీశియ మున్నినోలు
శేవడమో శెయ్దదినోలు,

మురుక్కదలూవాఁమేనక్కే వణో శజ్జాజో
కోణు మున్నే నినోలు పోఁడాయ్,
ఎరుక్కల్లేక్కోడ వోలో మలు మోఁఛ్చల్
ఎనశోయ్వదనేదె పిరానే.

అరక్కియర్ అరక్కియర్ = రాక్షసియర్, ఆడమా ఆకుం = ఎడ
యు, పుల్ ఎన పుల్లాణ = దుల్లనంకే (దుల్లనీనమనాన) మూడి,
ఇల్లాల్ విల్లాలాల్ = ఇల్లనింద, అణో అణ్ణి = సుందర
వాద, మదిళ్లో మళ్ళిణ్ = కోఁటయ్య, ఇలజ్జేయర్ ఇలుగు-
ణాకయర్ = లంకేయవర, కోఁలన్ ఁకాణాన్ = రాజన, శోరుక్కు
ణాకురుక్కు = కోబ్బన్న, అలుక్కు అట్టిక్కు = మురిదు (నాశ
విడిసి), అమరర్ అమరర్ = దేవతళ్ళు, (ఎద్దోళ్లు)
నమస్కరిసువంకే, మున్ మూణ్ = ముంభాగదల్లి, నినోలు ణ్రిణ్
ణు = నింక, శేవడమోఁ ఁకావుకమా = విరాశ్రమ్మోఁ (వీరు
ష్మోఁ), శెయ్దదు ణాయ్తిత్తు = మాడిద్దు, ఇనోలుణిణ్
ణు = ఇందు, మురుక్కు మూరుక్కు = ముక్కుద, ఇదణోలుణిత్తే =
ఎనళ్ళనంకే, వాయ్శే వాయ్ఁశ్శి = శుటిగళన్నళ్ళవళ, మున్
కేల్ మూణ్ణాక = ముంగ్యె, వణ్ణో వణ్ణ = సుందరవాద,
శజ్జామా ఈణుకం = బళ్ళేగళన్ను, కోణు ణాకాణాణ్ణు = కని
దుకొండు, మున్నే మూణ్ణా = (అవళ) ముందేయే (ఎదు
రల్లంయే), నినోలు ణ్రిణ్ణు = నింకిద్దు, పోఁడాయ్ (పొగళా
ళు = పోఁడువవరిల్లవల్ల (శత్రుగళియాదువరిల్లవల్ల), ఎరుక్కు
ఇల్లేక్కు కోడ ణరుక్కు కిలుకక్కు ఆక = ఎక్కద ఎలేనా,
ఎణో ణర్రి = కూడదే, మలు మళ్ళు = కొడలు, శోఁఛ్చల్ శ్రీచ
ళు = నీళ్ళకే (ముంకాదవు), ఎన శోయ్వదు ణాణ్ణాయ్తు =
ఏకక్కా, ఎనేదెపిరానే ణాణ్ణాకై ఛిరాణో = నన్నష్టాయి
యే.

రాక్షసియర ఎదయన్ను కల్లాల నమనాగి భావిసి, ఇల్లనిం
ద సుందరవాద కోఁటయ్య లంకేయువర రాజన కొబ్బన్న నాశ
విడిసి, దేవతేగళు నమస్కరిసువంకే అవర ఎదుర్లి నింక కీరు
ష్మోఁ ఇందు మాడద్దు? ముక్కుద కూరిన ఎనళ్ళనంకే
రుచిగళన్నళ్ళవళ సుందరవాద ముంగ్యె బళ్ళేగళన్ను కసిదు
కొండు అవళ ముందేయే కణ్మోయాన్
కూరిద్దనంకే నింకిరువుదు? ఎక్కద

ಎಲೆಗಾ ಹೊಡೆಕವಾಗಲಿ, ಕೊಡಲಿಯಾಗಲಿ, ಬಿಲ್ಲಿದಾಟವಾಗಲಿ (6)
ಬೆಕಕ್ಕಿಗಿ? ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ಇಂದೆ, ನೀನು ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಸುಭದ್ರವಾದ ಕೋಟೆಯುಳ್ಳ ಲಂಕೆಯಿಂದ ವರ ರಾಜನಾದ ರಾವಣನಿಂದ ನನ್ನ ಕೊಂದೆಯಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಕೊಲೆದಂಡದ ಪಿಡಾಯದಿಂದಲೇ, ಅಡಗಿ ಸಿದೆ. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ನಮೂಲವಾಗಿ ಸಿದೆ. ರಾಕ್ಷಸರುಗಳನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ದೇವ ತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿನಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪಿಡಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ನೀನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ, ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ನಿನಗೆ ಅವರ ಬೆಲ್ಲಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸಿಯರ ಹೃದಯ ನೋವನ್ನೆ ~~ಮಾಡಿ~~ ಮರುಕ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿನ್ನ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಇಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಆದರೆ, ಇಂದು ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದೇನು, ಸ್ವಾಮೀ? ಮುಕ್ತನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಂತೆ ಚೆಂದುಟಿಯುಳ್ಳ ಇವಳ ಮುಂದೆ ನೀನು ಮಿಳಿದಾಡಿ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನೆ ವ್ಯಾಮೋಹಪ್ರಪಂಚವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇವಳ ಮುಂಗೈಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ಇವಳ ಕೈಬಳೆಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡೆ (ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಇವಳು ಕೈಬಳೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡಳು. ಇದಂತೆ, ಇವಳ ಕೈಬಳೆಗಳು ಕಳಚಿಕೊಂಡವು). ಅಲ್ಲದೆ, ಇವಳ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೊಬಿಡದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ. ಕಣ್ಮರೆಯಾದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯುಬಹುದೋ ಎಂದು ಇವಳು ಯಾವ ಚಣವೂ ಆನಂದಂತೆ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುವುದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಸ್ವಾಮೀ, ಅಬಲೆಯಾದ ಇವಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದುವುದೂ ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಪೌರುಷವೇ? ಶತ್ರುಗಳ ಉದುರಿಬೀಳುವ ಸಿದ್ಧರಿಯುಳ್ಳಂಥ ಎಳ್ಳಿದ ವಿಲಿಯನ್ನು ಉದುರಿಸಲು, ~~ಅದಕ್ಕೆ~~ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಅದನ್ನು ಕೊಲೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಬೇಕೇ? ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಸಿದಬೇಕೇ? ಬಿಲ್ಲಿದು, ಬಲಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ, ಬಲವಂತದಿಂದ ಅದನ್ನು ಉದುರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಬೇಕೇ?

7. ஆழியுந் தொண்டோரார்ந்தொன்றிலுஞ்ச
அலைகடலுலகமுண்ணுண்ட,
பாழியந்தோளோராயிரம் வீழப்
படைமழுப்பற்றியவயிலியோ,
மாழைமான்நோக்கிமணிநிறங்கொண்டு
வந்துமுன்னேநின்றுபோகாய்,

కోళ్ళి వెణ్ణ మూట్టాడ క్కరకణ్ణ రెచ్చువదెన్తాయ్
కుఱున్తొడి నెన్తుంగడల్ వణ్ణ!

ఆలియ నిన్దోరరనిర్ వన్ది ల్లోంజ
అల్లే కడలులడ మున్నొండి,
పాలియ నోళోకాయిరమా వీలు
ప్పడ్దే మలు ప్పెట్రియ వలయోళ,
మాలో మేనోక్క ముణో నిలు ఱ్ఱొండు
వసు మున్నే నినలు పోఱాయ్,
కోలో వేణో ముట్టక్కన శెయ్యదేనాయ్
కులుంద నేడుఱ్ఱడల్ వణ్ణా!

ఆలియ ఆళ్ళియ = ఉత్సవత్తిన్ద కూడిద, అమ్మ అం = సుందరవాద, # శిణో క్కిణ్ణ = బలిష్ఠవాద, కోర్ కెర్ర = కోళ్ళు, అరసర్ అరసర్ = రాజరు, వసు వన్తు = బందు, ఇల్లోంజ = బ్రాహ్మణరిలు, అల్లే కడల్ అలు కడల్ = అలలిన్ద కుంబిద కడలుగళిన్ద కుళ్ళువరిద, లులడమా ఉలకం = లోకగళన్న, మున్ మున్ = ముంద, ఆణ్ణ ఆణ్ణడ = ఆళు కిద్ద, పాలి పాళ్ళి = బలిష్ఠవాద, అమ్మ అం = సొగసాద, కోళ్ళు కెర్రాణ్ణ = కోళ్ళువళ్ళు, కర్ ఆయిరమా కార్ ఆయిరం = ఒందు నూవారవ్వా, వీలు వోళ్ళి = వీళ్ళువంతే, పడ్డై పడ = ఆయుధవాద, మలు మళ్ళి = గండు సూడలియన్న, విట్టియ పట్రిలియ = బండిద, వలయోళ వలియోగా = పోదు వుళోళ, మూలో మాణాళ్ళి = జింకెయ, మెల్ల మలు = మృదువాద (కుంచలవాద), నోక్క నోటవు = కణ్ణళ్ళవళ, మణినిలుమా మణినిఱం = సుందరవాద (రత్నదంథ) బణ్ణవన్న, కొణ్ణు కెరాణ్ణు = ఆకర్షిసికొండు, వసు వన్తు = బందు, మున్నే మున్ కెణ = అవళ ముంభాగదల్లియే, నినలు నిన్ఱు = నంతిద్ద, పోఱాయ్ పోకాయ్ = హోగువుదిల్ల వల్ల, కోళలు కెరాళ్ళి = కోళియు, వేణో ముట్టక్కు = బిళియ మొట్టే, ఎన్ శెయ్వదు ఎణ్ణ చెయ్వత్తు = ఏను మాడుత్తిదే? ఎన్దాయ్ ఎన్తాయ్ = నన్న స్వామియే, కులు కుఱు = ఇత్త, కడి కొడి = కోలాదరు,

Garani Srinivasan

(ಮೀನು ಮೂಡುವುದು?), ನೆಡು ಕಡಲ್ ವರ್ಣಾ ನೆರ್ಡು ಕಡಲು ವರ್ಣ
ರ್ಣ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಿನ ಬಣ್ಣದವನೇ.

ಚಕ್ರಾಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರವಾದ ಮಕ್ಕು ಬಲಷ್ಠವಾದ ಕೈಲು
ಗಳುಳ್ಳ ರಾಜರು ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಲು, ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕುಂಬಿದ
ಕಡಲುಗಳಿಂದ ಸುಕ್ಕು ವಂಡಿರುವ ಲೋಕಗಳನ್ನು, ಹಂದೆ ಅಳುಕಿದ್ದ
ಸೊಗಸಾದ ಬಲಷ್ಠವಾದ ಹಿಂದು ನಾವಿರ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಹೀಳು
ವಂಕೆ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯನ್ನು ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ
ಜಿಂಕೆಯ ಮೃದುವಾದ (ಚಂಚಲವಾದ) ನೋಟವುಳ್ಳವಳ ರಕ್ಷಿ
ದಂಥ ಬಣ್ಣವನ್ನ ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಂದು ಅವಳ ಬದುರಲ್ಲಿ
ಯೇ ನಂಶೆದ್ದು ಪ್ರೋಣವುಬಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನನ್ನಸ್ವಾಮಿಯೇ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ
ಕಡಲಿನ ಬಣ್ಣದವನೇ, ಕೋಲ್ಗಳಿಯು ಬಿಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಮೀನು
ಮೂಡುತ್ತದೆ? ಒಕ್ಕೆ ಕೋಲಾದರಿಂ ಮೀನು ಮೂಡುವುದು? (7)

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲ ಬಣ್ಣ
ವುಳ್ಳವನೇ, ಹಂದೆ, ಶಾರ್ಙ್ಗ ಬಿಲ್ಲಿಯುಳ್ಳ ಜುರ್ನನು ಮೂರು ಲೋಕ
ಗಳ ರಾಜರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡುಕ್ಕಿದ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಿನ್ನು ಬಳಿಗೆ
ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀನು ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯನ್ನೇ ಆಯುಧ
ವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವನ ಹಿಂದು ನಾವಿರ ಬಲವಾದ ಸೊಗಸಾದ
ಕೋಲ್ಗಳುಗಳನ್ನ ಕುಂಡರಿಸಿದಾಕ್ಷಣ. ಇದು ನಿನ್ನ ಪೌರುಷವೇ ಅಲ್ಲವೇ?
ಈಗ, ಜಿಂಕೆಯಂಕೆ ಮೃದುವಾದ ಚಂಚಲವಾದ ನೋಟದವಳಾದ
ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣವನ್ನ ಪ್ರೋಕಿಸಿದ್ದೂ, ಕೆಂಪ್ಪಗೆಯೂ
ಗದಂತೆ ಅವಳ ಎದುರಲ್ಲಿಯೇ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಂಶೆರುಬ್ಬುವೂ ನಿನ್ನ
ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ಶೆಕ್ಕದೇ? ಅನನ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವ ಇವಳನ್ನ
ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದೇ? ಇವಳೇ ಆಶ್ರಯವನ್ನು
ಕೊಡಬೇಡವೇ? ಸ್ವಾಮೀ, ಕೋಲ್ಗಳಿಯು ತನ್ನ ಬಿಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ
ಮೀನು ಮೂಡುತ್ತದೆ? ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಸೋರಾನವಾಗಿ ಬ್ಯೆ
ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮೆಲ್ಲ ಚಾಪುವನ್ನ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮರಿಯಾಗುವ
ದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಒಕ್ಕೆ ಕೋಲನಿಂದ ಅದನ್ನು
ಬಡಿದು, ಒಡೆದು ಹಾಕುವುದೇ?

8. பொருந்தலரகம் புள்ளுவந்தேறி
வள்ளுகிராற் பிளந்தன்று,
பெருந்தகைக்கிரங்கி வாணிலை மூணிந்த
பெருமைகொலோ? நெய்தற்றோன்று,

పెరుந్తడంగణ్ణి శుంబుఱు కోతైతై
పెరుమైయై నినైంద్రిరుందు పేశిల్,
కరుంగడల్ వణ్ణా! కవట్రైకాణ్డ నీరాం
ఇవళైక్కరుదుం ఎన్నాయే.

పొరుందలనాడమా పుళ్ళువన్నేలో
వళ్ళుగిరాలూ పిళన్దనలు,
పెరుందడైక్కరజా వాలయిల్ పునిన్ద
పేరుమ్మైక్కో లోఁ? శొల్లదినాలు,
పెరుందడఙ్గణ్ శురువుట్టు కోఁదై
పేరుమ్మైయిల్ నిన్నైనినైంద పేశిల్,
కరుఙ్గడల్వణ్ణా! కవుట్కుం నీరామా
ఇవళైనక్కరుదుం ఎన్నాయే.

పొరుందలన్ = పొరుందియ, ఆడమా (డేఁడవస్తు)
ఆకుం = ఏదయున్న, పుళ్ళుగళ్ = పిట్టలు, లువన్ద
ఉవన్దు = దష్టిదివద, వేలి ఏఱు = దర్భ వంకి, వళ్
లుగిరాల్ వళ్ = దంతాల లునురిసింద,
పిళన్ద చిలన్దు = పిల్లదాశి, అన్నాల అన్ఱు = అందు,
పెరుందడైక్క పెరున్తకైతాకక్కు = శ్రేష్ఠాన పిద్దుల
కై, ఇరజా ఇరుంగి = (రాజోదయం) అనుగ్రహిం, వాలయిల్ బాయి
ణు = వాలయున్న, మునిన్ద మునిన్తై = కోఁపిపిని కోం
డ, పేరుమ్మై కోలోఁ పెరుమైతాకాలో = ఎంతటి
యోళా కానో, శెయ్యదు తప్పుతు = మూతిద్దు,
ఇన్నాల ఇన్ఱు = ఇందు, పేరుకడకణ్ణి పెరుకూడక
ణ్ణాణి = పలుదొడ్డ విశాలాన కణ్ణుగల్లవళ, శురు
ము శుంబు = దుంభిగళ్లు, లులు ఉఱు = శుంబిసువ,
కోఁదై తాకాతై = కోదలనవళ, పేరుమ్మైయిల్ పె
రుమైయ = ఎంతటియున్న, నినైన్ద ఇల్లై నిరోన్తు
ఇరుంద = యోచించిలల్లా, పేశిల్ పెసిల్ = మోకనాడిదరే,
కరుకడల్వణ్ణా కరుంగడల్ వణ్ణ = కంయకడలన
వన్నదవనే, కవుళ్ కొణ్డు కవుళ్తాకాణ్ట = కన్నెయ

మేలే బంద, నీర్ ఆమా నీర్ ఆం = నీరేనిదే, ఇవళ్ళా ఎన ఇవళ్ళా ఎన = ఇవళ్ళు ఎంబంకే, కరుదుఱనా లుంగాయిల్లే కరుత్తుకిన్రుయె = భావిసిరువేయల్లా!

వేరొకళ్ళ దేహవన్న బిట్టునళ్ళు డుష్టరిందా డుర్బుచంకే దంకరాద లుసురుగళ్ళింద బీళిడాకి, అందు, శ్రేష్ఠవాద భద్దుణంక్కే అనుగ్రహిసి (కృపేదిట్టు) వాలయిన్న కొంటుపిసికొండ ఐంటేయంగే కాణో, ఇందు మూడిద్దు. బలుదొడ్డ విశాలవాద కణ్ణుగళుళ్ళవళ, దుంబిగళ్ళు ముట్టిరువ కలేసుందలనవళ, ఐంటేయన్న, డోళ్ళదోదరే, ఎంగూ బిట్టుకొడలు బణ్ణదవనే, ఇవళు కేట్టే నిల్లా (గమనిసిలల్లా) వల్లా! కరియ కడల బణ్ణదవనే, ఇవళు కేట్టే యమోలే బంద నీరే ఎంబంకే భావిసిరువేయల్లా! (8)

ఆలద్దారు డోళ్ళుక్కారే: ఓహ్ మీ, ఇందే, ముడా బిరాత్రియి ఎసిసిద్ద ఐరణ్య కశిప్రవన్న, నీను నర-సింహనాగి అవతరిసి, నిన్న కైలు నుసురుగళ్ళిందలే బీళిసికొందు డాకిదే. అవన కళ్ళేబర వన్న డక్కగళు సిగ్గియు లాగి కిత్తు తిన్న వంకాయితు. మత్తే నీను శ్రీరామనాగి అవతరిసి, దుష్టరావన భద్దుణగళన్ను కైలే దోరి, అవనిన్ను ద్రోణ పర్వతద పాలయిన్న సిగ్రహిసిదే. ఇవు నిన్న పౌరుషద ఐంటేయే. ఆదరే, ఇందు నీను మూడిద్దు నిన్న ఐంటేనిసికళ్ళదే? విశాలవాద కణ్ణుగళ్ళ, సుందరవాద కలేసుందలన తేయువకియ భద్దుణగళన్ను గమనిసిదే హోద మత్తు నినగే భరంయే? కేన్నెయ మేలే ఇళియువ నీరన్ను అథవా కణ్ణింద ఉరిసి బిడువంకే, నీను ఇవళ్ళ విష్యదల్లా నడేదుకొండియల్లా! (బాయల్లక్కే హోగిద నీరన్ను సుండువ దక్కే బదలాగి, అదన్ను లుసుళ బిడువుదే?

9. నీరళుల్వాణయ్ నెరుడునీలుంగాలాయ్
నిన్ఱ నిన్ణీర్ణైమణైయ నినైంద్దోరా?
కీర్తిగొండు కోతైతయిన్నలత్తిలే నాణ్
ఱున్నతోర్ తెయ్వత్తాణ్మైతానే?
పార్తెళుబవ్వత్తారముదినైయ
పాణివణైప్ పావలంతెయ్తెనుక్కు,
ఆరాళలోంబు మంత్తణాన్ తోట్టమాగ
నిన్మణత్తుణైవత్తాయే.

నీరలుల్వానాయ్ నేడునిలజ్జాలాయ్
నినలా నిన్నీర్మైయ్మై నిన్నైనోడా?

శీర్కలు కొండల్ల యన్నలదిలళినా
అన్నదూర్ కేట్రున్మై కానూ?
పార్కలు విష్ణక్కారముదన్నైయ
వామ్మైయ్మై భావంజొయ్యీనుక్క,
ఆరలిలూ ముచ్చమున్నదాన శొలట్చ మూడ
నిన్ మనక్కు న్రైక్కాయీ.

నీర్, అలిల్, మాన్ ఆయ్ న్రీర్, అళ్తల్, వాణ్ ఆయ్ = నీరు, భూమి, ఆకాశమళ్లు ఆగి, నీడు ఉలగు = విశాలమైన, నిలమూ, కాల్ ఆయ్ న్రినైవం కాట్రు ఆయ్ = నేల, గాళ్లమళ్లాగా, నిన్ అరి న్రిణ్ ఇరువ, నిన్నరిర్మైయ్యుళ్ళే నిన్నైనీదూ న్రిగాణమాయ = నిన్న భక్తజ భక్తివవస్న, నిన్నైనీదూ న్రిగాణ్రుకేట్టా = నినేదూ, (యశోచ సంయో), శీర్కలు కూర్ంగక = బడ్డ సొగసాద, కొండల్ల కొణాకై = కలలోనాదలనవళు ఎన అలదు ఇలళ్ తణ్ అలక్కు తిలగ్ = నన్నన్ను చూరకు చేరలేని ఇల్లదవళు, ఎనలు తణ్ ఱు = ఎందు, అన్నదు అణ్ణాక్కు = అంధ, ఓర్ ధైర్ = ఒందు (అరిలేనీవాద), కేట్రున్మై కెట్ఱ్ఱ ణ్ణామ = దృఢ నిశ్చయ్, శానూ కాగాణ్ = అల్లకే, పార్కలు పార్గక = సముద్రందిండ నిల్చ్ వరద, భూమియ. అముదు అన్నైయ అడుక్కు అణాయ = అమృత భరమూనవాద, పొన్మైయ్మై పాణావణాయ = శుభంగియున్న, భావ మూ శెయ్దేనుక్కు పావం రెచ్చు కెణ్ణుగక = పాపివన్న మూడదనవళే, ఆర్ అలల్ ఆర్ అళ్తల్ = శుంబు చేరంగియున్న, ముచ్చమూ ళ్ళెంబుగం = భూజిసువ, అన్దాన అన్రు కాణాణ్ = బ్రాహ్మణన, కొలట్చమూ ఆద కెట్టాట్టం ఆగ = కొలచ్చాళ్, నిన్ మనక్కు న్రిణ్ మణ కైక్కు = నిన్న మనదల్లి, వైక్కాయో ణావ కైక్కాడాయా = ఇట్టుకొండిరువేయో.

నీరు, చేరం, ఆకాశమళ్లూ, విశాలవాద భూమి కాళిదళ్లూ ఇరువ నిన్న భక్తజ భక్తివవన్న యశోచ సంయో, బడ్డ సొగసాద కలోనాదలనవళు నన్న చూరకు చేర ఇల్లదవళు ఎంబంధ ఒందు అవిరళవాద దృఢనిశ్చయవేయో, సముద్రందింద నిల్చ్ వరద భూమియ అమృతసమానళ్లాద శుభంగియున్న పావిష్మూ ళ్లాద నన్నే, శుంబు చేరంగియున్న భూజిసువ బ్రాహ్మణన శొలవ ణాడే నిన్న మనదల్లి ఇట్టుకొండిద్దిలయో?

Garani Srinivasan

ఆలమ్వారు చేల్లుకొంటారే: స్వామీ, నీరు, చొంక, గాళ్ళి, నేల, బాస ఎంబ వంచ భూతకళ్ళాగా, భవద్వ్యాపియాగా, నీవను చెల్లకుంటే. నీవు ఎల్లా వస్తుగళ్ళు ఆగి, ఎల్లా వస్తుగళన్నూ వ్యాపించివనూ ఆగి, ఎల్లా వస్తుగళ అంతరాత్మవు ఆగి, అవుగళ నివాహకనూ ఆగిద్దీ. నిన్న విడజ వ్యభావవే ఇదు. ఈ సుబమన కేలోగొందలనవళ్ళూ నీవు వ్యాపిసరువ (నీవే ఆగిరువ) ఎంబ భూతకళ్ళిందలే ఇద వళ్ళల్లవే? నిన్న పోరకు ఇవళు చాకరియల్ల. నిన్న పోరకు ఇవళు చాకరి నివాహకళల్ల; ఇవళు నిన్ననే నంబిద్దళే. నిన్నన్నే ప్రాణ వాగి అనన్యవాగి ఆశ్రయిసిద్దళే. ఇవళన్న నీవు లుద్ధరిసువుదు నిన్న కర్తవ్యవల్లవే? అగ్నిహోత్రిగళాద వైదిక బ్రాహ్మణరు కమ్మ అగ్నియన్న ఇట్టుగొండు బేళిగిన వ్యాపారగళల్లియే నిరతరాగిరుత్తారే. అవరు కూటవన్న బేళిగిబేకెందరే అష్టే శ్రద్ధెయన్న వహిసువరే? వహిసలు అవకాశవిద్యవే? ఒందు వేళే కూటవన్న బేళిగిబేకాదరే, అదక్కే అవరు వహిసువ శ్రద్ధే బడల్లకూడదల్లియే. డాంబికవే భూతలొల్లదల్ల అమ్యాకవిగళాద ఇవళన్న ఉజ్జీవనగొళిసువుదర బదలాగి, నీవు అశ్రద్ధెయింద నోడువేయా? ఇవళన్న నీవే బిడబేకు.

10. వెట్టత్తైక్ కరుదాదడియిణై వణంగి
మెయ్ం మైం నిన్ఱిరుం పెరుమానే,
వాట్టి ఉన్ఱన్ అరుళిన మంగైయర్ తలైవన్
మాణవేఱ్ కలియన్ వాయొలిగళ్,
తోట్టలర్ పైందార్ శూడర్ ముడియానే
పాడి ఉన్ పాదం పణిందు తుణైత్త,
పాట్టిణై పాడప్పడిత్త పెరుమ
ఇత్తముం నీరుం తొడుమిరువే.

Garani Srinivasan

వేట్టక్కై ఎంబట్టక్కణక్కై = (బనబనయ) ఆశేగళన్న, కదు దాదు కరుకాతు = బేడదే, అడి ఇల్లే అడి తిణా = ఎరడు కాదగళన్న (కిరువడిగళన్న), వణంజి వణాగు కి = నమస్కరిసి (ఆశ్రయిసి), మేయ్ మ్మైక్కై రమయ్ మ్మణమ = భక్త్యభడజనాగి, నినోలి నిర్ణ్ణై = ఇరువ, ఎమ్బెరు మానక్కై రమ్ బెరుమాళిణా = భవ వంశనన్న, వాళ్ కిలుల్ కాన్మై వాణాళ్ కోట్రల్ కాళిణా = శక్తియ బలవన్న ళ్ళ సేనేయుళ్ళవనాద, మఱ్ఱల్లియర్ కల్లే వన్ మఱు ణాకయర్ కొళివణ్ణ = కిరుమలంక్కై నాథినజినర ఒకేయనాద, మూ నమూ వేల్ మాణమ్ ఎంబ = పంచమియ కేలాయుధవుళ్ళ, కేల యన్ కణియణ్ణ = కేలయన్న, వాయ్ ఒలిగళ్ వాయ్ కళిగళ్ కుళ్ = బాయమూకరుగళు, కేళాదు ఎకాడు = దళగళు, అలర్ అనర్ = అరళద, పేణిప = సుందరవాద, శార్ కూర్ = ధ్వానమాలెయన్న, శుడర్ కూడర్ = ప్రోజ్వలిసువ, ముడియాన్మై మూడియాగిణా = పంచవర్ణవన్న ళ్ళవనన్న, పలు మొలియుంగళ్ పట్టి యొగళియాల్ = గాదెగళ మూలక, విణోద్ద పణిగళ్ = నమ్ర కేయింద, ఉలగళన్న ఉణరక్కై = హేళిద, పాట్టు ఇన్నై పాటగు ణవు = ఈ హాడుగళన్న (విశేషగళన్న), పాడ పాట = హాడలు, వళ్ళి మేల్ పక్కై రిణమ = భక్తియు, పెరుగి బెరుకి = వృద్ధియాగి, భక్తియుమగ కిళక్కై రుం = భక్తిపూర్వక, కిరుమోడు కైగూప్పవాగు = మైవర్ణదొడనే, ముక్తియే లభిసు ఎంబ = అతిశయవాగుత్తదే.

బనబనయ ఆశేగళన్న అపేక్షిసదే, భవవంశన ఎరడు కిరు వడిగళన్న ఆశ్రయిసి, భక్త్యభరితనాగిరువ (భక్త్యభడజనాగిరువ) భవవంశనన్న, శక్తియ బలవన్న ళ్ళ సేనేయవనాగి, కిరుమలంక్కై నాథిన జినర ఒకేయనాగి, పంచమియ కేలాయుధవన్న పంచిదవనాద శలయన బాయ మూకరుగళు దళగళు విరిదిరువ సుందరవాద ప్రో విన మూలెయ ప్రోజ్వలిసువ పంచవర్ణవన్నాగిరుళ్ళవనన్న గాదెగళ మూలక నమ్రకేయిందలే హేళిద ఈ విశేషగళన్న హాడువుదరింద భక్తియు వృద్ధియాగుత్తదే. భక్తిపూర్వక మైవర్ణదొడనే కూడి ముక్తియు అతిశయవాగుత్తదే. (10)

భవవంశను పరమకారుణిక. అవనన్న ఆశ్రయిసదవరన్న ఎందిగూ కైబిడువుదిల్ల. స్వామియన్న అవరు ఏనే బేడలి, అదన్న కరుణిసుత్తానే. ఆదరే, భవవంశనల్లి నిజవాగి భక్తరిల్లది

ಯುವುದು, ಅದು ತನಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ತರುವುದೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಫಲವನ್ನು ತೊಡುವುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕವರು ಎಮ್ಮೇಚಂದಿಕತಕ್ಕದ್ದು. ಇಹಲೋಕದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಇಹಪರಲೋಕದ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳು – ಇವು ಬಂದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೂಲಸಿದಿದರೂ, ಇವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೇನಲ್ಲ. ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ (ಬೇಡಿಕೊಂಡೆಂದರೆ) ಜ್ಞಾನವಂತನ ಶರಣವಚನಗಳ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ತೊಟ್ಟರುವುದು. ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ, ಸತ್ಕಾರವನ್ನೇ ತನ್ನ ಪೂಜಾ ದೈವಭಾವವನ್ನಾಗಿ ಬಳ್ಳಿ ಜ್ಞಾನವಂತನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು ಖಂಡಿತ. ಅದು ಶಾಶ್ವತಾನಂದವನ್ನು ತರುವುದು.

ಈ ತೆರುವೊಲಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿಹಾಡಿದ ಕಲಿಯನು ನಾವೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ವೇಲಾಯುಧನನ್ನು ಮರಿಯಿಲ್ಲೂ ನೋಡಿಯೂ ಪ್ರೇಯೋಜನವಿಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ನಿಪ್ರಯೋಜನೆಂದು ಹೇಗರಾಂಶವನು, ತೆರುವುಂಬೆಳೆ ನಾಡಿನಜನರಿಡೆಯನು. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದ ನೇನಾ ಬಲವನ್ನು ಳ್ಳಿವನು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಜ್ಞಾನವಶ್ಯಕನು. ಇಹಲೋಕದ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಗಲಿ, ಶಾಶ್ವತಸುಖಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅವನು ಆಳೆಪಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಭಗವಂತನ ತರುವಡಿಗಳ ನೆಲೆಯನ್ನೇ ದೃಢವಾಗಿ ತೋರಿ, ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನು. ~~ಕಾರಣ~~

ತೆರುಮೊಲಿಯ ಹಿಂದೆಹಿಂದು ಪಾಶುರದಲ್ಲಾಯೂ ಹಿಂದೆಹಿಂದು ನಾಣ್ಣುಡಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಕಲಿಯನು, ತಾನು ಜ್ಞಾನವಂತನನ್ನು ತನ್ನ ಪರಿಯೂ ಪಂಬದ ದೃಢವಾದ ~~ಪ್ರೇ~~ ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳಿ ಸುಂದರಯುವತಿಯಿಂದು ಬಿಗಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ಬದ್ಧಂಬಿಟ್ಟೇಕೆಂದು ಜ್ಞಾನವಂತನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಹೇಳ್ಲಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭವಾಂಶಾ ತರಾಳದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಬರುವ ಈ ಭಕ್ತಿ ಮಾಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಾರು ಓದಿದವರೋ, ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಳ್ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೋ, ತಮ್ಮ ಅವರ ಭಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಪದವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಂತೆ ನಮ್ಮಾದಿಸೂಳ್ಳಿದ್ದಾನೆ. ನಿಷ್ಠಾವನೆಗಳನ್ನು ಕುಂಬಿಡೂ ಳ್ಳುತ್ತದೆ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದಿಗೆ ಕಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಶಾಶ್ವತಾನಂದವನ್ನು ನಲ್ಕುತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಈ ತೆರುಮೊಲಿಯ ಶಿಲಶ್ರೀ!

ಅಡಿಯನಡೆ: ಅಡಿವರವು: — ಪುಳ್ಳು ಪುಳ್ಳ, ಮನ್ನುಳ್ ಮಣ್ಣಿಗೆ, ಆರ್ ಆರ್, ಮಲ್ಲಿಯು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ, ತೆರು ರಥ, ಅರಕ್ಕಿಯರ್ ಅರಕ್ಕಿಯರ್, ಆಲು ಆಲಿ, ಪೊರುನ್ದವನ್ ಪೊರುನ್ದಾವಣ್, ನೀರ್ ನೀರ್, ಮೇಚ್ಚಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಕ್ಕಣಕ್ಕ. (ತೆರುಪ್ಪೆಯ್ ತಿರುಕ್ಕೆಯ್)

Ganesan Srinivasan

27.3.79

పెరియ తిరుమొళి - పత్తనేయ దశక - పత్తనేయ తిరుమొళి.
పెరియ తిరుమాళి - పత్తాం పత్తు - పత్తాన్తిరుమాళి.

10. తిరుక్తాయ్ - తిరుక్తాయ్

1. తిరుక్తాయ్ నెఞ్చం పోక్తెతె!,
తిరుమామగళ్ తన్ కణవన్,
మరుక్తార్ నెఞ్చు పుకుం మాతవినై వర,
తిరుక్తాయ్ నెఞ్చం పోక్తెతె.

తిరుక్తాయ్ శేమ్బొలక్కే!
తిరుమూమడల్ తన్ కోవలనే,
మరుక్తార్ కొల్ వీడలూ మూదవనై వర,
తిరుక్తాయ్ శేమ్బొలక్కే.

శేమం పోక్కే నెఞ్చం పోక్తెతె = కోమళవల్లి (సుందరవాద స్త్రీయే), తిరుమూమడల్ తన్ తిరుమామగళ్ తన్ = శ్రీదేవియు, కోవలనే కణవన్ = విశియాద, మరుక్తార్ మరుతార్ = విరోధిగళన్న సంహారవన్న మాడువ, కొల్ వీడలూ నెఞ్చు పుకుం = క్రూరవాద (నడజవాద) ఈశ్వర్యవన్నుళ్ళ, మూదవనై మాతవినై = మూర్ఖవనన్న, వర వర = (ఇల్లిగే) బరువంతే, తిరుక్తాయ్ తిరుక్తాయ్ = కూడి కర్.

కోమళవల్లి, (సుందరవాద స్త్రీయంతే), శ్రీదేవియు విశియాద, విరోధిగళన్న సంహారవన్న మాడువ, క్రూరవాద ఈశ్వర్యవనన్న మూర్ఖవాద నన్న బళిగే బరువంతే కూడి కర్. (1)

నన్న వంచనెయన్న అనన్యవాగి భజిసి క్రోడిసువ భక్తనల్లి (ఆళ్వారరల్లి) భగవంతనన్నల్లి గాఢవాద బయకే బరబరువంతే అతిశయవాగి కాణుత్తదే. ఇవనన్న ఎందెందిగే కండరూ, కణ్ణు కుంబు అనుభవిసుత్తదే, ఎందెందిగే కూడికొండరూ ఎంబుదే దొడ్డ బయకేయంతూ కాణుత్తదే. ప్రేమిగళల్లి భక్తను భగవంతనింద బేర్పడలారదే బరబరువంతే కండుబరువ ఆశే దొడ్డదు. ప్రేమిగళంతే భక్తనాగి విరహవేదనే బరబరువంతే కణ్ణీరు బరుత్తదే. అంథవరింద నమ్మయవళు, భక్తను ఉన్మత్తనాగి, కండ కండ కడెగళల్లెల్లా నింతిరువుదన్ను కాణుత్తానే. కడెయల్లా, అదు భక్తవత్సలవాగి ఎల్లవూ బేకెందల్లవే కాంబ్రోదు బల్లదు. ఆద్దరింద అదు భగవంతనిరువల్లిగూ హోగబల్లదు. హోగువుదు కార్యవల్లవేబ్బ భగవంతనన్న నిమిత్తవిట్టు, అదు భక్తన మనోవేదనెయన్న నివారిసి క్రుతకృతనాబేకెందూ, భక్తన

బిందు,
బళ్ళో/ అవనన్ను నింకటిందట లుద్దంగ్ చేశేందుకు భక్తన బిరవాగి
కరిళేకొడ చేశేందుకు ఇల్లి కేళ్లలోనుశ్రిదే.

కొంబూర – కొశేయ జూకేదోరిందరు, కొంబట్టాదనంగళన్నళ్ళి
నిందరవాద డక్కే – నమిలనంకే రన్నడంగళ బకనే అదక్కే దేవక్కి.

శ్రీదేవియు బిరి:— నిముద్ర ముద్రణకాలదల్లి షీరనిముద్ర
దల్లి అనేక చిలీబాళువ వస్తుగళు దొరెయిదవష్టే. శ్రీదేవియూ
దాక్షయే బుద్ధివిదళు. అల్లి నేరేదిద్దవరల్లరన్నూ విరంశీలిసి,
నిశ్చయిసువనసిందరనూ, నివర్ధిషేకనేంబ (ఆశ్రీకరిషేకనేంబ) నిడు
ఇవాద, దీర్ఘవసిద్ధవాద శీలశీయన్నళ్ళివనూ, ఎందేందిగూ
బాడద బిరిమళ్ళినే వనమూలీయన్న ధరిసిరువవనూ ఆద
నారాయణనన్ను శ్రీదేవియు వరించిదళు. ఆద్దరింద నారాయణ
ను 'శ్రీవరి', 'మాధవ' ఎందాదను.

2. కణ్ణయాయ్ కాక్కైకప్ పిళ్ళాయ!
కరుమాముగిల్ పోల్ నిఱత్తాన్,
ఉణ్ణయార్ శొల్ పుగళ్ నిత్తమిణ వర,
కణ్ణయాయ్ కాకణకప్ పిళ్ళాయ్.

కర్పేయుంయ్ కాళ్మై పిళ్ళాయ్!
కరుమాముగిల్ పోల్ నిఱత్తాన్,
ఉర్పేయుంర్ శొల్ పుడలుత్తమన్మై వర,
కర్పేయుంయ్ కాళ్మై పిళ్ళాయ్.

కాళ్మై పిళ్ళాయ్ కాక్కైక పిళ్ళాయ్ = కాశేయు మరి
యూ, కరుమాముగిల్ = చిరయ దొడ్డ మేఘ
నిలన, పోల్ పోల = దాశే, నిఱత్తాన్ నిఱత్తాన్ = బణ్ణ
దవస్తాన్, ఉణ్ణి ఉణ్ణ = మూరుమళ్లల్లి, ఆర్ ఆర్ = కొంబిరు
వవనాద, శొల్ పుడలా నిత్తాన్ పుగళ్ = శాశ్వతవాద శీలశీయు
ళ్ళవనాద, ఉత్తమన్మై ఉత్తమణిణ = పరమశ్రేష్ఠనన్న (నిమ్మో
త్తమనన్ను), వర వర = (నన్నల్లిగే) బరువదాశే, కర్పేయుంయ్
కణ్ణయాయ్ = ఈగ శరేయయ్య (శరేయబేకు).

కాగేయ మరియే దొడ్డ కాముద్గిలన దాశే బణ్ణవు
ళ్ళి, మూరుమళ్లల్లి కొంబి కొండిరువ, శాశ్వతవాద శీలశీయున్నళ్ళ
నమ్మోత్తమనన్ను నన్న బళ్ళిగే బిరువంతే ఈగ శరే. (2)

Ganesh Srinivasan

కానీయకూను కక్కసపోన్నకార్తీ. మరియూ ఇరువాగ అదర కూగినల్లియూ మూద్దుయిద్దవన్న కాణబహుదు. ఛద్దిందల్లీ ఈ విశేషదల్లి ఆలూరరు కానీయ మతియవన్న ప్రారంభిసిద శేషమ్మ కేలసక్కాగి బళసికొళ్ళుత్తిద్దారే.

కాముడిగలన్న కండాగ, అదన్న మునదల్లి నినేదాగ భక్తిసి భగవంతన నేనపిసబహుదల్లదే. కారణ కాముడిగలు అనబట్టి మత్తు అదర గుణాభివ్యక్తిగళు. కాముడిగలు శ్రీదాయిద్దగణే. కడలిసి ప్రవిమృదియాగి నీరన్న తుంబి కొండు, మేలేతి మేల్లి మేల్లగే బీరిసుత్తా, తన్న దాహవు బద్ధిసుత్తా ఆయా ప్రదేశగళల్లి బీళిసుత్తా, ఎల్లవన్నూ ఉష్ణ మాడిసుత్తదే. ఈ శ్రీదాయిద్దవన్న భగవంతన శ్రీదాయిగే హోలి హుట్టువుదు వాడిసి. ఆదరే భగవంతను విరమసుదారి.

భగవంతను మానవరల్లి తుంబికొండిరువనేంబ శాశ్వత వాద చింతియిల్లవను. వేద, శాస్త్ర, పురాణ, ఇతిహాసగళల్లి భగవంతన గుణగానవాగిరుత్తా అవన చింతియన్న దారిసుత్తా ఇరుత్తదంద భగవంతను అవర మనదల్లి తుంబిద్దనెన్న లాగదే.

3. కూవాయ్ పూంగుయిలే,
కుణిర్ మారి తడుక్కుగన్న,
మావాయ్ కోండ మణివణ్ణనో వర,
కూవాయ్ పూంగుయిలే.

కూవాయ్ పూంగుయిలే,
కుళర్ మురి తడుక్కుదన్న,
మావాయ్ కీణ్ణ మళైవణ్ణనే వర,
కూవాయ్ పూంగుయిలే.

పూ పూ = సుందరవాద, కుయిలే కుయిలే = కోకిలలేయే, కుళర్ మురి కుణిర్ మారి = కోరలియువ మళ్ళెయన్న, తడుక్కు = తడెదు, ఉడున్న ఉగన్న = ఉచ్చిసిద మా మా = కుదురేయు, వాయ్ వాయ్ = బాయన్న, కీణ్ణ కోండ = సీళిద, మళై వణ్ణనే మణివణ్ణనో = నీలమణియ బణ్ణదవనన్న, వర వా = బన్నల్లగే బరువంతే, కూవాయ్

ఈ వాయు = చూడు శ్లోకం:

సుందరమైన కోలగలయందు, కొంగరయువ మల్లెయున్న కడకు
దక్షిణదిన, చుట్టురయి చాయున్న సీళ్ళన, ఇంద్రనీల మణియు (3)
బిగ్గాదవనన్ను నన్నల్లనే బదువంరో చూడగరే.

ఈ వాక్యరచనల్లో ఆల్వార్లు తమ్మ కాలనిళ్ళే కోలగలయన్ను చేతుచ్చారో. కోలగలయ చుట్టు మందుర. వీంకిత మద్దిరచల్లో అదు చుట్టుపక్కదంద, అదర ఆకర్షకమైన ధ్వనియు భగవంతనన్ను ముట్టుకొడియందో శాస్త్రీ.
కనకశిల్లుకోడ భోజనకయిలల్లకోంద
దేవేంద్రను/నంద కోలచుల మేలే కదు కోలవగొండు,

అదన్ను నాశమాడిబిడువుదక్కాగి నకలమైన బిరుదు మళియన్ను వీళుదినమళ కాలకించిదను. ఆగ బాలకృష్ణను కోలవధ్వనగరి యున్నే ఎత్తి, కొంకియంతే ఇడిదు, అదరడియల్లి కోలచ్ఛత్రవన్ను కోలవళరన్ను రక్షిసిదను. ఇదన్ను కండ దేవేంద్రనిగే అభిమాన వాగి, అవను తన్న వింవార దొడనే ధరిసిళ్ళదు బందు, బాలకృష్ణన ష్టమీ శ్లోక, అవన కిరువడివళన్ను భ్రాజిసిదను. కృష్ణసహోదష్ట నాంయరు.

ఈ శ్లోక ఎంబ కావ్యవన్ను కంపనింద ప్రేరణగాగి, చుట్టురయి రూపదల్లి ~~కోలగ~~ బాలకృష్ణనన్ను తొల్లలు బందాగ, కృష్ణను ఆ కుదురే ఎరడు దవడిగళన్ను ఇడిదు, సీళ, అదన్ను తొందుడాకిదను.

కృష్ణనగే అత్యాకర్షకవాద ఇంద్రనీల మణియ దోడ కొంక. ఆద్దరింద అవను 'మణివణ్ణ'.

4. ఏకాటటాయ్ పల్లియ్ కుట్టి!
కుడమాడి యులకణంత,
మటటార్ పూంకుళలు మాదవిగె ఖర,
ఏకాటటాయ్ పల్లియ్ కుట్టి.

కోట్టాంయ్ వీట్టుక్కుట్టి!
కుదమాడియు ఉడళన్ద,
మట్టార్ ప్రాట్టుల్ మాదవనే వర,
కోట్టాయ్ వీట్టుక్కుట్టి.

పల్లియుట్టి పల్లియ్ కుట్టి = కుట్టియ మరియే (ప్రియవాద

డల్లయీ), కుడమా ఆడి కుటుంబ ఆధి = చేతిదగ్గరున్నవస్తువు, వనూ, ఉలద్దు అల్లన్ద ఒలక్కు అణాక్కె = మూడులోకవళ్ళన్ను అల్లేదవనూ, మట్టు మఁటు = కానవు, ఆర్ ఆర్ = కుంబివవ ప్యూట్ = సుందరవాద, శులుల్ క్రిష్ణ = చేళ్ళఅన, మాదవన్నే మాక్కవిణ = శ్రీకృష్ణనన్న (లష్మీవిరియన్న, మాధవనన్న), వర్ణ = (నన్నల్లకే) బరువంతే, చేంటాయ్ ఎకాటటాయ్ = లోకిచ్చనుట్టు (చూసి చరే).

సుందరవాద డల్లయీ, చేతిదగ్గరున్నవన్నాడిద, మూడులోకవ కళన్నకోద, గానదింద కుంబిరువ సుందరవాద చేళ్ళలన్నళ్ళ మాదవన్ను నన్నల్లకే బరువంతే లోకిచ్చనుట్టు (చూసి చరే). (4)

డల్లి లోకిచ్చనుట్టు వృదర్ల్లియూ ఆలూరు అందవన్ను అధ్భవన్ను కాణుత్తారేన్న బద్రదు. డల్లి రేన్న ప్రియనన్న చూసి చరేయువుదు దాక్ష. ఆలూరు శేమవు ఆ బకేయ బనిశారవన్ను మాడి శేమవాద ప్రియనాద మాధ్వవనన్ను చూసి చరేయందు డల్లనే చరేక్కేబుత్తిద్దారే.

భక్తవంశను బాలకృష్ణనాగి చేతిదగ్గరున్నవన్ను అద్భుతవాగి నడసి తోరిసిదను. శ్రీవిశ్వేశతీర్థరాగి మూడులోకవళ్ళన్ను రక్షిసలెందే చేజే మళింద వ్యాపిసి అల్లేదుబిట్టను. అవన కైయల్లి సిక్కిద దివ్యవాద చేళ్ళలన్ను నుడిసదనేందరే. అదర రాక్షసరూపద ఎల్లరన్ను ముగ్గిసోళిసి, తన్న కడెగే ఆకర్షిసికొండుబిట్టరే.

5. ఎకాంబయ్ బాపుకృష్ణయే!
కూడగాట్టి బలవుయిర్త్తె,
మల్లార్ తోళ్ వడవాళ్ళడవన్నే వర్,
చోల్లాంబ్ బ్యేగ్గళియే.

బ్యేణ = కప్పుర బణ్ణద (సుందరవాద), కళియే కృష్ణయే =

నిళయిలే, శుడర్ ఆలి సూడర్ ఆళ్వి = శోళజస్సిసంద కుంబిద చక్రాయుధవన్ను, వలం వులగ్ = బలశ్శేయల్లద్దరిందలూ, లయర్త్త ఉయర్క్కత = ప్రశిష్ఠశవాద, మల్ల బలం = బలదింద. ఆర్ ఆర్ = కుంబిద, శోళ్ళా రెకాగళ్ = శోళ్ళుగళ్ళు, వడ వేఙ్కడవన్నే వడ వేఙ్కుకడవిణ = శిరువేంకటగిరియల్లి నేలసిరువవనన్ను, వర వా = (నన్నల్లిగే) బరువంతే, శొల్లాయ్ రెకాళ్ళాయ్ = హేళు.

ఉదయ నిళంయిలే, శోళజస్సిసంద కుంబిద చక్రాయుధవన్ను బలశ్శేయల్లద్దరిందద, ప్రశిష్ఠశవాద బలదిందకుంబిద శోళ్ళుగళ్ళు శిరువేంకటగిరియల్లి నేలసిరువవనన్ను నన్నల్లిగే బరువంతే హేళు. (5)

ఇతర దక్కగళంతే అల్లదే నిళ చిన్నవాదద్దు. అదు ఆకర్షక వాద రూపవన్నళ్ళద్దల్లదే, ముద్దాగి మోహనాడబల్లదు. ఆ ముదు మూరుగళింద తమ్మ ప్రియనాద శ్రీనివాసనన్ను కూడి కరెయువంతే ఆళ్వారరు నిళలే కరెదుకొడుత్తిద్దారే.

శ్రీనివాసను తన్న ఆశ్రితరన్ను రక్షిసువుదక్కాగియే తన్న బలశ్శేయల్లి ప్రజ్ఞాపూర్వక చక్రాయుధవన్ను ఇడిసిద్దానే. శిరువేంకటగిరియ శిఖరదల్లి సదా సిద్ధనాగి నింతిద్దానే. బలశ్శాలిగళాద శోళ్ళుగళన్ను ళ్ళువను నామి.

6. కోళి కూగువుదన్ను మానిసు,
కోళి నాణయన్ను తెయ్దుకొండే?,
ఆళి మళగనే నీ వరుమ పొళుదాగిట్టు,
కోళి కూగువుదన్ను మానిసు.

కోలు కూవిస్సు మాల్,
కోలు నానే శెయ్దేనో?
ఆలి వణ్ణర్ వరుమ పొళుదాయితు,
కోలు కూవిస్సు మాల్.

కోలు కోళి = కోళియు, కూ ఎన్ను మాల్ = కూగువుదన్ను మానిసు = కూ ఎన్నువుదే, అంతే. కోలు కోళి = హేళియే, నాను నాణ్ = నాను, ఎన్ శెయ్దేన్ ఎన్ణ తెయ్దుకొండే = మీసు

మండలం: ఆలివర్ణార్ = స్త్రీ వర్ణ = చక్కనిచుక్కలాంటిది,
వరుమా వరుం = వచ్చునా, పోలుదాయిరు రుపా = కొనాయిరుకు
= పోతాయిలకు; కోలలో చూ ఎన్నుమా ఆల్.

వెళ్ళకియే, కోళ్ళయు చూ ఎన్నుశిరియల్ల! చక్కనిబట్ట
దవరు వరువ వేళ్ళియూయిరు. నానేను మాడలం? (6)

ఇదువరకే భక్తను తన్న ప్రియనాద భగవంతనన్న తన్న బళిగే
బరువంతే చూసి తరియలిరు బేరే బేరే దక్కగళన్ను కొడిసికొండనష్టే.
అవ్యగళన్ను కొడదనష్టే. భగవంతనే తరేముట్టిరువంతేయూ
అదరంతే భగవంతను కోలు కొనువ వేళ్ళగే అవన (భక్తన) బళిగే
బరువుదాగి మంచు కోటిరువంతేయూ అథ్రణవాగువంతే ఇల్లగండు
బరుత్తదే. అల్లదే, తన్న మోసద మేలే భగవంతను బందుబిట్టరే,
అవనన్న బరమూడికొళ్ళువుదక్కే భక్తను మీసు మాడబేకేంతే
తిళియదే వేషతొడువుదు ఇల్లవే.

భగవంతనల్లి ప్రణయియాదవళు (ఆలివ్వార్దు, భక్తను),
తన్నదగిగే కొళ్ళుత్తాళే: నిమగే, ఆళనాద చక్కనిబట్టవను
(ప్రియనాద కృష్ణను) బరువ వేళ్ళయూయితల్ల! అదకే కోలు
కొనుశిదే! నానేను మాడలం? నా మియు బందు నన్న సిద్ధతియన్న
కండు నన్నొడనే కూడువనేంతే కోలవికొండు పోరటే పోయిను
నేనూ కానోనల్ల!

7. కామర్ రకణ్ కడవెణ్?
కరుమా కిల్ వణ్ణార్ కల్లాల్,
పూమేలు కణ్ణా కోదుత్తిప్పుకుర్రతయ్య,
కామర్ రకణ్ కడవెణ్?

కామలూరేనో చక్కవేనో?
కర్మముగిల్ పణ్ణలూర్కల్లాల్,
ప్రేమేల్లై ఇగ్గో కోలక్కు ప్పుదుసెయ్యా,
కామలూరేనో చక్కవేనో?

కామలూరు కామర్కు = కామదేవనిగే, ఎన్ రాణ్ = మీను,
చక్కవేనో కడవెణ్ = కర్తవ్య (నన్న బగేగే)? కర్మ మా ముతి
ల్ వణ్ణలూరు అల్లాల్ కరు మా ముకిల్ వణ్ణార్కు
అల్లాల్ = దొడ్డ కాముకనంతహ బట్టదవనిగే పోరబారదు?

మీల్ మేపు = నన్ను మోలి, పూ ప్ప = పూవ్వుల, విల్లాళ్ళే ఐంకణ = ఐదు బాణాలన్ను, చోలిక్కి కొంగ్తు = కొండిసి, వీరి స్నుపుకుస్తు = ఇళగే నోరంకొండు, ఎయ్యాయ్ = లీయోగి దలు, కామలూరు ఎన్ చదవే? మీనాక్ష = యూవకారణ క్కిగి?

కొమదేవనిగే బిసు శేలదా? పేళక్కే? దొడ్డ కాముదిగిలన బండదవనిగల్లదా? పూవ్వుల ఐదు బాణాలన్ను (కన్నడల్లి) కొడిసి అవ్వుగళింద నన్ను మోలి లీయోగి (7) నలు, కామదేవనిగే బిసు శేలదా? పేళక్కిగి?

భవబంధనొడనే నాను నోరబల్లవల్ల ఎందు వృద్ధే భక్తనిగే పేళ్తిద్దే. విరహదల్లంతే నింతవితుత్తానే.

ఆట్టూరరు హేళుత్తారే: నళిన, దొడ్డ కాముదిగిలన బండదవనిగల్లదే (శ్రీకృష్ణనిగల్లదే) నన్నన్ను బంసబేకెందే అధికారవిల్ల వేందు నాను భావిసిరలిల్ల, ఈ కామదేవను పూవ్వుల ఐదు బాణాలన్ను కన్న బిల్లనే హూడిసి, నన్న మోలి లీయోగిసి, అవ్వుగళ మూలక నన్న ఇళగోళ్సిబిసి, నన్న మోలి లీయోగిసిబంసిరువుదల్ల! నన్న విషయదల్లి అవనిగే ఏను శేలదా? పేళక్కిగి అవను నన్నన్ను బంసిరువుదు?

8. ఇంగకే పోత్తు ంగకాలా?
ఇణవేల్ నెడుంగణ్ కణిప్ప,
ంగంగార్ శోలెక్కుడనిదెళ్కడన మూల్,
ఇంగే పోదుమ్మోలా?

ఇంగే ఇంగకే = ఈ నిద్దళదల్లియే, పోదుమా/పోత్తు ం ంగకాలా = నాను అల్లవే? ఇనమా ఇణం = (చిరస్నేహ) హొందికొళ్ళువంథ, మీల్ మేపు = మేలాయుధదంతే ఇరువ, నెడు ంగణ్ = విశాలవాద, ఈ[illegible] కణ్ = (నన్న) కణ్ణుగళు,

ళ్ళివ్వి కణిప్ప = మోడగొండిరలు, కొళ్గు ఆర్ గకాగుకు ఆర్ = వింమళ్ళ కుంబిరువ, శోలే గకాలి = శోలెయ్గళ, కుడనే దై కుడక్రుణక్ = కుంభకోణదల్లి, కుడన్ద కిడక్రుక్ = సాలు సరువ, ముల్ మాల్ = భవోద్భవసగే, ఇల్లియే కిరుగకే = ఇల్లియే, హోదుమ ఈలోకద బోతుం గకాలో = గొత్తల్లవే?

ఇల్లియే గొత్తల్లవే? వీరప్పర హొండకొళ్ళువంథ (ఒప్పే వంథ) వేలాయుధదంతే విశాలవాగిరువ (నన్న) కణ్ణుగళు మోడగొండిరలు, వింమళ్ళ కుంబిద కోలెబ్రీగళ్ళ కుంభకోణదల్లి సాలుసరువ భవోద్భవసగే ఇల్లియే గొత్తల్లవే? (8)

భక్తను భవబంధనన్ను తొడెదుహాకువ స్వామియు సాలుసరువ దివ్యక్షేత్రక్కే హోగి, కణ్ణార నిందకిండ, స్వామియన్ను బలసి కొళ్ళువుదు ముందు మూగద. భక్తన అశక్తియన్ను మనగండు శ్రమపడువ భవబంధను అవనగే కష్టకొడదంతే తానే అవనిరువ స్థళక్కే హోగి, అవన కణ్ణినగళన్ను తెరెసువుదు మత్తొందు మూగద. బరడూ గొద్దువే! ఆలూరు ఇల్లి ఎరడనే యు మూగదవన్ను ఆశిసబేళ్ళుత్తారే.

ఆలూరరు హేళ్ళుత్తారే: నళిన, నన్న ప్రియనాద భవబంధను నిశ్శేషగొళిసువ క్షేత్రవాద వింమళ్ళ కుంబిరువ కోలెబ్రీగళింద తగుర్తు వరిదిరువ కుంభకోణక్కే నానే హోగి స్వామియన్ను కణ్ణార కాణువుదు నిజవల్లవే? అదక్కే బదలాగి, వీరప్పర ఒప్పువంథ వేలాయుధదంతే విశాలవాద నన్న ఎరడు కణ్ణుగళు వ్యామోహగొండిరలు, ఆ స్వామియే కనసినల్లి నన్న బళిగే బందు నన్నొడనే కూడి నన్నన్ను కణ్ణారెసువుదూ నిజవల్లవే అల్లవే?

ಎನ್ನರನ್ರಿಯೇನ್,
ಅನ್ನೆಯಾಳ್ವಿಯೊಡುಂ,
ತನ್ನರ್ ಕಾರ್ಕ್ಕಮುಡೈಯವಡಿಕಳ್ತಮ್,
ಎನ್ನರನ್ರಿಯೇನ್.

ಇನ್ನಾರೆನ್ನಾಲಿಯೋನ್,
ಅನ್ನೇಯುಲಿಯೊಡುಮ,
ಪೊನ್ನರ್ ಶಾರ್ಙ್ಗಮುಡೈಯವಡಿಕಳ್ತಮ್,

ఇన్నార్ తిణ్ణర్ = ఇవరు ఇంద్రవరు, ఎనోటు రణ్ణు = ఎందు, ఆలోయీనో అన్రియేణ్ = అంయిను, అన్నే అణ్ణనే = తండ్రవంద్రవళ్లే (అమ్మా), ఆటలియొడువగ ఆళ్రియాగి = ఆకొబుం = ఛత్రియుద్రవన్ను, ఫోన్ ఆర్ రెపాణ్ ఆర్ = నాకొబు రుంబిద, శార్ఙమగ కార్ముకం = శార్ఙ వేంబ బిల్లన్ను, లుడ్రెయు ఒణ్డియు = ఉళ్ళ, అడిదళ్రే అడిగళా = స్వామియున్న (శిరువడిగళన్న), ఇన్నార్ ఎనోటు ఆలోయీనో.

అమ్మా తండ్రవంద్రవళ్లే, ఇవరు ఇంద్రవరు ఎందు అంయిను. ఛత్రియుద్రవన్ను భుజబలముళుంబిద (పిన్నదంద్రే శార్ఙవెంబ బిల్లన్ను ఉళ్ళ శిరువడిగళన్న (స్వామియన్న) ఇంద్రవరెందు అంయి (9)

భగవంశను యారు, ఎంద్రవను, అవనడేనిరోను, ఎందు ముంచా నీలభవాగి శిక్షియులు సాధ్యవే? నామ రూపగళం ద అతీతనూ అవనే. నిశ్చల శబ్దద వితిభ్రాంతనూ, నిర్వికల్ప నూ, నిర్వజ్ఞినూ, నిర్వశక్తినూ, నిర్వవ్యాపియూ, ఉత్కృష్ట శ్రమనూ, ఆద్యంశరహితనూ, నిత్యయుయోవన సంపన్నరనూ, నిరామయవనూ, దివ్యషోడశగళల్లి నేల రుషభనూ ఇళ్కాది ఇళ్కాదియూ ఎవరంతీ శక్తవను భగవంశ. ఎష్టు బగెయుగ వర్ణిసి హేళబల్లదాదరూ అవ్యక్తళల్లవూ భగవంశనన్ను నిదిష్టవాగి తిలియలు సాధ్యవల్లవెన్న బల్లదు. హేళువుదక్కే తండుకొళ్ళువుదక్కే మీరలభవల్లవెన్న బల్లదు.

తిలుపారరు హేళుత్తారే: నీళకి, నన్న ప్రియనాద భగవంత నన్న యారేందు, హేగిరువనేందు, హేగే వర్తిసువ? అవనన్న కురిశు వర్ణిసలు నానే శిక్షియుదు. అవన కుండు కైయల్లి ఛత్రియుద్ధవూ, మత్తొందు కైయల్లి శార్ఙవెంబ బిల్లన్ను హిడిదిరువ. అవరడరూ ఆశ్రిత రక్షణే మాడువుదు. నానే నన్న స్వామియు ఇంద్రవనే ఎందు నిదిష్టవాగి హేళలు శక్తియువుదిల్ల.

10. తెరాణ్ణడార్ పాడుమిణ్ణె,

నూరుంబార్ పొళిల్ మంగైయర్ కోన్,

ಥಂಡಾರ್ ವೆಸ್ಕೆ ಕಣಿಯ ಅಣಲಿ ಮಾಲಿಕಳ್,
ಕಾಣ್ಡಾರ್ ಪಾಡುಮಿಣೆ.

ಕೊಣ್ಡೇರ್ ಪಾಡುಮಿನೋ,
ಶುರುಮ್ಬರ್ ಪ್ರೋಟಿಲ್ ಮಜ್ಜೆಯರ್ ಕೋನ್,
ಒಣಾರ್ ವೇಟಾ ಕಲಿಯನೊಲಮಾಲ್ಪೆಡ್ಲಾ
ಕೊಂಡೇರ್ ಪಾಡುಮಿನೋ.

ಕೊಣ್ಡೇರ್ ಕಾಣ್ಡಾರ್ = ಭಕ್ತರೇ, ಪಾಡುಮಿನೋ ಪಾಡುಮಿಣೆ = ಹಾಡಿರಿ, ಶುರುಮ್ಬು ಸುರುಂಬು = ದುಂಬಿಗಳು, ಆರ್ ಆರ್ = ಝೇಂಕರಿಸು, ಪ್ರೋಟಿಲ್ ಪ್ರಾಪಾಟ್ಟಿಲ್ = ಕೋಲಮ್ಮನ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ, ಮಜ್ಜೆಯರ್ ಕೋನ್ ಮಂಜುನಾಥಯರ್ ಕೋನ್ = ಶಿರುಮಂಗಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ, ಒಣಾರ್ ಥಣ್ ಕಾರ್ = ನೆಲೆಸಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನಾದ, ವೇಲ್ ವೆಲ್ = ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಕಲಿಯನ್ ಕಣಿಯನ್ = ಕಲಿಯನು, ಒಲಮಲ್ಪೆಡ್ಲಾ ಒಳಮಲ್ಪೆಡ್ಲಾ ಅಣಲಿ ಮಾಲಿಕಳ್ = ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಮಾಲೆಗಳನ್ನು, ಕೊಂಡೇರ್ ಪಾಡುಮಿನೋ ಕಾಣ್ಡಾರ್ ಪಾಡುಮಿಣೆ = ಭಕ್ತರೇ ಹಾಡಿರಿ.

ದುಂಬಿಗಳು ರುಂಬಿರುವ ಕೋಲಮ್ಮನ ಶಿರುಮಂಗಲ್ಲಿನಾಡಿನ ಜನರ ಒಡೆಯನಾದ, ನೆಲೆಸಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ವೇಲಾಯುಧಧಾರಿಯಾದ ಕಲಿಯನು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಮಾಲೆಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಭಕ್ತರೇ ಹಾಡಿರಿ. (10)

ಈ ಶಿರುಮೇಲಿನ, ಹತ್ತನೆಯ ದಶಕಕ್ಕೆ ಇದು ಶಿಡೆಯ ವಾಕ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯವೆಂದರೆ – "ಭಕ್ತರೇ ಹಾಡಿರಿ" ಎಂಬುದು. ಭಗವಂತನ ನುಡಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತರನ್ನು ಸಾದರತೆಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ. ಬಹಿಬಗೆಯ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗಳಿಂದ, ಭಗವಂತ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಕೋರಿ, ನಿಷ್ಠಾವಿಯು ನಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅವನ ಶಿರುವಡಿಗಳ ಎಡೆಬಿಡದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೋರಿ, ನಿರಳ್ಳಾದ ಶಿಷೆಯಲ್ಲಿ (ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ) ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿರುವ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೌಢವಾದ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರು ಹಾಡಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಉದ್ಧಾರ ಪ್ರೌಢಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಗೂ ಪ್ರೌಢಾರ್ಹನಾಗಿ ಭಕ್ತನು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಸೋಪಾನಗಳನ್ನು ದಾಟಿ.

ಇದನ್ನ ರಚಿಸಿ, ಹಾಡಿ, ಭಕ್ತಿಂದ ಕೈಲಿ ಮಾಡಿರುವವನು ಭಕ್ತಿ ಗ್ರಣಿಯಾದ, ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಮೆರೆಯುವ ಶಿರುಮಂಗೈ ನಾಡಿನ ಜನಂಗೆ ಒಡೆಯನಾದ, ಭೂನವಶ್ರೇಷ್ಠಾದವಾದ ಸೊಗದಿಂದ ರಾಜಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಧರಿಸುವ, ಮೇಲಾಯುಧಿಧಾರಿಯಾದ ಶಲಿಯನು. (ಶಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರು). ವಿರಮಭಕ್ತನಾಗಿ, ಭೂನವಂಶನಾಗಿ ಆಶ್ಲೇಷನಾಗಿ, ಶಲಿಯನು ಈ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನ ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿರುವುದು ತನ್ನ ಆಶ್ಲೇಷನ್ನ ತಿಳಿಯಜೊಗಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಉದಾರಕ್ಕಾಗಿ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರನ್ನೂ "ಭಕ್ತರೇ ಹಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಶಲಿಯನು ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕರೆಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಭಕ್ತಿಯ ಈ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನ ಹಾಡುತ್ತಾ, ನುಡಿಸಿ ಭಕ್ತರಾಗಿದವರನ್ನ ಹಾಡಿದವರನ್ನಾ, ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರೂ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬುದೇ ಈ ಶಿರುಮೊಳಿಯ ಫಲಶ್ರುತಿ!

ಅಡಿಯನಡೆ: ಅಡಿವರವು :— ಶಿರುತ್ತಾಯ್ ತಿರುತ್ತಿಣಾಯ್, ಕರ್ಪೆಯಾಯ್ ಕಾರಯಾಯ್, ಕುಂವಾಯ್ ಕೂವಾಯ್, ಕೊಟ್ಟಾಯ್ ಕೊಟಿಟಾಯ್, ತೊಲ್ಲಾಯ್ ನಿಚಾಶ್ಲಾಯ್, ಕೊಲಿಲಿಂಗೊಡಿತ್ತಿ, ತಾಮರೈಯ ಕಾಮಪ್ಪಕ್ಕು, ಇಪ್ಪೋದಿಲಿಂಗಕೆ, ಇನ್ನಾರ್ ಪಿಣ್ಣುಂ, ಕೇಳ್ವೀರ್ ಕ್ರಾಣ್ಡೀರ್, (ಕುನಲಿಮೊನಲುಂಗುಣ್ಣಾಯಮಾಣ್ ಪ್ಪು)

ಪರ್ತನೆಯ ದಶಕ ಮುಸಿಯಿತು. 2.4.79

Garani Srinivasan